

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

PLUTARCHI

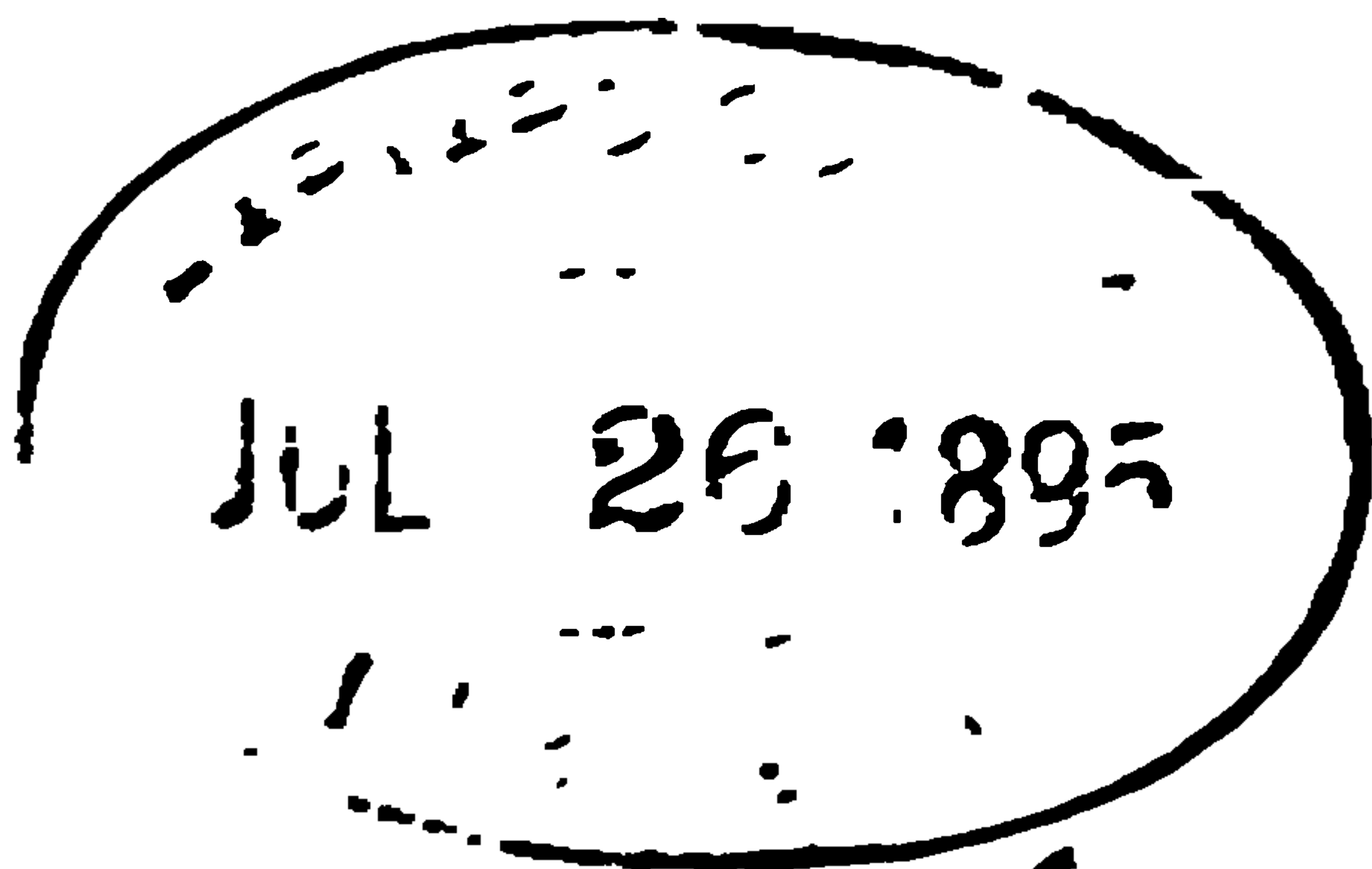
PYTHICI DIALOGI TRES

RECENSUIT

GUILHELMUS R. PATON.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCXCIII.

Ms. A. 6. 324

Constantine fund.

PRAEFATIO.

Si quid habet pretii mea Pythicorum dialogorum Plutarchi recensio, hoc liberalitati viri doctissimi Maximiliani Treu acceptum refero. Codicum notitia me instruxit; schedas in quibus collationes codicum Parisiensium a Konto factas Parisiisque in Bibliotheca Nationali (Suppl. Gr. 397) asservatas descriptas habet describendas mihi misit; de lacunis quas habet codex E in dialogo 'De Defectu Oraculorum' deque Nicolai Leonici in dialogo 'De Pythiae Oraculis' emendationibus certiozem me fecit. Viro tanto, qui causam meam Treuio commendavit, Udalrico de Wilamowitz Moellendorff, gratias quas ob magnam ejus in me benevolentiam habeo, neque satis digne agere, neque omnino non agere possum.

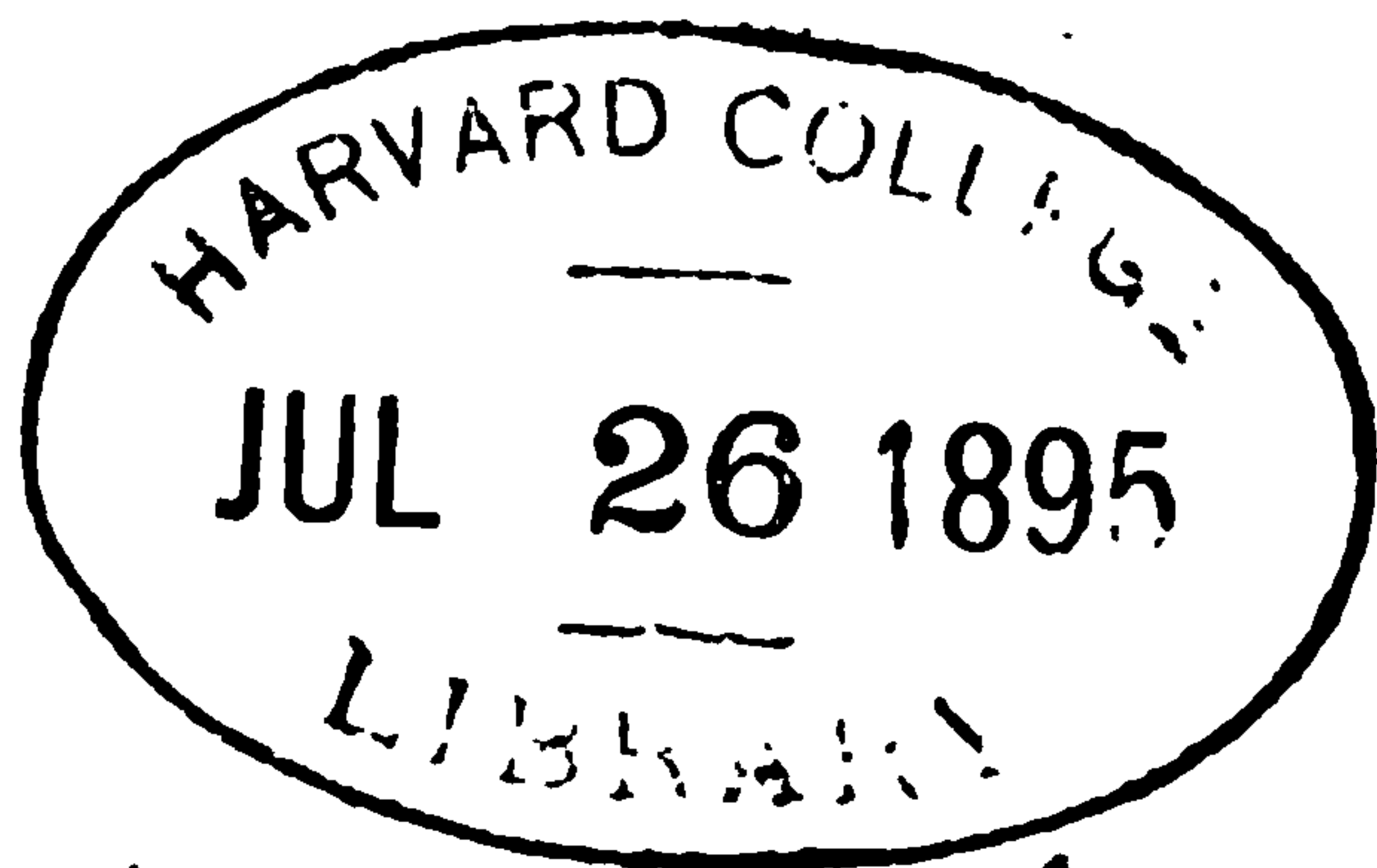
Codices Italos (Romanos Venetos Mediolanenses) in meum usum contulit descripsitque Ioannes Graeven tanta cum cura sollicitudineque ut eos tamquam sub oculis habere mihi videar. Relationes ejus Germanice meo rogatu scriptas eo tempore quo haec Anglice disserere in animo habui, nolui Latine reddere. Codices duos Parisienses (F et B) accuratissime contulit Hubertus Pernot. Si solius Konti collatione uti mihi licuisset, de statu codicis F pessime judicassem.

Codices adhibui hosce:

E = Par. Gr. 1672, membranaceus, saec. XIII—XIV. Continet Plutarchi Vitas et Moralia. Ordo Moralium hic est:

1. de virtute et vitio	5. de inimicorum utilitate
2. de educatione puerorum	6. de audiendis poetis
3. de profectibus in virtute	7. de adlatore et amico
4. de sera numinis vindicta	8. de se ipso citra inv. laudando

Op 86.309

Constantius fund.

PRAEFATIO.

Si quid habet pretii mea Pythicorum dialogorum Plutarchi recensio, hoc liberalitati viri doctissimi Maximiliani Treu acceptum refero. Codicum notitia me instruxit; schedas in quibus collationes codicum Parisiensium a Konto factas Parisiisque in Bibliotheca Nationali (Suppl. Gr. 397) asservatas descriptas habet describendas mihi misit; de lacunis quas habet codex E in dialogo 'De Defectu Oraculorum' deque Nicolai Leonici in dialogo 'De Pythiae Oraculis' emendationibus certiore me fecit. Viro tanto, qui causam meam Treuio commendavit, Udalrico de Wilamowitz Moellendorff, gratias quas ob magnam ejus in me benevolentiam habeo, neque satis digne agere, neque omnino non agere possum.

Codices Italos (Romanos Venetos Mediolanenses) in meum usum contulit descripsitque Ioannes Graeven tanta cum cura sollicitudineque ut eos tamquam sub oculis habere mihi videar. Relationes ejus Germanice meo rogatu scriptas eo tempore quo haec Anglice disserere in animo habui, nolui Latine reddere. Codices duos Parisienses (F et B) accuratissime contulit Hubertus Pernot. Si solius Konti collatione uti mihi licuisset, de statu codicis F pessime judicassem.

Codices adhibui hosce:

E = Par. Gr. 1672, membranaceus, saec. XIII—XIV. Continet Plutarchi Vitas et Moralia. Ordo Moralium hic est:

1. de virtute et vitio	5. de inimicorum utilitate
2. de educatione puerorum	6. de audiendis poetis
3. de profectibus in virtute	7. de adulatore et amico
4. de sera numinis vindicta	8. de se ipso citra inv. laudando

a*

<p>9. de cohibenda ira
 10. de curiositate
 11. de tranquillitate animi
 12. de vitioso pudore
 13. de fraterno amore
 14. de garrulitate
 15. de audiendo
 16. de amicorum multitudine
 17. de cupiditate divitiarum
 18. de fortuna
 19. animine an corp. aff. s. peiores
 20. aqua an ignis utilior
 21. de superstitione
 22. consolatio ad Apollonium
 23. consolatio ad uxorem
 24. de exilio
 25. Galba
 26. Otho
 27. de gloria Atheniensium
 28. cum princ. philosoph. esse
 29. de sanitate praecepta
 30. an seni sit gerenda res p.
 31. VII sapient. convivium
 32. de Iside et Osiride
 33. de mulierum virtutibus
 34. coniugalia praecepta
 35. ad principem ineruditum
 36. de esu carniū oratt. II
 37. de fato
 38. Platonicae quaestiones
 39. de musica
 40. Stoicos absurd. poetis dicere
 41. Aristoph. et Menandri comparat.
 42. epit. libri de animae procr.
 43. non posse suav. vivi sec. Epicurum
 44. de latenter vivendo</p> | <p>45. an vitiositas ad infelicit. suff.
 46. de amore prolis
 47. de invidia et odio
 48. de unius in re p. dom.
 49. amatoriae narrationes
 50. quaestiones naturales
 51. de placitis philos. II. V
 52. de virtute morali
 53. de primo frigido
 54. de Homero
 55. virtutem doceri posse
 56. de fortuna Romanorum
 57. de Alex. s. virtute s. fortit. oratt. II
 58. praecepta gerendae rei p.
 59. regum et imp. apophthegmata
 60. apophthegmata Laconica (instituta Laconica Lacaenarum apophthegmata)
 61. parallela
 62. quaestiones Rom. et Graecae
 63. X oratorum vitae
 64. bruta ratione uti
 65. de vitando aere alieno
 66. de Stoicorum repugnantibus
 67. de sollertia animalium
 68. de E apud Delphos
 69. de defectu oraculorum
 70. amatorius
 71. de facie in orbe lunae
 72. de Pythiae oraculis
 73. adversus Coloten
 74. de communibus notitiis
 75. de genio Socratis
 76. de Herodoti malignitate
 77. de animae procr. in Timaeo
 78. quaestionum conviv. II. IX</p> |
|---|--|

In seqq. cito secundum hunc ordinem.

De codice celeberrimo rettulit Treu „Zur Geschichte der Ueberlieferung von Plutarch's Moralia I (Waldenburg 1877)“. In scriptis 68, 69 utor collatione Konti, in scripto 72 collatione Treuii (Zur Gesch. etc. II. Ohlau 1881).

A = Par. Gr. 1671, membranaceus, anni 1296. Continet Vitas et Corpus Planudeum (quod dicitur) Moraliū, i. e. scripta 1—69. De hoc item codice rettulit Treu (Zur Gesch. I). Utor collatione Konti in scriptis 68, 69.

Vat. = Vatic. Gr. 139, membranaceus, saec. XIII. Continet Corpus Planudeum Moraliū et Quaestiones convivales. Scripta 68, 69 contulit Graeven, qui haec de codice refert: “Pergamenthandschrift, hoch 35 cm., breit 26 cm., mit 2 Kolumnen von 38 Zeilen auf der Seite. Sie enthält 601 Fol. mit arabischen Ziffern numeriert. Auf dem unteren Rande von Fol. 601b befindet sich folgende Unterschrift: Iste liber est auctoris Plutarchi possessoris autem magni stratopedachi (sic) optimi virorum | continet autem varios tractatus. Die Handschrift stammt aus dem 13. Jahrhundert, gehört aber zu der schlechten Handschriften-Klasse und hat viele orthographische Fehler”.

Pet. = Vat. Reg. Gr. 80, membranaceus, saec. XV. Continebat Corpus Planudeum omissis 2, 25, 26, 54. Nunc desunt quaterniones α — ζ ; quaternio η incipit a τὸν θεὸν εἰς Δελφούς scripti 31 (I, p. 367, 2 ed. Bernardakis). In calce codicis legitur † δόξα σοί, ὁ θεός, δόξα σοί † ἅγια τριάς βοήθει ἡμῶν. Hic codex erat olim ex libris Pauli Petavii qui eum accuratissime cum Aldina contulit, conjecturas vero non nullas currente calamo adjecit. Varias Petavii lectiones, litera P signatas, apparatusi suo inseruerunt editores Francofurtani. (Utor editione anni 1620.) Scripta 68, 69 contulit Graeven: “Die Handschrift”, dicit, “ist ziemlich flüchtig geschrieben. Besonders häufig sind orthographische Fehler, deren Mehrzahl in der Kollation aufgeführt ist, doch die häufige Verwechslung von η und ι , von ϵ und υ ist nicht verzeichnet, und die noch häufigere Vertauschung von ω und o nur da, wo o oder ω in der Endung stehen“¹⁾.

¹⁾ Alii codices Corporis Planudei sunt:

Ambr. Gr. C 126 Inf. (vide Treu: Zur Gesch. II, p. 10 et infra p. VI, XXI), Laur. Gr., pl. 80, 5 (adhibuit Parthey in scripto 32), Marc.

vat. = Vat. Gr. 1013, chartaceus saec. XV. Continet scripta Corporis Planudei, sed aliter ordinata. Specimen scripti 69 (p. 120, 3 πρὸς δὴ et seqq.) contulit Graeven qui haec:

Papierhandschrift, hoch 32 cm., breit 23 cm., mit 38 Zeilen auf der Seite, 418 Fol. und ein Fol. mit Inhaltsangabe. Ältere Zählung nach Quaternionen: Fol. 7b trägt $\bar{\alpha}$ (das Fol. mit Inhaltsangabe ist demnach mitgezählt), Fol. 15b trägt $\bar{\beta}$ etc. — Fol. 413b trägt $\nu\bar{\beta}$, Fol. 418b die Zahl $\nu\bar{\gamma}$. Auch dieser letzte Quaternio war vollständig, jetzt enthält er 6 Fol. (die Zahl 414 ist zweimal verwandt), zwischen Fol. 414 und 414bis sind 2 Fol. weggeschnitten; diese waren leer gelassen, weil auf 414 *περὶ εἰμαρμένης* (scr. 37) endigt, dessen Schlufs fehlt, und auf 414bis *πλατωνικὰ ζητήματα* (scr. 38) beginnen, deren Anfang fehlt¹⁾.

Der Codex enthält die Schriften: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 29, 58, 52, 55, 56, 57, 64, 67, 68, 69, 66, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 53, 54, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36,

Gr. 248 a Rhoeso scriptus, uterque, sicut Vat., Quaestiones Convivales continens (vide Müller: Plutarch, über die Seelenschöpfung im Timäus. Breslau 1872, p. 11).

¹⁾ De lacuna hac quam habent omnes Corporis Planudei codices in scriptis 37, 38 (supplevit scriba codicis E ex alio codice) vide Treu, Zur Geschichte I p. IX. De codd. Ambr. C. 126 inf. Pet. Vat. haec refert Graeven:

Aubr. C. 126 Inf. Auf Fol. 191a, Zeile 12 endigt *λόγ. ΑΗ περὶ εἰμαρμένης* (37). (Post verbum *εἰμαρμένης* (Reiske p. 270 s) lacuna circa 15 litt.) Am Schlufs steht kein *λείπει*, doch ist der übrige Teil des Fol. 191a und Fol. 191b leer gelassen. Fol. 192a *λόγ. ΑΘ πλατωνικὰ ζητήματα ὧν οὐχ εὐρέθη ἡ ἀρχή* beginnt mit den Worten *τοῦ νοητοῦ μόνον ἐστὶν ὁ νοῦς* (sic) = Reisk. X p. 170 13.

Reg. 80 stimmt mit Ambros. 126 Inf. überein. Fol. 25a endigt *περὶ εἰμαρμένης*, der übrige Teil von Fol. 25a, 25b, 26a und 26b ist leer gelassen. (Post verbum *εἰμαρμένης* Reisk. VIII 270 s lac. 10 litterarum.) Fol. 27a *πλατωνικὰ ζητήματα ὧν οὐχ εὐρέθηκε* (sic) ἡ ἀρχή beginnt mit *τοῦ νοητοῦ μόνον ἐστὶν ὁ νοῦς* (sic).

Vat. 139. Fol. 240b Schlufs von *περὶ εἰμαρμένης*, der übrige Teil des Fol. 240b ist leer gelassen. (Post verbum *εἰμαρμένης* Reisk. VIII 270 s lac. 8 litterarum.) Fol. 241a *πλατωνικὰ ζητήματα ὧν οὐχ εὐρέθη ἡ ἀρχή ΑΘ* beginnt mit *τι δῆποτε τὴν ψυχὴν* = Reisk. X p. 171 13.

39, 40, 41, 42, 49, 50, 51, 59, 60, 61, 62, 63, 64 (cf. supra post 57), 65, 23, 37, 38.

Die Inhaltsangabe zählt die letzten 6 Schriften nicht mit auf, auch stimmen die Zahlen, welche die Schriften in der Inhaltsangabe haben, von 36 an nicht mit denen, welche am Rande den einzelnen Schriften beigesetzt sind (mit roter Tinte wie auch die Titel); in der Inhaltsangabe ist *περὶ σαρκοφαγίας* $\bar{\alpha}$ als $\bar{\nu}\delta$, *λόγος* $\bar{\beta}$ als $\bar{\nu}\epsilon$ gezählt, am Rande steht für beide nur die Zahl $\bar{\nu}\delta$. Ebenso zählt die Inhaltsangabe $\bar{\xi}\zeta$ *ἀποφθέγματα βασιλέων* etc. $\bar{\xi}\eta$ *ἀποφθέγματα ῥωμαικὰ*, am Rande haben beide nur die Zahl $\bar{\xi}\zeta$; doch eine manus *II* hat mit schwarzer Tinte die Zahl $\bar{\xi}\zeta$ an den Rand der *ἀποφθ. ῥωμαικὰ* gesetzt und die folgenden roten Zahlen korrigiert.

B = Par. Gr. 1675, “bombycinus, saec. XV” (Wytt. praef. p. LXXIII). Continet, teste Bernardaki, scripta 31, 68, 69, 66, 30, 64, 67, 55, 46, 47, 41, 42, 43, 44, 49, 50, 53, 56, 22, 23, 52, 65, 58, 34, 70—77, 38, 40, 4, 5. Codex magni pretii est, quippe qui scripta 70—77 solus praeter E contineat. In 72 utor collatione Treuii (Zur Gesch. II). Scripta 68, 69 contulit Pernot.

D = Par. Gr. 1956, membranaceus, “saec. XI—XII” (Bernardakis). Continet scripta 2—19, 21, 22, 68, 69 (fr.). De codice rettulit Bernardakis (Praef. vol. I, p. XVI). Utor collatione Konti. Scripti 69, teste Konto, non extant nisi fragmenta duo ((1) ab initio usque ad p. 67²² (2) p. 86²—96²¹), sed, ut videtur, fefellit eum ordo foliorum a bibliopega turbatus, nam ampliora hujus libelli fragmenta invenit, qui codicem diligentissime excussit, Bernardakis. Vehementer doleo quod codicem (in his quidem libellis praestantissimum) neque atrectavi, neque ut in meum usum conferretur curavi. Ceteroquin autem videtur Kontos librum magna cum cura contulisse.

V = Marc. Gr. 250, membranaceus, saec. XI. Continet scripta 52, 53, 3, 68, 69, 4, 56, 7, 66, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 36, 28, 35, | 30, 43, 37, 22, 38, 65, 60, 59, 46. De codice praestantissimo ret-

tulit Treu (Zur Gesch. I p. 13). Iterum perscrutatus est, scriptaque 68, 69 contulit Graeven, qui ita refert:

“Pergamenthandschrift, hoch 0,355 m., breit 0,235 m., enthält 379 Fol., ist aber aus zwei verschiedenen Handschriften zusammengesetzt, die ich als M und N bezeichnen werde.

Cod. M umfaßt Fol. 1—326 mit 29—32 Zeilen auf der Seite und enthält von den 38 Schriften (cf. ihre Angabe im Katalog) des Codex nur 29. Die ältere Quaternionenzählung ist zum Teil erhalten, doch die Spuren sind ganz verwirrt. Cod. N umfaßt die Fol. 327—379 mit 42 Zeilen auf der Seite und enthält die übrigen 9 Schriften. Fol. 379b bietet den Schluß von *De amore prolis* (scr. 46).

Die zwei von mir kollationierten Schriften stehen im Cod. M. Dieser stammt aus dem 11. Jahrhundert, in großer Schrift mit hellbraun scheinender Tinte geschrieben. Der Codex hat viele Blätter verloren, die zum Teil ergänzt sind. Diese Ergänzungsblätter sind mit hellgrauer Tinte geschrieben. Zwei solcher Fol. (53 und 54) enthalten einen Teil der Schrift *De defectu oraculorum*, p. 75, 1 *κᾶν ἐλάττων* — 79, 11 *χεῖσθαι καὶ δρᾶν*. Ein anderer größerer Blattverlust in derselben Schrift ist nicht ergänzt. Zwischen Fol. 57b und 58a klafft diese Lücke. Die Ergänzungsfol. zeigen nur eine Hand, während in den anderen Teilen zwei und drei Hände zu scheiden sind.

Fol. 1a enthält ein Stück aus Plutarchi *De adulat. et amico* = Reisk. VI 209 *εἰς ἐμπεριπατῶν τῷ βίαντι* — 212 *ἄναγκαίως ἐκείνω*.

Fol. 1b giebt den *πίναξ ἡθικῶν*. Nach Aufzählung der im Cod. M enthaltenen 29 Schriften heißt es: *ἕως ὧδε ὁ πίναξ τῶν λόγων τοῦ παρόντος βιβλίου; λείπουσι δὲ ἐκ τῶν ἡθικῶν ἕτεροι δέκα λόγοι ὧν αἱ ἐπιγραφαὶ εἰσιν αἴδε: — πλουτάρχου ἐρωτικός, περὶ τοῦ ἐμφαινομένου κύκλου τῆς σελήνης. περὶ τῆς ἐν τῷ τιμαίῳ ψυχογονίας, πλατωνικὰ ζητήματα. περὶ τοῦ μὴ χρᾶν ἔμμετρα νῦν τὴν πυθίαν*. Von späterer Hand sind die Titel der 9 Schriften des

Cod. N zugefügt, der Titel *πλατωνικά ζητήματα* deshalb oben getilgt.

Oben auf Fol. 1 b steht noch

ethica plutarchi	card. tusculani
<i>τὰ ἠθικά τοῦ πλουτάρχου</i>	<i>βησσαρίωνος καρδι- νάλεως τοῦ τῶν τουσκλῶν</i>

Um die verschiedenen Hände des Codex zu scheiden und ein klares Bild davon zu geben, habe ich rote Tinte angewandt, um die 1. manus, die des Schreibers selbst, zu bezeichnen. Er selbst hat einige Schreibfehler berichtigt. Häufiger sind Korrekturen vorgenommen — gewöhnlich ohne Rasur durch Veränderung einiger Buchstaben oder Überschreiben der Lesart — in De E Delphico mit einer grauschwarzen Tinte, in De def. orac. mit einer sehr blassen rötlichen Tinte. Es ist daher zweifelhaft, ob diese Korrekturen in den beiden Schriften von ein und derselben Hand herühren. Gewiss ist, daß diese Korrekturen denen einer 3. man. vorangingen, welche eine tiefschwarze Tinte anwandte und damit die ersten Teile des Codex sehr gründlich korrigierte. Daß diese Hand als 3. zu betrachten ist, beweisen deutlich Stellen wie p. 7, 22, wo *τε* von 2. man. übergeschrieben, der Accent von 3. man. daraufgesetzt ist. P. 61, 12 und 83, 11 war von 2. man. die Korrektur übergeschrieben, die 3. man. radierte und trug die Korrektur in den Text selbst ein. Diese 3. man. hat gewöhnlich radiert und meist so gut, daß die ursprüngliche Lesart nicht mehr zu erkennen ist. Nur wo ich sichere Spuren derselben fand, habe ich diese angegeben, doch in fast allen anderen Fällen wird sich mit Hülfe des kritischen Apparats die getilgte Lesart feststellen lassen. An anderen Stellen hat auch man. 3 die vorhandenen Buchstaben nur geändert und schliesslich sehr viele ausgelassene Worte zugefügt. Von den zahlreichen Änderungen der 3. man. habe ich folgende Kategorien nicht berücksichtigt:

1. Änderungen der Accente, sobald der Sinn dadurch nicht geändert wurde — besonders häufig sind von 3. man.

zweisilbige Enclitica anders accentuiert und zweisilbige Präpositionen mit einem Accent versehen, den 1. man. gewöhnlich fortliets, und sehr oft ist der Akut der man. 1 am Wortschluss in den Gravis verwandelt.

2. Änderungen der Worttrennung.

Hinzufügung des *ι* subscriptum — 1. man. wendet noch das *ι* adscriptum an, läßt dies aber oft aus, wo es erforderlich ist, während sie es auch oft setzte, wo es nicht hingehört — wo es klar ist, daß man. 1 dieselbe Form des betreffenden Wortes gemeint hatte als man. 3, habe ich nicht angeführt, da von man. 3 ein *ι* nachgetragen ist.”

F = Par. 1967, “membranaceus, potius saeculi XI exeuntis quam ut Duebnerus censuit XII saeculi” (Bernardakis Praef. p. XXIV ubi amplius de hoc codice disserit). Continet scripta 66, 34, 64, 67, 68, 69, 57, 16, 19, 61, 56, 57, 58, 63. Scriptum 68 contulit in meum usum Pernot. In 69 usus sum collatione Konti quae ad codicem aestimandum nihil valet. Codex optimus subiit nescio quando manum correctricem (F²). Collationibus Konti Pernotique in scr. 68 inter se collatis certior factus sum illum scripturas secundae tantum manus paene ubique notasse, quae scripserat prima manus (F¹) perraro tradidisse. Nisi, antequam hoc mihi inclaruit, apparatus meum typis tradidissem, de scripturis hujus codicis in scripto 69 conticuissem.

Pal. = Pal. Gr. 170, chartaceus, saec. XVI. Continet 55, 56, 57, 64, 67, 22, 58, 59, 60, 61, 53, 44, 45, 46, 68, 66, 36, 38, 69, 43, 78. Scriptum 68 speciminaque duo scripti 69 (pp. 69, 12; 113, 7) contulit Graeven. Idem haec de codice refert:

“Papierhandschrift, hoch 29 cm., breit 20 cm., mit 36 Zeilen auf der Seite. Sie enthält 326 mit arabischen Ziffern numerierte Fol., deren letztes nur auf der Rückseite die makedonischen und drei attische Monatsnamen bietet, während der Plutarchtext mit Fol. 325b endigt. Vorgeheftet sind diesen Blättern vier von derselben Hand beschriebene, deren Vorderseiten die **Za** **VII** tragen.

Pag. I—V enthalten zunächst eine Aufzählung von Plutarchs erhaltenen Schriften. Voran gehen die Vitae. Darauf sind unter der Überschrift ἀρχὴ τῶν ἡθικῶν Nr. 1—21 aufgezählt, nach denen man liest τέλος τῶν ἡθικῶν. In einem folgenden Absatz werden dann 22—37, 39, 43—69 genannt, darunter folgende Titel bemerkenswert sind: 25 ράλκας ἐν ἄλλῳ γάλβας; 31 συμπόσιον φιλοσοφῶν ἐν ἄλλῳ τῶν ἐπτὰ σοφῶν συμπόσιον; 32 περὶ ἰσίδος καὶ σαράπιδος. Diese Aufzählung ist abgeschlossen durch ταῦτα πάντα εὐρέθησαν καὶ αἱ συνόψεις τῶν κατωτέρω σημειωθέντων τῶδε τῷ σημείῳ ∫. Mit diesem Zeichen sind in der nun folgenden Aufzählung der verlorenen Schriften nur 77 und 41 versehen; doch finden sich auch unter den hier aufgezählten 76, 38, 40, 73, 72, 70.

Darauf folgen unter der Überschrift οἱ ἐγκείμενοι τῷ τεύχει λόγοι πλουτάρχου ἡθικοὶ die Titel und Anfänge von 1—21, dann nach einem τέλος τῶν ἡθικῶν die Titel und Anfänge von 28 (κβ in dieser Aufzählung), 35, 52, 30, 31, 29, 34, 65, 56, 57 τ und π, 64, 67, 22, 58, 59, 60, 61, 53, 44, 45, 46, 68, 66, 36 τ und π, 38, 69, 43 (letztere hier mit ν (50) bezeichnet).

Pag. II und III bietet den Text von 55: ὅτι διδακτὸν ἢ ἀρετή.

Von den 50 Schriften jener Inhaltsangabe nun enthält der Codex nur die letzten 21 Fol. 1a beginnt nämlich mit 56 λόγος λ; Nr. 43 λόγος ν endigt aber schon auf Fol. 217b. Darauf folgen 3 leere Fol. und auf Fol. 221a beginnt Nr. 78, das auf Fol. 325b schließt. Dies Stück war ursprünglich als selbständiges Buch geschrieben, denn auf Fol. 221a steht unten die alte Zahl α, auf Fol. 325a νδ̄; dagegen findet sich auf Fol. 217b die alte Zahlangabe \overline{KH} . Diese Zahl bezieht sich jedenfalls auf die 217 Fol. und den 3 folgenden leeren Fol. (218—220) und den 4 vorgehefteten mit I'—VIII bezeichneten. Diese zusammen ergeben 224 Fol. = 28 (\overline{KH}) Quaternionen.

Die Handschrift gehört ins 16. Jahrhundert."

Ambr. = Ambros. C 195 Inf., membranaceus, saec. XIII. Continet scripta 1—6, 55, 7—15, 17, 18, 19, 16, 20, 21, 69, 56, 57, 36, 64, 28, 35, 30, 31, 29, 34, 58, 65, 38, 59, 60, 61, 53, 48, 27, 24, 47. De hoc codice rettulit Treu (Zur Gesch. II, p. 15). In scripto 69 contulit Graeven qui haec de diversis manibus refert:

“Im *λόγος* $\overline{\alpha\gamma}$ (= 69) sind zwar 4 Hände zu scheiden, aber das Verhältnis ist doch sehr einfach. Viele Verbesserungen hat man. 1 selbst ausgeführt. Der Schreiber hatte manche kleine Lücke gelassen, wo er einige Buchstaben in seiner Vorlage nicht lesen konnte. Von diesen sind einige, wie p. 74, 15, offen gelassen, die meisten jedoch sind in einer sehr grossen Schrift mit hellgrauer Tinte ausgefüllt (= 4. man.). Dann ist leicht eine korrigierende Hand zu erkennen, die eine rotbraune Tinte anwandte (= 2. man.). Eine 3. man. mit tief-schwarzer Tinte erscheint nur p. 65, 13 (*πελοποννησιακῶ*: ϵ ex o , o ex η fec. 3. man.); p. 69, 1; p. 70, 24 (*πύθωνας*: ω ex o fec. 3. man.).”¹⁾

Barb. = Barb. II, 3, membranaceus, saec. XII—XIII. Continet scripta 5, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 16—19, 52, 56, 57 (1), 58, 59 (1), 60, 3, 8, 15, 20, 21, 4, 69, 6, 12, 57 (2), 34, 59 (2), 29, 64, 1, 2, 67. De codice haec refert Graeven qui scriptum 69 contulit:

“Pergamenthandschrift, hoch 27 cm., breit 20 cm., mit 30 Zeilen auf der Seite. Sie enthält 389 Fol., deren Vorderseiten mit arabischen Ziffern numeriert sind. Daneben ist die ursprüngliche Zählung nach Quaternionen teilweise erhalten. In diese ist jedoch Fol. 1 nicht inbegriffen. Daher trägt Fol. 9b (auf dem unteren Rande) ein α , Fol. 17b ein β etc., Fol. 375b ein $\overline{\mu\zeta}$, auf Fol. 383b ist die Angabe weggeschnitten, auf Fol. 389b steht $\epsilon' \mu\vartheta'$.

¹⁾ Codex Collegii Novi, chart. saec. XVI, a Wyttenbachio adhibitus ex Ambrosiano descriptus est, antequam quarta manus lacunas suppleverat. Scriptum 69 contuli. Vide, sis, quae de hoc codice rettuli in “Journal of Philology” XXI, p. 16.

Fol. 1 bietet von der Hand des Schreibers des Codex selbst die Inhaltsangabe in roter Tinte. Schwarz ist später in die obere Ecke von Fol. 1a *πλουτάρχου ἡθρικά* geschrieben, und auf den unteren Rand der nicht ganz lesbare Name eines Besitzers: *Caroli Stro . . . Tho . . . filii 1635*. Die Inhaltsangabe ist:

*πίναξ τῶν ἐμπεριεχομένων τῆ βίβλῳ ταύτῃ λόγων
πλουτάρχου ᾧ πῶς ἄν τις ἀπ' ἐχθρῶν ὠφελοῖτο
= 5, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 52, 56,
57 (1), 58, 59 (1), 60, 3, 8, 15, 20, 21, 4, 69, 6, 12,
57 (2), 34, 59 (2), 29, 64, 1, 2, λδ 67 ἀπὸ τούτων
εἰσὶ ἡθρικοί αὐτοῦ λόγοι κᾱ.*

Die Handschrift gehört ins 13., vielleicht noch ins 12. Jahrhundert, die Schrift ist sorgfältig. Sie gehört zu der besseren Handschriften-Klasse und bietet manche gute Lesarten allein, doch ist sie durch viele Versehen, Auslassungen und grobe Verschreibungen entstellt. Diese Versehen hat zum Teil der Schreiber selbst korrigiert, der grössere Teil derselben ist von zweiter Hand, die durch eine blässere Tinte kenntlich ist, berichtigt. Alle Spuren dieser manus 2, die ich entdecken konnte, habe ich verzeichnet."

Varias Nicolai Leonici scripturas sive emendationes (vide Wyt. Praef. p. LXXXVI), in scriptis 68 et 69 descripsi ex Aldina Bodleiensis (D'Orville X. 2. 1, 12), ubi extant a manu saec. XVI adscriptae, literaque λ signatae. (Eadem manus, voci *Νικολάους* in indice Quaestionum convivalium (fol. 4 recto) linea subducta, *Νικολάους* in summa pagina scripsit). Ab eadem manu, sed nulla litera signatae, adscriptae sunt aliae variae lectiones complures, cum lectionibus Anonymi Wyttenbachiani plerumque congruentes. Hoc exemplar Aldinae editionis antiquitus discissum est. Altera ejus pars (p. 385 sqq.) in Bibliotheca Bodleiensis item asservata (Auct. R. 3, 10), per pauca adscripta habet, Leonici nulla. In scripto 72 var. lectt. Leonici Aldinae Ambrosianae S. 2. E. I. 20 adscriptas mecum communicavit Treu.

Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

codex Ducae)¹⁾, alterius vero, correctores Veneti (V² V³)²⁾ et codex Palatinus. Talis vero est codicis B cum utraque familia necessitudo, ut neutri plane assignandus sit. Scripturarum interpolatarum quas habent utriusque familiae codices et codex B luculentissima exempla sunt. P. 9, 24 : 10, 18 : 11, 1 : 12, 21 : 12, 25 : 12, 27 : 13, 9 : 13, 24 : 14, 2 : 14, 27 : 16, 17 : 17, 10 : 18, 2 : 19, 13 : 20, 6 : 21, 5 : 21, 18 : 23, 8. Interpolator erat vir doctus. P. 14, 2 *πυρὸς* inseruit, docte quidem sed incaute, cum ordo sit *γῆ ὕδωρ ἀήρ πῦρ*. P. 16, 1 *εἶτα τὸ ἐπιθυμητικὸν* verum est sed nescio an interpolatoris doctrinae atque acumini referendum. Cf. locum gravissimum p. 72, 2.

1. Is codex (ζ in stemmate appellavi) unde derivatum est corpus Planudeum fuit, ut videtur, anteaquam in manus interpolatoris incidit, codicis F¹ perquam similis; complures enim mendae sunt omnibus Corp. Plan. codicibus cum F¹ solo communes, cum alio codice uno vix ulla (vide pp. 4, 15 : 5, 20 : 9, 14 : 9, 17 : 13, 23 : 15, 9 : 18, 13 : 18, 19)³⁾. Ex hoc codice ζ, postquam interpolatus est, statim descripti sunt codex Ducae, codex Vat., codex E (sive, ut accuratius dicam, codicum E Vat. in hoc libello archetypi = η, ϑ in stemmate), sed ita ut illi (codd. Vat. et Ducae) sinceri sint, E vero propriis correcturis inquinatus sit (vide pp. 1, 9 : 1, 20 : 2, 1 : 2, 9 : 6, 8 : 7, 5 : 7, 17 : 9, 14 (*γονιμώτερον* E) : 12, 6 : 12, 7 (*τεταγμένον* E) : 16, 20 : 17, 18 : 18, 14 : 22, 7 : 23, 8 : 23, 14)⁴⁾. Postea e codice ζ, qui interim manum cor-

1) i. e. codex unde expressus est hic libellus in editione Aldina. Vaticani 139 haud dubie simillimus erat. Correxerat Ducas adhibito Ambrosiano (vide p. 110, 15). In Adn. Crit. illas tantum lectiones Aldinae memoro quas Ducas in codicem suum intulisse videtur.

2) Correcturae secundae manus ex eodem fonte petitae sunt unde correcturae manus tertiae. Vide p. 18, 15.

3) Fons Corporis non fuit ipse codex F a secunda manu interpolatus; plura enim in singulis Corporis codicibus extant vestigia scripturae genuinae quae non habet F. Vide infra quae de codd. Vat. Pet. memoro.

4) Aliquando vero (pp. 7, 19 : 8, 14 : 9, 8 : 13, 14 : 17, 18) bonas scripturas codicum D V B in reliquis Corporis Planudei et in F corruptas conservare videtur, sed in his quinque locis potuit corrector

rectricem subierat, descripti sunt A, Pet. Neque pauci, neque parvi momenti, sunt loci in quibus ex altera parte stant E, Vat., ex altera A, Pet. (vide pp. 1, 20 : 2, 14 : 3, 11 : 3, 20 : 3, 23 (*Θαλῆ* E Vat.) : 4, 12 (*λιβύας* E Vat.) : 4, 21 (*ἦν* pro *εἶναι* E Vat.) : 6, 17 : 7, 3 : 9, 6 : 10, 2 : 10, 8 : 10, 11 (*γενόμενος* A Pet.) : 10, 17 : 11, 24 : 12, 12 (*μαινομένας* E Vat. F) : 13, 13 : 13, 21 : 16, 15 : 17, 12 : 23, 6 : 24, 15 : 25, 6). Hae scripturae codicum E Vat. paene ad unam mendosae sunt. Solet F cum E Vat. stare; A Pet. vero in scripturis quas habent bonas non nunquam (pp. 3, 11 : 13, 21 : 23, 6) cum B V³ pluries cum B V¹ D congruunt. Conjecerim scribam codicis ejus quem β in stemmate appellavi codicem ζ adhibuisse, scripturas ejus interpolatas codici suo inseruisse, bonas vero non nullas codicis ejus quem describebat (qui erat, ni fallor, D V¹ haud dissimilis) scripturas codici ζ adscripsisse; e codice autem ζ quem ita emendasset descriptos esse A Pet. Sed cum in scripto 69 codex B cum universo Corpore Planudeo arctius cohaereat, vel (quod, confiteor, minime probabile est) res ibi aliter se habet vel de ea ratione quae inter B et Corpus Planudeum intercedit false judicavi.

Memoratu digna est una codicum Vat. et Pet. propria scriptura. (In scripto 69 talia plura extant.) Hi nempe libri, quamvis Pet. sit mendosissimus, non nihil habent pretii, quippe qui ab operariis de forma verborum incuriosis scripti sint. In fragmento Aeschyli (p. 12, 6) soli Vat. Pet. habent *σύκονον* unde facillime elicitur verum *σύκωμον*. Scribae aliorum codicum omnium praeter E *σύκονον* scripserunt, scriba codicis E *σύγγονον*.

2. De codicibus B Pal., deque correctoribus Veneti. — Vix dubitari potest codicem Palatinum ab ipso Veneto, postquam hic manus correctrices subisset, derivari. Multa Palatino cum solo Veneto communia sunt (vide pp. 1, 10 : 3, 3 : 3, 6 : 5, 7 : 5, 21 : 6, 11 : 6, 14 : 7, 10 : 7, 16 : 8, 16

(ut fecit fortasse a¹
propriis, qua¹
infra loque¹

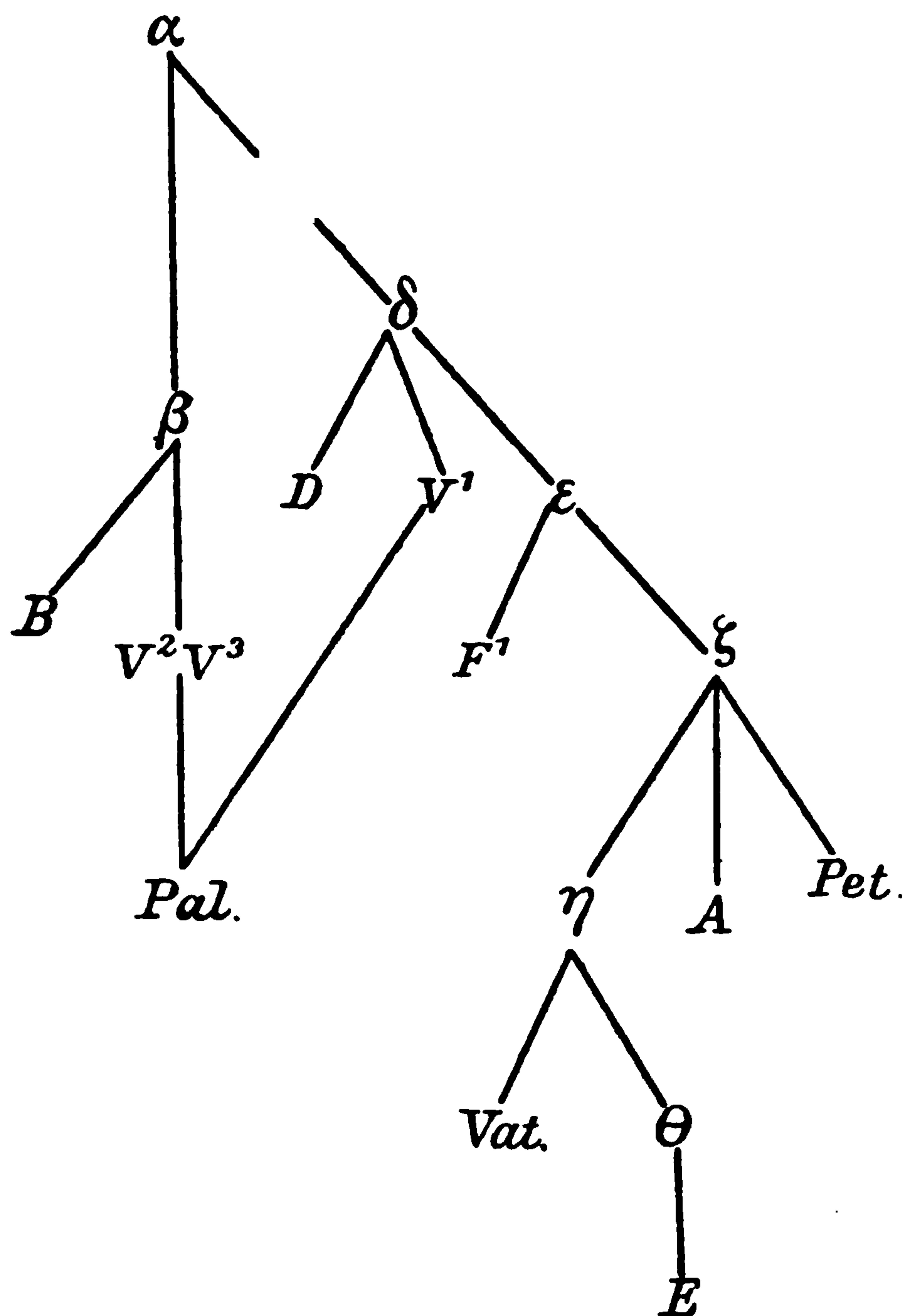
—aire. De lacunis codicis E
libello De Def. Or. plurimae,

: 8, 18 : 9, 9 : 9, 16 : 9, 26 : 10, 8 : 10, 13 : 12, 11 : 12, 26 : 14, 19 : 16, 7 : 17, 12 : 20, 7 : 21, 10 : 24, 1). P. 6, 14 librarii V¹ incuria scriptum erat *τοιούτω* pro *τοιούτο τὸ*; *τοιούτω* in *τοιούτως* mutavit V³; *τοιούτως* legitur in Pal. In omnibus fere locis ubi extat discrepantia inter Pal. et V proprium illius interpolatorem detegere possumus (e. g. p. 20, 14), fortuitumque esse censeo, quod bis cum solo D (p. 3, 14 : p. 15, 22) semel cum B et codicibus Eusebii (p. 21, 11) contra Venetum facit. **Malo igitur nunc solum Venetum adhibere, Palatinum missum facere, vehementerque doleo quod auctoritati ejus bis terve in locis corruptis emendandis aliquid attribui (e. g. p. 8, 16 : p. 17, 9).**

Correctores Veneti (= V² V³) erant, ut videtur, viri Graecae linguae periti. Codicem adhibuerunt codicis B similem; quae ex hujus codicis scripturis bonae iis visae sunt suas fecerunt, alia ipsi mutaverunt. (Consentiunt V³ Pal. B pp. 2, 16 : 3, 1 : 4, 2 : 4, 12 : 4, 24 : 7, 20 : 9, 6 : 9, 24 : 10, 12 : 10, 17 : 10, 18 : 13, 4 : 13, 21 : 14, 9 : 15, 17 : 16, 7 : 16, 10 : 16, 26 : 17, 17 : 18, 6 : 18, 10 : 18, 19 : 19, 15 : 20, 16 : 21, 7 : 23, 6 : 23, 11 : 24, 11.)

3. Superest quaestio de codice B vel potius de eo codice (β in stemmate) quem descripsit scriba B, adhibuerunt correctores V² V³. Codex β , ut videtur, e codice D V¹ simili sed minus mendoso descriptus est. Solet enim B mendis codici F cum codd. Corporis Planudei communibus carere: saepius cum D V¹ contra F stat (vide pp. 1, 20 (bis) : 4, 5 : 8, 14 : 9, 8 : 9, 17 : 10, 11 : 13, 6 : 13, 14 : 13, 19 : 15, 9 : 22, 10 : 22, 24 : 25, 2 : 25, 6), cum F contra D V¹ rarissime (17, 12 : 17, 18 : 23, 6 : 23, 11 : 23, 24). Scriba β interpolamenta prioris familiae (adhibito ζ ?) sua fecit, propria sua interpolamenta vel omnino non adjecit, vel perraro¹⁾. Magni igitur aestimandae sunt scripturae eae quas codex B vel proprias vel cum V² V³ Pal. solis vel cum V^{2,3} Pal. A Pet. solis communes habet, veraque nunc esse censeo quae praebent B Pal. V³ p. 18, 15; amice enim me monuit Eduardus Schwartz scripturam DV¹F¹ quam typis tradidi monstruosam esse.

¹⁾ In scripto 69 plus semel interpolavit. Vide infra.

Stemma codicum in scripto 68¹).

(Ex D pendet Barb.
in scr. 69).

(Ex θ exscripta sunt
(1) totus E (2) scripta
70—77 codicis B).

De scripto 69 (De Defectu Oraculorum)²).

Absolvenda est primum quaestio de ea quae inter codices Venetum et Ambrosianum intercedit ratione.

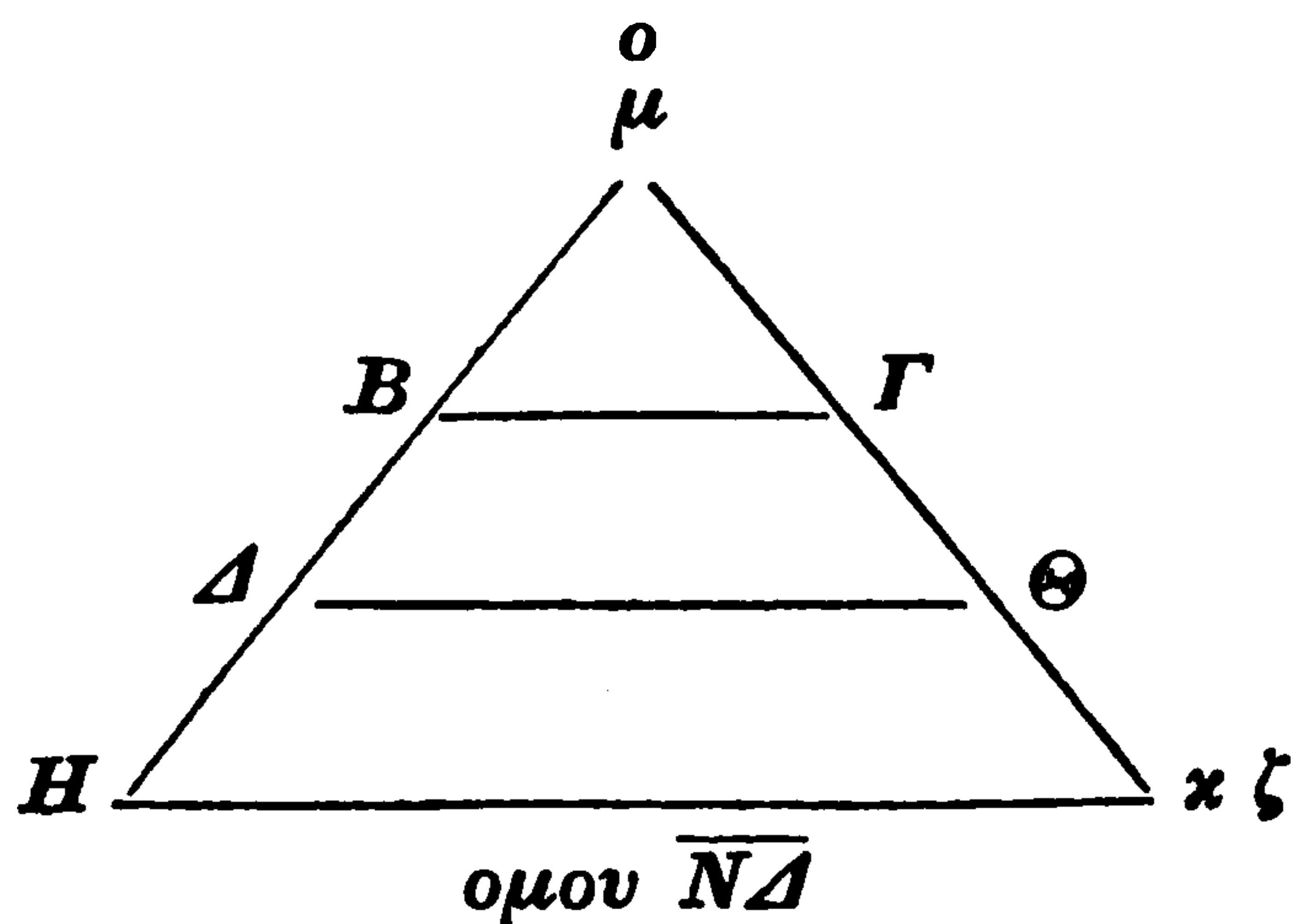
1) Propter hoc stemma veniam peto. Ex certis dubiisque simul ponderatis confeci, ut compendio exponerem sententiam meam de codicibus.

Cum de vero statu codicis F in scripto 69 dubitem (nam collatio qua utor nihil valet), sententiam meam ex scripto 68 solo elaboravi. Pleraque confirmant codices in 69. Doleo quod veritatem velut trans nubes visam non potui attingere.

2) Codicem Palatinum in 69 ex Ambrosiano vel ex ejus archetypo descriptum esse censeo. Scriptum 68 Ambrosiano non inest, Palatino inest. Ratio codicum Pal. B V^{2,3} in 68, 69 eadem est atque ratio Pal. B V^{2,3} Ambr. in 69 (usque ad p. 85). Itaque 68 in Ambrosiano (vel in ejus archetypo) inerat. Potes, si hoc stemma ad 69 vis referre, "Ambr." pro "Pal." legere.

Codicem Palatinum in scripto 68 a Veneto, postquam hic a tertia manu correctus erat, derivatum esse demonstrare conatus sum. In scripto 69 (vide locos in Palatino collatos, p. 69, 12—72, 2, p. 113, 7—115, 3) talis est inter Palatinum et Ambrosianum consonantia ut eos ex eodem fonte manare certissimum esse videatur. Quaerendum igitur num hic fons codex Venetus sit. Collatis cum Ambrosiano duobus prioribus fragmentis Veneti (p. 59—74, p. 79—85) non poteris dubitare quin propria auctoritas illi omnino negenda sit. Eadem legimus in utroque adscripta, in Ambrosiano vero corruptelis nonnullis inquinata — ad p. 60, 5 ὅτι τὸ (om. Ambr.) φιλοσοφίας τέλος θεολογία ἐστίν : ad p. 60, 16 ὅτι (om. Ambr.) ἀλκαῖος ἔφη πρῶτος ἐξ ὀνύχων (ὄνυχος Ambr.) τὸν λέοντα : ad p. 61, 10 ὅτι τῶν ἀραχνῶν (-νῶν Ambr.) τὰ πλήθη λοιμῶδες τὸ θέρους δηλοῖ : ad p. 65, 5 ὃ γὰρ παυσανίας στρατηγὸς (γῶν Ambr.) ὧν κατὰ μαρδονίου (μακεδονίου Ambr.) ἐπίτροπος ἦν πλειστάρχου τοῦ λακεδαιμονίων (-μόνων Ambr.) βασιλέως : ad 83, 22 φλυδράς¹). In tribus locis (64, 16 : 72, 7 : 72, 10) conservavit Ambrosianus scripturas primae manus Veneti a tertia manu, ut videtur, prorsus erasas; alias (61, 15 : 62, 18 : 63, 11 : 65, 21 : 71, 7 : 79, 16 : 84, 17) vel correcturas vel additamenta manus secundae tertiaeve Veneti neglexit, sed noli propter hoc credere eum ex Veneto

¹) Ad p. 65, 8 habent V (a pr. m.) Barb. Pet. vat. (nonne A?) atque Aldina Bodleiana adscriptum hoc schema]

Pro *H* in angulo sinistro *N* legitur in V: loco ομου (ὄμ. Barb.) $\overline{N\Delta}$ habent Pet. vat $\alpha \beta \gamma \delta$ ὄμοῦ ἰ τετράκισ δὲ τὰ ἰ μί. Pro $\overset{\circ}{\mu}$ in apice habent iidem α .

vel ex alio simili codice nondum correcto descriptum esse. Contra loquitur scriptura magni momenti p. 72, 2 (vide adn. ad l.); contra loquitur summa cum V^s congruentia (vide 60, 23 : 61, 1 : 65, 11 : 66, 21 : 68, 1 : 69, 1 : 69, 4 : 73, 18 : 74, 5 : 83, 15 : 84, 13 : 85, 12 : 85 : 22).

Collato cum Ambrosiano fragmento posteriore Veneti (p. 120, 20 usque ad calcem libelli) longe aliter rem se habere confiteberis. Raro hic cum V^s consentit Ambrosianus, saepius autem atque in mendosissimis cum V¹ Barb. Proprias scripturas (ex magna parte mendosas) multas habet, adscripta cum V communia nulla. Conjecerim codicem Venetum, quo tempore sub oculis scribae codicis Ambrosiani (vel si mavis scribae archetypi codicis Ambr.) erat, foliis quibus nunc caret caruisse; istum, simul ac pervenerit ad locum ubi deficit codex Venetus (p. 85, 24), hoc projecto alium codicem qui libellum integrum contineret quaesivisse, inventumque exscripsisse. Scripturas igitur Ambrosiani inde ab p. 85, 24 haud aspernandas esse censeo. Codex vero Palatinus per totum libellum ex Ambrosiano pendere videtur.

De reliquorum codicum in hoc libello auctoritate quod sentiam paucis exponere possum, cum ratio eorum fere eadem sit atque in scripto 68.

I. Codices non interpolati. De scripturis primae manus codicis F nihil, ut ante dixi (p. X) compertum habeo. Codicum D V complura desunt folia. Sed integer est libellus in codice Barberino arctissime cum D cohaerente. Is etiam codex unde pendet Ambrosianus in posteriore parte libelli locum inter codices sinceros habet¹⁾.

II. Codicum interpolatorum familia I. Interpolamentorum exempla haec sunt 67, 16 : 68, 23 : 70, 20 : 72, 2 : 73, 3 : 73, 15 : 77, 20 : 78, 26 : 79, 5 : 84, 2 : 84, 17 : 87, 10 : 100, 10 : 101, 29 : 102, 1 : 104, 2 : 104, 21 : 107, 11 : 107, 20 : 116, 13 : 124, 23 : 125, 24 : 126, 11.

¹⁾ Propriis interpolamentis minime carent D Barb. Ambr. In ea parte libelli ubi deest codex omnium sincerissimus V¹ caute agendum est.

Raro hic cum F solo consentire videtur universum Corpus Planudeum (58, 11 : 79, 4 : 120, 23), cum solo B vel cum solis B V^s saepius (68, 22 : 71, 15 : 72, 2 : 79, 9 : 82, 28 : 84, 13 : 90, 11 : 91, 11 : 91, 20 : 101, 10 : 111, 2 : 111, 19 : 116, 13 : 117, 12 : 119, 12). De hac re, cum collationi codicis F, qua in hoc libello utor, minime confidam, nolo pronuntiare.

Eadem hic quae in scripto 69 inter A Pet.¹⁾ ex altera parte, ex altera E Vat. ratio (vide pp. 59, 15 : 60, 15 : 61, 1 : 62, 19 : 65, 2 : 65, 5 : 66, 23 : 68, 3 : 68, 20 : 68, 23 : 71, 20 : 75, 4 : 81, 21 : 82, 15 : 83, 3 : 83, 15 : 84, 10 : 85, 20 : 92, 6 : 97, 27 : 100, 9 : 105, 9 : 108, 13 : 110, 8 : 110, 9 : 112, 1 : 116, 13 : 121, 1 : 123, 4 : 123, 8); atque hic etiam sunt scripturae complures haud parvi momenti, quas E Vat. cum F, A Pet. cum B communes habent (vide 60, 15 : 61, 1 : 62, 19 : 68, 23 : 71, 20 : 84, 10 : 121, 1)²⁾.

Plures extant ni fallor in hoc scripto codicum Vat. Pet. scripturae sinceræ in aliis omnibus a scribis correctæ, e. g. p. 60, 1 : 62, 1.

Permulta habet codex E propria interpolamenta (vide 60, 13 : 60, 15 : 60, 20 : 61, 1 (ἐπειδὴ E) : 62, 24 : 63, 29 :

¹⁾ Adscriptum fol. 132a (pp. 60, 8—65, 15 continente) habet Pet. scholion illud gravissimum quod in A etiam extat (vide Treu, Zur Gesch. I p. X). μὴ φανόν τὸ γὰρ: (ad 65, 2 referenda: desunt in A) το χωρίον τοῦτο ἀσαφέστατον ἐστὶ (-τον ἐστὶν A) διὰ το πολλαχοῦ διαφθαρέντα τὰ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων, μὴ δύνασθαι σώζειν τὴν συνέχειαν τοῦ λόγου καὶ εἶδον ἐγὼ παλαιὰν βίβλον, ἐν ἣ πολλαχοῦ διαλείματα (-λείματα A) ἦν ὡς (καὶ A) μὴ δυνηθέντος τοῦ γράφοντος τὸ (om. A) εὐρεῖν τὰ λείποντα ἐλπίσαντος δὲ ἴσως εὐρήσειν ἀλλαχοῦ ἐνταῦθα μέντοι κατὰ συνέχειαν ἐγράφη τὰ διαλείποντα καὶ (τῶ A) μηκέτι ἐλπίδων (-δας A) εἶναι τὰ λείποντα εὐρεθήσεσθαι. τοῦτ' αὐτὸ τὸ νῦν (τοῖνυν pro τὸ νῦν A) χρῆ νοεῖν καὶ πανταχοῦ τοῦ βιβλίου εἶναι τίς τοιαύτη ἀσάφεια εὐρήσκειται (-ρίσκειται A).

²⁾ Cum E Vat. congruit Ambr. C. 126 inf. P. 60, 15 legitur ἀφέντος, p. 61, 1 deest συμβήσεται, p. 62, 19 desunt καὶ — συνταράξουσι, p. 121, 1 legitur ὑλικήν. Nonnihil pretii habere videtur Vat. (Vat. 1013) propter bonam ejus scripturam φαντασιαστική (p. 125, 22). Cum A Pet. contra E Vat. facere solet. (P. 121, 1 ὑλικὰς : 121, 10 φαρμακείων : 122, 6 παρὰ τῶν : 122, 14 μέσα : 123, 4 habet γὰρ : 123, 8 ἀνιέντας : 124, 8 ἔχων : 125, 12 τὸν.) Ad p. 64, 9 adscriptum habet ἀσαφὲς τὸ χωρίον τοῦτο.

This page is locked to free members
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

De scripto 72 (De Pythiae Oraculis).

Optime de scriptis 70—77 (quae in E B solis extant) disputavit Treu (Zur Gesch. II). Ex uno fonte haud dubie descripti sunt E B. Sincerior est E, justamque lacunarum magnitudinem observat¹). Lacunae duae (27, 4 : 46, 21) in B explentur, sed nescio an haec supplementa interpolatoris sint. Semel (43, 9) erravit E, genuina scriptura (quamvis corrupta) in B asservatur.

In scripto 72 ad codicum fidem omnia expressi. In scriptis 68, 69, cum de elisionibus, de *ν ἐφελκυστικῶ*, de formis *γίγνομαι—γίνομαι, γιγνώσκω—γινώσκω* collationes quibus utor sileant, in hisce rebus hanc viam elegi. In elidendo editionem Aldinam secutus sum; in usu *ν ἐφελκυστικοῦ* editionem Bernardakianam; *γίγν* ubique cum Bernardaki scripsi *μηδέν, οὐδέν* ubique cum eodem.

Ignoscent mihi viri docti quod conjecturarum mearum nimis prodigus de aliorum multorum repertis conticui. Quo tempore apparatus meum conficiebam bibliotheca bona uti mihi non licuit. Gravius peccavi conjecturas nonnullas malas textui intrudendo. Quas ut in Corrigendis expellere possim bonae voluntati viri doctissimi Eduardi Schwartz acceptum refero. Utinam plagulae meae, antequam expressae essent, sub oculis ejus jacuissent. Cum plagulas jam expressas ei misissem, ut de vero statu textus Eusebiani certiolem me facere posset, totis diligentissime perlectis, adversaria sua. — *χρυσέα χαλκείων* — benevolentissime mecum communicavit. Quae optime, me iudice, correxit aut coniecit in 'Addendis' habes. Accipe nunc e manibus ipsius donum pre-

¹) Ut legentium commodo consulerem dedi in Adon. numerum literarum quae ad lacunas complendas sufficiunt, non mensuras lacunarum quas praebet Treu. Dicit Treu: "In den meisten Fällen kommt auf 2—3 mm ein Buchstabe; doch schwankt der Raum zwischen 1½ und 3⅔ mm". In lacunis aestimandis scripsi pro 2 mm Treuii 1 lit. "Lacuna 9 litt." idem valet atque "lacuna quae 9 litt. continere potest, plures aegre potest."

tiosum, collationes locorum libelli 'De Defectu Oraculorum' ab Eusebio citatorum.

Codices Eusebiani sunt:

A = cod. Parisiensis 451.

F = cod. Marcianus 341.

O = cod. Bononiensis 3643.

B = cod. Parisiensis 465.

Contulit I. A. Heikel, vir de Eusebio optime meritus:

P. 63, 24 ἦ] ἦν BOJ || παλαιὰ δόξα A πάλαι δόξα OJ δόξα πάλαι B || ἐκεῖθεν J 25 ἀπομαρανεσθαι omnes || σιωπῶντος καὶ] σιωπῶντα B 26 δεῖν omnes 28 δυεῖν AJ δυοῖν O μοῖν B 29 ἔκλειπον J || ἀλλ' ἐκεῖνο] ἀλλὰ κοινῆι omnes 30 ἐξησθένηκεν οὕτως A οὕτως ἐξησθένηκε ταῦτα JOB.

P. 64, 1 γε omnes 2 πρότερον] πρὶν OB || νῦν ἐπιλέλοιπε] συνεπιλέλοιπεν A νῦν ἐπιλέλοιπε J || περικομιδῆ J 3 ἐπέσχεν A ἐπέσχε J ἔσχε OB 4. 5 ἦ περὶ λεβάθειαν ἢ βοιωτία J ἦ περὶ λεβαδίαν ἢ βοιωτία OB ἦ περὶ βοιωτίαν ἢ βοιωτία A 5 ἀρρύσασθαι J 7 κατέσχηκεν AJ κατέσχεν OB.

P. 71, 10 [In hac parte B deficit] δ νῦν] ἦν omnes || καὶ φύσιν om. omnes || καλοῦσιν A καλοῦσι JO 11 ἀπήλλαξεν A 12 δοκοῦσιν A 13 ἀνθρώπων] ἀνθρώπων θέντες omnes 15 ζοροάστρην A ζοάτρον O 16 ἀπὸ omnes || εἶτ' ἦ omnes 17 ἑκατέρων ἱ A 18 πολλὰ omnes 20 ἐπιφαίνεται omnes 21 ὀνόμασιν A 22 δὲ om. O || ὠρισμένως A || πρῶτον omnes 23 ἐξέθηκεν A || λογίων A.

P. 71, 23, p. 72, 1. 2 εἶτα δαίμονας εἶτα ἦρωας—χρυσοῦ AJ εἶτα δαίμονας ἦρωας—χρυσοῦ O 2. 3 δαίμονας πολλοὺς κάγαθούς τῶν δ' ἡμιθέων omnes 3 εἰς om. A.

P. 75, 1 καὶ γὰρ κἄν πλείων εἶη χρόνος κἄν ἐλάττων (ἐλάττω J) κἄν τεταγμένος AOJ 2. 3 ψυχὴ καὶ ἦρωος βίος omnes 3 οὐδὲν γὰρ ἦτιον A || ἐφ' ὃ AOJ || δεδέξεται A δεδίξεται O 3. 4 σοφῶν μαρτύρων A.

P. 76, 26 εἶτι] ἐστι omnes || ὡς omnes 27 ἐστιν A 28 θυσίαι τε καὶ omnes 29 ζώισουσαι A || φυλάττουσι AO || διεσπαρμέναι J διεσπασμέναι A διαφθεαμέναι O.

P. 77, 1 καὶ περὶ μὲν τῶν omnes 2 καὶ διαφάσεις om. A 6 δὲ] τε O 7 μανίαι τε ἄλλαι ὀρινόμεναι AJ μανίαι τε καὶ ἄλλαι ὀρινόμεναι O || ῥιψαύχενες A 8 οὐδενὶ om. J || δαιμόνων] μόνων A 9 φῆσαιμι A || τελεῖσθαι παραμύθια omnes || καὶ om. omnes 10 παλαιὰς ποιούμενος omnes || ante οὔτε add. ἄς OJ 11 ἂν ἐδέχοντο omnes 13 καταρχόμενοι καὶ σφάττοντες omnes 15 ἀποπιπλάντες J || ἐνίων δὲ ἐν τοῖσδε μανικοῦς OJ εἶναι δ' ἐν τοῖς δαιμονικοῖς A: mihi ἐνίων δ' ἐν τοῖσδε vera et Plutarchi et Eusebii lectio

esse videtur 16 οὐ] οὐδὲν J || σώμασιν A 19 ἐξηιτημένοι A
20 σώματι λοιμούς O σώμασιν λοιμούς A σωμάτων λοιμούς J || ἀπο-
ρίας A || ἐπάγουσιν A 21 πράττουσιν A || ἄχρισ JO ἄχρι A.

P. 78, 1 λάβωσι καὶ om. O || ἐρωῶσιν A ἐρωῶσι JO.

P. 80, 12 [V 4 Deficit B] μὲν οὖν omnes || εἶπε om. 14 καλῶς OJ
15 δραχμὴν omnes. — 12 [V 17] μὲν omnes || εἶπεν A 13 προσήκει
OJB 15 δραχμὴν omnes 16 λαμβάνοντα A 20 εἶη] ἦι A ||
ὄθεν J || ὅ om. A 21 τὴν τὴν πόλιν J || οὐδὲ omnes 21. 22 ἡμᾶς
αὐτοὺς J αὐτοὺς OB αὐτοὺς ἡμᾶς A 23 μὴ O, add. J m. sec.,
om. AB 24. 25 δόξης προσελθεῖν A 25 — p. 81, 7 σὺ δὲ — ὀρμάς
om. B 25 σὺ ex οὐ corr. J, οὐ AO || ὁ διδούς A 26. 27 τῷ
δὲ — φυλάττεις om. AJO, in marg. habet J m. sec. 30 ἔχουσιν A.

P. 81, 2 διανοουμ. A || τι πρὸς αὐτὸν om. O || ante ἀλλὰ ins.
ὁ Φίλιππος omnes 3 ἔφη om. omnes 5 ἔτι δὲ] καὶ O || εὐχό-
μενος om. A || εὐλόγων O 6 ἦ om. omnes || μοχθηρὰ omnes
8 τοῦ θανάτου omnes || τῶν τοιούτων] τούτων OB || λόγου B
9 οὐδὲ omnes || αἰμιλλιανοῦ A 10 ὑμῶν AJ ἡμῶν OB || πῆρ
ἦν J 11. 12 πλέων ποτέ O 12 ἰταλίαν omnes || νηὸς OB 13 δὲ

ἀποβῆναι σ m. 2
omnes 14 σβεσθῆναι O σβεσθῆναι B ἀποβῆναι J || ναῦν] νῦν B
15 παζῶν O περῶν B 16 πολλοὺς δὲ om. omnes || ἐπεὶ δεδει-
πνηκότες ἦσαν omnes: in ἔτι δεδειπνηκότας corr. J m. altera ut videtur
17 φωνὴν A φωνῆς JOB || ἀπὸ νήσου OB || παζῶν O πεζῶν B
18 θαμνοῦ A θαμνοῦν JOB 19 θαμνοῦς omnes 20 post γνώριμος
add. ἦν J m. alt. ut videtur || κληθέντος B 21 καὶ ἐκεῖνον JB
22 ἐπιτείνοντα A || ὁπόταν omnes || γένοι J 23 τέθνηκε JOB ||
τοῦτο omnes 24 ἀκούσας A 24 — p. 82, 6 καὶ διδόντων — αὐτὸν
om. B 25 διδόντων J διδόντας AO || ἦι A ἦ JO 26 οὕτω omnes.

P. 82, 2 ἄ omnes 3 παλλῶδες O 4 θαμνοῦν omnes 5 ὡς O
|| ὅτι] οὕτως AJ || ὁ μέγας πᾶν AJ πᾶν ὁ μέγας O || οὐ φθῆναι
ex ὀφθῆναι corr. J, ὀφθῆναι A 6 μέγαν — ἀλλὰ om. B 8 ἐν τῆι
ῥώμῃ omnes 9 τὸν Θαμοῦν] θαμνοῦν omnes || μεταπεμπόμενον A
10 οὕτως omnes 12 φιλοσόφους OB 13 πηνελώπης B || γεγεννη-
μένον AO 14 εἶχεν A || καὶ om. omnes 15 αἰμιλλιανοῦ A
17 νῆσον OB 21 δὲ] τε A 22 ἀφριγμένου omnes || δ' OB δὲ AJ
23 διοσημείας A διησημίας J διοσημίας OB 24 δὲ J 25 ἐλώ-
φησεν A || κρεισσόνων AJ κρειπτόνων OB 27 λυπηρόν A 28 ἀνα-
λάμψεις omnes 30 νῦν omnes || χαλάζας omnes || τρέφουσι JOB
τερεφουσιν A.

P. 83, 1 πάθεισιν τὸν A πάθεισιν τὸν JOB || φαρμάττουσαι A
3 βριάρεως A || inde a δεσμὸν deficit B 4 δὲ] γὰρ A.

P. 86, 9 οὖν] μὲν οὖν OB 10 μαντικὴν] δαμαντικὴν J ||
πλεῖστον δὲ AOB πλεῖστον J 11 εἶχεν A || καὶ alterum] ἦ omnes
12 ἱερῶν om. A 13 ἔφασκεν εἶναι δαιμόνων B 14 τὴν πυθίαν
omnes || μήτε bis 15 εἰς τὰ Τέμπη] ἴστασθαι μήτε A 15. 16 τὴν

φυγὴν ἀλλ' ἐκπεσόντα ἐλθεῖν εἰς ἕτερον κόσμον omnes 17 ἐννέα
om. A || ὡς ἀληθῶς omnes 18 κατελθόντα 19 φυλασσόμενον ||
οὕτως AJB οὕτω O || δὲ omnes 19. 20 καὶ τὰ τιτανικά om. A
21 δίκας omnes 22 λέγεται A τε λέγεται JOB || ἑξαμαρτεῖν περὶ
ᾧσιριν J 23 δν A.

P. 87, 1 καὶ om. omnes || ἐκλειλοίπασιν AB 3 ἐν τοῖς om. A
4 ἀρχηγέτας omnes 5 ἄρταλον AJOB || ἄροιον A ἄρυτον JOB ||
τόσιβιν JOB τὸ σέβειν A || ἔφυγεν A 6 ἐκεῖνον omnes 7 ἄρσαλον
omnes || σκιρούς omnes 8 ante ἐπὶ in marg. δὴ A m. sec. || τούτων
omnes 9 ἰδίᾳ] διὰ A || τούτους B || οὖν om. OB 10 λαβεῖν
πολλὰ A || ἔστι J || μυθολογουμένων omnes 12 θαυμαστὸν εἰπεῖν
οὐκ ἐξ ἑνός A || ᾧ] τῶν A 13 οὐ τῆς δυνάμεως μετέληχεν AJ οὐ
τῆς δυνάμεως μετέληφεν OB 14 ἡμῶν om. B || ἔστιν A || δῖος
omnes 15 ἢ prius] ὁ δὲ A || διόνυσος OB 17 ἐκτίσαντο B.

Aberdoniae, m. Mart. 1893.

GUILHELMUS R. PATON.

1. Στιχιδίοις τισὶν οὐ φαύλως ἔχουσιν, ὧ φίλε Σαρα- D
πίων, ἐνέτυχον πρῶην, ἃ Δικαίαρχος Εὐριπίδην οἶεται
πρὸς Ἀρχέλαον εἶπεῖν· (Fr. 989 Nauck, cf. Koek III p. 268)

κ 'οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης,
μή μ' ἄφρονα κρίνης ἢ διδούς αἰτεῖν δοκῶ.'

χαρίζεται μὲν γὰρ οὐδὲν ὁ διδούς ἀπ' ὀλίγων μικρὰ
τοῖς πολλὰ κεκτημένοις, ἀπιστούμενος δὲ ἀντὶ μηδενὸς
διδόναι κακοηθείας καὶ ἀνελευθερίας προσλαμβάνει δόξαν.
10 ὄρα δὴ ὅσον ἐλευθεριότητι καὶ κάλλει τὰ χρηματικὰ δῶρα
λείπεται τῶν ἀπὸ λόγου καὶ σοφίας, ἃ καὶ διδόναι καλόν E
ἔστι καὶ διδόντας ἀνταιτεῖν ὅμοια παρὰ τῶν λαμβανόν-
των. ἐγὼ γοῦν πρὸς σέ καὶ διὰ σοῦ τοῖς αὐτόθι φίλοις
τῶν Πυθικῶν λόγων ἐνίους ὥσπερ ἀπαρχὰς ἀποστέλλων,
15 ὁμολογῶ προσδοκᾶν ἑτέρους καὶ πλείονας καὶ βελτίονας
παρ' ὑμῶν, ἅτε δὴ καὶ πόλει χρωμένων μεγάλη καὶ σχολῆς
μᾶλλον ἐν βιβλίοις πολλοῖς καὶ παντοδαπαῖς διατριβαῖς
εὐπορούντων. ὁ δ' οὖν φίλος Ἀπόλλων ἔοικε τὰς μὲν
περὶ τὸν βίον ἀπορίας ἰᾶσθαι καὶ διαλύειν θεμιστεύων
20 τοῖς χρωμένοις, τὰς δὲ περὶ τὸν λόγον αὐτὸς ἐνιέναι καὶ F

PERSONAE DIALOGI:

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΘΕΩΝ,
ΕΥΣΤΡΟΦΟΣ, ΕΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΟΝΤΩΝ.

1 E in titulo codex B (Par. 1751) catalogi Lampriae $\bar{\epsilon}\iota$ codex A
catalogi, nostrique omnes 2 σεραπίων Pal. 9 λαμβάνει E 10 ὄρα B
ἄρα rell. || καὶ doest in B V; ἐλευθεριότητος κάλλει D Pal. V³ 13 σοῦ
Reiske: σέ 20 αὐτοῖς Pal. αὐτὰς F Pet. Vat. αὐτὸν E || ἀνιέναι F E Vat.

Plutarchi Pythici dialogi tres.

προβάλλειν, τῷ φύσει φιλοσόφῳ τῆς ψυχῆς ὄρεξιν
 ἐμποιωῶν ἀγωγὸν ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν, ὡς ἄλλοις τε πολλοῖς
 δῆλόν ἐστι καὶ τῇ τοῦ E καθιερώσει. τοῦτο γὰρ εἶκός
 οὐ κατὰ τύχην οὐδ' οἶον ἀπὸ κλήρου τῶν γραμμάτων
 μόνον ἐν προεδρίᾳ παρὰ τῷ θεῷ γενέσθαι καὶ λαβεῖν
 385 ἀναθήματος τάξιν ἱεροῦ καὶ θεάματος· ἀλλ' ἢ δύνάμιν
 αὐτοῦ κατιδόντας ἰδίαν καὶ περιττὴν ἢ συμβόλῳ χρωμέ-
 νοις πρὸς ἕτερόν τι τῶν ἀξίων σπουδῆς τοῖς ἐν ἀρχῇ
 περὶ τὸν θεὸν φιλοσοφήσαντας οὕτω προσέσθαι. πολ-
 λάκις οἶν ἄλλοτε τὸν λόγον ἐν τῇ σχολῇ προβαλλόμενον 10
 ἐκκλίνας ἀτρέμα καὶ παρελθὼν, ἐναγχος ὑπὸ τῶν εἰδῶν
 ἐλείφθην ξένοις τισὶ συμφιλοτιμούμενος, οἷς εὐθὺς ἐκ
 Δελφῶν ἀπαίρειν μέλλοντας οὐκ ἦν εὔπρεπές παράγειν
 οὐδὲ παραιτεῖσθαι, πάντως ἀκοῦσαί τι προθυμουμένους.
 ὡς δὲ καθίσας παρὰ τὸν νεῶν τὰ μὲν αὐτὸς ἠρξάμην 15
 ζητεῖν, τὰ δ' ἐκείνους ἐρωτᾶν, ὑπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν
 B λόγων αὐτῶν <ἀνεμνήσθην> ἃ πάλαι ποτὲ καθ' ὄν και-
 ρὸν ἐπεδήμει Νέρων ἠκούσαμεν Ἀμμωνίοι καὶ τινῶν
 ἄλλων διεξιόντων ἐνταῦθα, τῆς αὐτῆς ἀπορίας ἐμυθίαις
 ἐμπεσοίσης.

20

2. Ὅτι μὲν γὰρ οὐχ ἦττον ὁ θεὸς φιλόσοφος ἢ μάν-
 τισ, ἐδόκει πᾶσιν ὀρθῶς πρὸς τοῦτο τῶν ὀνομάτων
 ἕκαστον ΑΜΜΩΝΙΟΣ τίθεσθαι καὶ διδάσκειν, ὡς Πύθιος
 μὲν ἐστὶ τοῖς ἀρχομένοις μανθάνειν καὶ διαπυνθάνεσθαι,
 Δῆλιος δὲ καὶ Φαναῖος οἷς ἤδη τι δηλοῦται καὶ ὑπο- 25
 φαίνεται τῆς ἀληθείας, Ἰσμήνιος δὲ τοῖς ἔχουσι τὴν ἐπι-

1 τὴν τῆς ψυχῆς E 3 τῇ περὶ τοῦ libri omnes excepto Pet.
 qui τῇ om: corr. Reiske || E scripsit Bernardakis: εἰ 9 τῶν θεῶν E.
 τὰ περὶ τὸν θεὸν coniecit Cobet || προθέσθαι coniecerat Crusenius

habentque Pal. V² προσέσθαι B 10 προβαλλόμενον solus B παραβ.
 ceteri 11 ἀτρέμα om. Pal. 12 ἐλείφθην D. ἰπωμοσιῶν ἐλείφθην
 coniecit Imperius, et vix patiendum est vulgatum nisi συμφιλοτιμου-
 μένωι scribas 14 παραιτεῖσθαι D V¹ (corr. V²) F¹ || παντας E Vat.
 15 παρὰ Wyttenbach: περὶ 16 ὑπὸ B Pal. V² 17 ἀνεμνήσθην
 supplevit Meziriac Nihil, fortasse, excidit, sed locus ita fere reficiendus
 est ἐρωτᾶν ὑπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν λόγων (= τῶν προγραμμάτων),
 ἀνέλαβεν (vel ἀνέγνω) ἃ πάλαι 22 δοκεῖ libri: corr. Turan. Vulg.

στήμην, καὶ Λεσχηνόριος ὅταν ἐνεργῶσι καὶ ἀπολαύωσι
 χρώμενοι τῷ διαλέγεσθαι καὶ φιλοσοφεῖν πρὸς ἀλλήλους.
 ‘ἐπεὶ δὲ τοῦ φιλοσοφεῖν’ ἔφη ‘τὸ ζητεῖν (ἀρχή, τοῦ δὲ
 ζητεῖν) τὸ θαυμάζειν καὶ ἀπορθεῖν, εἰκότως τὰ πολλὰ C
 5 τῶν περὶ τὸν θεὸν ἔοικεν αἰνίγμασι κατακεκρῦφθαι καὶ
 λόγον τινὰ ποθοῦντα διὰ τί καὶ διδασκαλίαν τῆς αἰτίας.
 οἷον ἐπὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀθανάτου, τὸ καίεσθαι μόνον
 αὐτόθι τῶν ξύλων ἐλάτην καὶ δάφνην ἐπιθυμιᾶσθαι,
 καὶ τὸ δύο Μοίρας ἰδρῦσθαι πανταχοῦ τριῶν νομιζομέ-
 10 νων, καὶ τὸ μηδεμιᾶ γυναικὶ πρὸς τὸ χρηστήριον εἶναι
 προσελθεῖν· καὶ τὸ τοῦ τρίποδος, καὶ ὅσα τοιαῦτα, τοῖς
 μὴ παντάπασιν ἀλόγοις καὶ ἀψύχοις ὑφειμένα δελεάζει
 καὶ παρακαλεῖ πρὸς τὸ σκοπεῖν τι καὶ ἀκούειν καὶ δια-
 λέγεσθαι περὶ αὐτῶν. ὄρα δὲ καὶ ταυτὶ τὰ προγράμματα, D
 15 τὸ ‘γνώθι σαυτόν’ καὶ τὸ ‘μηδὲν ἄγαν’, ὅσας ζητήσεις
 κεκίνηκε φιλοσόφοις καὶ ὅσον λόγων πλῆθος ἀφ’ ἐκάστου
 καθάπερ ἀπὸ σπέρματος ἀναπέφυκεν· ὧν οὐδενὸς ἦττον
 οἶμαι γόνιμον λόγων εἶναι τὸ νῦν ζητούμενον.

3. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Ἀμμωνίου, ΛΑΜΠΙΡΙΑΣ ὁ
 20 ἀδελφὸς εἶπε ‘καὶ μὴν ὃν ἡμεῖς ἀκηκόαμεν λόγον ἀπλοῦς
 τίς ἐστι καὶ κομιδῆ βραχύς. λέγουσι γὰρ ἐκείνους τοὺς
 σοφοὺς ὑπ’ ἐνίων δὲ σοφιστὰς προσαγορευθέντας αὐτοὺς
 μὲν εἶναι πέντε, Χίλωνα καὶ Θαλῆν καὶ Σόλωνα καὶ
 Βίαντα καὶ Πιπτακόν· ἐπὶ δὲ Κλεόβουλος ὁ Λινδίων
 25 τύραννος, εἶτα Περίανδρος ὁ Κορίνθιος, οὐδὲν αὐτοῖς E
 ἀρετῆς μετὸν οὐδὲ σοφίας, ἀλλὰ δυνάμει καὶ φίλοις καὶ
 χάρισι καταβιαζόμενοι τὴν δόξαν, ἐνέβαλον εἰς τοῦνομα
 τῶν σοφῶν καὶ τινὰς γνώμας καὶ λόγους ἐξέπεμπον καὶ

1 Λέσχην ὄριος libri: corr. Xyl. || δὲ ante ὅταν habent B Pal.
 V³ δεῖ Aldina 3 ἔφη] ἔφ’ οἷς Pal V³ || ἀρχή (ita Cobet), τοῦ
 δὲ ζητεῖν inserui 5 τῶν θεῶν D V¹ F A (corr. in margine) Vat.
 6 ποθοῦντα] ποθεῖν Pal. V³, unde Wytt. ποθεῖν τοῦ 9 ἰδρῦσασθαι
 B A Vat. Pet. 10 ἐξεῖναι Pal. 11 τὸ deest in D V¹ Pal. E Vat.
 13 καὶ ante ἀκούειν deest in V¹ (add. V²). 14 τὸ πρόγραμμα D Pal.
 16 φιλοσόφοις] ita V¹ E φιλοσόφους ceteri || ὅσον solus Pet. ὅσων
 ceteri 18 λόγον libri: corr. Madvig || τὸν A Vat. Pet. 20 δελφὸς
 V³ F² A Pet. 27 χάριτι E Ald. || ἐνέβαλλον V¹ F

Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

καὶ περιηγητικὴν δόξαν εἰς τὸ μέσον προῆγον, οὔτε τὴν ὄψιν ἀξιοῦντες οὔτε τὸν φθόγγον ἀλλὰ τοῦνομα μόνον τοῦ γράμματος ἔχειν τι σύμβολον.

5. Ἔστι γάρ' ὡς ὑπολαμβάνουσι Δελφοὶ καὶ τότε
 5 προηγορῶν ἔλεγε ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ὁ ἱερεὺς 'σχῆμα καὶ μορφῆ C
 τῆς πρὸς τὸν θεὸν ἐντεύξεως, καὶ τάξιν ἡγεμονικὴν ἐν τοῖς
 ἐρωτήμασιν ἔχει, τῶν χρωμένων ἐκάστοτε διαπυνθανομένων,
 εἰ νικήσουσιν, εἰ γαμήσουσιν, εἰ συμφέρει πλεῖν, εἰ γε-
 ωργεῖν, εἰ ἀποδημεῖν. τοῖς δὲ διαλεκτικοῖς χαίρειν ἔλεγε
 10 σοφὸς ὢν ὁ θεός, οὐδὲν οἰομένοις ἐκ τοῦ 'εἰ' μορίου καὶ
 τοῦ μετ' αὐτοῦ ἀξιώματος πράγμα γίνεσθαι, πάσας τὰς
 ἐρωτήσεις ἵποτεταγμένας τούτῳ καὶ νοῶν ὡς πράγματα
 καὶ προσιέμενος. ἐπεὶ δὲ ἴδιον τὸ ἐρωτᾶν ὡς μάντιν
 ἐστὶν ἡμῖν καὶ τὸ εὔχεσθαι κοινὸν ὡς πρὸς θεὸν, οὐχ
 15 ἦττον οἴονται τῆς πευστικῆς τὴν εὐκτικὴν τὸ γράμμα πε- D
 ριέχειν δύναμιν· 'εἰ γὰρ ὄφελον' φησὶν ἕκαστος τῶν εὐχο-
 μένων. καὶ Ἀρχίλοχος (Fr. 71 Bergk)

'εἰ γὰρ ὡς ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νευβούλης θιγεῖν.'
 καὶ τοῦ 'εἶθε' τὴν <μὲν> δευτέραν συλλαβὴν <ὥσπερ καὶ
 20 τὸ 'θῆν'> παρέλκεσθαι φασιν, οἷον τὸ Σώφρονος (Fr. 15 Botzon)
 'ἄμα τέκνων θῆν δευμένα.'

καὶ τὸ Ὀμηρικόν (P. 29)

'ὡς θῆν καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος.'

ἐν δὲ τῷ 'εἰ' τὸ εὐκτικὸν καὶ ἀποχρώντως δηλοῦσθαι.'

25 6. Ταῦτα τοῦ Νικάνδρου διελθόντος, οἶσθα γὰρ δὴ
 ΘΕΩΝΑ τὸν ἐταῖρον, ἤρετο τὸν Ἀμμώνιον, εἰ διαλεκτικῆ

4 ἔστι γὰρ ὡς] ὡς γὰρ B || τότε Wyt.: τε libri exceptis B Pal. qui γε
 5 νίκ. ὁ ἱερ. ἔλ. Pal || ὄχημα libri: corr. Meziriac 7 καὶ διαπ.
 libri omnes praeter Pal. V³ (forte V²) 10 οἰόμενος libri omnes: corr.
 Xylander || εἰ pro εἰ V B Pal. 13 ὡς μάντιν unus D πρὸς μάντιν rell.
 14 ἡμῖν ἐστι B || κοινὸν deest in Pal. 16 ὄφελον D V¹ A ὄφελον rell.
 18 ὡς libri omnes: corr. Wyt. || νευβούλης D B (Kontos) νεοβούλης rell.
 19 μὲν inserui || supplementum Bernardakis invenit. Minus claudicaret
 oratio, si statuerimus plura excidisse e. g. συλλαβ'ν <παρελκομένην
 ἀποφαίνειν τὴν πρὸς τὸ θῆν ὁμοιότητα. τοῦτο γὰρ οἱ γραμματικοὶ
 μικροῦ δεῖν ἅπασι τοῖς ἐπιρρήμασι> παρέλκεσθαι 20 φησιν F A E
 Vat. Pet. 21 ἄμα] possis ἄ μάτηρ conjicere || δευμένα D V¹ F¹ δεύμενα
 Pal. V² δευομένα rell. 24 εἰ V B Pal. 25 τοῦ om. Pal.

παρρησίας μέτεστιν οὕτω περιυβριζομένης ἀκηκουία· τοῦ
 δ' Ἀμμωνίου λέγειν παρακελευομένου καὶ βοηθεῖν, 'ἀλλ'
 E ὅτι μὲν' ἔφη 'διαλεκτικώτατος ὁ θεὸς ἐστίν, οἱ πολλοὶ τῶν
 χρησμῶν δηλοῦσιν· τοῦ γὰρ αὐτοῦ δήπουθεν ἐστὶ καὶ λύνειν
 καὶ ποιεῖν ἀμφιβολίας. ἔτι δ', ὥσπερ Πλάτων ἔλεγε, χρη- 5
 σμοῦ δοθέντος ὅπως τὸν ἐν Δήλῳ βωμὸν διπλασιάσωσιν,
 ὃ τῆς ἄκρας ἔξεως περὶ γεωμετρίαν ἔργον ἐστίν, οὐ τοῦτο
 προστάττειν τὸν θεὸν ἀλλὰ καὶ γεωμετρεῖν διακελεύεσθαι
 τοῖς Ἑλλησιν· οὕτως ἄρα χρησμοὺς ἀμφιβόλους ἐκφέρων
 ὁ θεὸς αὔξει καὶ συνίστησι διαλεκτικὴν ὡς ἀναγκαίαν 10
 τοῖς μέλλουσιν ὀρθῶς αὐτοῦ συνήσειν. ἐν δὲ διαλεκτικῇ
 F δήπου μεγίστην ἔχει δύναμιν ὁ συναπτικὸς οὔτοσὶ σύν-
 δεσμος, ἅτε δὴ τὸ λογικώτατον σχηματίζων ἀξίωμα· πῶς
 γὰρ ἂν οὐ τοιοῦτο τὸ συνημμένον, εἴ γε τῆς μὲν ὑπάρξεως
 τῶν πραγμάτων ἔχει καὶ τὰ θηρία γνῶσιν, ἀκολούθου δὲ 15
 θεωρίαν καὶ κρίσιν ἀνθρώπων μόνῳ παραδέδωκεν ἢ φύσις;
 ὅτι μὲν γὰρ 'ἡμέρα καὶ φῶς ἐστίν' αἰσθάνονται δήπου
 387 καὶ λύκοι καὶ κύνες καὶ ὄρνιθες· ὅτι δὲ 'εἰ ἡμέρα ἐστὶ,
 φῶς ἐστίν' οὐδὲν ἄλλο συνήσει πλὴν ἄνθρωπος, ἡγουμένου
 καὶ λήγοντος ἐμφάσεώς τε καὶ συναρτήσεως τούτων πρὸς 20
 ἀλληλα καὶ σχέσεως καὶ διαφορᾶς μόνος ἔχων ἔννοιαν,
 ἐξ ὧν αἱ ἀποδείξεις τὴν κυριωτάτην ἀρχὴν λαμβάνουσιν.
 ἐπεὶ τοίνυν φιλοσοφία μὲν περὶ ἀλήθειαν ἐστὶν ἀλη-
 θείας δ' ὄρος ἀπόδειξις ἀποδείξεως δ' ἀρχὴ τὸ συνημμέ-

1 περιυβριζομένης scripsi: περιυβρισμένη (deest iota subscriptum in DV¹BF) libri [ἀκηκουία] ita (omisso iota subscr.) B in marg. Turn. Vulc. Bongars. fueratque forsitan in V a prima manu (erasit tertia) ἀκηκουία D F (dolevit sec. m.) ἀνηκίαν A in marg. (Wyt.): in ceteris deest. 2 καὶ deest in Pal. 3 ἔφη A Vat. Pet. 7 ἐστὶν ἔργον Pal. 4 οὐ τοῦτο προστάττειν] Nisi malis sequens καὶ cum E expellere, scribendum esse censeo οὐχ οὕτως ἀπλῶς) τοῦτο πο. 5 καὶ om. E 11 αὐτῷ συνεῖναι Pal. αὐτοῖς συνήσειν F¹ αὐτοῦ συνείσειν fuerat, ut videtur, in V ubi tertia manus vai in rasura scripsit et accentum circumflexum superposuit 12 δήπου deest in B [οὔτοσὶ ὁ συναπτικὸς Pal. 14 ἂν DV F, in rell. deest || τοιοῦτο τὸ] τοιοῦτῳ V¹ τοιοῦτως Pal. V³ 16 μόνον A B Pet. || παραδέδωκεν DV F παρέδωκεν rell. 17 ὅτι μὲν γὰρ unus Pal., deest μὲν in rell. || καὶ om. B Vat. 18 δὲ om. V¹ F || ἐστὶ deest in DBFE 21 μόνον A Vat. Pet. 22 αἱ om. V¹ F A (nonne D?): ejus loco οἱ Pet. καὶ B 23 ἐστὶ περὶ ἀλήθειαν D 24 δ' ὄρος scripsi: δὲ φῶς libri || δ' ἀρχὴ] δ' deest in FA Vat. Pet.

νον, εἰκότως ἢ τοῦτο συνέχουσα καὶ ποιούσα δύναμις ὑπὸ
σοφῶν ἀνδρῶν τῷ μάλιστα τὴν ἀλήθειαν ἠγαπηκότι θεῷ
καθιερώθη· καὶ μάντις μὲν ὁ θεὸς μαντικὴ δὲ τέχνη περὶ
τὸ μέλλον ἐκ τῶν παρόντων ἢ παρωχημένων. οὐδενὸς γὰρ B
οὔτ' ἀναίτιος ἢ γένετις οὔτ' ἄλογος ἢ πρόγνωσις· ἀλλ'
ἐπεὶ πάντα τοῖς γεγονόσι τὰ γιγνόμενα τὰ τε γενησόμενα
τοῖς γιγνομένοις ἔπεται καὶ συνήρτηται κατὰ διέξοδον
ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος περαίνουσιν, ὁ τὰς αἰτίας εἰς ταῦτο
συνδεῖν τε πρὸς ἄλληλα καὶ συμπλέκειν φυσικῶς ἐπιστά-
10 μενος οἶδε καὶ προλέγειν (Hom. A 76)

‘τά τ' ἔόντα τά τ' ἔσσόμενα πρό τ' ἔόντα.’

καὶ καλῶς Ὅμηρος πρῶτον ἔταξε τὰ παρόντα εἶτα τὸ
μέλλον καὶ τὸ παρωχημένον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ὄντος ὁ συλλο-
γισμὸς κατὰ τὴν τοῦ συνημμένου δύναμιν, ὡς ‘εἰ τόδ’
15 ἔστί, τόδε προηγεῖται’ καὶ πάλιν ‘εἰ τόδ’ ἔστί, τόδε γε- C
νήσεται.’ τὸ γὰρ τεχνικὸν καὶ λογικὸν ὡσπερ εἴρηται
γνώσις ἀκολουθίας, τὴν δὲ πρόσληψιν ἢ αἴσθησις τῷ λόγῳ
δίδωσιν. ὅθεν, εἰ καὶ γλίσχρον εἶπεῖν, οὐκ ἀποστρέψομαι
τοῦτον εἶναι τὸν τῆς ἀληθείας τρίποδα τὸν λόγον, ὅς τὴν
20 τοῦ λήγοντος πρὸς τὸ προηγούμενον ἀκολουθίαν θέμενος
εἶτα προσλαβὼν τὴν ὑπαρξιν ἐπάγει τὸ συμπέρασμα τῆς
ἀποδείξεως. τὸν οὖν Πύθιον, εἰ διὰ μουσικὴν ἡδεται
καὶ κύκνων φωναῖς καὶ κιθάρας ψόφοις, τί θαυμαστόν
ἔστι διαλεκτικῆς φιλίας τοῦτο ἀσπάζεσθαι τοῦ λόγου τὸ
25 μέρος καὶ ἀγαπᾶν, ᾧ μάλιστα καὶ πλείστῳ προσχρωμένους
ὄρα τοὺς φιλοσόφους; ὁ δ' Ἡρακλῆς, οὐπω τὸν Προμη- D

3 μὲν deest in D V¹ F E Vat. 5 οὔτ' ἀναίτιος unus E οὐδ' ἀν.
rell. 8 περαίνουσα Pal. 9 συνιδεῖν Vat. Pet. || συμπλέκειν· τε D
συμπλέκεται F¹, idemque scripserat V¹ (ειν in ras V³) 10 οἶδε καὶ προ-
λέγειν] ita unus D, προλέγει (pro προλέγειν) rell.: deerat καὶ in V¹,
deest οἶδε in Pal. V³; οἶδέ τε καὶ B 11 τά τ' ἔόντα] ita B Pal. τά τε
όντα rell. || ἔσσόμενα] ita B A ἔσόμενα rell. 16 τῶν γὰρ τεχνικῶν
καὶ λογικῶν Pal. V³ 17 γνώσιν E Vat. Pet. 18 γλίσχρον primus
Wytt.: αἰσχρὸν || ἀποστρέψομαι D F ἀποστρέφομαι V Pal. (qui post
hanc vocem εἶπεῖν inserit) ἀποτρέψομαι rell. 20 ἠγούμενον B Pal.
V³ 22 διὰ μουσικὴν M. A. Wagner: δὴ μουσικῇ Pal. τῇ μουσικῇ
DV¹ F¹ τῇ μουσικῇ τε (γε ci. Wagner) V² et rell. 26 ὁ δ' Ἡρακλῆς
— — — οὐδέ] pro ὁ δ' D habet οὐ δ', pro οὐδέ fuerat forte ὁ δὲ in
V¹ (tert. manus οὐ in ras. scripsit).

Θέα λευκῶς οὐδὲ τοῖς περὶ τὸν Χείρωνα καὶ Ἄτλαντα σοφισταῖς διειλεγμένος ἀλλὰ νέος ὢν καὶ κομιδῇ Βοιωτίος, ἀναιρῶν τὴν διαλεκτικὴν καὶ καταγελῶν τοῦ 'Ε' τὸ πρῶτον, τὸ δεύτερον ὑποσπᾶν ἔδοξε βία τὸν τρίποδα καὶ διαμάχεσθαι πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς τέχνης, ἐπεὶ προῖών γε τῷ χρόνῳ καὶ οὗτος ἔοικε μαντικώτατος ὁμοῦ γενέσθαι καὶ διαλεκτικώτατος.'

7. Πανσαμένου δὲ τοῦ Θεώνος, ΕΥΣΤΡΟΦΟΝ Ἀθηναῖον οἶμαι τὸν εἰπόντα εἶναι πρὸς ἡμᾶς ὄραξ, ὡς ἀμύνει τῇ διαλεκτικῇ Θεῶν προθύμως, μονονοῦ τὴν λεοντῆν ¹⁰ Ε ἔπενδυσάμενος; οὕτως οὐδ' ἡμᾶς τοὺς πάντα συλλήβδην πράγματα καὶ φύσεις καὶ ἀρχὰς θείων ὁμοῦ καὶ ἀνθρωπίνων ἐν ἀριθμῷ τιθεμένους, καὶ πολὺ μάλιστα τῶν καλῶν καὶ τιμίων τοῦτον ἡγεμόνα ποιουμένους καὶ κύριον, εἰκὸς ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλ' ἀπάρξασθαι τῷ Θεῷ τῆς ¹⁵ φίλης μαθηματικῆς, βουλομένης αὐτὸ μὲν ἐφ' ἑαυτοῦ μήτε δυνάμει μήτε μορφῇ μήτε τῷ ῥήματι τὸ Ε τῶν ἄλλων στοιχείων ἡγούμενον, ὡς δὲ μεγάλου πρὸς τὰ ὅλα καὶ κυρίου σημεῖον ἀριθμοῦ τετιμῆσθαι τῆς πεμπάδος, ἀφ' οὗ τὸ ἀριθμεῖν οἱ σοφοὶ πεμπάζειν ὠνόμαζον.' ταῦτα ²⁰ F δὲ πρὸς ἡμᾶς ἔλεγεν οὐ παίζων ὁ Εὔστροφος, ἀλλ' ἐπεὶ τηνικαῦτα προσεκέιμην τοῖς μαθήμασιν ἐμπαθῶς, τάχα δ' ἔμελλον εἰς πάντα τιμήσειν τό 'μηδὲν ἄγαν' ἐν Ἀκαδημείᾳ γενόμενος.

8. Εἶπον οὖν κάλλιστα τὸν Εὔστροφον τῷ ἀριθμῷ ²⁵

3 εἰ Dübner, sed ē videtur esse in omnibus libris 4 τὸ δεύτερον] τὸ deest in Pal.; καὶ τὸ, quod conjecerat Emperius, est in E. 6 οὕτως F (Κοῖτος) A Vat. 11 οὕτως Wyt.: οὐπω || ὑμᾶς Reiske praeter necessitatem 12 ἀνθρωπίνων V¹? Pal. — πείων V³ et rell. 14 τούτων F A Vat. Pet. Ald. 15 εἰκὸς Turn. Vulc. εἰδὼς 16 βουλομένης scripsi; βουλομένοις Pal. -μένους B F² V³ A E Vat. Pet. deest in D V¹ F¹ || ἀφ' ἑαυτοῦ Pal. V³ 17 τὸ εἰ D V Pal. τῷ εἰ rell. 18 ἡγούμενον scripsi; ἡγούμενος D V¹ ἡγουμένους F (add. διαφέρειν sec. m.) διαφέρειν ἡγουμένους rell. Cave ne Xylandri ἡγουμένους δὲ ὡς (ita etiam in editione sua scripsit) pro codicis scriptura habeas: dicit ipse codicem suum hoc libello carere 18 καὶ habent soli Pal. V³ 19 τετιμῆσθαι D V¹ B F¹ προτετ. rell. || πεμπάδος] ita F¹ πεντάδος V¹ E πεμπάδος rell. 20 πενταζειν (haec scriptura est etiam in F¹) 23 δὲ μέλλων libri: corr. Reiske (δὴ μέλλων Wyt.) l: corr. Bernardakis

λύειν τὴν ἀπορίαν. ἔπει γάρ' ΕΦΗΝ ἔϊς τὸ ἄρτιον νενε-
 μημένου παντός ἀριθμοῦ καὶ τὸ περιττὸν ἢ μὲν μονὰς
 ἀμφοτέρων ἐπίκοινός ἐστι τῇ δυνάμει (διὸ καὶ προστιθε- 388
 μένη τὸν μὲν περιττὸν ἀριθμὸν ἄρτιον ποιεῖ τὸν δὲ
 5 ἄρτιον περιττόν) ἀρχὴν δὲ τοῦ μὲν ἀρτίου τὰ δύο τοῦ
 δὲ περιττοῦ τὰ τρία ποιοῦνται, τὰ δὲ πέντε γεννᾶται
 τούτων πρὸς ἀλλήλους μιγνυμένων· εἰκότως ἔσχηκε τιμὴν
 πρῶτος ἐκ πρώτων ἀποτελούμενος, καὶ γάμος ἐπωνό-
 μασται τῇ τοῦ ἀρτίου πρὸς τὸ θῆλυ περιττοῦ τε αὖ πρὸς
 10 τὸ ἄρρεν ὁμοιότητι· ταῖς γὰρ εἰς ἴσα τομαῖς τῶν ἀριθ-
 μῶν, ὁ μὲν ἄρτιος πάντῃ διιστάμενος ὑπολείπει τινὰ
 δεκτικὴν ἀρχὴν οἷον ἐν ἑαυτῷ καὶ χώραν, ἐν δὲ τῷ πε-
 ριττῷ τὸ αὐτὸ παθόντι μέσον ἀεὶ περίεστι τῆς νεμήσεως
 μόριον· ἢ καὶ γονιμώτερός ἐστι τοῦ ἑτέρου, καὶ μιγνύ- B
 15 μενος ἀεὶ κρατεῖ κρατεῖται δὲ οὐδέποτε· γίνεται γὰρ ἐξ
 ἀμφοῖν κατ' οὐδεμίαν μίξιν ἄρτιος ἀλλὰ κατὰ πάσας
 περιττός. ἔτι δὲ μᾶλλον αὐτὸς ἐπιβάλλων αὐτῷ καὶ
 συντιθέμενος δείκνυσι τὴν διαφορὰν ἐκάτερος· ἄρτιος μὲν
 γὰρ οὐδεὶς ἀρτίῳ συνελθὼν περισσὸν παρέσχεν οὐδ' ἐξέβη
 20 τὸ οἰκεῖον ὑπ' ἀσθενείας ἄγονος ὧν ἑτέρου καὶ ἀτελής·
 περισσοὶ δὲ μιγνύμενοι περισσοῖς ἀρτίους πολλοὺς διὰ
 τὸ πάντῃ γόνιμον ἀποτελοῦσι. τὰς δ' ἄλλας οὐκ ἂν τις
 ἐν καιρῷ νῦν ἐπεξίλοι δυνάμεις καὶ διαφορὰς τῶν ἀριθμῶν,
 ὡς οὖν ἄρρενός τε τοῦ πρώτου καὶ θήλεος ὁμιλίᾳ τὰ C
 25 πέντε γιγνόμενα γάμον οἱ Πυθαγόρειοι προσεῖπον. ἔστι
 δὲ ἢ καὶ φύσις λέλεκται τῷ περὶ αὐτὸν πολλαπλασιασμῷ

4 περιττὸν deest in D V¹ F¹ unde conjecerim ἀριθμὸν a Plutarcho
 alienum esse; abierat scilicet περιττὸν in ἀριθμὸν, corrector de suo
 reposuit 6 ποιοῦνται] ita A Pet. et fuerat forte in V¹ ποιοῦντα D?
 F E Vat. ποιεῖ B Pal. V³ 8 ἀπωνομ. F A Vat. Pet. 9 τε Pal. V³
 δὲ rell. 12 ἀρχὴν] latet vera scriptura fort. ῥαγὴν? 14 μόριον
 pulcre Emperius: γόνιμον libri || καὶ deest in F A Vat. Pet. 16 κατὰ
 τοῦδε μίαν D κατὰ τοῦ δε μίαν F¹ κα .. τ' οὐδεμίαν (τ cum signo eli-
 sionis et spiritu leni a manu tertia scriptum) V; fuerat forte καταγου-
 δεμίαν || πᾶσαν Pal. V³ 17 ἔτι] ἔστι F A E Vat. Pet. || αὐτὸς deest in
 Pal. || αὐτῷ B ἑαυτῷ Pal. αὐτῷ rell. 19 ἀρτ. συν. οὐδ. Pal. 20 ἄγονος
 Xylander: ἀπόγονος libri || καὶ om. F¹ 23 νῦν om. F 24 τε B Pal. V³
 τὸ D V¹ F¹; in ceteris deest || ὁμιλίᾳ Wytt.: ὁ μὴ διὰ D ὁμηδία F¹
 in V scripturae pr. manus ὁμ tantum superest ὁμοιότητι rell. || τὰ om. F¹
 26 αὐτὸν V³ αὐτὸν rell. || πολλαπλ. Pal. V³ πολυπλ. rell.

πάλιν εἰς ἑαυτὸν περαίνων. ὡς γὰρ ἡ φύσις λαβοῦσα
 πυρὸν ἐν σπέρματι καὶ χεαμένη πολλά μὲν ἐν μέσῳ φύει
 σχήματα καὶ εἶδη, δι' ὧν ἐπὶ τέλος ἐξάγει τὸ ἔργον, ἐπὶ
 πᾶσι δὲ πυρὸν ἀνέδειξεν ἀποδοῦσα τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ τέλει
 τοῦ παντός· οὕτω τῶν λοιπῶν ἀριθμῶν, ὅταν αὐτοὺς
 πολλαπλασιάσωσιν, εἰς ἑτέρους τελευτώντων τῇ αὐξήσει,
 μόνος ὁ τῶν πέντε καὶ ἕξ γενόμενοι τοσαυτάκις αὐτοὺς
 ἀναφέρουσι καὶ ἀνασώζουσιν. ἕξάκις γὰρ τὰ ἕξ τριακον-
 D ταῆξ, καὶ πεντάκις τὰ πέντε εἰκοσιπέντε γίνονται. καὶ
 πάλιν ὁ μὲν τῶν ἕξ ἀπαξ τοῦτο ποιεῖ καὶ μοναχῶς αὐτὸς 10
 ἀφ' ἑαυτοῦ τετράγωνος γινόμενος· τῇ δὲ πεμπάδι καὶ
 τοῦτο μὲν συμβέβηκε κατὰ πολλαπλασιασμόν, ἰδίως δὲ τὸ
 κατὰ σύνθεσιν ἑαυτὴν ἢ δεκάδα ποιεῖν παρὰ μέρος ἐπι-
 βάλλουσιν αὐτῇ, καὶ τοῦτο γίνεσθαι μέχρι παντός,
 ἀπομιμουμένου τοῦ ἀριθμοῦ τὴν τὰ ὅλα διακοσμοῦσαν 16
 ἀρχήν. ὡς γὰρ ἐκείνην*** φυλάττουσαν ἐκ μὲν ἑαυτῆς
 τὸν κόσμον ἐκ δὲ τοῦ κόσμου πάλιν αὐτὴν ἑαυτὴν ἀποτελεῖν
 'πυρός' τε 'ἀνταμοίβητα πάντα' φησὶν ὁ Ἡράκλειτος 'καὶ

(Fr. 22
Byw.)

2 χεαμένη Vat. Pet. fueratque, ut videtur, in V ubi m. tertia ε in
 ras. scr. χ. . αμένη E. χεαμένη vix potest genuinum esse || φύσει D V¹
 3 τέλει F¹ 5 αὐτοὺς unus B αὐτοὺς rell. 6 ἐν τῇ αὐξήσει conj.
 Reiske 7 μόνος — γενόμενοι] ultimum cum B V³ scripsi; γενόμενος
 ceteri. Scripserat fortasse Plutarchus ὁ τῶν πέντε τὸ δ' ἀληθέστερον
 εἰπεῖν οἱ τῶν πέντε καὶ ἕξ || αὐτοὺς V³ (B?) E ἑαυτοὺς Pal. αὐτοὺς
 rell. 8 τὰ ἕξ] ita Pal. V³ τὸ ἕξ rell. || τριακονταῆξ — τῶν ἕξ desunt in
 E Vat.; habet Pet. in margine 11 ἐφ' D V¹ B || πεντάδι libri: corr.
 Bernardakis 12 πολλαπλ. B Pal. V³ πολυπλ. rell. || τὸ in ras. scripsit
 V³. fuerat fortasse τε 13 ἑαυτὴν ἢ δεκάδα ποιεῖν π. μ. ἐπιβάλλου-
 λουσιν αὐτῇ]. Ultima sunt Emperii: ἐπιβαλλούσης αὐτῇ libri omnes.
 Priora ita extant in Pal. V³. Dubito autem num pro genuinis habenda
 sint. sinceriores nempe libri (D V¹ et rell.) habent καθ' ἑαυτὴν ἢ (ἢ D)
 δεκάδα ποιεῖ (ποιεῖν V¹) in quibus invenire mihi visus sum vestigia
 scripturae δεκάς αὐτὴν ἢ δὲ δεκάδα ποιεῖ, unde conjecerim Plutarchum
 talia fere scripsisse ἰδίως δέ τε κατὰ σύνθεσιν δεκάδι μὲν αὐτὴν τῇ
 δὲ δεκάδα ποιεῖν παρὰ μέρος ἐπιβαλλούσαις αὐτῇ 16 Post ἐκείνην
 lacunam cum Reiskio indicavi (post φυλάττουσαν Emperius) ita fere
 complendam ὡς γὰρ ἐκείνην (φαμεν τελείαν ἑαυτὴν καὶ αὐτάρχη) φυ-
 λάττουσαν. Si nulla est lacuna scribendum φυλάττουσιν-ἀποτελοῦσαν
 17 αὐ A Pet. ἀφ' Vat. ἐφ' D V¹ F E deest in B Pal. V³ 18 τε habent
 soli B Pal. V³ || ἀνταμοίβητα] ita D ἀνταμοίβηται V¹ F¹ ἀνταμείβεται
 rell. Dedi optimi codicis scripturam quam ipsius Heracliti esse censeo.
 ἀμοιβὴ τὰ πάντα ferebatur apud veteres; vide locos a Bywathero ci-
 tatos || ὁ deest in Pal.

πῦρ ἀπάντων, ὅκωσπερ χρυσοῖ· χρήματα καὶ χρημάτων E
 χρυσός·' οὕτως ἢ τῆς πεμπάδος πρὸς ἑαυτὴν σύνοδος
 οὐδὲν οὔτε ἀτελὲς οὔτε ἀλλότριον γεννᾶν πέφυκεν, ἀλλ'
 ὠρισμένας ἔχει μεταβολάς· ἢ γὰρ αὐτὴν ἢ τὴν δεκάδα
 5 γεννᾶ, τουτέστιν ἢ τὸ οἰκεῖον ἢ τὸ τέλειον.'

9. 'Ἐὰν οὖν ἔρηται τις, τί ταῦτα πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα,
 φήσομεν οὐχὶ μόνον ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Διόνυσον, ὃ τῶν
 Δελφῶν οὐδὲν ἤττον ἢ τῷ Ἀπόλλωνι μέτεστιν. ἀκούομεν
 οὖν τῶν θεολόγων τὰ μὲν ἐν ποιήμασι τὰ δ' ἄνευ μέρου
 10 λεγόντων καὶ ὑμνούντων, ὡς ἄφθαρτος ὁ θεὸς καὶ αἰδῖος
 πεφυκώς, ὑπὸ δὴ τινος εἰμαρμένης γνώμης καὶ λόγου
 μεταβολαῖς ἑαυτοῦ χρώμενος, ἄλλοτε μὲν εἰς πῦρ ἀνῆψε F
 τὴν φύσιν πάντα ὁμοιώσας πᾶσιν, ἄλλοτε δὲ παντοδαπὸς
 ἐν τε μορφαῖς καὶ ἐν πάθεσι καὶ δυνάμεσι διαφόροις
 15 γιγνόμενος, ὡς γίγνεται νῦν, ἐκόσμησεν, ὀνομάζεται δὲ τῷ
 γνωριμωτάτῳ τῶν ὀνομάτων. κρυπτόμενοι δὲ τοὺς πολ-
 λούς οἱ σοφώτεροι τὴν μὲν εἰς πῦρ μεταβολὴν Ἀπόλλωνά
 τε τῇ μονώσει Φοῖβόν τε τῷ καθαρῷ καὶ ἀμιάντῳ καλοῦσι.
 τῆς δ' εἰς πνεῦμά τε καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἄστρα καὶ 389
 20 φυτῶν ζώων τε γενέσεις τροπῆς αὐτοῦ καὶ διακοσμήσεως
 τὸ μὲν πάθημα καὶ τὴν μεταβολὴν διασπασμὸν τινα καὶ
 διαμελισμὸν αἰνίττονται· Διόνυσον δὲ καὶ Ζαγρέα καὶ
 Νυκτέλιον καὶ Ἰσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζουσι, καὶ φθοράς
 τινὰς καὶ ἀφανισμοὺς εἶτα δ' ἀναβιώσεις καὶ παλιγγενε-
 25 σίας, οἰκεῖα ταῖς εἰρημέναις μεταβολαῖς αἰνίγματα καὶ

1 ὅκωσπερ Bernardakis, fueratque fortasse in V (ubi m. tertia
 duabus prioribus litteris crasis spiritum super ω posuit) ἐκ ὡσπερ
 D (Bernardakis) ἐκ ὡσπερ F¹ ὡσπερ Gell. 2 πεντάδος libri;
 corr. Bernardakis 8 μέτεστιν] πέφυκεν D 12 εἰς πῦρ om. Pal.
 13 τῇ φύσει libri; corr. Reiske 15 ἐκόσμησεν (sc. τὴν φύσιν quod
 idem atque ἑαυτὸν valet) scripsi: κόσμος libri. κόσμος ὀνομάζεται
 τῷ γνωρ. τῶν ὀνομάτων (deleto δὲ) Emperius, quae quamvis speciem
 veritatis habeant (cf. Chrysipp. ap. Stob, Ecl. I 446 λέγεται δ' ἕτερος
 κόσμος ὁ θεὸς καθ' ὃν ἢ διακόσμησις γίνεται) tamen non admitto;
 nam τὸ γνω. τῶν ὀνομάτων (τοῦ θεοῦ) non est κόσμος sed θεὸς
 (ἀπὸ τῆς θέσεως = διακοσμήσεως cf. Cornut. De N. D. p. 6 ed. Osann)
 19 πνεῦμά τε] πνεύματα libri: corr. Meziriac 24 εἶτα δ' Stegman
 οἱ τὰς V¹ οἱ τὰς D B Pal. A Pet. οἱ τὰς F V³ E Vat || ἀναβιώσεις
 idem cum Amyoto: ἀποβιώσεις libri.

This page is locked to free members
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

κεχαρισμένης τῷ θεῷ μουσικῆς οὐκ οἴομεθα τούτῳ τῷ
 ἀριθμῷ μετεῖναι; τὸ γὰρ πλεῖστον ὡς [ἐνι] εἶπειν ἔργον D
 ἀρμονικῆς περὶ τὰς συμφωνίας ἐστίν. αὐταὶ δ' ὅτι πέντε
 καὶ οὐ πλείους, ὁ λόγος ἐξελέγχει τὸν ἐν χορδαῖς καὶ
 5 τρυπήμασι ταῦτα θηρᾶν ἀλόγως τῇ αἰσθήσει βουλόμενον·
 πᾶσαι γὰρ ἐν λόγοις τὴν γένεσιν ἀριθμῶν λαμβάνουσιν·
 καὶ λόγος ἐστὶ τῆς μὲν διὰ τεσσάρων ἐπίτριτος, τῆς δὲ
 διὰ πέντε ἡμιόλιος, διπλάσιος δὲ τῆς διὰ πασῶν, τῆς δὲ
 διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε τριπλάσιος. [τὴν δὲ διὰ πα-
 10 σῶν] ἦν δὲ ταύταις ἐπεισάγουσιν οἱ ἀρμονικοὶ διὰ πασῶν
 καὶ διὰ τεσσάρων ὀνομάζοντες, ἔξω μέτρου βαίνουσαν,
 οὐκ ἄξιόν ἐστι δέχεσθαι, τῆς ἀκοῆς τῷ ἀλόγῳ παρὰ τὸν E
 λόγον ὡσπερ νόμῳ χαριζομένους. ἵνα τοίνυν ἀφῶ πέντε
 τετραχόρδων θέσεις, καὶ πέντε τοὺς πρώτους, εἴτε τόνους
 15 εἴτε τρόπους εἴτε ἀρμονίας χρῆ καλεῖν, ὧν ἐπιτάσει καὶ
 ὑφέσει τρεπομένων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον αἱ λοιπαὶ
 βαρύτητές εἰσι καὶ ὀξύτητες· ἄρ' οὐχὶ πολλῶν, μᾶλλον δὲ
 ἀπείρων διαστημάτων ὄντων, τὰ μελωδούμενα πέντε μόνα
 ἐστί, δίεσις καὶ ἡμιτόνιον καὶ τόνος καὶ τριημιτόνιον καὶ
 20 δίτονον, ἄλλο δὲ οὐδὲν οὔτε μικρότερον οὔτε μεῖζον ἐν
 φωναῖς χωρίον ὀξύτητι καὶ βαρύτητι περατούμενον μελω-
 δητὸν ἐστι;

11. 'Πολλὰ δὲ ἄλλα τοιαῦτα' ἔφην ἐγὼ 'παρελθὼν
 τὸν Πλάτωνα προσάξομαι λέγοντα <περὶ> κόσμων, ὡς F
 25 εἴπερ εἰσὶ παρὰ τοῦτον ἕτεροι καὶ μὴ μόνος οὗτος εἷς,
 πέντε τοὺς πάντας ὄντας καὶ μὴ πλείονας· οὐ μὴν ἀλλὰ
 κἂν εἷς οὗτος ἢ μονογενής, ὡς οἶεται καὶ Ἀριστοτέλης,

(Tim. 31)

(De Ca
276 - 7

2 ἐνι seclisit Stegmann; ἔπος conj. Camerarius 4 τῶν —
 βουλομένων B Pal. V⁸ 6 ἀριθμῷ Pal. F Vat. Pet. 7 τεσσάρων DV B
 τεττάρων rell. 8 διὰ τῆς pro δὲ τῆς D V¹F¹ 9 τὴν δὲ διὰ πασῶν]
 ita D V¹F¹. Seclusi ut adscriptum. Reliqui interpolatorium opus exhibeat
 τῆς δὲ δις διὰ πασῶν τετραπλάσιος 11 ἐξοῦ F¹ ἐξ οὗ D 13 νόμῳ
 dedi cum E. νόμου Pet. νόμον rell. || χαριζομένης Pal V⁸ 14 τετραχόν-
 δρων F A Vat. Pet. 15 τόνους εἴτε τρόπους] ita B Pal. τ. ἢ τρ. rell. ||
 ὡς ἐπιτάσει libri: corr. Wytt. 18 μόνα πέντε D 19 ἐστὶ DV B Pal.
 εἰσὶ rell. 21 φωναῖς] ita B Pal. V³ A Pet. φωνῆς D V¹ F E φωνῆ Vat.
 23, προελθὼν F A E Vat. Pet. 24 περὶ κόσμων scripsi: κόσμον DV¹F¹
 κοσμον ἕνα rell. 25 οὗτος εἷς libri; corr. Wytt.

τρόπον τινὰ καὶ τοῦτον ἐκ πέντε συγκείμενον κόσμων καὶ
 390 συνηρμοσμένον· ὧν ὁ μὲν ἐστὶ γῆς ὁ δὲ ὕδατος, τρίτος δὲ
 καὶ τέταρτος ἀέρος καὶ πυρὸς· τὸν δὲ πέμπτον οὐρανὸν οἱ
 δὲ φῶς οἱ δ' αἰθέρα καλοῦσιν, οἱ δ' αὐτὸ τοῦτο πέμπτην
 οὐσίαν, ἣ τὸ κύκλω περιφέρεσθαι μόνη τῶν σωμάτων
 κατὰ φύσιν ἐστίν, οὐκ ἐξ ἀνάγκης οὔτ' ἄλλως συμβεβηκός.
 διὸ δὴ καὶ τὰ πέντε κάλλιστα καὶ τελεώτατα σχήματα
 τῶν ἐν τῇ φύσει κατανοήσας, πυραμίδα καὶ κύβον καὶ
 ὀκτάεδρον καὶ εἰκοσάεδρον καὶ δωδεκάεδρον, ἕκαστον
 εἰκότως ἐκάστῳ προσένειμεν.' 10

12. 'Εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὰς τῶν αἰσθήσεων δυνάμεις
 ἰσαρίθμους οὔσας τοῖς πρώτοις ἐκείνοις συνοικειούσι, τὴν
 B μὲν ἀφὴν ὀρώντες ἀντίτυπον οὔσαν καὶ γεώδη, τὴν δὲ
 γεῦσιν ὑγρότητι τῶν γευστῶν τὰς ποιότητας προσιεμένην.
 ἀῆρ δὲ πληγεὶς ἐν ἀκοῇ γίγνεται φωνὴ καὶ ψόφος. δυεῖν 15
 δὲ τῶν λοιπῶν ὁσμὴ μὲν, ἣν ὄσφρησις εἴληχεν, ἀναθυ-
 μιάσις οὔσα καὶ γεννωμένη θερμότητι πυρῶδὲς ἐστίν·
 αἰθέρι δὲ καὶ φωτὶ διὰ συγγένειαν διαλαμπούσης τῆς
 ὄψεως γίγνεται κρᾶσις ἐξ ἀμφοῖν ὁμοιοπαθῆς καὶ σύμ-
 πηξις. ἄλλην δ' οὔτε τὸ ζῶον αἰσθήσιν οὔθ' ὁ κόσμος 20
 ἔχει φύσιν ἀπλῆν καὶ ἄμικτον· ἀλλὰ θαυμαστή τις, ὡς
 εἶοικε, διανομὴ γέγονε τῶν πέντε πρὸς τὰ πέντε καὶ
 σύλληξις.'

13. 'Ἄμα δὲ πῶς ἐπιστήσας καὶ διαλιπῶν 'οἶον'
 C εἶπον 'ὦ Εὐστροφε, πεπόνθαμεν, ὀλίγου παρελθόντες τὸν 25
 'Ὀμηρον' ὡς οὐχὶ πρῶτον εἰς πέντε νείμαντα μερίδας τὸν
 κόσμον, ὧν τὰς μὲν ἐν μέσῳ τρεῖς ἀποδέδωκε τοῖς τρισὶ

2 post συνηρμοσμένον libri omnes exceptis D V¹ F¹ inserunt εἶναι ||
 τρ. δὲ καὶ τέτ. ἀέρος καὶ πυρὸς] ita scripsi et scribendum esse docent
 D V¹ F¹ qui τρ. δὲ καὶ τέτ. ἀέρος habent. τρ. δὲ πυρὸς καὶ τέτ. ἀέρος
 rell. 3 τὸ δὲ πέμπτον D V¹ F A E 5 τῶν] τῶι F 6 συμβεβηκός
 Meziriac -κότος (-κότως Pal.) libri 7 καὶ κάλλιστα D 9 ὀκτ. καὶ δωδ.
 καὶ εἰκ. B Pal. V³; καὶ εἰκοσάεδρον desunt in V¹ 10 εἰκότως scripsi: οἰκείως
 libri 12 ἐκείνοις deest in D 14 γεύσεων D F¹, fueratque forte in V¹
 (γευστῶν in ras. scripsit V³) 15 δυοῖν D Pal. BE Pet. 16 ἣν ὄσφρησις]
 ita Pet. ἣ ὄσφρ. D V¹ F¹ ἣν ἣ ὄσφρ. rell. 17 γενομένη D V¹ Pet. ||
 πυρῶδης Pal. 19 σύμπηξις] ita Pal. V³ σύμπληξις rell 21 καὶ ἀπλῆν F¹
 22 τῶν πέντε] τῶν πάντων conj. Wyt. 27 κόσμον ὧν τὰς] ita
 scripsi, κόσμον τὰς D V¹ F¹ κόσμον ὅς τὰς rell.

Θεοῖς, δύο δὲ τὰς ἄκρας ὀλυμπον καὶ γῆν, ὧν ἡ μὲν ἐστὶ
 τῶν κάτω πέρας ἢ δὲ τῶν ἄνω, κοινὰς καὶ ἀνεμήτους
 ἀφῆκεν. ἄλλ' ἀνοιστέος ὁ ἄλογος ὡς ὁ Εὐριπίδης φησὶν. (Fr. 970)
 οἱ γὰρ τὴν τετράδα σεμνίναντες οὐ φαύλως διδάσκουσιν,
 5 οἱ τῷ ταύτης λόγῳ πᾶν σῶμα γένεσιν ἔσχηκεν. ἐπεὶ γὰρ
 ἐν μήκει καὶ πλάτει βάθος λαβόντι πᾶν τὸ στερεόν ἐστὶ,
 καὶ μήκους μὲν προϋφίσταται στιγμή κατὰ μονάδα ταττο-
 μένη, μήκος δὲ ἀπλατὲς ἐν <δυσάδι> γραμμῇ καλεῖται καὶ D
 μῆκος ἐστὶν, ἢ δ' ἐπὶ πλάτος γραμμῆς κίνησις ἐπιφανείας
 10 γένεσιν ἐν τριάδι παρέσχε, βάθους δὲ τούτῳ προσγενο-
 μένου διὰ τετάρων εἰς στερεόν ἢ αὐξήσις προβαίνει·
 παντὶ δῆλον, ὅτι μέχρι δεῦρο τὴν φύσιν ἢ τετράς προαγα-
 γοῦσα, μέχρι τοῦ σῶμα τελειῶσαι καὶ παρασχεῖν ἄπτὸν
 ὄγκον καὶ ἀντίτυπον, εἴτ' ἀπολέλοιπεν ἐνδεᾶ τοῦ μεγίστου.
 15 τὸ γὰρ ἄψυχον ὡς ἀπλῶς εἶπεῖν ὄρφανόν καὶ ἀτελὲς καὶ
 πρὸς οὐδ' ὀτιοῦν, μὴ χρωμένης ψυχῆς, ἐπιτήδειον· ἢ δὲ
 τὴν ψυχὴν ἐμποιοῦσα κίνησις ἢ διάθεσις, μεταβολῇ διὰ
 πέντε γιγνομένη, τῇ φύσει τὸ τέλειον ἀποδίδωσι, καὶ E
 τοσοῦτῳ κυριώτερον ἔχει τῆς τετράδος λόγον, ὅσω τιμῇ
 20 διαφέρει τοῦ ἄψυχου τὸ ζῶον. ἔτι δ' ἰσχύσασα μᾶλλον
 ἢ τῶν πέντε συμμετρία καὶ δύναμις οὐκ εἶασεν εἰς ἄπειρα
 γένη προελθεῖν τὸ ἔμψυχον, ἀλλὰ πέντε τῶν ζώωντων
 ἀπάντων ιδέας παρέσχε. εἰσὶ γὰρ θεοὶ δήπου καὶ δαί-
 μονες καὶ ἥρωες εἴτα μετὰ τούτους τὸ τέταρτον, ἄνθρωποι,
 25 γένος, ἔσχατον δὲ καὶ πέμπτον τὸ ἄλογον καὶ θηριῶδες.
 ἔτι δ' εἰ τὴν ψυχὴν αὐτὴν κατὰ φύσιν διαιροῖς, πρῶτον
 αὐτῆς καὶ ἀμαυρότατόν ἐστὶ τὸ θρεπτικόν, δεύτερον δὲ τὸ

1 καὶ om. F¹ 2 ὁ δὲ B V³ 3 ὁ Εἰρ.] ὁ habent soli D V¹ 6 λαβόντι] malim λαβοῦσι 8 ἐν δυσάδι γραμμῇ scripsi: ἐν γραμμῇ DV¹F¹ ἢ γραμμῇ rell. || καὶ μῆκος ἐστὶν neque intelligo neque tento 9 καὶ γραμμῆς F¹ || καὶ ἐπιφ F¹ A E Vat. Pet. 10 βάθος DV¹F¹ || τούτῳ scripsi cum Cruserio: τούτου libri praeter B Pal. V³ qui τούτοις 12 μέχρι Stephanus?: μὴ libri omnes praeter DV¹F¹ Pal. in quibus deest || προάγουσα DV¹F¹ 13 καὶ μέχρι B F A E Vat. Pet. || ἄπτὸν Reiske: διπλὸν libri 14 εἴτα om. Pal. 17 μεταβολῇ scripsi Xylandrum (in versione) secutus: μεταβολῇ libri exceptis B Pal. V³ qui ἢ μεταβολῇ 18 τῇ φύσει om. E 22 ἄψυχον F Vat. || ζώων D Pal. 24 καὶ pro εἴτα D 26 διαιρεῖς V B Pal.

F αἰσθητικόν, εἶτα τὸ ἐπιθυμητικὸν εἶτα ἐπὶ τούτῳ τὸ
 θυμοειδές· εἰς δὲ τὴν τοῦ λογιστικοῦ δύναμιν ἐξικομένην
 καὶ τελεώσασα τὴν φύσιν ὡσπερ ἐν ἄκρῳ τῆς πέμπτῳ
 καταπέπανται.'

14. 'Τοσαύτας δὲ καὶ τηλικαύτας ἔχοντος τοῦ ἀριθμοῦ ὁ
 δυνάμεις, καλὴ καὶ ἡ γένεσις ἐστίν, οὐχ ἦν ἤδη διήλθομεν,
 ἐκ δυάδος οὔσα καὶ τριάδος, ἀλλ' ἦν ἡ ἀρχὴ τῆς πρώτης
 391 συνελθοῦσα τετραγώνῳ παρέσχεν. ἀρχὴ μὲν γὰρ ἀριθμοῦ
 παντὸς ἡ μονάς, τετράγωνος δὲ πρῶτος ἡ τετράς· ἐκ δὲ
 τούτων, ὡσπερ ἰδέας καὶ ὕλης πέρασ ἐχούσης, ἡ πεμπιάς. 10
 εἰ δὲ δὴ καὶ τὴν μονάδα τετράγωνον ὀρθῶς ἐνιοὶ τίθεν-
 ται, δύναμιν οὔσαν ἑαυτῆς καὶ περαίνουσαν εἰς ἑαυτήν,
 ἐκ δυεῖν πεφυκυῖα τῶν πρώτων τετραγώνων ἡ πεμπιάς
 οὐκ ἀπολέλοιπεν ὑπερβολὴν εὐγενείας.'

15. 'Τὸ δὲ μέγιστον' ἔφην 'δέδια μὴ ῥηθὲν πιέζη 15
 τὸν Πλάτωνα ἡμῶν, ὡς ἐκεῖνος ἔλεγε πιέζεσθαι τῆς
 σελήνης ὀνόματι τὸν Ἀναξαγόραν, παμπάλαιον ἔχουσάν
 τινά (πατέρα) τὴν περὶ τῶν φωτισμῶν δόξαν αὐτοῦ
 109 A) B [ἰδίαν] ποιούμενον. ἡ γὰρ οὐ ταῦτα εἴρηκεν ἐν Κρατύλῳ;
 'πάνυ μὲν οὖν' ὁ Εὐστροφος ἔφη, 'τί δ' ὁμοιον πέφυκεν 20
 οὐ συνορῶ.' 'καὶ μὴν οἶσθα δήπουθεν, ὅτι πέντε μὲν ἐν
 256 C) Σοφιστῇ τὰς κυριωτάτας ἀποδείκνυσιν ἀρχάς, τὸ ὄν τὸ
 ταῦτόν τὸ ἕτερον, τέταρτον δὲ καὶ πέμπτον ἐπὶ τούτοις
 κίνησιν καὶ στάσιν. ἄλλῳ δ' αὖ τρόπῳ διαιρέσεως ἐν
 (23 C) Φιλήβῳ χρώμενος, ἐν μὲν εἶναί φησι τὸ ἄπειρον ἕτερον 25
 δὲ τὸ πέρασ· τούτων δὲ μιγνυμένων πᾶσαν συνίστασθαι

1 εἶτα τὸ ἐπιθ. desunt in D V¹ F¹ || ἔστ' ἐπὶ τούτῳ F¹, fueratque
 in V¹ (εἶτ' in ras. scr. V³) 5 ἔχοντος τοῦ] ος τ scr. in ras. V³ ἔχοντες
 τοῦ D F¹ 7 οὔσαν Pal. V³ || ἡ ἀρχὴ] ita B Pal. V³; deest ἡ in ceteris
 8 τετρ. συν. B || γὰρ deest in V¹; add. V³; eadem una littera post ἀρχη
 erasa accentum super η posuit 10 πέρασ A E Vat. Pet. || πεμπιάς hic
 et infr. (13) scripsit Bernardakis inventum forsitan in D (nihil notat Kontos)
 fueratque fortasse in V¹; πεντιάς B Pal V³ E πεμπιάς rell. 11 τετρά-
 γωνον om. Pal. 13 δυοῖν B Pal. E 15 εφ' ἦν pro ἔφην D B F E
 Vat. 16 ἡμῖν conj. Meziriac || πιέζεσθαι om. B 17 ἔχουσάν τινά πα-
 τέρα scripsi: ἔχουσάν τινά D V¹ F¹ οὔσάν τινά rell. 18 αὐτοῦ] ita D V¹ F¹
 αὐτῆς rell. 19 ἰδίαν seclusi || γὰρ om. D 20 πέφυκεν om. E
 25 γασί F¹ 26 τὸ B Pal. V³; in ceteris deest.

γένεσιν. αἰτίαν δ', ὑφ' ἧς μίγνυται, τέταρτον γένος
 τίθεται· καὶ πέμπτον ἡμῖν ὑπονοεῖν ἀπολέλοιπεν, ᾧ τὰ
 μιχθέντα πάλιν ἴσχει διάκρισιν καὶ διάστασιν. τεκμαί- C
 ρομαι δὲ ταῦτ' ἐκείνων ὡσπερ εἰκόνας λέγεσθαι, τοῦ μὲν
 5 ὄντος τὸ γιγνόμενον, κινήσεως δὲ τὸ ἄπειρον, τὸ δὲ πέρασ
 τῆς στάσεως, ταῦτοῦ δὲ τὴν μίγνύουσαν ἀρχήν, θατέρου
 δὲ τὴν διακρίνουσαν. εἰ δ' ἕτερα ταῦτ' ἐστί, κακείνως
 ἂν εἶη καὶ οὕτως ἐν πέντε γένεσι καὶ διαφοραῖς. Πυ-
 θῶος δὲ τις σοφιστῆς ταῦτα πρότερος συνιδὼν Πλάτωνος
 10 †δύο† E καθιερώσας τῷ θεῷ, δῆλωμα καὶ σύμβολον τοῦ
 ἀριθμοῦ τῶν πάντων. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰγαθὸν ἐν πέντε
 γένεσι φανταζόμενον κατανοήσας, ὧν πρῶτόν ἐστι τὸ
 μέτριον, δεύτερον δὲ τὸ σύμμετρον, καὶ τρίτον ὁ νοῦς, καὶ
 τέταρτον αἱ περὶ ψυχὴν ἐπιστηῆμαι καὶ τέχναι καὶ δόξαι D
 15 ἀληθεῖς, πέμπτον εἴτ' εἴ τις ἡδονὴ καθαρὰ καὶ πρὸς τὸ
 λυποῦν ἄκρατος, ἐνταῦθα λήγει τὸ Ὀρφικὸν ὑπειπὼν

‘ἕκτη δ' ἐν γενεῇ καταπαύσατε θεσμὸν ἀοιδῆς.’

16. ‘Ἐπὶ τούτοις’ ἔφην ‘εἰρημένοις πρὸς ὑμᾶς ‘ἐν
 βραχὺ’ τοῖς περὶ Νικάνδρον ‘ἀείσω ξυνετοῖσι.’ ταῖς γὰρ
 20 ἕξταις τοῦ Ἰλαίου μηνὸς ὅταν κατάγῃς τὴν Πυθίαν εἰς
 τὸ πρυτανεῖον, ὁ πρῶτος ὑμῖν γίγνεται τῶν τριῶν κλή-

2 ὑπολέλοιπεν D V¹ || τὰ] τάχυ F¹ 6 ταῦτοῦ μὲν τὴν D 8 γένεσι
 (quod e codice fortasse proferunt Leonicus et Bongarsius) est in Pal.
 γενέσεσι rell. Scribendum forsitan γένεσι τε || πυθῶος usque ad πάντων]
 Nolui haec transponere, sed post ἀοιδῆς (17) legenda sunt || πυθῶος
 δὲ τις σοφιστῆς] ita scripsi ut sententiam quam flagitat Xylander conseque-
 remur: πυθόμενος δὴ τις φησὶ Pal. πυθόμενος (πειθ. D V¹ a sec. m. cor-
 recta) φησὶ δὴ τις ceteri. δὲ τις σοφιστῆς in δὲ τις φησὶ τις abierat
 9 Πλάτων ὡς V² 10 δύο corruptum. Verbum (ἔφθη vel ἠνέξατο vel
 sim.) cum τὸ requiritur, ut perspexit Wyttenbach. δύο ἔε est in B
 Pal. || καθιερώσας D V¹ F¹ καθιέρωσε rell. 12 γενέσεσι B F¹ A Pet.
 15 εἴτ' εἴ τις scripsi (δ' εἴ τις Bernardakis): εἴ τις (ἦτις V Pal.) libri
 16 ὄρ...ικὸν Pal. || ἐπειπὼν Pal. V³ 17 γενεῇ B Pal. V³ γενεᾶ rell.
 || θυμὸν libri: verum invenit pr. Badham coll. Plat. in Philebo p. 66c,
 ubi κόσμον codd. 18 ἔφην V¹ E soli ἔφη ceteri || ἡμᾶς B F¹ A
 Vat. Pet. 19 ἐν βραχυτάτοις περὶ D V¹ F¹ ἐμβραχὺ pro ἐν βρ. B E Pet. ||
 ταῖς γὰρ ἕξταις (τῇ γὰρ ἕκτη Bernardakis) τοῦ Ἰλαίου] ita scripsi: τῆς
 γὰρ ἕκτης τοῦ νέου libri. Recte viderat Reiske latere nomen mensis.
 Unaquaque mensis Ilaei ἕκτη una ex tribus sortitionibus locum habebat.
 20 κατάγῃς Reiske, Emperius: κατάγη εἰς libri 21 τι πρυτ. libri:
 corr. Wyttenbach || ὑμῖν—βάλλοντος] eorum loco lacuna in E

ρων εἰς τὰ πέντε, πρὸς ἀλλήλους ἐκείνης τὰ τρία σοῦ δὲ τὰ δύο βάλλοντος. ἢ γὰρ οὐχ οὕτως ἔχει; καὶ ὁ Νίκανδρος E 'οὕτως' εἶπεν· 'ἢ δ' αἰτία πρὸς ἑτέρους ἄρρητόν ἐστι.' 'οὐκοῦν' ἔφην ἐγὼ μειδιάσας 'ἄχρι οὗ τὰληθῆς ἡμῖν ὁ θεὸς ἱεροῖς γενομένοις γινῶναι παράσχη, προσκείσεται 5 καὶ τοῦτο τοῖς ὑπὲρ τῆς πεμπάδος λεγομένοις.' τοιοῦτο μὲν καὶ ὁ τῶν ἀριθμητικῶν καὶ ὁ τῶν μαθηματικῶν ἐγκωμίων τοῦ E λόγος, ὡς ἐγὼ μέμνημαι, πέρας ἔσχεν.

17. 'Ο δ' ἈΜΜΩΝΙΟΣ, ἄτε δὴ καὶ αὐτὸς οὐ τὸ φαν-
 λότατον ἐν μαθηματικῇ φιλοσοφίᾳ τιθέμενος, ἦσθη τε 10
 τοῖς λεγομένοις καὶ εἶπεν 'οὐκ ἄξιον πρὸς ταῦτ ἴαν
 ἀκριβῶς ἀντιλέγειν τοῖς νέοις, πλὴν ὅτι τῶν ἀριθμῶν
 F ἕκαστος οὐκ ὀλίγα βουλομένοις ἐπαινεῖν καὶ ὑμνεῖν παρ-
 ἔξει. καὶ τί δεῖ περὶ τῶν ἄλλων λέγειν; ἢ γὰρ ἱερὰ του
 Ἀπόλλωνος ἑβδομάς ἀναλώσει τὴν ἡμέραν πρότερον ἢ ἄν 15
 λόγῳ τὰς δυνάμεις αὐτῆς ἀπάσας ἐπεξελεῖν. εἶτα τῷ
 κοινῷ νόμῳ 'πολεμοῦντας' ἅμα καὶ 'τῷ πολλῷ χρόνῳ' τοὺς
 σοφοὺς ἀποφανοῦμεν ἄνδρας, εἰ τὴν ἑβδομάδα τῆς προ-
 εδρίας παρώσαντες τῷ θεῷ τὴν πεμπάδα καθιέρωσαν ὡς
 μᾶλλον τι προσήκουσαν; οὔτε οὖν ἀριθμὸν οὔτε τάξιν 20
 οὔτε σύνδεσμον οὔτ' ἄλλο τῶν ἐλλιπῶν μορίων οὐδὲν
 392 οἶμαι τὸ γράμμα σημαίνειν· ἀλλ' ἔστιν αὐτοτελής τοῦ
 θεοῦ προσαγόρευσις καὶ προσφώνησις, ἅμα τῷ δήματι
 τὸν φθεγγόμενον εἰς ἔννοιαν καθιστᾶσα τῆς τοῦ θεοῦ

1 εἰς τὰ πέντε] εἰς τὰς ε F¹ (τὰ ε F²). εἰς ὀνόματα πέντε conjecerim || ἐκείνης] ita D V¹ F . . . εἰνης Pal. ἐκείνοις rell. || σοῦ δὲ—βάλλοντος (του δὲ—β. Bernardakis) scripsi: οὐδὲ—βάλλοντες libri 2 εἰ γὰρ D V¹ 3 ἄρρητόν D V¹ ἄρρητοὶ F¹ ἄρρητός rell. 6 πεμπάδος D V¹ πεμπτάδος B V² πεντάδος rell. || τοιοῦτο] ita B Pal. (e corr.) V³ A τοιοῦτος rell. 9 οὐδ' pro ὁ δ' D V¹ 10 ἐν μαθηματικῇ φιλοσοφίᾳ] ita Wyt. ἐν μαθ. φιλοσοφίᾳ libri exceptis B Pal. V³ qui ita interpolant τὴν μαθηματικὴν φιλοσοφίαν μέρος 13 ἐπ. καὶ ὑμνεῖν D V Pal. ἐπ. καὶ ὑμῖν F καὶ ὑμῖν ἐπ. A E Vat. καὶ ἡμῖν ἐπ. B 14 πολλὰ pro περὶ τῶν ἄλλων E 15 ἑβδομος D V¹ || ἢ ἄν D V¹ F¹ ἢ F² A E Vat. Pet. ἄν B Pal. V² qui post ὑπεξελεῖν inserunt ἐθελήσωμεν (θελ. Pal.) 19 πεμπάδα V¹ (etiamne D?) πεμπτάδα B Pal. V³ πενταδα rell. || καθιέρωσαν Meziriac: καθιερώσουσιν libri 20 οὔτε οὖν usque ad τοῦ μὴ ὄντος p. 22, 13 citat Eusebius Praep. Evang. XI 11 21 οὐδὲν Eusebius Cyrillus (Migne LXXVI, 908) οἶδεν libri omnes Plutarchi: scribendum fortasse οὐδὲν οἶδεν

δυναμέως. ὁ μὲν γὰρ θεὸς ἕκαστον ἡμῶν ἐνταῦθα προσιόντα οἶον ἀσπαζόμενος προσαγορεύει τό 'γνώθι σαυτόν,' ὃ τοῦ χαίρει δήπουθεν οὐδὲν μεῖον ἐστίν. ἡμεῖς δὲ πάλιν ἀμειβόμενοι τὸν θεόν 'εἴ' φαμέν, ὡς ἀληθῆ καὶ ἀψευδῆ καὶ
 5 μόνην μόνῳ προσήκουσαν τὴν τοῦ εἶναι προσαγόρευσιν ἀποδιδόντες.'

18. 'Ἡμῖν μὲν γὰρ ὄντως τοῦ εἶναι μέτεστιν οὐδὲν, ἀλλὰ πᾶσα θνητὴ φύσις ἐν μέσῳ γενέσεως καὶ φθορᾶς γενομένη φάσμα παρέχει καὶ δόκησιν ἀμυδρὰν καὶ ἀβέ-
 10 βαιον αὐτῆς: ἂν δὲ τὴν διάνοιαν ἐπερείσῃς λαβέσθαι B
 βουλόμενος, ὥσπερ ἡ σφοδρὰ περίδραξις ὕδατος τῷ πιέζειν εἰς ταῦτό καὶ συνάγειν διαρρέον ἀπόλλυσι τὸ περιλαμβανόμενον, οὕτω τῶν παθητῶν καὶ μεταβλητῶν ἕκαστου τὴν ἄγαν ἐνάργειαν ὁ λόγος διώκων ἀποσφάλλ-
 15 λεται τῇ μὲν εἰς τὸ γιγνόμενον αὐτοῦ τῇ δ' εἰς τὸ φθειρόμενον, οὐδενὸς λαβέσθαι μένοντος οὐδ' ὄντος ὄντως δυνάμενος. 'ποταμῷ γὰρ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι δις τῷ αὐτῷ' καθ' Ἡράκλειτον οὐδὲ θνητῆς οὐσίας δις ἄψασθαι κατὰ ἕξιν' ἀλλ' ὀξύτητι καὶ τάχει μεταβολῆς 'σκίδνησι καὶ πάλιν συνάγει',
 20 [μᾶλλον δ' οὐδὲ πάλιν οὐδ' ὕστερον ἀλλ' ἅμα συνίσταται καὶ ἀπολείπει] καὶ 'πρόσεισι καὶ ἄπεισι'. ὁθεν οὐδ' εἰς τὸ εἶναι περαίνει τὸ γιγνόμενον αὐτῆς τῷ μηδέποτε λήγειν C
 μηδ' ἴστασθαι τὴν γένεσιν, ἀλλ' ἀπὸ σπέρματος αἰεὶ μεταβάλλουσιν ἔμβρυον ποιεῖν εἶτα βρέφος εἶτα παῖδα,
 25 μειράκιον ἐφεξῆς, νεανίσκον, εἶτα ἄνδρα, πρεσβύτην,

(Fr. 41 By)

(Fr. 40 By)

1 μὲν deest in Eusebio || ἡμῶν τῶν ἐνταῦθα προσιόντων idem
 2 ὁ τοῦ χαίρει δήπουθεν] ita codd. c d f (δήπουθεν) g Eusebii ὁ τοῦ
 χ. δὴ ceteri ejusdem et nostri excepto D qui ὁ δὴ τοῦ χ. 4 εἴ pro εἴ D B
 5 εἴ pro εἶναι codd. Eusebii 8 πᾶσα om. F¹ 10 ἐπερείσῃς] ει cum
 accento et η scripsit V³ in rasuris: ἐπερείση τις Eusebius 11 τὸ πιέζειν
 D V¹ (corr. sec. m.) 12 διαρρέον deest in Pal. 13 παθητῶν καὶ
 μεταβλητῶν] ita Eusebius: παθημάτων καὶ μεταβάντων D V¹ F¹ παθη-
 μάτων μεταβάντων rell. 14 ἐνάργειαν D V B Pal. F¹ et codd. Eusebii
 15 πῆ bis pro τῇ B Pal. V³ 20 Quae uncis inclusi praehet solus
 Eusebius. offendunt in his οὐδὲ πάλιν οὐδ' ὕστερον pro quibus οὐδὲ πάλιν
 οὐδ' ὕστερον οὐδὲ πρότερον vel οὐδὲ πάλιν οὐδὲ πρότερον flagito
 21 καὶ deest in Pet. et in Aldina 22 παραινεῖ D παραινει F,
 idemque fuerat in V¹ || αὐτῇ V¹ 23 ἴστασθαι Eusebius: ἠττάσθαι
 libri omnes Plutarchi 25 εἶτα ἄνδρα] om. εἶτα Euseb.

Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

19. 'Τί οὖν ὄντως ὄν ἐστι; τὸ αἰδίον καὶ ἀγέννητον
καὶ ἄφθαρτον, ᾧ χρόνος μεταβολὴν οὐδὲ εἰς ἐπάγει.
κινητὸν γάρ τι καὶ κινουμένη συμφανταζόμενον ὕλη καὶ
ῥέον ἀεὶ καὶ μὴ στέγον, ὥσπερ ἀγγεῖον φθορᾶς καὶ
5 γενέσεως, ὁ χρόνος· οὗ γε δὴ τὸ μὲν 'ἔπειτα' καὶ τὸ
'πρότερον' καὶ τὸ 'ἔσται' λεγόμενον καὶ τὸ 'γέγονεν',
αὐτόθεν ἐξομολόγησίς ἐστι τοῦ μὴ ὄντος· τὸ γὰρ ἐν τῷ
εἶναι μηδέπω γεγονὸς ἢ τὸ πεπαυμένον ἤδη τοῦ εἶναι
λέγειν ὡς ἔστιν, εὐήθες καὶ ἄτοπον. ᾧ δὲ μάλιστα τὴν F
10 νόησιν ἐπερείδοντες τοῦ χρόνου, τὸ 'ἐνέστηκε' καὶ τὸ
'πάρεστι' καὶ τὸ 'νῦν' φθεγγόμεθα, τοῦτο αὐτὸ πάλιν ἄγαν
ἐμφυόμενος ὁ λόγος ἀπόλλυσιν. ἐκθλίβεται γὰρ εἰς τὸ
μέλλον καὶ τὸ παρωχημένον, ὥσπερ ἀκμὴ βουλομένοις
ἰδεῖν ἐξ ἀνάγκης διστάμενον. εἰ δὲ ταῦτα τῷ μετροῦντι 393
15 πέπονθεν ἢ μετρομένη φύσις, οὐδὲν αὐτῆς μένον οὐδὲ
ὄν ἐστιν, ἀλλὰ γιγνόμενα πάντα καὶ φθειρόμενα κατὰ
τὴν πρὸς τὸν χρόνον συννέμησιν. ὅθεν οὐδ' ὄσιόν ἐστιν
οὐδ' ἐπὶ τοῦ ὄντος λέγειν, ὡς ἦν ἢ ἔσται· ταῦτα γὰρ
ἐγκλίσεις τινὲς καὶ μεταβάσεις καὶ παραλλάξεις τοῦ μένειν
20 ἐν τῷ εἶναι μὴ πεφυκότος.'

20. 'Ἄλλ' ἐστιν ὁ θεός, 'εἶ' χρὴ φάναι, καὶ ἔστι κατ'

1 ἀγέννητον V¹ B Pal.: ἀγέννητον rell. et Euseb. 2 οὐδεὶς μετ.
ἐπάγει codd. Eusebii et Theodoreti (p. 101 ed. Gaisf.) 4 στέγον
Eusebius; στερρόν libri nostri 5 οὗ γε δὴ]. Scriptura est codicum
nostrorum praeter D V¹ F¹ omnium et in Eusebii codd. c f g extat οὗ in
Eusebii d οὗ δὴ. Meliores vero codd. Eusebii habent ἐξ οὗ δὴ,
nostri D F¹ ὁξύ γε δὴ. in V¹ (οὗ γε scripsit in ras. tert. m.) fuerat
fortasse ἐξ οὗ δὴ. 7 αὐτόθεν] αὐτότεν V¹ αὐτός (-ὡς F¹) ἐν D F¹
8 μηδέπω] τὸ μ. D V¹ Eusebius || τὸ πεπ. ἤδη] ita B V⁸ τὸ πότε πεπ.
Pal. πεπ. ἤδη rell. et Euseb. || τῷ εἶναι D τὸ εἶναι F¹ vel hoc vel
illud V¹ 9 ἐν ᾧ δὲ codd. Eusebii 10 ἐπερείδοντες] ita Eusebius:
ὑπερείδοντες B V² ὑπεριδόντες rell. 11 ἄγαν (ἄγαν D) deest in B Pal.
Euseb. 12 ἐμφυόμενος scripsi (cf. supra p. 19, 11): ἐκδυόμενος libri
nostri ἐκλυόμενος Euseb. 13 αὐγὴ pro ἀκμὴ codd. Eusebii || βουλομένοις
iidem: βουλόμενος nostri 14 εἰ δὲ iidem: ὁ δὲ nostri 15 ἢ μετρομένη
Eusebius: ἢ μέτρον μὲν ἢ libri nostri || οὐδὲ αὐτῇ μ. οὐδὲ ὄν ἐστιν,
ἀλλὰ γινομένη καὶ φθειρομένη codd. Eusebii || μένον om. Pal. 16 κατὰ
τὴν D V¹ Euseb.: κατ' αὐτὴν rell. 17 συννέμησιν Euseb. συνεμίγη libri
nostri || οὐδὲν τοιοῦτον pro οὐδ' ὄσιον codd. Eusebii 18 οὐδ' ἐπὶ
Bernardakis: οὐδὲ F¹ (nonne D?) οὐδὲν rell. nostri ἐπὶ Eusebius || γὰρ
deest in D V¹ F¹ 19 ἐκκλήσεις D V¹ ἐκκλίσεις Pal. V⁸ F || τινὲς D V¹ F¹
Euseb. τινὲς εἰσι rell. 21 εἶ Patzig: εἰ Eusebius et Cyrillus (Migne
LXXVI, 908). deest in nostris

οὐδένα χρόνον ἀλλὰ κατὰ τὸν αἰῶνα τὸν ἀκίνητον καὶ
 ἄχρονον καὶ ἀνέγκλιτον καὶ οὐ πρότερον οὐδὲν ἐστὶν οὐδ'
 ὕστερον οὐδὲ μέλλον οὐδὲ παρωχημένον οὐδὲ πρεσβύτερον
 οὐδὲ νεώτερον· ἀλλ' εἰς ὧν ἐνὶ τῷ νῦν τὸ αἰεὶ πεπλήρωκε,
 B καὶ μόνον ἐστὶ τὸ κατὰ τοῦτον ὄντως ὄν, οὐ γεγονὸς οὐδ' ὅ
 ἐσόμενον οὐδ' ἀρξάμενον οὐδὲ παυσόμενον. οὕτως οὖν
 αὐτὸν δεῖ σεβομένους ἀσπάξασθαι καὶ †προσεθίζειν† 'εἶ', ἧ
 καὶ νῆ Δία, ὡς ἔνιοι τῶν παλαιῶν, 'εἶ ἐν'. οὐ γὰρ πολλὰ
 τὸ θεῖόν ἐστὶν, ὡς ἡμῶν ἕκαστος ἐκ μυρίων διαφορῶν ἐν
 πάθεσι γενομένων, ἄθροισμα παντοδαπὸν καὶ πανηγυρι- 10
 κῶς μεμιγμένον· ἀλλ' ἐν εἶναι δεῖ τὸ ὄν, ὡσπερ ὄν τὸ
 ἐν. ἧ δ' ἑτερότης, διαφορᾶ τοῦ ὄντος, εἰς γένεσιν
 ἐξίσταται τοῦ μὴ ὄντος. ὅθεν εὖ καὶ τὸ πρῶτον ἔχει τῷ
 θεῷ τῶν ὀνομάτων καὶ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον. Ἀπόλλων
 μὲν γὰρ οἶον ἀρνούμενος τὰ πολλὰ καὶ τὸ πλήθος ἀπο- 15
 C φάσκων ἐστίν, Ἰήσιος δὲ ὡς εἰς καὶ μόνος· Φοῖβον δὲ
 δήπου τὸ καθαρὸν καὶ ἄγνόν οἱ παλαιοὶ πᾶν ὠνόμαζον,
 ὡς ἔτι Θεσσαλοὶ τοὺς ἱερέας ἐν ταῖς ἀποφράσιν ἡμέραις
 αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν ἔξω διατρίβοντας, οἶμαι, 'φοιβονο-
 μεῖσθαι' λέγουσι. τὸ δὲ ἐν εἰλικρινές καὶ καθαρὸν· ἑτέρου 20
 γὰρ μίξει πρὸς ἕτερον ὁ μiasμός, ὡς πού καὶ Ὅμηρος
 ἐλέφαντα τινὰ φοινισσόμενον βαρῆ μιαίνεσθαι φησί·
 καὶ τὰ μιγνύμενα τῶν χρωμάτων οἱ βαφεῖς 'φθειρεσθαι'
 καὶ 'φθοράν' τὴν μίξιν ὀνομάζουσιν. οὐκοῦν ἐν τε εἶναι
 καὶ ἄκρατον αἰεὶ τῷ ἀφθάρτῳ καὶ καθαρῷ προσήκει.' 25

(A 141)

1 ἀλλὰ — — — ἀνέγκλιτον om. F¹ 2 ἀνέγκλητον V¹ Pet. ἀνέ-
 κλητον D 3 οὐδὲ μέλλον — πρεσβύτερον Eusebius, Cyrillus. in nostris
 desunt 4 οὐδὲ νεώτερον om. Pal. || τὸ νῦν D V¹ 5 κατὰ τοῦτο B V³ κατὰ
 τοῦ F¹ κατ' αὐτὸ codd. Eusebii excepto i (Ven. 341) qui κατ' αὐτὸν ||
 οὐ γεγ. om. F¹ || γέγονεν D V¹ 6 παυσάμενον D V¹ F¹ Pet. || οὖν Eusebius:
 in nostris deest 7 αὐτὸν unus E αὐτὸ rell. et Eusebius || προσεθίζειν] cor-
 ruptum. προσ . . . ζειν Pal. om. Cyrillus. Eusebii προσαγορεύειν videtur
 esse interpretamentum. Latet exquisitius quid (προσορθιαζειν?) || 'εἶ', ἧ]
 Ita Patzig: εἶ Cyrillus ἧ vulgo 8 νῆ om. D V B Pal. F¹ || εἶεν V ἧ ἐν
 D B 10 γενομένων D V B Pal. γινομένων rell. et Eusebius? || πανη-
 γυρικὸς μεμιγμένος D V¹ F¹ -κον -μένον codd. Eusebii 11 εἶναι om.
 Pal. || δεῖ τὸ ἐν ὡσπερ ὄν το ἐν V¹, e quibus ὡσπερ — ἐν om. D
 12 διαφορᾶ V διαφορὰ rell. || εἰς τὴν γεν. Pal. 14 καὶ τρίτον] ita D V¹
 καὶ τὸ τρ. rell. 16 Ἰήσιος Xylander: Ἰησιος libri || Φοῖβος D V¹ F¹
 22 τινὰ] τινὲ conj. Bernardakis 25 ἐν τε pro ἐν τε B

21. 'Τοὺς δ' Ἀπόλλωνα καὶ ἥλιον ἡγουμένους τὸν αὐ- D
τὸν ἀσπάξασθαι μὲν ἄξιόν ἐστι καὶ φιλεῖν ἄτε, δι' εὐφυΐαν
ὁ μάλιστα τιμῶσιν ὧν ἴσασι καὶ ποθοῦσιν εἰς τοῦτο
τιθέντας τοῦ θεοῦ τὴν ἐπίνοιαν. ὡς δὲ νῦν ἐν τῷ καλ-
5 λίστῳ τῶν ἐνυπνίων τὸν θεὸν ὄνειροπολοῦντας ἐγείρωμεν
καὶ παρακαλῶμεν ἄνωτέρῳ προάγειν καὶ θεᾶσθαι τὸ
ὑπαρ αὐτοῦ καὶ τὴν οὐσίαν· τιμᾶν δὲ καὶ τὴν εἰκόνα
τῆνδε καὶ σέβασθαι τὸ περιανγές καὶ γόνιμον, ὡς
ἀνυστόν ἐστιν αἰσθητῷ νοητοῦ καὶ φερομένῳ μένοντος
10 ἐμφάσεις τινὰς καὶ εἰδῶλα διαλάμπουσιν ἀμωσγέπως τῆς
περὶ ἐκεῖνον εὐμενείας καὶ μακαριότητος. ἐκτάσεις δ'
αὐτοῦ καὶ μεταβολὰς <εἰς> πῦρ, ἀφιέντος ἑαυτὸν ἀνα- E
σπῶσιν ὡς λέγουσιν, αὐθίς τε καταθλίβοντος ἐνταῦθα
καὶ κατατείνοντος εἰς γῆν καὶ θάλασσαν καὶ ἀνέμους καὶ
15 ζῶα, καὶ τὰ δεινὰ παθήματα καὶ ζῶων καὶ φυτῶν, οὐδ'
ἀκούειν ὄσιον· ἢ τοῦ ποιητικοῦ παιδὸς ἔσται φαυλότερος,
ἢν ἐκεῖνος ἐν τινι ψαμάθῳ συντιθεμένη καὶ διαχεομένη
πάλιν ὑφ' αὐτοῦ παίζει παιδιάν, ταύτῃ περὶ τὰ ὅλα
χρῶμενος ἀεὶ, καὶ τὸν κόσμον οὐκ ὄντα πλάττων εἶτ'
20 ἀπολλύων γενόμενον. τοῦναντίον γὰρ ὅσον ἀμωσγέπως
ἐγγέγονε τῷ κόσμῳ, τούτου συνδέει τὴν οὐσίαν καὶ κρατεῖ
τῆς περὶ τὸ σωματικὸν ἀσθενείας ἐπὶ φθορὰν φερομένης.
καὶ μοι δοκεῖ μάλιστα πρὸς τοῦτον τὸν λόγον ἀντιταττό- F
μενον τὸ δῆμα καὶ μαρτυρόμενον 'εἶ' φάναι πρὸς τὸν

(Hom. O 3

2 ἄτε scripsi: τὸ D F¹ (etiamne V¹?): deest in rell. || εὐφυΐαν D
3 ὄν ἴσ. D V¹ 5 ὄνειροπολοῦντες libri: corr. Wyt. 6 προάγειν FB
(προάγ. in marg.) A E Vat. Pet. || θεᾶσθαι] ita B Pal. V³ A Pet. θεάσασ-
θαι rell. 7 ὑπαρ Wyt.: ὑπὲρ libri || αὐτοῦ] ita F¹ αὐτοῦ D V¹
αὐτοῦς B V³ F² αὐτοῦς rell. 8 τὸ περιανγές καὶ scripsi: τὸ περὶ
αὐτὴν καὶ DV¹F¹; deest καὶ in rell., pro το περὶ habet περὶ Vat. πῶς E ||
ὡς ἀνυστότατον ἐστιν αἰσθ. D V¹F¹ οὐσαν (lac.) αἰσθ. E 9 φαινο-
μένῳ D 11 ἐκτάσεις] ita D V¹ (confirmant seqq. ἀνασπῶσιν—κατατείν-
νοντος) ἐκσιτάσεις FB Pal. V³ ἐνστάσεις A E Vat. Pet. 12 εἰς add. Em-
perius 13 ἀφιέντος ἑαυτὸν ἀνασπῶσιν (ἄμα σπ. libri; corr. Meziriac)
ὡς λέγουσιν.] Nil fortasse mutandum. ἀνασπ. est participium. Malim
tamen ἄς λέγουσιν, ἀφ. ἑαυτὸν ἀνασπ. 14 καὶ κατατ.] καὶ add. Reiske ||
εἰς γῆν E Leonicus εἰς ceteri omnes 17 συντεθειμένη Pal. 18 ὑφ'
ἑαυτοῦ B A Pet. ὑπ' αὐτοῦ Pal. F¹V³ Vat. 21 τούτου scripsi. Vel hoc
vel τούτῳ fuerat in V ubi tert. m. τοῦτο, accentu addito o in ras.
scripto. τοῦτο rell. 24 μαρτυρούμενον D V¹? F || εἶ D V¹B || φάναι
B V³F A E Vat. Pet.

394 θεόν, ὡς οὐδέποτε γινομένης περὶ αὐτὸν ἐκστάσεως καὶ
 μεταβολῆς, ἀλλ' ἑτέρῳ τινὶ θεῷ, μᾶλλον δὲ δαίμονι
 τεταγμένῳ περὶ τὴν ἐν φθορᾷ καὶ γενέσει φύσιν, τοῦτο
 ποιεῖν καὶ πάσχειν προσῆκον· ὡς δῆλόν ἐστιν ἀπὸ τῶν
 ὀνομάτων εὐθύς οἶον ἐναντίων ὄντων καὶ ἀντιφώνων. 5
 λέγεται γὰρ ὁ μὲν Ἀπόλλων ὁ δὲ Πλούτων, καὶ ὁ μὲν
 Δῆλιος ὁ δὲ Αἰδωνεύς, καὶ ὁ μὲν Φοῖβος ὁ δὲ Σκότιος·
 καὶ παρ' ᾧ μὲν αἱ Μοῦσαι καὶ ἡ Μνημοσύνη, παρ' ᾧ
 δὲ ἡ Ἀθήνη καὶ ἡ Σιωπή· καὶ ὁ μὲν Θεώριος καὶ
 Φαναῖος, ὁ δὲ (Fr. ad. 92 Bergk) 10

Ἐνυκτὸς αἰδναῖς ἀεργηλοῖό θ' Ὑπνου κοίρανος·

καὶ ὁ μὲν (Hom. I 158)

ἄβροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων,

πρὸς ὃν δὲ Πίνδαρος εἶρηκεν οὐκ ἀηδῶς (Fr. 149 B.)

B κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. 15

εἰκότως οὖν ὁ Εὐριπίδης εἶπε (Suppl. 975)

λοιβαὶ νεκύων φθιμένων,

ἄοιδαί θ' ἄς χρυσοκόμας

Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται·

καὶ πρότερος ἔτι τούτου ὁ Στησίχορος, (Fr. 50 B.) 20

μάλα τοι μάλιστα

παιγμοσύνας τε φιλεῖ μολπὰς τ' Ἀπόλλων,

κάδεα δὲ στοναχὰς τ' Αἴδας ἔλαχε.

Σοφοκλῆς δὲ καὶ τῶν ὀργάνων ἑκατέρῳ προσνέμων ἑκά-
 τερον δῆλός ἐστι διὰ τούτων, (Fr. 765 B.) 25

οὐ νάβλα κωκυτοῖσιν οὐ λύρα φίλα.

1 γινομένης V³ Pal. γεν. rell. || αὐτὸν]. Spiritum mutavit ὄν in ras.
 scr. V³ αὐτὸ D αὐτῶ F¹ 3 ἐν γέν. καὶ φθ. E || φύσει DV¹ F¹ 4 προσ-
 ῆκεν libri: corr. Reiske 5 εὐθύς om. Pal. 11 αἰδναῖς ἀεργ. θ']
 ita extant p. 1130 A unde hic reposuit nescio quis: ἀεργ. τε libri omnes:
 pro αἰδναῖς habet αἰδοῖας D αἰδοῖας F¹ A Vat. Pet. αἰδοῖας V¹ F² αἰδέας E
 αἰδοῖας B Pal. (ido in ras.) V³ 13 βροτοῖσι θεῶν] βροτοῖσιν ἐὼν DV Pal. F¹
 ἔχθιστος om. F¹ 15 δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος Wyt. ex p. 413 C δε ονατοῖς
 ἀγανώτατος V¹ (nonne D?) δέον αυτ . . ς ἀγον. Pal. δέον αὐτοῖς ἀγανώ-
 τατος B E Vat. δέον αὐτοῖς ἀγον. V³ et rell. || ἔμμεν DV¹ 17 λοιβαὶ
 νεκύων φθ. desunt in codd. Euripidis 18 ἀοιδὲ D ἀοιδοῖ V³ (ι in ras.)
 || θ' ἄς Markland: ἄς ὁ codd. nostri τὰς codd. Euripidis 20 ὁ om. Pal.
 22 τ' Ἀπ—τ' Αἰδ.] Elidit unus Pal.? 26 οὐ νάβλα] ita Brunck: οὐν ἄβλα
 (sic) V³ οὐ νὰβλα Pal. F² A E Vat. Pet. ἐν αὐλᾷ DV¹? F¹ B || κωκυτοῖσιν F¹

καὶ γὰρ ὁ αὐλὸς ὄψε καὶ πρῶην ἐτόλμησε 'φωνήν 'ἐφ'
 ἡμεροῖσιν ἀφιέναι'. τὸν δὲ πρῶτον χρόνον εἴλκετο πρὸς
 τὰ πένθη, καὶ τὴν περὶ ταῦτα ὑπουργίαν οὐ μάλα ἔντιμον C
 οὐδὲ φαιδρὰν εἶχεν, εἴτ' ἐμίχθη πάντα πᾶσι. μάλιστα
 5 δὲ τὰ θεῖα πρὸς τὰ δαιμόνια συγχέοντες εἰς ταραχὴν
 αὐτοὺς κατέστησαν. ἀλλὰ γε τῷ E τό 'γνώθι σαυτὸν'
 ἔοικέ πως ἀντικεῖσθαι καὶ τρόπον τινὰ πάλιν συνάδειν·
 τὸ μὲν γὰρ ἐκπλήξει καὶ σεβασμῷ πρὸς τὸν θεὸν ὡς ὄντα
 διὰ παντὸς ἀναπεφώνηται, τὸ δ' ὑπόμνησίς ἐστι τῷ
 10 θνητῷ τῆς περὶ αὐτὸν φύσεως καὶ ἀσθενείας.

1 αὐλὸς solus Pet.: αὐτὸς rell. || ὄψε ποτε καὶ Pal. || φωνήν
 om. B || ἐφ' ἡμεροῖσιν] ita nescio quis (Stephanus?) ἐμινεροῖσιν (-σην
 Pal.) libri excepto. E ubi ε sequente lacuna 2 εἴλκετο DV B Pet.
 εἴλκε B εἴλκε rell. 3 ὑπουργίαν Reiske (λειτουργίαν conj. idem et
 Emperius): αὐτουργίαν libri 4 ἐμίχθησαν Pal. || πάντα πᾶσι Em-
 perius: παντάπασι libri 5 συγχέοντες B Pal. 6 αὐτοὺς Bernardakis:
 αὐτούς libri || ἐστήσαν F E Vat. || σαυτὸν B Pal. σεαυτὸν rell. 10 αὐτὸν
 D et, ut videtur, V¹. αὐτὸ rell.

P. 394
D ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΧΡΑΝ ΕΜΜΕΤΡΑ ΝΥΝ
ΤΗΝ ΠΥΘΙΑΝ.

1. ΒΑΣΙΛΟΚΛΗΣ. Ἐσπέραν ἐποιήσατε βαθειαν, ὦ
E Φιλίνε, διὰ τῶν ἀναθημάτων παραπέμποντες τὸν ξένον·
ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἀναμένων ἀπηγόρευσα. 5

ΦΙΛΙΝΟΣ. Βραδέως γὰρ ὠδύομεν, ὦ Βασιλόκλεις,
σπείροντες λόγους καὶ θερίζοντες εὐθύς μετὰ μάχης ὑπού-
λους καὶ πολεμικούς, ὥσπερ οἱ Σπαρτοί, βλαστάνοντας
ἡμῖν καὶ ὑποφυομένους κατὰ τὴν ὁδόν.

ΒΑΣ. Ἐτερον οὖν τινα δεήσει παρακαλεῖν τῶν παρα- 10
γεγονότων, ἢ σὺ βούλει χαριζόμενος ἡμῖν διελθεῖν, τίνες
ἦσαν οἱ λόγοι καὶ τίνες οἱ λέγοντες;

ΦΙΛ. Ἐμόν, ὡς ἔοικεν, ὦ Βασιλόκλεις, τὸ ἔργον.
τῶν γὰρ ἄλλων οὐδενὶ ῥαδίως ἂν ἐντύχοις κατὰ πόλιν·
F τοὺς γὰρ πλείστους ἐώρων αὐθις εἰς τὸ Κωρύκιον τῷ 15
ξένῳ καὶ τὴν Λυκώρειαν συναναβαίνοντας.

ΒΑΣ. Ἡ φιλοθεάμων τις ἡμῖν καὶ περιπτῶς φιλή-
κοός ἐστιν ὁ ξένος.

ΦΙΛ. Φιλόλογός γε καὶ φιλομαθής ἐστι μᾶλλον. οὐ
μὴν ταῦτα μάλιστα θαυμάζειν ἄξιον, ἀλλὰ πραότης τε 20

PERSONAE DIALOGI

primae — ΒΑΣΙΛΟΚΛΗΣ, ΦΙΛΙΝΟΣ: secundae — ΦΙΛΙΝΟΣ,
ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ΘΕΩΝ, ΣΕΡΑΠΙΩΝ, ΒΟΗΘΟΣ.

1 In titulo νῦν ἔμμετρα catalogus Lampriae 3 ΒΑΣΙΛΟΚΛΗΣ] Nomina personarum in libris desunt 10 δεήσει τινά B 11 διελθεῖν Leonicus: διελεῖν libri 16 Λυκώρειαν (Λυκώριαν Vulcob.) scripsi: Λυκουρίαν 17 φιλήκοός Mez.: φιλικός 18 φιλόλογός γε Wyt.: φιλόλογος δὲ

πολλὴν χάριν ἔχουσα, καὶ τὸ μάχιμον καὶ διαπορητικὸν 395
 ὑπὸ συνέσεως οὔτε δύσκολον οὔτε ἀντίτυπον πρὸς τὰς
 ἀποκρίσεις· ὥστε καὶ βραχὺ συγγενόμενον εὐθύς εἰπεῖν
 ‘τέκος ἀγαθοῦ πατρός’. οἶσθα γὰρ Διογενιανὸν ἀνδρῶν
 ὁ ἀριστον.

ΒΑΣ. Αὐτὸς μὲν οὐκ εἶδον, ὦ Φιλίνε, πολλοῖς δὲ
 ἐντετύχηκα καὶ τὸν λόγον καὶ τὸ ἦθος τοῦ ἀνδρός ἰσχυ-
 ρῶς ἀποδεχομένοις, ὅμοια δὲ τούτοις ἕτερα περὶ τοῦ
 νεανίσκου λέγουσιν. ἀλλὰ τίνα, ὦ ἑταῖρε, ἀρχὴν ἔσχον οἱ
 10 λόγοι καὶ πρόφασιν;

2. ΦΙΛ. Ἐπέραινον οἱ περιηγηταὶ τὰ συντεταγμένα,
 μηδὲν ἡμῶν φροντίσαντες δεηθέντων ἐπιτεμεῖν τὰς δήσεις
 καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἐπιγραμμάτων. τὸν δὲ ΕΕΝΟΝ ἢ
 μὲν ἰδέα καὶ τὸ τεχνικὸν τῶν ἀνδριάντων μετρίως προσ-
 15 ἤγετο, πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ὡς ἔοικε θεατὴν γεγενη- Β
 μένον· ἐθαύμαζε δὲ τοῦ χαλκοῦ τὸ ἀνθηρὸν ὡς οὐ πίνω
 προσσεικὸς οὐδὲ ἰῶ, βαφῆ δὲ κυάνου στίλβοντος, ὥστε
 καὶ παῖξαι τι πρὸς τοὺς ναυάρχους (ἀπ’ ἐκείνων γὰρ
 ἦρκται τῆς θεάς) οἶον ἀτεχνῶς θαλαττίους τῆι χροῶ καὶ
 20 βυθίους ἐστῶτας. ‘ἄρα οὖν’ ἔφη ‘κρᾶσις τις ἦν καὶ φάρ-
 μαξις τῶν πάλαι τεχνιτῶν περὶ τὸν χαλκόν, ὥσπερ ἢ
 λεγομένη τῶν ξιφῶν στόμωσις ἣς ἐκλιπούσης ἐκεχειρίαν
 ἔσχεν ἔργων πολεμικῶν ὁ χαλκός;’ τὸν μὲν γὰρ Κορίνθιον
 οὐ τέχνη (φασιν) ἀλλὰ συντυχία τῆς χροῶς λαβεῖν τὸ κάλλος,
 25 ἐπινειμαμένου πυρὸς οἰκίαν ἔχουσάν τι χρυσοῦ καὶ ἀργύ-
 ρου, πλεῖστον δὲ χαλκὸν ἀποκείμενον· ὧν συγχυθέντων
 καὶ συντακέντων, ὄνομα τὸν χαλκὸν τῷ μείζονι τὸ πλήθος C

4 τέκος ἀγαθοῦ]. Eorum loco lacuna 9 litt. in E 8 ἀπο-
 δεχομένοις Dübner: ἀποδεχομένους 9 τίν’, ὦ ἑταῖρ’, ἀρχὴν
 Wyttenbach (in Lexico s. v. ἑταῖρος). τίνα ἕτεραν ἀρχὴν libri: τίνα
 γὰρ ὦ τῶν ἀρχὴν conjecit Reiske 16 ἐθαύμαζεν Basil.: ἐθαύμαζον
 17 ἰω — κυάνου libri: corr. Bernardakis et Stegmann 18 παῖξαι τι
 Döhner (Sat. crit. Plauen 1874): πέμψαι τι libri || ναυάρχους Amyot:
 νεάρχους 22 ἐκλιπούσης Abresch: ἐκλειπούσης 23 τὸν Basil. (?):
 τὸ libri 24 φασιν supplēvi (post λαβεῖν suppl. Bernardakis) 27 τὸν
 χαλκόν — παρασχεῖν] ita scripsi: τοῦ χαλκοῦ — παρέσχεν libri.
 Ceterum haec forte ita redintegrandae erant ut in initio scribas τὸ μὲν
 γὰρ (τὸν) Κορίνθιον οὐ τέχνη ἀλλὰ συντυχία, in fine post παρασχεῖν
 inseras ἄταστον vel sim.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERSHIP
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

‘εὖγε’ εἶπεν. ‘ὦ παῖ, καὶ <φυσικῶς> σκόπει δὲ εἰ βούλει
καὶ τὴν ὑπ’ Ἀριστοτέλους αἰτίαν λεγομένην.’ ‘ἀλλὰ βού- F
λομαι’ εἶπε. ‘φησὶ τοίνυν τῶν μὲν ἄλλων ὑγρῶν ἐπιόντα
διέχειν ἀδήλως καὶ διασπείρεσθαι τὸν ἰόν, ἀνωμάτων
δ <τῶν πόρων> καὶ μανῶν ὄντων· τοῦ δὲ ἐλαίου τῆ πυ-
κνότητι στέγασθαι καὶ διαμένειν ἀθροιζόμενον. ἂν
οὖν καὶ αὐτοὶ τι τοιοῦτον ὑποθέσθαι δυνηθῶμεν, οὐ
παντάπασιν ἀπορήσομεν ἐπωδῆς καὶ παραμυθίας πρὸς
τὴν ἀπορίαν.’

10 4. Ὡς οὖν ἐκελεύομεν καὶ συνεχωροῦμεν, ἔφη τὸν
ἀέρα τὸν ἐν Δελφοῖς, πυκνὸν ὄντα καὶ συνεχῆ καὶ τόνον 396
ἔχοντα διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἀνάκλασιν καὶ ἀντέρεισιν,
ἔτι καὶ λεπτὸν εἶναι καὶ δηκτικόν, ὡς πού μαρτυρεῖ καὶ
τὰ περὶ τὰς πέψεις τῆς τροφῆς. ἐνδύομενον οὖν ὑπὸ
15 λεπτότητος καὶ τέμνοντα τὸν χαλκὸν ἀναχαράσσειν πολὺν
ἰὸν ἐξ αὐτοῦ καὶ γεώδη, στέγειν δὲ τοῦτον αὐτὸ πάλιν καὶ
πιέζειν, τῆς πυκνότητος <διάχυσιν> μὴ διδούσης, τὸ δ’
ἐφιστάμενον αὐτοῦ διὰ πλῆθος ἔξανθεῖν καὶ λαμβάνειν
αὐγὴν καὶ γάνωμα περὶ τὴν ἐπιφάνειαν. ἀποδεξαμένων
20 δὲ ἡμῶν, ὁ ΞΕΝΟΣ ἔφη τὴν ἑτέραν ἀρκεῖν ὑπόθεσιν πρὸς
τὸν λόγον. ‘ἢ γὰρ λεπτότης’ ἔφη ‘δόξει μὲν ὑπεναντιοῦσ- B
θαι καὶ πρὸς τὴν λεγομένην πυκνότητα τοῦ ἀέρος, λαμ-
βάνεται δὲ οὐκ ἀναγκαίως· αὐτὸς γὰρ ὑφ’ ἑαυτοῦ παλαιού-
μενος ὁ χαλκὸς ἀποπνεῖ καὶ μεθίησι τὸν ἰόν, ὃν ἢ πυ-
25 κνότης συνέχουσα καὶ παχνοῦσα ποιεῖ ἐκφανῆ διὰ
πλῆθος.’ ὑπολαβὼν δὲ ὁ ΘΕΩΝ, ‘τί γάρ’ εἶπεν ‘ὦ ξένε,
κωλύει ταῦτόν εἶναι καὶ λεπτὸν καὶ πυκνόν, ὥσπερ τὰ

1 φυσικῶς suppl. Crusenius: lac. in E 7 litt. in B 9 3 εἶπε
(εἶπεν Xyl.) Reiske: εἰπεῖν || ἐπιόντα Leonicus: πιοντα (in E rasura
intra i et o) libri: malim ἐπιόντων (sc. τὸν χαλκόν) 5 τῶν πόρων
suppl. Reiske: lac. in codd. 8 litt. || μανῶν ὄντων Turn. Vulc.: με-
τόντων 14 τῆς add. Emperius 16 καὶ γεώδη] καὶ πῖνον γεώδη
Reiske: ‘et force terrestréité’ Amyot 17 διάχυσιν suppl. Anon. Turn.
Vulc.: διέξοδον. Mez. Reiske: lac. in codd. 11 litt. Num ἐξαέρωσιν? ||
τὸ δ’ ἐφιστάμενον scripsi: τὸν δὲ ὑφιστάμενον 18 αὐτοῦ Reiske:
αὐτῆς B αυτ. sequente lac. 2 litt. E: αὐθις conjecit nescio quis in
indice Ed. Francof. 21 ἢ γὰρ scripsi: ἢ δὲ 25 ποιεῖ ἐκφανῆ]
offendunt haec propter hiatum. Exciditue πάλιν? 26 τὸ πλῆθος E
27 ταῦτόν Bernard.: ταῦτό.

σηρικὰ καὶ τὰ βύσσινά τῶν ὑφασμάτων, ἔφ' ὧν καὶ Ὅμηρος εἶπε (η 107)

‘και(ροσέ)ων δ' ὀθονῶν ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον', ἐνδεικνύμενος τὴν ἀκρίβειαν καὶ λεπτότητα τοῦ ὕφους τῷ μὴ προσμένειν τὸ ἔλαιον ἀλλ' ἀπορρεῖν καὶ ἀπολι-
C σθάνειν, τῆς πυκνότητος οὐ διεύσεως; καὶ μὴν οὐ μόνον πρὸς τὴν ἀναχάραξιν τοῦ ἰοῦ χρήσαιο ἂν τῇ λεπτότητι τοῦ ἀέρος, ἀλλὰ καὶ τὴν χροῶν αὐτὴν ποιεῖν ἔοικεν ἠδίονα καὶ γλαυκοτέραν, ἀναμιγνύουσα τῷ κυάνῳ φῶς καὶ αὐγὴν.'

5. Ἐκ τούτου γενομένης σιωπῆς, πάλιν οἱ περιηγηταὶ 10 προεχειρίζοντο τὰς ῥήσεις. χρησμοῦ δέ τινος ἐμμέτρου λεχθέντος, οἶμαι, περὶ τῆς Αἴγωνος τοῦ Ἀργείου βασιλείας, πολλάκις ἔφη θαυμάσαι τῶν ἐπῶν ὁ ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ἐν οἷς οἱ χρησμοὶ λέγονται, τὴν φαυλότητα καὶ τὴν εὐτέλειαν. ‘καίτοι μουσηγέτης ὁ θεός, καὶ τῆς λεγομένης 11
D ὠδᾶς εὐφωνίας μετεῖναι, καὶ πολὺ τὸν Ἡσίοδον εὐπεΐα καὶ τὸν Ὅμηρον ὑπερφθέγγεσθαι· ‘τούς δὲ πολλοὺς τῶν χρησμῶν ὀρῶμεν καὶ τοῖς μέτροις καὶ τοῖς ὀνόμασι πλημμελείας καὶ φαυλότητος ἀναπεπλησμένους.’ παρῶν οὖν Ἀθή- 12
νηθεν ὁ ποιητὴς ΣΕΡΑΠΙΩΝ ‘εἶτα’ ἔφη ‘ταῦτα τὰ ἔπη τοῦ θεοῦ πιστεύοντες εἶναι, τολμῶμεν αὐτὰ πάλιν, ὡς λείπεται κάλλει τῶν Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου, λέγειν, καὶ οὐ χρῆσόμεθα τούτοις ὡς ἄριστα καὶ κάλλιστα πεποιημένοις, ἐπανορθούμενοι τὴν αὐτῶν κρίσιν προκατειλημμένην ὑπὸ φαύλης 13
E συνηθείας;’ ὑπολαβὼν οὖν ΒΟΗΘΟΣ ὁ γεωμέτρης (οἷσθα γὰρ τὸν ἄνδρα μεταταττόμενον ἤδη πρὸς τὸν Ἐπίκουρον), ‘ἄρ' οὖν’ ἔφη τὸ τοῦ ζωγράφου Πάυσωνος ἀκήκοας;’ ‘οὐκ ἔγωγε εἶπεν ὁ Σεραπίων. ἀλλὰ μὴν ἄξιον. ἐκλαβὼν γὰρ (παρὰ***)

3 καιροσέων Homerus: καὶ ὡν intercedente lac. 7 litt. in E 9inB 6 λεπτότητος καὶ πυκνότητος E || διεύσεως Reiske: διήσει 7 χρήσαιο ἂν]. Conjecerat Emperius, habentque libri: χρήσαιτο ἂν (χρήσατο ἂν Ald.) edd. ante Dübnerum, unde χρήσαιτ' ἂν τις Bernardakis (atque ita fere Reiske) 11 προεχειρίζοντο Turn. Vulc. 16 καλὸν Reiske: τὸ καλὸν 17 εὐφωνίας idem: καὶ εὐφωνίας 22 τολμῶμεν — ὡς λείπεται Meziriac: τὸ ἄμωμον — ὡς λέγεται libri 23 καὶ οὐ] ita Dübner: οὐδὲ Mez. Reiske: οὐ libri. Nonne ἢ scribendum? 29 In lacuna quam indicavi παρὰ tantum supplevi: fueratne παρὰ πανδοκείως?

ὡς ἔοικεν ἵππον ἀλινδούμενον γράψαι τρέχοντα ἔγραψεν, ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ ἀνθρώπου, γελάσας ὁ Παύσων κατέσρεψε τὸν πίνακα· καὶ γενομένων ἄνω τῶν κάτω. πάλιν ὁ ἵππος οὐ τρέχων ἀλλ' ἀλινδούμενος ἐφαίνετο. 6 τοῦτό φησιν ὁ Βίων ἐνίοις τῶν λόγων πᾶσχειν, ὅταν ἀναστραφῶσι. διὸ καὶ τοὺς χρησμοὺς ἐνιοὶ φήσουσιν οὐ καλῶς ἔχειν, ὅτι τοῦ θεοῦ εἰσιν, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ μὴ εἶναι, ὅτι φαύλως ἔχουσιν. ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐν ἀδήλω· F τὸ δ' οὐ <τοῦ θεοῦ πρεπόντως ἐκ>πεπονῆσθαι τὰ περὶ 10 τοὺς χρησμοὺς καὶ σοὶ κριτῇ δήπουθεν, ὃ φίλε Σεραπίων' εἶπεν 'ἐναργές ἐστι. ποιήματα γὰρ γράφεις τοῖς μὲν πράγμασι φιλοσόφως καὶ αὐστηρῶς, δυνάμει δὲ καὶ χάριτι καὶ κατασκευῇ <τῇ> περὶ λέξιν ἔοικότα τοῖς Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τῆς Πυθίας ἐκφερο- 15 μένοις.'

6. Καὶ ὁ ΣΕΡΑΠΙΩΝ 'νοσοῦμεν γὰρ' εἶπεν 'ὦ Βόηθε, καὶ τὰ ὦτα καὶ τὰ ὄμματα, συνειθισμένοι διὰ τρυφήν καὶ μαλακίαν τὰ ἡδία καλὰ νομίζεις καὶ ἀποφαίνεσθαι. τάχα δὴ μεμψόμεθα τὴν Πυθίαν, ὅτι Γλαύκης οὐ φθέγγεται 397 20 τῆς κιθαρωδοῦ λιγυρώτερον, οὐδὲ χριομένη μύροις οὐδὲ ἀλουργίδας ἀμπεχομένη κάτεισιν εἰς τὸ <μαντεῖον>, οὐδ' ἐπιθυμιᾶ κασσίαν ἢ λήδανον ἢ λιβανωτὸν ἀλλὰ δάφνην καὶ κρίθινον ἄλευρον. οὐχ ὄρας, εἶπεν, ὅσην χάριν ἔχει τὰ Σαπφικὰ μέλη κηλοῦντα καὶ καταθέλγοντα τοὺς ἀκρο- 25 μένους; 'Σίβυλλα' δὲ 'μαιομένη στόματι' καθ' Ἡράκλειτον (Fr. 12 Byv 'ἀγέλαστα καὶ ἀκαλλώπιστα καὶ ἀμύριστα φθεγγομένη, χιλίων ἔτων ἐξικνεῖται τῇ φωνῇ διὰ τὸν θεόν.' ὁ δὲ Πίνδαρος 'ἀκοῦσαι' φησὶ 'τοῦ θεοῦ τὸν Κάδμον ἐπιδεικνυ- μένου μουσικὰν ὄρθάν', οὐχ ἠδεῖαν οὐδὲ τρυφεράν οὐδὲ B (Fr. 32 B

6 ἀναστραφῶσι Perizonius in Ael. V. H. XIV 15: ἀναστρέφωσι libri 9 Quae in lacuna (20 fere litt. in codd.) supplevi mea sunt praeter ἐκπεπονῆσθαι Xylandri et Amyoti 11 γὰρ Reiske: μὲν γὰρ 13 τῇ addidit idem 16 εἶπεν ὦ Bas.: ἐν τε νῶ libri 20 χριομένη Turn. Vulc.: χριομένην 21 ἀμπεχομένην καὶ τισιν libri; corr. Reiske || μαντεῖον supplevi coll. p. 438 B: possis etiam vel χρηστήριον

ex p. 405 C. supplere vel ἄδυτον cum Reiskio 22 λήδανον E 28 ἀκοῦσαι Leonicus: ἀκούσας || Κάδμον ἐπίδ.] restitui ex p. 1030 A et Aristid II p. 383. κάδμον οὐ libri.

τῶν εὐλόγων τὸ μέλλον ὁμοίός ἐστι. Σίβυλλαι δ' αὐται καὶ Βάκιδες ὡσπερ εἰς πόντον ἀτεκμάρτως τὸν χρόνον κατέβαλον καὶ διέσπειραν ὡς ἔτυχε παντοδαπῶν ὀνόματα καὶ ῥήματα παθῶν καὶ συμπτωμάτων· οἷς γιγνομένων ἐνίων ἀπὸ τύχης ὁμοίως ψευδός ἐστι τὸ νῦν λεγόμενον, ἢ κἄν ὕστερον ἀληθές, εἰ τύχοι, γένηται.'

11. Τοιαῦτα τοῦ Βοήθου διελθόντος, ὁ ΣΕΡΑΠΙΩΝ Β 'δίκαιον' ἔφη 'τὸ ἀξίωμα περὶ τῶν οὕτως, ὡς λέγει Βόηθος, ἀορίστως καὶ ἀνυποθέτως λεγομένων· <οἶον> εἰ νίκη στρατηγῶ προείρηται <καὶ> νενίκηκεν, εἰ πόλεως 10 ἀναίρεσις <καὶ> ἀπόλωλεν. ὅπου δὲ οὐ μόνον λέγεται τὸ γενησόμενον, ἀλλὰ καὶ πῶς καὶ πότε καὶ μετὰ τί καὶ μετὰ τίνος, οὐκ ἔστιν εἰκασμὸς τῶν τάχα γενησομένων ἀλλὰ τῶν πάντως ἔσομένων προδήλωσις. <οἶα> καὶ ταῦτά ἐστιν εἰς τὴν Ἀγησιλάου χωλότητα· 15

'φράζεο δὴ, Σπάρτη, καίπερ μεγάλαυχος εἶσθα, μὴ σέθεν ἀρτίποδος βλάστη χωλὴ βασιλεία. δηρὸν γὰρ μόχθοι σε κατασχήσουσιν ἄελπτοι, C φθισίβροτόν τ' ἐπὶ κῦμα κυλινδόμενον πολέμοιο.' καὶ τὰ περὶ τῆς νήσου πάλιν, ἣν ἀνῆκεν ἢ πρὸ Θήρας 20 καὶ Θηρασίας θάλασσα περὶ τὸν Φιλίππου καὶ Ῥωμαίων πόλεμον·

'ἀλλ' ὅποτε Τρώων γενεὰ καθύπερθε γένηται Φοινίκων ἐν ἀγῶνι, τότε ἔσσειται ἔργα ἄπιστα· πόντος μὲν λάμψει πῦρ ἄσπετον, ἐκ δὲ κεραννῶν 25 πρηστῆρες μὲν ἄνω διὰ κύματος αἰξουσιν ἄμμια σὺν πέτραις, ἣ δὲ στηρίζεται αὐτοῦ

6 κἄν Leonicus: καὶ || ἀληθές Emperius: ἀληθῶς 8 ὡς inseruit Xylander 9 οἶον — καὶ — καὶ inserui 14 οἶα add. Xyl. Mez. || Idem oraculum citant Plut. in Vitis Agesilai 3 et Lysandri 22, Pausanias III, 8 16 δὲ E 17 βλάστη, quod unice verum est, habent Plutarchi codd. Par. 1676 et 1677 in Vita Agesilai, et e Pausaniae codd. solus Pc.: vulgo βλάψη 19 φθισίμβροτον B φθερσίβροτον Pausanias || κυλινδόμενον] ita Plutarchi codd. in Vitis: κυλινδομένου nostri E B κυκώμενον codd. Pausaniae meliores (La. Pc.) κυκωμένου reliqui ejusdem. ultimum versum si fallor recte citat Pausanias, sed sua Plutarcho relinquenda 21 περὶ Reiske: καὶ περὶ 27 πέτραις idem: πέτρα

οὐ φατὸς ἀνθρώποις νῆσος· καὶ χείρονες ἄνδρες
χερσὶ βιησάμενοι τὸν κρείσσονα νικήσουσι·

τὸ γὰρ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ Ῥωμαίους τε Καρχηδονίων περι-
γενέσθαι καταπολεμήσαντας Ἀννίβαν, καὶ Φίλιππον D
5 Αἰτωλοῖς συμβαλόντα καὶ Ῥωμαίοις μάχῃ κρατηθῆναι,
καὶ τέλος ἐκ βυθοῦ νῆσον ἀναδῦναι μετὰ πυρὸς πολλοῦ
καὶ κλύδωνος ἐπιζέσαντος, οὐκ ἂν εἴποι τις ὡς ἀπῆντη-
σεν ἅμα πάντα καὶ συνέπεσε κατὰ τύχην <καὶ> αὐτομάτως,
ἀλλ' ἡ τάξις ἐμφαίνει τὴν πρόγνωσιν· καὶ τὸ Ῥωμαίοις
10 πρὸ ἐτῶν ὁμοῦ τι πεντηκοσίων προειπεῖν τὸν χρόνον,
ἐν ᾧ πρὸς ἅπαντα τὰ ἔθνη πολεμήσοιεν ἅμα· τοῦτο δὲ
ἦν τὸ πολεμῆσαι τοῖς οἰκέταις ἀποστᾶσιν. ἐν τούτοις
γὰρ οὐδὲν ἀτέκμαρτον οὐδὲ τυφλὸν ἀφήσει τῇ τύχῃ ζητεῖν
ἐν ἀπειρίᾳ ὁ λόγος· ἀλλὰ πολλὰ τῆς πείρας ἐνέχυρα δί- E
15 δωσι καὶ δείκνυσι τὴν ὁδὸν ἣ βαδίζει τὸ πεπρωμένον.
οὐ γὰρ οἶμαί τινα εἶναι, ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα ἐν οἷς
προερρήθη συνέπεσε κατὰ τύχην· ἐπεὶ τί κωλύει λέγειν
ἕτερον, ὡς οὐκ ἔγραψε τὰς Κυρίας ὑμῖν Ἐπίκουρος, ᾧ
Βόηθε, δόξας, ἀλλ' ἀπὸ τύχης καὶ αὐτομάτως οὕτω πρὸς
20 ἄλληλα τῶν γραμμάτων συνεμπεσόντων, ἀπετελέσθη τὸ
βιβλίον;

12. Ἄμα δὲ τούτων λεγομένων προήειμεν. ἐν δὲ τῷ
Κορινθίων οἴκῳ τὸν φοίνικα θεωμένοις τὸν χαλκοῦν,
ὅσπερ ἔτι λοιπὸς ἐστὶ τῶν ἀναθημάτων, οἱ περὶ τὴν
25 ρίζαν ἐντετορευμένοι βάτραχοι καὶ ὕδροι θαῦμα τῷ Διο- F
γενιανῷ παρεῖχον, ἀμέλει δὲ καὶ ἡμῖν. οὔτε γὰρ φοίνιξ,
ὡς ἕτερα δένδρα, λιμναῖόν ἐστι καὶ φίλυδρον φυτόν, οὔτε
Κορινθίοις τι βάτραχοι προσήκουσιν, ὥστε σύμβολον ἢ
παράσημον εἶναι τῆς πόλεως· ὡσπερ ἀμέλει Σελινούντιοί
30 ποτε χρυσοῦν σέλινον ἀναθεῖναι λέγονται, καὶ Τενέδιοι

4 ἀνίβαν B 8 καὶ inseruit Stegmann 10 ὁμοῦ τοι E

11 πολεμήσειεν B 13 οὐδὲν Dübner: οὐθὴν libri οὐθὲν Ald. || ἀφήσει
τῇ τύχῃ Wyttenbach: ἀμφὶ τε τύχην 16 τὰ μέτρα ταῦτα ἐν οἷς
scripsi: μετὰ τούτων ὡς 17 προερρήθη Ald.: προερρέθη 18 ὑμῖν
Leoniceus: μῖν praemissa lacuna 1—2 litt. codd. 19 οὕτω Ald.: οὕτως
27 φίλυδρόν ἐστι B, unde Reiske conjecit φίλυδρόν τι

τὸν πέλεκυν ἀπὸ τῶν καρκίνων τῶν γιγνομένων περὶ τὸ
 400 καλούμενον Ἀστέριον παρ' αὐτοῖς· μόνοι γὰρ ὡς ἔοικεν
 ἐν τῷ χελωνίῳ τύπον πελέκεως ἔχουσι. καὶ μὴν αὐτῷ γε
 τῷ θεῷ κόρακας καὶ κύκνους καὶ λύκους καὶ ἰέρακας καὶ
 πάντα μᾶλλον ἢ ταῦτα εἶναι προσφιλεῖ τὰ θηρία νομί-
 ζομεν. εἰπόντος δὲ τοῦ ΣΕΡΑΠΙΩΝΟΣ, ὅτι τὴν ἐξ ὑγρῶν
 ἠνίξατο τροφήν τοῦ ἡλίου καὶ γένεσιν καὶ ἀναθυμιάσιν ὁ
 δημιουργός, εἴτε Ὀμήρου λέγοντος ἀκηκῶς (γ 1)

‘ἡέλιος δ’ ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην·’

εἴτε Αἰγυπτίους ἰωρακῶς † ἀρχῆς † ἀνατολῆς παιδίον¹⁰
 νεογιλὸν γράφοντας ἐπὶ λωτῷ καθεζόμενον· γελάσας
 ΕΓΩ ‘ποῦ σὺ πάλιν’ εἶπον ‘ὦ χρηστέ, τὴν Στοᾶν δευρὶ
 Β παρωθεῖς καὶ ὑποβάλλεις ἀτρέμα τῷ λόγῳ τὰς ἀνάψεις
 καὶ ἀναθυμιάσεις, <μόνον> οὐχ ὡσπερ αἱ Θετταλαὶ κατ-
 άγων τὴν σελήνην καὶ τὸν ἡλίον, ὡς ἐντεῦθεν ἀπὸ γῆς¹⁵
 καὶ ὑδάτων βλαστάνοντας καὶ ἀρδομένους; ὁ μὲν γὰρ
 Πλάτων καὶ τὸν ἀνθρώπον οὐράνιον ὠνόμασε φυτὸν,
 ὡσπερ ἐκ ρίζης ἄνω τῆς κεφαλῆς ὀρθούμενον· ὑμεῖς δὲ
 τοῦ μὲν Ἐμπεδοκλέους καταγελάτε, φάσκοντος τὸν ἡλίον
 περὶ γῆν ἀνακλάσει φωτὸς οὐρανίου γενόμενον αὐθις²⁰

‘ἀνταυγεῖν πρὸς Ὀλυμπον ἀταρβήτοισι προσώποις·’

αὐτοὶ δὲ γηγενές ζῶον ἢ φυτὸν ἔλειον ἀποφαίνετε τὸν
 C ἡλίον, εἰς βατράχων πατρίδα ἢ ὑδρῶν ἐγγράφοντες. ἀλλὰ
 ταῦτα μὲν εἰς τὴν Στωικὴν ἀναθώμεθα τραγωδίαν, τὰ δὲ
 τῶν χειροτεχνῶν πάρεργα παρέργως ἐξετάσωμεν. ἐν πολ-²⁵
 λοῖς γὰρ εἰσι κομποί, τὸ δὲ ψυχρὸν οὐ πανταχοῦ καὶ
 περίεργον ἐκπεφεύγασιν. ὡσπερ οὖν ὁ τὸν ἀλεκτρούνα
 ποιήσας ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐωθινὴν ὑπεδή-
 λωσεν ὦραν καὶ καιρὸν ἐπιούσης ἀνατολῆς, οὕτως ἐνταῦθα

3 χελωρίφ E 6 σαραπίωνος E 9 ἀπόρουσε codd. Homeri 10 ἀρ-
 χῆς] corruptum; neque Leonici ἀρχῆν, quod receperunt post Steph. omnes,
 verum esse pote t, neque ἀντὶ (malim ἀντὶ τῆς) editionis Basileensis.
 Conjecerim ἀρα δημεῖον 11 νεογιλὸν scripsi coll. p. 355 B: νέογον
 libri 14 μόνον addidi: nimis frigent Reiskii οὐχ ὡσπερ αἱ Θ.
 κατάγων <ἀλλ' ἀνάγων> 16 ἀρδομένους Wyt.: ἀρχομένους
 20 περὶ γῆν]. Malim τοῦ περὶ γῆν: cf. Diels Doxographi p. 350
 21 ἀταρβήτοισι Wyt.: ἀταρβήτοις

τοὺς βατράχους ἑαρινῆς ὥρας φαίη τις ἂν γεγονέναι σύμ-
 βολον ἐν ἧ κρατεῖν ἄρχεται τοῦ ἀέρος ὁ ἥλιος καὶ τὸν
 χειμῶνα διαλύειν, εἴ γε δεῖ καθ' ὑμᾶς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ
 τὸν ἥλιον μὴ δύο θεοὺς ἀλλ' ἓνα νομίζειν.' καὶ ὁ ΣΕΡΑ- D
 5 ΠΙΩΝ 'σὺ γάρ' εἶπεν 'οὐχ οὕτω νομίζεις ἀλλὰ οἶει τὸν
 ἥλιον διαφέρειν τοῦ Ἀπόλλωνος;' 'ἔγωγε' εἶπεν 'ὡς τοῦ
 ἡλίου τὴν σελήνην· ἀλλ' αὕτη μὲν οὐ πολλάκις οὐδὲ πᾶσιν
 ἀποκρύπτει τὸν ἥλιον, ὁ δὲ ἥλιος ὁμοῦ τι πάντα ἀγνοεῖν
 τὸν Ἀπόλλωνα πεποίηκεν ἀποστρέφων τῇ αἰσθήσει τὴν
 10 διάνοιαν ἀπὸ τοῦ ὄντος ἐπὶ τὸ φαινόμενον.'

13. Ἐκ τούτου τοὺς περιηγητὰς ὁ Σεραπίων ἤρετο
 τί δὴ τὸν οἶκον οὐ Κυψέλου τοῦ ἀναθέντος ἀλλὰ Κοριν-
 θίων ὀνομάζουσιν. ἀπορία δὲ αἰτίας ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ
 σιωπῶντων ἐκείνων, ἐπιγελάσας ΕΓΩ 'τί δέ' εἶπον 'ἔτι
 15 τούτους οἴομεθα γινώσκειν ἢ μνημονεύειν ἐκπεπληγμέ- E
 νους παντάπασιν, ὑμῶν μετεωρολεσχούντων; ἐπεὶ πρό-
 τερόν γε αὐτῶν ἠκούομεν λεγόντων, ὅτι τῆς τυραννίδος
 καταλυθείσης ἐβούλοντο Κορίνθιοι καὶ τὸν ἐν Πίσῃ χρυ-
 σοῦν ἀνδριάντα καὶ τὸν ἐνταῦθα τουτονὶ θησαυρὸν ἐπι-
 20 γράψαι τῆς πόλεως. Δελφοὶ μὲν οὖν ἔδοσαν ὡς δίκαιον,
 καὶ συνεχώρησαν, Ἡλείους δὲ φθονήσαντας ἐψηφίσαντο
 μὴ μετέχειν Ἰσθμίων· ὅθεν οὐδεὶς ἐξ ἐκείνου γέγονεν
 Ἰσθμίων ἀγωνιστῆς Ἡλείος. ὁ δὲ Μολιονιδῶν φόνος ὑφ'
 Ἡρακλέους περὶ Κλεωνᾶς οὐδέν ἐστι μεταίτιος, ὡς ἔνιοι
 25 νομίζουσιν, Ἡλείοις τοῦ εἶργεσθαι· τοῦναντίον γὰρ ἦν F
 αὐτοῖς προσῆκον εἶργειν, εἰ διὰ τοῦτο Κορινθίοις προσε-
 κεκρούκεσαν.' ἐγὼ μὲν οὖν ταῦτα εἶπον.

14. Ἐπεὶ δὲ τὸν Ἀκανθίων καὶ Βρασίδου παρελ-
 θούσιν οἶκον ἡμῖν ἔδειξεν ὁ περιηγητῆς χωρίον, ἐν ᾧ
 30 Ῥοδώπιδος ἐκειντό ποτε τῆς ἐταίρας ὀβελίσκοι σιδηροῖ,
 δυσχεράνας ὁ ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ 'ἦν ἄρα τῆς αὐτῆς' ἔφη
 'πόλεως Ῥοδώπιδι μὲν χώραν παρασχεῖν, ὅπου τὰς δε-

7 αὐτὴ libri: corr. Reiske 8 ὁμοῦ τοι B 12 Κυψέλλου libri:
 corr. Xylander 16 ὑμῶν] ἡμῶν Reiske 18 πίσση libri: corr. Ste-
 phanus? 26 προσκεκρούκεσαν B 31 δυσχεράνας δὲ Leonicus

Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ρινθίων' καὶ 'Φωκεῖς ἀπὸ Θεσσαλῶν' 'Ὀρνεῖται' δὲ 'ἀπὸ
 Σικυωνίων' 'Ἀμφικτύονες' δὲ 'ἀπὸ Φωκέων.' ἀλλὰ Πραξι-
 τέλης ὡς ἔοικε μόνος ἠνίασε Κράτητα τῇ ἐρωμένη τυχῶν
 αὐτόθι χώρας, ὃν ἐπαινεῖν ὤφειλε Κράτης, ὅτι τοῖς χρυ-
 5 σοῖς βασιλεῦσι τούτοις παρέστησε χρυσῆν ἑταίραν, ἔξονει-
 δίζων τὸν πλοῦτον ὡς οὐδὲν ἔχοντα θαυμάσιον οὐδὲ
 σεμνόν. δικαιοσύνης γὰρ ἀναθήματα καὶ σωφροσύνης καὶ
 μεγαλονοίας καλῶς ἔχει τίθεσθαι παρὰ τῷ θεῷ τοὺς
 βασιλεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας, οὐ χρυσῆς καὶ τρυφώσης
 10 εὐπορίας ἧς μέτεστι καὶ τοῖς αἰσχίστα βεβιωκόσιν.'

16. 'Ἐκεῖνο δὲ οὐ λέγεις' εἶπεν 'ΑΤΕΡΟΣ ΤΩΝ Ε
 ΠΕΡΙΗΓΗΤΩΝ 'ὅτι Κροῖσος ἐνταῦθα καὶ τῆς ἀρτοπόπου
 χρυσῆν εἰκόνα ποιησάμενος ἀνέθηκε. (καὶ ὁ ΘΕΩΝ 'ναί'
 ἔφη) 'πλὴν οὐκ ἐντρυφῶν τῷ ἱερῷ, καλὴν δὲ λαβῶν
 15 αἰτίαν καὶ δικαίαν. λέγεται γὰρ Ἀλυάττην τὸν πατέρα
 τοῦ Κροίσου δευτέραν ἀγαγέσθαι γυναῖκα καὶ παῖδας
 ἑτέρους τρέφειν· ἐπιβουλεύουσιν οὖν τῷ Κροίσῳ τὴν
 ἄνθρωπον φάρμακον δοῦναι τῇ ἀρτοπόπῳ, καὶ κελεύσαι
 διαπλάσασαν ἄρτον ἐξ αὐτοῦ τῷ Κροίσῳ παραδοῦναι·
 20 τὴν δὲ ἀρτοπόπον κρύφα τῷ Κροίσῳ φράσαι, παραθεῖναι
 δὲ τοῖς ἐκείνης παισὶ τὸν ἄρτον. ἀνθ' ὧν βασιλεύσαντα Ε
 τὸν Κροῖσον οἶον ἐπὶ μάρτυρι τῷ θεῷ τὴν χάριν ἀμεί-
 ψασθαι τῆς γυναικός, εὖ γε ποιοῦντα ἐκεῖνον. 'ὄθεν',
 εἶπεν, 'ἄξιον δὴ καὶ τῶν πόλεων εἶ τι τοιοῦτόν ἐστιν
 25 ἀνάθημα τιμᾶν καὶ ἀγαπᾶν, οἶον τὸ Ὀπουντίων. ἐπεὶ
 γὰρ οἱ Φωκέων τύραννοι πολλὰ τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν
 ἀναθημάτων συγχέαντες ἔκοψαν νόμισμα καὶ διέσπειραν
 εἰς τὰς πόλεις, Ὀπούντιοι συναγαγόντες ὅσον ἀργυρίου

4 χώρας Emperius: δωρεᾶς libri. τεύχων (λιπῶν Reiske: malim
 τετικῶς) αὐτόθι δωρεάν conj. Cobet 6 οὐδὲν libri 8 ἔχει Ald.: ἔχειν
 12 ἀρτοπόπου Bernardakis hic et infra: ἀρτόπου Ε ἀρτοποιοῦ
 (ἀρτόπῳ in marg.) Β 13 ita (Ναὶ ἔφη Θεῶν Bernardakis) supplevi
 lacunam 15 litt. in codd. 18 ἀρτόπῳ Ε: ἀρτοπόπιῳ Β 19 πα-
 ραδοῦναι] παραθεῖναι Reiske praeter necessitatem. Potuit enim poverca
 pistrici jubere ut panem venenatum Croeso venenatum eunti daret non
 apponeret 20 ἀρτόπον libri. 25 ἀγαπᾶν Stegmann: ἄγαν libri:
 ἄγασθαι Leonicus 28 ἀργυρίου κτλ.] lacunam quam indicavi (in libris
 nulla est) quoad mihi licuit supplevi

<Φωκικοῦ πλήθος παρ' αὐτοῖς ἦν καὶ ποιήσαντες ἀργυ-
 ρᾶν> ὑδρίαν ἀνέπεμψαν ἐνθάδε τῷ θεῷ καὶ καθιέρωσαν.
 402 ἐγὼ δὲ καὶ Μυριναίους ἐπαινῶ καὶ Ἀπολλωνιάτας θέρη
 χρυσᾶ δεῦρο πέμψαντας, ἔτι δὲ μᾶλλον Ἑρετριεῖς καὶ
 Μάγνητας ἀνθρώπων ἀπαρχαῖς δωρησαμένους τὸν θεόν, ὡς
 ὡς καρπῶν δοτῆρα καὶ πατρῶον καὶ γενέσιον καὶ φιλάν-
 θρωπον· αἰτιῶμαι δὲ Μεγαρεῖς, ὅτι μόνοι σχεδὸν ἐν-
 ταῦθα λόγῃν ἔχοντα τὸν θεὸν ἔστησαν ἀπὸ τῆς μάχης,
 ἣν Ἀθηναίους μετὰ τὰ Περσικὰ τὴν πόλιν ἔχοντας αὐτῶν
 νικήσαντες ἐξέβαλον. ὕστερον μέντοι πλήκτρον ἀνέθηκαν
 τῷ θεῷ χρυσοῦν ἐπιστήσαντες ὡς ἔοικε Σκυθίνῳ λέγοντι
 περὶ τῆς λύρας, (Bergk II p. 507)

ἣν ἀρμόζεται

Ζηνὸς εὐειδῆς Ἀπόλλων, πᾶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος
 B συλλαβῶν· ἔχει δὲ λαμπρὸν πλήκτρον ἡλίου φάος.' 15

17. Ἐπιβάλλοντος δὲ τοῦ Σεραπίωνος εἰπεῖν τι περὶ
 τούτων, ὁ ΕΞΕΝΟΣ ἠδὲ μὲν ἔφη 'τὸ τοιούτων ἀκροᾶσθαι
 λόγων, ἐμοὶ δὲ ἀναγκαῖόν ἐστι τὴν πρώτην ὑπόσχεσιν
 ἀπαιτῆσαι περὶ τῆς αἰτίας, ἣ πέπαυκε τὴν Πυθίαν ἐν
 ἔπεσι καὶ μέτροις ἄλλοις θεσπίζουσιν· ὥστε, εἰ δοκεῖ, 20
 τὰ λειπόμενα τῆς θεᾶς ὑπερθέμενοι περὶ τούτων ἀκού-
 σωμεν ἐνταῦθα καθίσαντες. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ μάλιστα
 πρὸς τὴν τοῦ χρηστηρίου πίστιν ἀντιβαίνων λόγος, ὡς,
 δεῖν θάτερον, ἢ τῆς Πυθίας τῷ χωρίῳ μὴ πελαζούσης
 ἐν ᾧ τὸ θεῖόν ἐστιν, ἢ τοῦ πνεύματος παντάπασιν 25
 C ἀπεσβεσμένου καὶ τῆς δυνάμεως ἐκλελοιπυίας. περι-
 ελθόντες οὖν ἐπὶ τῶν μεσημβρινῶν καθεζόμεθα κρηπίδων
 <τοῦ> νεῶ πρὸς τὸ τῆς Γῆς ἱερὸν τό τε ὕδωρ ** ἀπο-
 βλέποντες· ὥστ' εὐθύς εἰπεῖν τὸν ΒΟΗΘΟΝ, ὅτι καὶ ὁ
 τόπος τῆς ἀπορίας συνεπιλαμβάνεται τῷ ξένῳ. Μουσῶν 30
 γὰρ ἦν ἱερὸν ἐνταῦθα περὶ τὴν ἀναπνοὴν τοῦ νάματος,

2 ὑδρίαν Reiske: ὑδρίον || ἔπεμψαν Cobet 3 Μυριναίους Reiske:
 μυρίνας 24 μὴ πελαζούσης] malim μηκέτι πελ. 28 τοῦ add. Em-
 perius || ante ἀποβλέποντες lac. 12 litt. in E, post ἀποβλέποντες lac. 11
 litt. in B: fortasse τῆς Κασσοτίδος supplendum.

ὄθεν ἐχρῶντο πρὸς τε τὰς λοιβάς (καὶ τὰς χέρνιβας) τῷ ὕδατι τούτῳ, ὡς φησι Σιμωνίδης (Fr. 44 B.)

‘ἐνθα χερνίβεσσιν εἰρύεται τὸ Μοισᾶν
καλλικόμων ὑπένερθεν ἄγνον ὕδωρ.’

5 μικρῷ δὲ περιεργότερον αὐθις ὁ Σιμωνίδης τὴν Κλειῶν προσειπὼν ‘ἄγναν ἐπίσκοπον χερνίβων’ φησὶ ‘πολύλιστον D
ἄραιόν τέ ἐστιν ἄχρυσόπεπλον ** εὐῶδες ἄμβροσίων ἐκ
μυχῶν ἐραννὸν ὕδωρ λαβόν.’ οὐκ ὀρθῶς οὖν Εὐδοξος
ἐπίστευσε τοῖς Στυγὸς ὕδωρ τοῦτο καλεῖσθαι ἀποφήνασι.

(Fr. 45)

10 τὰς δὲ Μούσας ἰδρύσαντο παρέδρους τῆς μαντικῆς καὶ
φύλακας αὐτοῦ παρὰ τὸ νᾶμα καὶ τὸ τῆς Γῆς ἱερόν, ἧς
λέγεται τὸ μαντεῖον γενέσθαι, διὰ τὴν ἐν μέτροις καὶ
μέλεσι χρησμοδίαν. ἔνιοι δὲ καὶ πρῶτον ἐνταῦθά φασιν
ἠρῶν μέτρον ἀκουσθῆναι,

15 ‘συμφέρετε πτερά τ’, οἰωνοί, κηρόν τε, μέλισσαι·

† ὅτε τῷ θεῷ ἐπιδεᾶ γενομένην † ἀποβαλεῖν τὸ σεμνόν.’

18. ‘Ο ΣΕΡΑΠΙΩΝ ‘ἐπιεικέστερα ταῦτα’ εἶπεν ‘ὦ E
Βόηθε, καὶ μουσικώτερα· δεῖ γὰρ μὴ μάχεσθαι πρὸς τὸν
θεὸν μηδὲ ἀναιρεῖν μετὰ τῆς μαντικῆς ἅμα τὴν πρόνοιαν
20 καὶ τὸ θεῖον, ἀλλὰ τῶν ὑπεναντιοῦσθαι δοκούντων λύσεις
ἐπιζητεῖν τὴν δὲ εὐσεβῆ καὶ πάτριον μὴ προῖεσθαι πί-
στιν.’ ‘ὀρθῶς’ ἔφην ΕΓΩ ‘λέγεις, ἄριστε Σεραπίων· οὐδὲ
γὰρ φιλοσοφίαν ἀπεγιγνώσκωμεν ὡς ἀνηρημένην παντιά-
πασι καὶ διεφθορῦται, ὅτι πρότερον μὲν ἐν ποιήμασιν

1 καὶ τὰς χέρνιβας add. Reiske 3 εἰρύεται] ἀρύεται Turn. Vulc. ||
τὸ Bergk: τε || Μοισᾶν Schneidewin: μουσᾶν 7 Lacuna 16 litt. in E 20
in B. Haec intacta reliqui nisi quod cum Turn. Vulc. ἐραννὸν scripsi pro
ἐραννόν: Ceterum cum in superioribus (ἐνθα—ὕδωρ) de χέρνιβι solum
agitur, haec ad λοιβάς quoque spectare verisimile est. Legam δραόντεσ-
σιν (‘sacra facientibus’: ἀρῶντεσσιν Emperius) ἢ χρυσόπεπλον ἐς — post
haec in lacuna supplenda (1) nomen vasis (aureo pallio involuti neque opus
est χρυσότευχτον cum Reiskio scribere) (2) verbum ‘infundis’: in λαβὸν
latere videtur vel λιβεῖν = σπένδειν vel λίβα 9 ἀποφήνασι Turn.
Vulc.: πεφήνασι B: πεφυκασι E 13 φασιν ἠρῶν ἐνταῦθα B
15 πτερά τ’ codd. Philostrati (Vit. Ap p. 247): deest τε in nostris ||
μέλιται codd. Philostrati 16 ὅτε — γενομένην] corrupta: possis corri-
gere σιέγης γὰρ τὸν θεὸν ἐπιδεᾶ γενόμενον, sed verisimilius est inter
θεῷ et ἐπιδεᾶ complura excidisse 19 θεὸν Amyot: θεῶνα 24 πρό-
τεροι E

ἔξέφερον οἱ φιλόσοφοι τὰ δόγματα καὶ τοὺς λόγους, ὡσπερ Ὀρφεὺς καὶ Ἡσίοδος καὶ Παρμενίδης καὶ Ξενοφάνης καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Θαλῆς, ὕστερον δὲ ἐπαύσαντο καὶ πέπαιναντο χρώμενοι μέτροις πλήν σοῦ· διὰ σοῦ δὲ αὐθις εἰς φιλοσοφίαν ποιητικὴν κάτεισιν, ὄρθιον καὶ γενναῖον ἐγκελευομένη τοῖς νέοις. οὐδὲ ἀστρολογίαν ἀδοξότεραν ἐποίησαν οἱ περὶ Ἀρίσταρχον καὶ Τιμόχαριν καὶ Ἀρίστυλλον καὶ Ἰππαρχον καταλογάδην γράφοντες, ἐν μέτροις πρότερον Εὐδόξου καὶ Ἡσιόδου καὶ Θαλοῦ γράφόντων, εἴ γε Θαλῆς ἐποίησεν ὡς ἀληθῶς τὴν εἰς αὐτὸν ἀναφερομένην Ἀστρολογίαν. Πίνδαρος δὲ καὶ περὶ τρόπου μελωδίας ἀμελουμένου καθ' αὐτὸν ἀπορεῖν ὁμολογεῖ, καὶ θαυμάζειν ὅτι ** οὐδὲν γάρ ἐστι δεινὸν οὐδ' ἄτοπον αἰτίας ζητεῖν τῶν τοιούτων μεταβολῶν· ἀναιρεῖν δὲ τὰς τέχνας καὶ τὰς δυνάμεις, ἄν τι κινήθῃ καὶ παραλλάξῃ τῶν κατὰ ταύτας, οὐ δίκαιον.'

19. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ ΘΕΩΝ 'ἀλλὰ ταῦτα μὲν' εἶπε μεγάλας ἔσχηκε τῷ ὄντι παραλλαγὰς καὶ καινοτομίας· τῶν δὲ ἐνταῦθα (χρησμῶν οἴσθα) πολλοὺς καὶ τότε καταλογάδην ἐκφερομένους καὶ περὶ πραγμάτων οὐ τῶν τυχόντων· Αἰακιδαιμονίοις τε γάρ, ὡς Θουκυδίδης ἱστορήκε, περὶ τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου χρωμένοις ἀνείλε νίκη καὶ κράτος, καὶ βοηθήσειν αὐτὸς καὶ παρακαλούμενος καὶ ἀπαράκλητος· καὶ Πανσανίαν εἰ μὴ καταγάγοιεν 'ἀργυρέα (εὐλάκα) εὐλάξειν'. Ἀθηναίοις δὲ περὶ τῆς ἐν Σικελίᾳ μαντευομένοις στρατιᾶς προσέταξε τὴν ἐξ Ἐρυθρῶν ἰέρειαν ἄγειν τῆς Ἀθηναῖς· ἐκαλεῖτο δὲ Ἡσυχία τὸ γύναιον. Δεινομένους δὲ τοῦ Σικελιώτου μαντευομένου περὶ τῶν υἱέων, ἀνείλεν ὡς οἱ τρεῖς τυραννήσοιεν· ὑποτυχόντος δὲ τοῦ Δεινομένου 'οἰμωξόμενοί γε ὦ δέσποτ'

5 καὶ deest in E 9 Θαλλοῦ — Θαλλῆς B 10 τὴν εἰς αὐτὸν Turn. Vulc.: εἰς αὐτήν 13 θαυμάζειν Reiske: θαυμαζει || lac. 120 Litt. in E 50 in B || οὐθὲν libri 19 χρησμῶν οἴσθα (chr. oīdamen Reiske) inserui 23 καὶ κράτος] κατὰ κράτος πολεμοῦσιν Thuc. I 118, II 54 25 εὐλάκα suppl. Reiske ex Thuc. V 16. ejus loco lac. 9 litt. in E 11 in B || εὐλάξειν idem: συλλέξειν 27 Κλαζομενῶν Vit. Nicias 13 || ἄγειν libri ibid.: ἀνάγειν nostri

Ἄπολλον, 'καὶ τοῦτό σοι δίδωμι' προσαναιρεῖ. ἴστε τοί- C
 νυν, ὅτι Γέλων μὲν ὑδρωπιῶν Ἱέρων δὲ λιθιῶν ἐτυράν-
 νησεν, ὁ δὲ τρίτος Θρασύβουλος ἐν στάσεσι καὶ πολέμοις
 γινόμενος χρόνον οὐ πολὺν ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς. Προκλῆς
 5 τοίνυν ὁ Ἐπιδάουρου τύραννος ἄλλους τε πολλοὺς ὡμῶς
 καὶ παρανόμως ἀνείλε καὶ Τίμαρχον ἀπ' Ἀθηναίων παρα-
 γινόμενον μετὰ χρημάτων πρὸς αὐτὸν ὑποδεξάμενος καὶ
 φιλοφρονηθεὶς ἀπέκτεινε, καὶ τὸ σῶμα κατεπόντισεν ἐμ-
 βαλὼν εἰς φορμόν· ἔπραξε δὲ ταῦτα διὰ Κλεάνδρου τοῦ
 10 Αἰγινήτου, τῶν ἄλλων ἀγνοούντων. ὕστερον δὲ τῶν πρα-
 γμάτων αὐτῷ ταραττομένων, ἔπεμψεν ἐνταῦθα Κλεότιμον D
 τὸν ἀδελφὸν ἐν ἀπορρήτῳ μαντευσόμενον περὶ φυγῆς
 αὐτοῦ καὶ μεταστάσεως. ἀνείλεν οὖν ὁ θεὸς διδόναι
 Προκλεῖ φυγὴν καὶ μετάστασιν, ὅπου τὸν φορμόν ἐκέλευσε
 15 καταθέσθαι τὸν Αἰγινήτην ξένον ἢ ὅπου τὸ κέρας ἀπο-
 βάλλει ὁ ἔλαφος. συνεῖς οὖν ὁ τύραννος, ὅτι κελεύει
 καταποντίζειν αὐτὸν ἢ κατορύττειν ὁ θεός (οἱ γὰρ ἔλαφοι
 κατορύττουσι καὶ ἀφανίζουσι κατὰ γῆς ὅταν ἐκπέσῃ τὸ
 κέρας), ἐπέσχεν ὀλίγον χρόνον, εἶτα τῶν πραγμά-
 20 των παντάπασι μοχθηρῶν γενομένων, ἐξέπεσε. λαβόν-
 τες δὲ αὐτὸν οἱ τοῦ Τιμάρχου φίλοι καὶ διαφθείραντες
 ἐξέβαλον τὸν νεκρὸν εἰς τὴν θάλασσαν. ὁ δ' ἐστὶ μέγιστον, E
 αἰ ρῆτραι, δι' ὧν ἐκόσμησε τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν
 Λυκοῦργος, ἐδόθησαν αὐτῷ καταλογάδην. μυρίους τοί-
 25 νυν καὶ Ἡροδότου καὶ Φιλοχόρου καὶ Ἰστρου¹ τῶν μά-
 λιστα τὰς ἐμμέτρους μαντείας φιλοτιμηθέντων συναγαγεῖν,
 ἄνευ μέτρου χρησμοὺς γεγραφότων, Θεόπομπος οὐδενὸς
 ἦντον ἀνθρώπων ἐσπουδακῶς περὶ τὸ χρηστήριον, ἰσχυ-
 ρῶς ἐπιτετίμηκε τοῖς μὴ νομίζουσι κατὰ τὸν τότε χρόνον
 30 ἔμμετρα τὴν Πυθίαν θεσπίζειν· εἶτα τοῦτο βουλόμενος
 ἀποδείξει, παντάπασιν ὀλίγων χρησμῶν ἠὺπόρηκεν,

1 δίδωμι (δίδοται Mez.) προσαναιρεῖ scripsi: ἔφη διδόναι καὶ
 προσαναιρεῖν 18 γῆς scripsi: τῆς γῆς 24 μυρίους scripsi: ἀλυροῦ
 libri (cf. p. 50,1 ὡσπερ εἴρηται τὰ πλεῖστα (αἰ παλαιαὶ) καταλο-
 γάδην ἀπεφθέγγοντο). Scriptoris nomen frustra indagant editores;
 Ἀλυπίου Reiske, Ἀντιόχου Benedict (De Oracc. ab Herodoto comm. I
 p. 31)

ὡς τῶν ἄλλων καὶ τότε ἤδη καταλογάδην ἐκφερομένων.

F 20. Ἐνιοὶ δὲ καὶ νῦν μετὰ μέτρων ἐκτρέχουσιν, ὧν ἓνα ἢ κακία παράγουσα περιβόητον πεποίηκε. μισογύνου γὰρ Ἡρακλέους ἱερόν ἐστιν ἐν τῇ Φωκίδι, καὶ νομίζεται τὸν ἱερωμένον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ γυναικὶ μὴ ὀμιλεῖν· διὸ καὶ πρεσβύτας ἐπιεικῶς ἱερεῖς ἀποδεικνύουσι. πλὴν ἔμπροσθεν ὀλίγῳ χρόνῳ νεανίας οὐ πονηρὸς ἀλλὰ φιλότιμος, ἔρῳν παιδίσκης, ἔλαβε τὴν ἱερωσύνην. καὶ το
404 πρῶτον ἦν ἐγκρατὴς ἑαυτοῦ καὶ ἔφειγε τὴν ἀνθρωπὸν·¹⁰ ἀναπαυομένῳ δὲ αὐτῷ ποτε μετὰ πότον καὶ χορείαν προσπεσοῦσαν διεπράξατο. φοβούμενος οὖν καὶ ταραττόμενος ἐπὶ τὸ μαντεῖον κατέφυγε, καὶ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἠρώτα τὸν θεὸν εἴ τις εἴη παραίτησις ἢ λύσις· ἔλαβε δὲ τόνδε τὸν χρησμόν

15

ἄπαντα τὰναγκαῖα συγχωρεῖ θεός.

οὐ μὴν ἀλλὰ δοὺς ἂν τις, ὡς οὐδὲν † ἄνευ μέτρου † θεσπίζεται καθ' ἡμᾶς, μᾶλλον διαπορήσειε περὶ τῶν παλαιῶν ποτὲ μὲν ἐν μέτροις ποτὲ δὲ ἄνευ μέτρων διδόντων τὰς ἀποκρίσεις. ἔστι δὲ οὐδέτερον, ὃ παῖ,²⁰ παράλογον, μόνον ἂν ὀρθὰς καὶ καθαρὰς περὶ τοῦ θεοῦ B δόξας ἔχωμεν, καὶ μὴ νομίζωμεν αὐτὸν ἐκεῖνον εἶναι τὸν τὰ ἔπη συντιθέντα πρότερον καὶ νῦν ὑποβάλλοντα τῇ Πυθίᾳ τοὺς χρησμούς, ὥσπερ ἐκ προσωπείων φθεγγόμενον.²⁵

21. Ἄλλ' αὐθις ἄξιον μὲν ἔσται διὰ μακροτέρων εἰπεῖν τι καὶ πυθέσθαι περὶ τούτων, τὰ δὲ νῦν ἐν βραχεί μαθόντες διαμνημονεύωμεν, ὡς σῶμα μὲν ὄργανοις χρῆται πολλοῖς αὐτῷ δὲ σώματι ψυχὴ καὶ μέρεσι τοῖς σώματος· ψυχὴ δὲ ὄργανον θεοῦ γέγονεν, ὄργανου δὲ ἀρετὴ μάλιστα

4 ὧν ἓνα (ita Wyt.) ἢ κακία παράγουσα scripsi: ὧν ἕνεκα καὶ πρᾶγμα || μισογύνου Xylander: μισοῦν 10 ἔφειγε Emporinus: ἔφυγε 11 ἀναπαυομένων B 14 παράκλησις B: Nonne παράκλησις scribendum? 16 τὰναγκαῖα Reiske: ἀναγκαῖα 17 ἄνευ μέτρου]. Corrupta. vel ἄρ' ἔμμετρον vel ἐν μέτρῳ scribendum 18 διαπορήσειε Reiske: διαπορήσει καὶ 19 ἐν add. Dübner 20 Malim δίδούσων. Cf. p. 405 E || οὐδέτερον libri 21 ὀρθὰς habet solus B. ejus loco lac. in E 9 litt. 26 ἔσται scripsi: ἔστι

μιμῆσθαι τὸ χρώμενον ἢ πέφυκε δυνάμει καὶ παρέχειν
 τῷ ἔργῳ τοῦ νοήματος ἐν αὐτῷ διαφανῆναι, δεικνύναι δὲ
 οὐχ οἶον ἦν ἐν τῷ δημιουργῷ καθαρόν καὶ ἀπαθές καὶ
 ἀναμάρτητον, ἀλλὰ μεμιγμένον <πολλῷ τῷ οἰκείῳ>· καθ' C
 5 ἑαυτὸ γὰρ ἄδηλον ἡμῖν, ἐν ἑτέρῳ δὲ καὶ δι' ἑτέρου φαινό-
 μενον ἀναπίμπλαται τῆς ἐκείνου φύσεως. καὶ κηρὸν μὲν
 ἔῳ καὶ χρυσὸν ἄργυρόν τε καὶ χαλκόν, ὅσα τ' ἄλλα
 πλαττομένης οὐσίας εἶδη δέχεται μὲν ἰδέαν μίαν ἐκτυπου-
 μένης ὁμοιότητος, ἄλλο δὲ ἄλλην ἀφ' ἑαυτοῦ τῷ μιμήματι
 10 διαφορὰν προστίθῃσι· καὶ τὰς ἐν κατόπτροις ἐπιπέδοις
 τε καὶ κοίλοις καὶ περιηγέσι φασμάτων καὶ εἰδώλων ἀφ'
 ἑνὸς εἶδους μυρίας παρατυπώσεις· καὶ γὰρ εἰσι <**. ἡλίῳ
 δὲ> οὐδὲν οὔτε μᾶλλον <τὴν> ἰδέαν ἔοικεν οὔτε ὡς ὄργανου D
 χρῆσθαι φύσει γέγονεν εὐπειθέστερον σελήνης· λαμβά-
 15 νουσα δὲ παρ' ἡλίου τὸ λαμπρὸν καὶ πυρωπὸν οὐχ
 ὁμοιον ἀποπέμπει πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ μιχθὲν αὐτῇ καὶ
 χροῶν μετέβαλε καὶ δύναμιν ἔσχεν ἑτέραν· ἡ δὲ θερμότης
 καὶ παντάπασιν ἐξοίχεται καὶ προλέλοιπε τὸ φῶς ὑπὸ
 ἀσθενείας. οἶμαι δὲ <σε> γιγνώσκειν τὸ παρ' Ἡρακλείτῳ
 20 λεγόμενον ὡς 'ὁ ἄναξ, οὗ τὸ μαντεῖόν ἐστι τὸ ἐν Δελφοῖς,
 οὔτε λέγει οὔτε κρύπτει ἀλλὰ σημαίνει.' πρόσλαβε δὲ
 τούτοις εὐ λεγομένοις καὶ νόησον τὸν ἐνταῦθα θεὸν χρώ-
 μενον τῇ Πυθίᾳ πρὸς ἀκοήν, καθὼς ἡλῖος χρῆται σελήνῃ
 πρὸς ὄψιν· δείκνυσι μὲν γὰρ καὶ ἀναφαίνει τὰς αὐτοῦ
 25 νοήσεις, μεμιγμένας δὲ δείκνυσι διὰ σώματος θνητοῦ καὶ E

(Fr. 11 By

1 παρέχειν — διαφανῆναι]. Ita scripsi: παρέχειν τὸ ἔργον αὐτοῦ (αὐ B) τοῦ νοήματος ἐν αὐτῷ δυναμένη libri. Possis scribere τὸν χρώμενον — καὶ παρέχειν τὸ ἔργον αὐτῷ τοῦ νοήματος ἐν αὐτῷ διαφαίνειν 4 πολλῷ τῷ οἰκείῳ (sc. τοῦ ὄργανου) supplevi (πολλῷ τῷ ἀλλοτριῷ Wyt.): lac. in codd. 11 litt. 5 ἐν ἑτέρῳ Emperius: ἕτερον libri. saepissime collocantur apud Plutarchum ἐμφάσεις καὶ διαφάσεις 9 ὁμοιότητος] malim ποιότητος 11 περιήγεσι Reiske: περιεύγεσι 12 intra εἰσι et οὐθὲν lac. in codd. 20 litt. ἡλίῳ δὲ tantum supplevi (ἡλίῳ pro εἰσι Wyt. lacunam nullam esse putans) 13 οὐθὲν libri || τὴν inseruit Reiske || ὄργανου scripsi: ὄργανον libri: ὄργανῳ Reiske, Emperius 18 τὸ φῶς potest interpolamentum esse 19 σε add. Dübner (καὶ σε Reiske). Malim οἶμαι δὲ γιγνώσκειν σε καὶ || γινώσκειν B 20 αἰς ὁ ἄναξ Turn. Vulc.: ὡσθ' ἄναξ 23 πρὸς ὄψιν] post Πυθίᾳ legantur in libris. transposuit Wyt.

This page is locked to free members
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

δεινὸς εἶπεῖν καὶ φρόνιμος. οὐ γὰρ εἶχεν Ὅμηρος τὴν αὐτὴν Πινδάρῳ διάνοιαν, εἴ γε Πίνδαρος ἦν ὁ ποιήσας
 ‘θεοῦ θέλοντος, κᾶν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις’ (Eur. fr. 897 N)

ἀλλ’ ἐγίγνωσκεν ἄλλας πρὸς ἄλλα δυνάμεις καὶ φύσεις
 5 γεγεννημένας, ὧν ἐκάστη κινεῖται διαφόρως, κᾶν ἐν ἧ τὸ
 κινουῦν ἀπάσας. ὥσπερ οὖν τὸ κινουῦν τὸ πεζὸν οὐ δύ-
 ναται κινῆσαι πτητικῶς, οὐδὲ τορῶς τὸ τραυλὸν οὐδ’
 εὐφώνως τὸ ἰσχνόφωνον· ἀλλὰ καὶ τὸν Βάττον, οἶμαι,
 διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν φωνὴν παραγεγόμενον εἰς Λιβύην
 10 ἔπεμψεν οἰκιστὴν, ὅτι τραυλὸς μὲν ἦν καὶ ἰσχνόφωνος
 βασιλικὸς δὲ καὶ πολιτικὸς καὶ φρόνιμος· οὕτως ἀδύνατον
 διαλέγεσθαι ποιητικῶς τὸν ἀγράμματον καὶ ἀνήκοον C
 ἑπῶν. ὥσπερ ἡ νῦν τῷ θεῷ λατρεύουσα γέγονε μὲν εἴ-
 τις ἄλλος ἐνταῦθα νομίμως καὶ καλῶς καὶ βεβίωκεν
 15 εὐτάκτως· τραφεῖσα δ’ ἐν οἰκίᾳ γεωργῶν πενήτων, οὔτε
 ἀπὸ τέχνης οὐδὲν οὔτε ἀπ’ ἄλλης τινὸς ἐμπειρίας καὶ
 δυνάμεως ἐπιφερομένη κάτεισιν εἰς τὸ χρηστήριον, ἀλλ’
 ὥσπερ ὁ Ξενοφῶν οἶεται δεῖν ἐλάχιστα τὴν νύμφην ἰδοῦ-
 σαν ἐλάχιστα δ’ ἀκούσασαν εἰς ἀνδρὸς βαδίξειν, οὕτως
 20 ἄπειρος καὶ ἀδαῆς ὀλίγου δεῖν ἀπάντων καὶ παρθένος
 ὡς ἀληθῶς τὴν ψυχὴν τῷ θεῷ σύνεστιν. ἀλλ’ ἡμεῖς
 ἔρωδιοῖς οἰόμεθα καὶ τροχίλοις καὶ κόραξι χρῆσθαι
 φθεγγομένοις σημαίνοντα τὸν θεόν, καὶ οὐκ ἀξιοῦμεν, ἢ
 θεῶν ἄγγελοι καὶ κήρυκές εἰσι, λογικῶς ἕκαστα καὶ D
 25 σαφῶς φράζειν· τὴν δὲ τῆς Πυθίας φωνὴν καὶ διάλεκτον
 ὥσπερ ** ἐκ θυμέλης, οὐκ ἀνήδυντον οὐδὲ λιτὴν ἀλλ’ ἐν
 μέτρῳ καὶ ὄγκῳ καὶ πλάσματι καὶ μεταφοραῖς ὀνομάτων
 καὶ μετ’ αὐλοῦ φθεγγομένην περιηχεῖν ἀξιοῦμεν.’

23. ‘Τί οὖν φήσομεν περὶ τῶν παλαιῶν; οὐχ ἐν

2 Πανδάρῳ — Πάνδαρος libri: corr. Stephanus? 3 θεοῦ πλέ-
 οντος κᾶν ἐπιρρεπῶς libri Cf. Suidas s. v. ῥιπὸς cum adn. Kuesteri
 4 ἀλλ’ ἐγίγνωσκεν] ita Bernardakis (ἀλλὰ ἐγίνωσκε Xyl.): ἀλλὰ γίνωσκε
 9—10 φωνὴν-ἔπεμψεν] ῥώμην-ἔπεμψαν libri (teste Bernard.; nihil notat
 Treu): corr. Reiske 15 τραφεῖσα Basil.: γραφεῖσα 25 σαφῶς
 Reiske: σοφῶς 26 lac. in codd. 10 litt.: puto nil nisi τραγωδίαν
 supplendum esse 27 μέτρῳ καὶ ὄγκῳ] μέτρων ὄγκῳ conj. Reiske
 28 περιηχεῖν (παρηχεῖν Bernardakis) scripsi: παρέχειν

ἀλλὰ πλείονα, οἶμαι. πρῶτον μὲν γάρ, ὥσπερ εἴρηται, τὰ πλείστα κἀκεῖναι καταλογάδην ἀπεφθέγγοντο. δεύτερον δὲ καὶ σωμάτων ἤνεγκε κράσεις καὶ φύσεις ὁ χρόνος ἐκεῖνος εὖρουν τι καὶ φορὸν ἐχούσας πρὸς ποιήσιν, αἷς εὐθύς ἐπεγίγνοντο προθυμῖαι καὶ ὄρμαι καὶ παρασκευαῖς
 E ψυχῆς, ἐτοιμότητα ποιοῦσαι μικρᾶς ἔξωθεν ἀρχῆς καὶ προτροπῆς τοῦ φανταστικοῦ δεομένην, ὡς εὐθύς ἔλκεσθαι πρὸς τὸ οἰκεῖον οὐ μόνον, ὡς λέγει Φιλῖνος, ἀστρολόγους καὶ φιλοσόφους, ἀλλ' ἐν οἴνῳ τε πολλῷ καὶ πάθει γιγνομένων, οἴκτου τινὸς ἵπορρυνέντος ἢ χαρᾶς προσπεσούσης,¹⁰ ὠλίσθανεν εἰς ἐνωδὸν <ὄαριστὺς> γῆρυν', ἐρωτικῶν τε κατεπίμπλαντο μέτρων καὶ ἄσμάτων τὰ συμπόσια καὶ τὰ βιβλία γραμμάτων. ὁ δ' Εὐριπίδης εἰπὼν ὡς 'Ἔρως' ποιητὴν 'διδάσκει, κἂν ἄμουσος ἢ τὸ πρῖν' ἐνενόησεν, ὅτι ποιητικὴν καὶ μουσικὴν Ἔρως δύναμιν οὐκ ἐντίθησιν,¹¹
 F ἐνυπάρχουσαν δὲ κινεῖ καὶ ἀναθερμαίνει λανθάνουσαν καὶ ἀργοῦσαν. ἢ μηδένα νῦν ἐράν, ὦ ξένε, λέγωμεν, ἀλλὰ φροῦδον οἴχεσθαι τὸν ἔρωτα, ὅτι μέτροις οὐδεὶς οὐδ' ὤδαῖς ῥίμψα παιδείους' ὡς Πίνδαρος ἔφη 'τοξεύει μελιγάρυας ὕμνους;
 406 ἀλλ' ἄτοπον· ἔρωτες γὰρ ἔτι πολλοὶ τὸν ἄνθρωπον
 ἐπιστρέφονται, ψυχαῖς <δὲ> ὀμιλοῦντες οὐκ εὐφυῶς οὐδ' ἐτοίμως πρὸς μουσικὴν ἐχούσαις, ἄνανλοι μὲν καὶ ἄλυροι λάλοι δ' οὐδὲν ἠτιόν εἰσι καὶ διάπυροι τῶν παλαιῶν· ἔτι <δὲ> οὐδὲ ὄσιον εἰπεῖν [ἢ καλὸν] ὡς ἀνέραστος ἦν ἢ Ἀκαδήμεια καὶ ὁ Σωκράτους καὶ Πλάτωνος χορός, ὧν
 λόγοις μὲν ἐρωτικοῖς ἐντυχεῖν ἔστι, ποιήματα δ' οὐκ ἀπολελοίπασιν. τί δὲ ἀπολείπει τοῦ λέγοντος ἐρωτικὴν

7 παρατροπῆς Reiske: παρατροπῆς || δεομένην Reiske: δεομένης
 11 ὄαριστὺς supplevi: lac. in codd S litt. Si legas ὠλίσθαν' εἰς scazonta integrum habes 13 εἰπὼν Basileensis: ἐπιῶν || διδάσκει ποιητὴν ὡς ἔρως B 14 ἐνενόησεν Wyttenbach: ἐννοῆσαι
 19 παιδείους codd. Pindari: παιδίους. Ceterum puto Pindarum scripsisse ῥίμψ' ἐπ' αἰζήοις μελιγάρυας codd. Pindari: μελιγηρέας 20 ἔτι πολλοὶ (ὅτι πολλοὶ Ald. et edd. ante Duebnerum) Reiske: ὅτι πολὺ libri. ἐπὶ πολὺ conj. Emper. 21 δὲ addidit Reiske 24 ἔτι δὲ idem: ὅτι || ἢ καλὸν seclasi. videtur vel ex adscripto καλὸν vel ex varia lectione ἐγκαλεῖν pro εἰπεῖν οἷον in textum irrepsisse 27 ἀπολείπει Turneb.: ἀπολιπεῖν

μόνην γεγονέναι Σαπφῶ γυναικῶν μαντικὴν (εἴ τις ἀπο-
φαίνει μόνην) γεγονέναι Σίβυλλαν καὶ Ἀριστονίκαν καὶ
ὄσαι διὰ μέτρων ἐθεμίστευσαν; ὁ μὲν γὰρ οἶνος, ὡς B
ἔλεγε Χαιρήμων, 'τοῖς τρόποις κεράννυται' τῶν πινόντων·
6 ὁ δὲ μαντικὸς ἐνθουσιασμός, ὥσπερ ὁ ἐρωτικός, χρῆται
τῇ ὑποκειμένη δυνάμει καὶ κινεῖ τῶν δεξαμένων ἕκαστον
καθ' ὃ πέφυκεν.

(Fr. 16 I)

24. 'Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς προνοίας
σκοποῦντες, ὀψόμεθα πρὸς τὸ βέλτιον γεγενημένην τὴν
10 μεταβολήν. ἀμοιβῇ γὰρ εἶκε νομίσματος ἢ τοῦ λόγου
χρεία, καὶ δόκιμον καὶ αὐτοῦ τὸ σύνηθές ἐστι καὶ γνώ-
ριμον, ἄλλην ἐν ἄλλοις χρόνοις ἰσχὺν λαμβάνοντος. ἦν
οὖν ὅτε λόγου νομίσμασιν ἐχρῶντο μέτροις καὶ μέλεσι καὶ
ᾠδαῖς, πᾶσαν μὲν ἱστορίαν καὶ φιλοσοφίαν πᾶν δὲ πάθος
15 ὡς ἀπλῶς εἶπεῖν καὶ πρᾶγμα σεμνοτέρας φωνῆς δεόμενον C
εἰς ποιητικὴν καὶ μουσικὴν ἄγοντες· οὐ γὰρ μόνον νῦν
ὀλίγοι μόλις ἐπαΐουσι, τότε δὲ πάντες ἠκροῶντο καὶ
ἔχαιρον ἀδομένοις 'μηλοβόται τ' ἀρόται τ' ὄρνιθολόχοι τε'
κατὰ Πίνδαρον· ἀλλ' ὑπὸ τῆς πρὸς ποιητικὴν ἐπιτηδειό-
20 τητος οἱ πλεῖστοι διὰ λύρας καὶ ᾠδῆς ἐνουθέτου ἐπαρ-
ρησιάζοντο παρεκελεύοντο, μύθους καὶ παροιμίας ἐπέ-
ραινον, ἔτι δὲ ὕμνους Θεῶν εὐχὰς παιᾶνας ἐν μέτροις
ἐποιοῦντο καὶ μέλεσιν οἱ μὲν δι' εὐφροσύνην οἱ δὲ διὰ
συνήθειαν. οὐκοῦν οὐδὲ μαντικῇ κόσμου καὶ χάριτος
25 ἐφθόνηι ὁ Θεὸς οὐδὲ ἀπήλαυνεν ἐνθὲνδ' ἠτιμωμένην
μοῦσαν τοῦ τρίποδος, ἀλλὰ ἐπήγετο μᾶλλον, ἐγείρων τὰς
ποιητικὰς (καὶ) ἀσπαζόμενος φύσεις, αὐτός τε φαντασίας
ἐνεδίδου καὶ συνεξώρμα τὸ σοβαρὸν καὶ λόγιον ὡς ἀρμόττον D
καὶ θαυμαζόμενον. ἐπεὶ δέ, τοῦ βίου μεταβολὴν ἅμα
30 ταῖς τύχαις καὶ ταῖς φύσεσι λαμβάνοντος, ἐξωθούσα τὸ

(Isthm 1,

1 Ita complevi lacunam post μαντικὴν in E 18 litt., in B 15. (ὁ)
μαντικὴν (φάσκων μόνην) Turnebus 18 μηλοβόται τ' Ex Pin-
daro suppl. Xylander: lac. 12 litt. in codd. || τ' ὄρνιθολόχοι τε] τε
ὄρνιθολόχοι τε libri 21 μύθους καὶ παροιμίας] ita Wyttenbach,
Emperius: libri vel hoc habent (Treu) vel -οις καὶ -ταῖς (Bernardakis).
Ultima leguntur in editionibus aute Duebnerum 25 ἐνθὲνδ' ἠτιμωμένην
Madvig: ἐνθὲνδε τιμωμένην 27 καὶ add. Vulcobius

περιττὸν ἢ χρεῖα κρωβύλους τε χρυσοῦς ἀφήρει καὶ ξυστί-
 δας μαλακὰς ἀπημφίαζε καὶ πού και κόμην σοβαρωτέραν
 ἀπέκρινε καὶ ὑπέλυσε κόθορον, οὐ φαύλως ἐθιζομένων
 ἀντικαλλωπίζεσθαι πρὸς τὴν πολυτέλειαν εὐτελείᾳ καὶ τὸ
 ἀφελὲς καὶ λιτὸν ἐν κόσμῳ τίθεσθαι μᾶλλον ἢ τὸ σοβα-
 ρὸν καὶ περίεργον· οὕτω τοῦ λόγου συμμεταβάλλοντος
 ἅμα καὶ συναποδυομένου, κατέβη μὲν ἀπὸ τῶν μέτρων
 ὡσπερ ὀχημάτων ἢ ἱστορία καὶ τῷ πεζῷ μάλιστα τοῦ
 μυθώδους ἀπεκρίθη τὸ ἀληθές· φιλοσοφία δὲ τὸ σαφές
 καὶ διδασκαλικὸν ἀσπασαμένη μᾶλλον ἢ τὸ ἐκπλήττον,¹⁰
 διὰ λόγων ἐποιεῖτο τὴν ζήτησιν· ἀπέπαυσε δὲ τὴν Πυθίαν
 ὁ θεὸς 'πυρικάους' μὲν ὀνομάζουσιν τοὺς αὐτῆς πολίτας
 'ὄφιοβόρους' δὲ τοὺς Σπαρτιάτας 'ὄρεᾶνας' δὲ τοὺς ἄνδρας
 'ὄρεμπότας' δὲ τοὺς ποταμούς· ἀφελῶν δὲ τῶν χρησμῶν
 ἔπη καὶ γλώσσας καὶ περιφράσεις καὶ ἀσάφειαν, οὕτω¹¹
 διαλέγεσθαι παρεσκεύασε τοῖς χρωμένοις ὡς νόμοι τε
 πόλεσι διαλέγονται καὶ βασιλεῖς ἐντυγχάνουσι δήμοις καὶ
 καθηγηταὶ διδασκαλιῶν ἀκροάταις, πρὸς τὸ συνετὸν καὶ
 πιθανὸν ἀρμοζόμενος.'

25. 'Εὐ γὰρ εἰδέναι χρὴ τὸν θεόν, ὡς φησι Σο-¹²
 φοκλῆς, (Fr. 704 D)

'σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα θεσφάτων αἰεὶ,
 σκαιοῖς δὲ φαῦλον κἂν βραχεῖ διδάσκαλον.'

407 μετὰ δὲ τῆς σαφηνείας καὶ ἢ πίστις οὕτως ἐστρέφετο
 συμμεταβάλλουσα τοῖς ἄλλοις πράγμασιν, ὥστε πάλαι μὲν¹³
 τὸ μὴ σύνηθες μηδὲ κοινὸν ἀλλὰ λοξὸν ἀτεχνῶς καὶ περι-
 πεφρασμένον εἰς ὑπόνοιαν θειότητος ἀνάγοντας ἐκπλήτ-
 τεσθαι καὶ σέβεσθαι τοὺς πολλούς· ὕστερον δὲ τὸ σαφῶς
 καὶ ῥαδίως ἕκαστα καὶ μὴ σὺν ὄγκῳ μηδὲ πλάσματι
 μανθάνειν ἀγαπῶντες ἠτιῶντο τὴν περιχειμένην τοῖς¹⁴

6 οὕτως E || τοῦ λόγου Leonicus: τῷ λόγῳ 11 διὰ λόγων ἐποι-
 εῖτο τὴν ζήτησιν Reiske: τὴν διὰ λόγων ἐποιεῖτο ζήτησιν 13 Consule
 de hisce nominibus Lobeck, Aglaoph. p. 545. Nescio an cum ὄφιοβόροι
 conferenda sit vox obscura ὄφιηβοσίη in titulo Coo metrico (num. 58
 syllogae meae) 15 οὕτως E 15 διδασκαλιῶν ἀκροάταις scripsi: δι-
 δασκαλῶν ἀκροῶνται 23 βραχὺ B 26 ἀλλὰ λοξὸν Reiske: ἀλλ' ἄδοξον
 27 θειότητος Wyt.: ὁσιότητος

χρησμοῖς ποιήσιν, οὐ μόνον ὡς ἀντιπράττουσαν τῇ νοήσει
 πρὸς τὸ ἀληθὲς ἀσάφειάν τε καὶ σκιὰν τῷ φραζομένῳ
 μιγνύουσαν, ἀλλὰ ἤδη καὶ τὰς μεταφορὰς καὶ τὰ αἰνίγματα
 καὶ τὰς ἀμφιβολίας, ὡσπερ μυχοὺς καὶ καταφυγὰς ἐν- B
 5 δύεσθαι καὶ ἀναχωρεῖν τῷ πταίοντι πεπονημένας τῆς
 μαντικῆς, ὑφωρῶντο. πολλῶν δὲ ἦν ἀκούειν ὅτι ποιη-
 τικοὶ τινες ἄνδρες ἐκδεχόμενοι τὰς φωνὰς καὶ ὑπολαμβάν-
 νοντες ἐπικάθηνται περὶ τὸ χρηστήριον, ἔπη καὶ μέτρα
 καὶ ῥυθμοὺς οἷον ἀγγεῖα τοῖς χρησμοῖς ἐκ τοῦ προστυ-
 10 χόντος περιπλέκοντες. Ὀνομάκριτοι δ' ἐκεῖνοι καὶ
 † προδόται † καὶ Κινάθωνες ὄσῃν αἰτίαν ἠνέγκαντο
 τῶν χρησμῶν, ὡς τραγωδίαν αὐτοῖς καὶ ὄγκον οὐδὲν δεο-
 μένοις προσθέντες, ἐῷ λέγειν οὐδὲ προσίεμαι τὰς δια-
 βολὰς. πλείστης μέντοι ποιητικὴν ἐνέπλησεν ἀδοξίας τὸ C
 15 ἀγυρτικὸν καὶ ἀγοραῖον καὶ περὶ τὰ Μητρῶα καὶ Σερά-
 πεια βωμολοχοῦν καὶ πλανώμενον γένος, οἱ μὲν αὐτόθεν
 οἱ δὲ κατὰ κλήρον ἐκ τινῶν γραμματείων χρησμοὺς περαι-
 νοντες οἰκέταις καὶ γυναῖοις ὑπὸ τῶν μέτρων ἀγομένοις
 μάλιστα καὶ τοῦ ποιητικοῦ ἔτων ὀνομάτων· ὄθεν οὐχ
 20 ἦκιστα ποιητικὴ δοκοῦσα κοινὴν ἐμπαρέχειν ἑαυτὴν ἀπα-
 τεῶσι καὶ γόησιν ἀνθρώποις καὶ ψευδομάντεσιν ἐξέπεσε
 τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ τρίποδος.'

26. 'Οὐ τοίνυν θαυμάσαιμ' ἄν, εἰ διπλόης τινὸς
 ἔδει καὶ περιαγωγῆς καὶ ἀσαφείας ἔστιν ὅτε τοῖς πα-
 25 λαιοῖς. οὐ γὰρ ὁ δεῖνα μὰ Δία κατέβαινε περὶ ὠνῆς D
 ἀνδραπόδου χρησόμενος οὐδὲ ὁ δεῖνα περὶ ἐργασίας, ἀλλὰ
 πόλεις μέγα δυνάμεναι καὶ βασιλεῖς καὶ τύραννοι μέτριον

5 πεπονημένας Meziriac: πεπονημένα 8 ἐπικάθηνται Emperius:
 ἐπι κάθηνται 11 προδόται] προδόται E. Vel Ἡρόδωροι (quod ma-
 lim) cum Reiskio scribendum vel πρόδικοι cum Botzonio (Qu. Mimet.
 Berl. 1852) || Κινάθωνες Botzon Cobet: κινέσωνες 12 ἐπὶ τῶν
 χρησμῶν Reiske || οὐθὲν libri 13 προσίεμαι τὰς διαβολὰς] προσεῖναι
 τὰς μεταβολὰς libri. Wyttenbachii et Emperii sunt quae dedi, sed fateor
 me haec non satis intelligere, suspicorque vitium altius latere. Si
 scriptum exstaret ὄσῃν αἰτίαν ἠνέγκαντο τῶν χρησμῶν τῆς διαβολῆς,
 ὡς—προσθέντες, ἐῷ λύειν οἷς προσήκει intelligerem 14 ποιητικὴν
 Turnebus: ποιητικῆς 17 γραμματείων Bernardakis: γραμματίων
 20 ποιητικῆ] ἢ ποιητικῆ Reiske 25 κατέβαινε μὰ Δία B

οὐδὲν φρονοῦντες ἐνετύγχανον τῷ θεῷ περὶ πραγμάτων***.
οὐς ἀνιᾶν καὶ παροξύνειν ἀπεχθεία πολλὰ τῶν ἀβουλήτων
ἀκούοντας οὐκ ἔλυσιτέλει τοῖς περὶ τὸ χρηστήριον. οὐ
πείθεται γὰρ ὁ θεὸς ὡσπερ νομοθετοῦντι τῷ Εὐριπίδῃ
καὶ λέγοντι (Phoen. 958)

‘Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
χρῆν θεσπιωδεῖν.’

χρῶμενος δὲ θνητοῖς ὑπηρέταις καὶ προφήταις, ὧν κή-
δεσθαι προσήκει καὶ φυλάττειν, ὅπως ὑπ’ ἀνθρώπων
οὐκ ἀπολοῦνται πονηρῶν θεῷ λατρεύοντες, ἀφανίζειν μὲν 10
E οὐ θέλει τὸ ἀληθές, παρατρέπων δὲ τὴν δήλωσιν αὐτοῦ
καθάπερ αὐγὴν ἐν τῇ ποιητικῇ πολλὰς ἀνακλάσεις λαμ-
βάνουσαν καὶ πολλαχοῦ περισχιζομένην, ἀφήρει τὸ ἀντί-
τυπον αὐτοῦ καὶ σκληρόν. ἦν δὲ ἄρ’ ἄ καὶ τυράννους
ἀγνοῆσαι καὶ πολεμίους <ἔδει> μὴ προαισθῆσθαι. τούτοις 15
οὖν περιέβαλεν ὑπονοίας καὶ ἀμφιλογίας, αἶ πρὸς ἐτέ-
ρους ἀποκρύπτουσαι τὸ φραζόμενον, οὐ διέφευγον αὐτοὺς
οὐδὲ παρεκρούοντο τοὺς δεομένους καὶ προσέχοντας. ὅθεν
εὐηθέστατός ἐστιν ὁ τῶν πραγμάτων ἐτέρων γεγονότων,
εἰ μηκέτι τὸν αὐτὸν ἡμῖν τρόπον ἀλλ’ ἕτερον οἶεται δεῖν 20
βοηθεῖν ὁ θεός, ἐγκαλῶν καὶ συκοφαντῶν.’

F 27. ‘Ἐτι τοίνυν οὐδὲν ἀπὸ ποιητικῆς λόγῳ χρησιμώ-
τερον ὑπάρχει τοῦ δεθέντα μέτροις τὰ φραζόμενα καὶ
συμπλακέντα μᾶλλον μνημονεύεσθαι καὶ κρατεῖσθαι.
τοῖς μὲν οὖν τότε πολλὴν ἔδει μνήμην παρεῖναι· πολλὰ 25
γὰρ ἐφράζετο καὶ τόπων σημεῖα καὶ πράξεων καιροὶ καὶ
θεῶν ἱερὰ διαποντίων καὶ ἡρώων ἀπόρρητοι θῆκαι καὶ
δυσεξεύρετοι μακρὰν ἀπαίρουσι τῆς Ἑλλάδος. ἴστε γὰρ
τὸν Χίον καὶ Κρήτινον καὶ Γνησίλογον καὶ Φάλανθον,

1 οὐδὲν libri || post πραγμάτων lacunam indicavi, fortasse ita sup-
plendam: οὐ τῶν τυχόντων καὶ πολεμικῶν ἐπιχειρημάτων 3 χρηστήριον
Stephanus: δικαστήριον 4 νομοθετοῦντι τῷ Εὐ. Reiske: τῷ Εὐ. νο-
μοθετοῦντι 7 χρῆν Euripides: χρῆ 14 ἄρ’ ἄ Madvig: ἄρα 15 ἔδει
post ἄρ’ ἄ suppl. Madvig 22 οὐδὲν codd. 25 ἔδει Basil.: ἔτι
28 μακρὰν Bernardakis: μακρὸν || ἴστε γὰρ τὸν (τὸν legitur in Basil.)
Reiske: εἰς γὰρ τὸ 29 καὶ Γνησίλογον scripsi: καὶ . . νήσιχον (lac.
litt.) E: κα . . νήσιχον (lac. 2 litt.) B || Φάλανθον Basil. Φάλαινον

μόνην γεγονέναι Σαπφῶ γυναικῶν μαντικὴν (εἴ τις ἀπο-
φαίνει μόνην) γεγονέναι Σίβυλλαν καὶ Ἀριστονίκαν καὶ
ὄσαι διὰ μέτρων ἐθεμίστευσαν; ὁ μὲν γὰρ οἶνος, ὡς B
ἔλεγε Χαιρήμων, 'τοῖς τρόποις κεράννυται' τῶν πινόντων.
6 ὁ δὲ μαντικὸς ἐνθουσιασμός, ὥσπερ ὁ ἐρωτικός, χρῆται
τῇ ὑποκειμένῃ δυνάμει καὶ κινεῖ τῶν δεξαμένων ἕκαστον
καθ' ὃ πέφυκεν.

(Fr. 16 N

24. 'Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς προνοίας
σκοποῦντες, ὀψόμεθα πρὸς τὸ βέλτιον γεγενημένην τὴν
10 μεταβολήν. ἀμοιβῇ γὰρ ἔοικε νομίσματος ἢ τοῦ λόγου
χρεία, καὶ δόκιμον καὶ αὐτοῦ τὸ σύνηθές ἐστι καὶ γνώ-
ριμον, ἄλλην ἐν ἄλλοις χρόνοις ἰσχὺν λαμβάνοντος. ἦν
οὖν ὅτε λόγου νομίσμασιν ἐχρῶντο μέτροις καὶ μέλεσι καὶ
ᾠδαῖς, πᾶσαν μὲν ἱστορίαν καὶ φιλοσοφίαν πᾶν δὲ πάθος
15 ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν καὶ πράγμα σεμνοτέρας φωνῆς δεόμενον C
εἰς ποιητικὴν καὶ μουσικὴν ἄγοντες. οὐ γὰρ μόνον νῦν
ὀλίγοι μόλις ἐπαΐουσι, τότε δὲ πάντες ἠκροῶντο καὶ
ἔχαιρον ἀδομένοις 'μηλοβόται τ' ἀρόται τ' ὄρνιχολόχοι τε'
κατὰ Πίνδαρον. ἀλλ' ὑπὸ τῆς πρὸς ποιητικὴν ἐπιτηδειό-
20 τητος οἱ πλεῖστοι διὰ λύρας καὶ ᾠδῆς ἐνουθέτου ἐπαρ-
ρησιάζοντο παρεκλείοντο, μύθους καὶ παροιμίας ἐπέ-
ραινον, ἔτι δὲ ὕμνους θεῶν εὐχὰς παιᾶνας ἐν μέτροις
ἐποιοῦντο καὶ μέλεσιν οἱ μὲν δι' εὐφυΐαν οἱ δὲ διὰ
συνήθειαν. οὐκοῦν οὐδὲ μαντικῇ κόσμου καὶ χάριτος
25 ἐφθόνηι ὁ θεὸς οὐδὲ ἀπήλαυνεν ἐνθέρδ' ἠτιμωμένην
μοῦσαν τοῦ τρίποδος, ἀλλὰ ἐπήγετο μᾶλλον, ἐγείρων τὰς
ποιητικὰς <καὶ> ἀσπαζόμενος φύσεις, αὐτός τε φαντασίας
ἐνεδίδου καὶ συνεξώρμα τὸ σοβαρὸν καὶ λόγιον ὡς ἀρμόττον D
καὶ θαυμαζόμενον. ἐπεὶ δέ, τοῦ βίου μεταβολὴν ἅμα
30 ταῖς τύχαις καὶ ταῖς φύσεσι λαμβάνοντος, ἐξωθοῖσα τὸ

(Isthm 1,

1 Ita complevi lacunam post μαντικὴν in E 18 litt., in B 15. (ὁ)
μαντικὴν (γάσκων μόνην) Turnebus 18 μηλοβόται τ' Ex Pin-
daro suppl. Xylander: lac. 12 litt. in codd. || τ' ὄρνιχολόχοι τε] τε
ὄρνιθολόγοι τε libri 21 μίθους καὶ παροιμίας] ita Wyttenbach,
Emperius: libri vel hoc habent (Treu) vel -οις καὶ -λαις (Bernardakis).
Ultima leguntur in editionibus autē Duebnerum 25 ἐνθέρδ' ἠτιμωμένην
Madvig: ἐνθέρδε τιμωμένην 27 καὶ add. Vuleobius

Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

λεκτος, ὥσπερ οἱ μαθηματικοὶ γραμμὴν εὐθεΐαν καλοῦσι
 τὴν ἐλαχίστην τῶν τὰ αὐτὰ πέρατα ἔχουσῶν, οὕτως οὐ F
 ποιούσα καμπὴν οὐδὲ κύκλον οὐδὲ διπλόην οὐδὲ ἀμφι-
 βολίαν ἀλλὰ εὐθεΐα πρὸς τὴν ἀλήθειαν οὔσα πρὸς δὲ
 5 πίστιν ἀνεπισφαλῆς καὶ ὑπεύθυνος οὐδένα καθ' αὐτῆς
 ἔλεγχον ἄχρι νῦν παραδέδωκεν, ἀναθημάτων δὲ καὶ δώ-
 ρων ἐμπέπληκε βαρβαρικῶν καὶ Ἑλληνικῶν τὸ χρηστήριον,
 οἰκοδομημάτων δὲ <κεκαλλώπικε> κάλλεσι καὶ κατασκευαῖς 409
 Ἀμφικτυονικαῖς. ὁρᾶτε δήπουθεν αὐτοὶ πολλὰ μὲν ἐπε-
 10 κτισμένα τῶν πρότερον οὐκ ὄντων, πολλὰ δὲ ἀνειλημμένα
 τῶν συγκεχυμένων καὶ διεφθαρμένων. ὡς δὲ τοῖς εὐθα-
 λέσι τῶν δένδρων ἕτερα παραβλαστάνει, καὶ τοῖς Δελφοῖς
 ἢ Πυλαία συνηβᾶ καὶ συναναβόσκειται, διὰ τὰς ἐντεῦθεν
 εὐπορίας σχῆμα λαμβάνουσα καὶ μορφὴν καὶ κόσμον
 15 ἱερῶν καὶ συνεδρίων καὶ ὑδάτων οἷον ἐν χιλίοις ἔτεσι
 τοῖς πρότερον οὐκ ἔλαβεν. οἱ μὲν οὖν περὶ τὸ Γαλάξιον
 τῆς Βοιωτίας κατοικοῦντες ἦσθοντο τοῦ θεοῦ τὴν ἐπι-
 φάνειαν ἀφθονίᾳ καὶ περιουσίᾳ γάλακτος· (Fr. adesp. 90 B) B

20 ἄπροβάτων γὰρ ἐκ πάντων κελάρυξεν,
 ὡς ἀπὸ κρηνᾶν φέρτατον ὕδωρ,
 θάλεον γάλα· τοὶ δ' ἐπίμπλων ἐσσύμενοι πίθους·
 ἄσχος δ' οὔτε τις ἀμφορεὺς ἐλίνυ' ἐν δόμοις,
 † πέλλαι δὲ [ξύλινοὶ πίθοι] πλάσθεν ἅπαντες. †

ἡμῖν δὲ λαμπρότερα καὶ κρείττονα καὶ σαφέστερα σημεῖα
 25 τούτων ἀναδίδωσιν, ὥσπερ ἐξ ἀύχμοῦ τῆς πρόσθεν ἐρη-
 μίας καὶ πενίας εὐπορίαν καὶ λαμπρότητα καὶ τιμὴν
 πεποιηκώς. καίτοι φιλῶ μὲν ἑμαυτὸν ἐφ' οἷς ἐγενόμην
 εἰς τὰ πράγματα ταῦτα πρόθυμος καὶ χρήσιμος μετὰ

5 ἀνεπισφαλῆς Madvig: ἐπισφαλῆς 8 κεκαλλώπικε (ἐκαλλώπισε
 Bernardakis) addidi 19 προβάτων Leonicus: προπάντων 20 κρηνᾶν

Bergk. κρηνάων (a κρηνᾶν ortum?) libri 21 θάλεον idem: θήλεον
 22 δ'] libri non elidunt || οὔτε] οντέ E || ἐλίνυ' ἐν Bergk.: ἐλίνυε
 23 πέλλαι — ἅπαντες. Haec dedi sicut exstant in libris nisi quod cum
 Aldina πλάσθεν pro πλήσθεν scripsi. uncis inclusi ξυλινοὶ πίθοι, est
 enim glossema ad πέλλαι, ut vidit Toupius (cf. Thesaur. s. πέλλα).
 πελλαὶ γὰρ λιθινοὶ τε πίθοι πλάσθεν ἅπαντες Bergk.

Πολυκράτους καὶ Πειραίου, φιλῶ δὲ τὸν καθ' ἡγεμόνα
 C ταύτης τῆς πολιτείας γενόμενον ἡμῖν καὶ τὰ πλεῖστα
 τούτων ἐκφροντίζοντα καὶ παρασκευάζοντα ** ἀλλ' οὐκ
 ἔστιν [ἄλλως ὅτι] τηλικαύτην καὶ τοσαύτην μεταβολὴν ἐν
 ὀλίγῳ χρόνῳ γενέσθαι δι' ἀνθρωπίνης ἐπιμελείας, μὴ 5
 Θεοῦ παρόντος ἐνταῦθα καὶ συνεπιθειάζοντος τὸ χρηστή-
 ριον.'

30. 'Ἄλλ' ὡσπερ ἐν τοῖς τότε χρόνοις ἦσαν οἱ τὴν
 λοξότητα τῶν χρησμῶν καὶ ἀσάφειαν αἰτιώμενοι, καὶ νῦν
 εἰσὶν οἱ τὸ λίαν ἀπλοῦν συκοφαντοῦντες. ὧν παιδικόν 10
 ἔστι κομιδῆ καὶ ἀβέλτερον τὸ πάθος· καὶ γὰρ οἱ παῖδες
 ἴριδας μᾶλλον καὶ ἄλως καὶ κομήτας ἢ σελήνην καὶ ἥλιον
 D ὄρωντες γεγήθασι καὶ ἀγαπῶσι, καὶ οὗτοι τὰ αἰνίγματα
 καὶ τὰς ἀλληγορίας καὶ τὰς μεταφορὰς τῆς μαντικῆς,
 ἀνακλάσεις οὔσας πρὸς τὸ θνητὸν καὶ φανταστικόν, ἐπι- 15
 ποθοῦσι· καὶ τὴν αἰτίαν μὴ ἱκανῶς πύθωνται τῆς μετα-
 βολῆς, ἀπίασι τοῦ Θεοῦ καταγρόντες, οὐχ ἡμῶν οὐδὲ αὐτῶν
 ὡς ἀδυνάτων ὄντων ἐξικνεῖσθαι τῷ λογισμῷ πρὸς τὴν τοῦ
 Θεοῦ διάνοιαν.'

3 Lac. 25 litt. in E, 30 in B 4 ἄλλως ὅτι seclusi: videtur ad
 ἔστιν adscriptum fuisse var. lect. ὅτι 10 παιδικόν Wyttenbach:
 καὶ ἄδικον 11 καὶ γὰρ] ὡς γὰρ Bernardakis 13 καὶ τὰς μεταφορὰς
 Leonicus: τῆς μεταφορᾶς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΛΕΛΟΙΠΟΤΩΝ ΧΡΗΣΤΗΡΙΩΝ. E

1. *Ἄετούς τινας ἢ κύκνους, ὧ Τερέντιε Πρίσκε, μυθολογοῦσιν ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς ἐπὶ τὸ μέσον φερομένους εἰς ταῦτὸ συμπεσεῖν Πυθοῖ περὶ τὸν καλού-*
μενον ὀμφαλόν· ὕστερον δὲ χρόνῳ τὸν Φαίστιον Ἐπι- F
μενίδην ἐλέγχοντα τὸν μῦθον ἐπὶ τοῦ θεοῦ καὶ λαβόντα
χρησμὸν ἄσαφῆ καὶ ἀμφίβολον εἶπειν.

‘οὔτε γὰρ ἦν γαίης μέσος ὀμφαλὸς οὐδὲ θαλάσσης·
εἰ δέ τις ἔστι, θεοῖς δῆλος θνητοῖσι δ’ ἄφαντος.’

10 *ἐκεῖνον μὲν οὖν εἰκότως ὁ θεὸς ἠμύνατο, μύθου παλαιοῦ*
καθάπερ ζωγραφήματος ἀφῆ διαπειρώμενον. 410

2. *Ὀλίγον δὲ πρὸ Πυθίων τῶν ἐπὶ Καλλιστράτου*
(τοῦ) καθ’ ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐναντίων τῆς οἰκουμένης περά-
των ἔτυχον ἄνδρες ἱεροὶ δύο συνδραμόντες εἰς Δελφοὺς,
 15 *Δημήτριος μὲν ὁ γραμματικὸς ἐκ Βρεττανίας εἰς Ταρσὸν*
ἀνακομιζόμενος οἴκαδε, Κλεόμβροτος δ’ ὁ Λακεδαιμόνιος,
πολλὰ μὲν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν
πεπλανημένος, πόρρω δὲ τῆς Ἐρυθραῆς θαλάσσης ἀνα-

PERSONAE DIALOGI:

ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ, ΔΙΑΥΜΟΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ,
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΗΡΑΚΛΕΩΝ.

8 ἦν γαίης Xylander: ἦν γῆς (transponit D) libri || οὔτε pro
 οὐδὲ E et Xylander in editione 11 διαπ.] δια add. sec. manus Barb.
 ἀποπειρ. F A E Vat. Pet. 12 ὀλίγων D V¹ E Vat. Pet. 13 τοῦ inserui
 || πρὸς ἡμᾶς D 15 βρεττανίας Ambr. (ν in ras.) A Pet. 17 γῆν
 post Τρωγλ. habent D F A E Vat. Pet.

πεπλευκῶς οὐ κατ' ἐμπορίαν, ἀλλ' ἀνὴρ φιλόθεος μὲν ὦν
 καὶ φιλόμαντις οὐσίαν δὲ ἔχων ἱκανὴν καὶ τὸ πλείονα
 B τῶν ἱκανῶν ἔχειν οὐκ ἄξιον πολλοῦ ποιούμενος ἐχρήτο
 τῇ σχολῇ πρὸς τὰ τοιαῦτα, καὶ συνῆγεν ἱστορίαν οἶον
 ὕλην φιλοσοφίας, θεολογίαν ὡσπερ αὐτὸς ἐκάλει τέλος
 ἐχούσης. νεωστὶ δὲ γεγωνῶς παρ' Ἀμμωνα, τὰ μὲν ἄλλα
 τῶν ἐκεῖ δῆλος ἦν μὴ πάνυ τεθαυμακῶς, περὶ δὲ τοῦ
 λύχνου τοῦ ἀσβέστου διηγείτο λόγον ἄξιον σπουδῆς λεγόμενον
 ὑπὸ τῶν ἱερέων· αἰεὶ γὰρ ἔλαττον ἀναλίσκειν
 ἔλαιον ἕτους ἐκάστου, καὶ τοῦτο ποιεῖσθαι τεκμήριον
 10 ἐκείνους τῆς τῶν ἐνιαυτῶν ἀνωμαλίας, τὸν ὕστερον τοῦ
 προάγοντος αἰεὶ τῷ χρόνῳ βραχύτερον ποιούσης· εἰκὸς
 γὰρ ἐν ἐλάττονι χρόνῳ τὸ δαπανώμενον ἔλαττον εἶναι.
 C 3. Θαυμασάντων δὲ τῶν παρόντων, τοῦ δὲ ΔΗΜΗ-
 ΤΡΙΟΥ καὶ γελοῖον φήσαντος εἶναι ἀπὸ μικρῶν πραγμά- 15
 των οὕτω μεγάλα θηρᾶν, οὐ κατ' Ἀλκαῖον 'ἔξ ὄνυχος τὸν
 λέοντα' γράφοντας, ἀλλὰ θρυαλλίδι καὶ λύχνῳ τὸν οὐρα-
 νὸν ὁμοῦ τι σύμπαντα μεθιστάντας καὶ τὴν μαθηματικὴν
 ἄρδην ἀναιροῦντας· ὁ ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ 'οὐδέτερον' ἔφη
 'τούτων διαταράξει τοὺς ἄνδρας· ἀλλὰ τοῖς μαθηματικοῖς 20
 οὐχ ὑφήσονται τῆς ἀκριβείας, ὡς μᾶλλον ἂν ἐκείνους
 διαφυγόντα τὸν χρόνον ἐν κινήσεσι καὶ περιόδοις οὕτω
 μακρὰν ἀφεστῶσαις, ἢ το μέτρον ἑαυτοῦς τοῦ ἐλαίου
 προσέχοντας αἰεὶ διὰ τὴν ἀτοπίαν τῷ παραλόγῳ καὶ
 D παραφυλάττοντας. το δὲ μικρὰ μὴ διδόναι σημεῖα 25
 γίγνεσθαι μεγάλων, ὃ Δημήτριε, πολλαῖς ἔσται τέχναις

1 φιλόθεος μὲν ὦν scripsi: φιλόθεάμων libri 2 φιλόμαντις
 scripsi: φιλομανῆς Vat. Pet.; φιλομαθῆς B F; φιλοφάνης Gell. ||
 om. δὲ Ambr. || τὸ πλείονα] ὡ πλ. cod. Turnebi 3 ἐχρήτο] spiritum
 mutavit, unam litteram (fort. ι) post ἢ erasit V³ 11 ὕστερον e cod. suo
 affert Turnebus: ἕτερον mei omnes 13 ἐν ἐλάττονι] ἐν habet solus E
 15 γελοῖον Ambr. B: γέλοιον ceteri || φήσαντος] ἀφέντος F Vat. Ald.;
 φάντος E (atque ita Xyl. in edit.) 17 γράφοντα Ambr. 18 ὁμοῦ
 καὶ τὰ σ. A E Vat. Pet. 19 οὐδέτερον] ita D V Barb. (ubi οὐδ' ἕτερον)
 Ambr.; οὐδὲν Gell. 20 τῆς μαθηματικῆς οὐχ ὑφ. ἀκρ. E 23 ἑαυ-
 τοῦς] αὐτοῦς Ambr. B V³ 26 ἔσται V³ (conjecerat Petavius); ἔστι
 ceteri.

ἐμποδῶν· ἐπεὶ καὶ πολλῶν μὲν ἀποδείξεις παραιρεῖσθε
πολλῶν δὲ προαγορεύσεις. καίτοι καὶ ὑμῖν οὐ μικρὸν
ἀποδείκνυται πρᾶγμα, λεαίνεσθαι ξυρῶ τὰ σώματα τοὺς
ἥρωας, ἐντυχόντες γὰρ Ὀμήρῳ ξυρὸν ὀνομάσαντι ***· καὶ (K 178)
6 δανείζειν ἐπὶ τόκοις, ὅτι πού 'χρέος ὀφέλλεσθαι' φησὶν (γ 367)
'οὔτι νέον οὐδ' ὀλίγον,' ὡς τοῦ ὀφέλλεσθαι τὸ αὔξεσθαι
δηλοῦντος. αὐθις δὲ τὴν νύκτα 'θοήν' εἰπόντος, ἀγα-
πητῶς ἐμφύεσθε τῷ ῥήματι· καὶ τοῦτ' ἐκεῖνό φατε,
φράζεσθαι τὴν σκιὰν τῆς γῆς ὑπ' αὐτοῦ κωνικήν, οὔσαν E
10 ἀπὸ σφαιροειδοῦς. Ιατρικὴν δὲ λοιμῶδες θέρους ἀραχνίων
πλήθει προδηλοῦν, καὶ θρίοις ἑαρινοῖς ὅταν κορώνης
ποδὶ εἴκελα γένηται, τίς εἶσει τῶν ἀξιούντων μικρὰ
σημεῖα μὴ γίνεσθαι τῶν μεγάλων; τίς δ' ἀνέξεται πρὸς
χοῦν καὶ κοτύλην ὕδατος τὸ τοῦ ἡλίου μέγεθος μετρού-
16 μενον, ἢ τῆς ἐνταῦθα πλινθίδος, ἣν ποιεῖ γωνίαν
ὀξεῖαν κεκλιμένην πρὸς τὸ ἐπίπεδον, μέτρον εἶναι
λεγομένην τοῦ ἐξάρματος, ὃ ἐξῆρται τῶν πόλων ὃ αἰεὶ
φανερὸς ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος; ταῦτα γὰρ ἦν ἀκούειν τῶν

1 παραιρεῖσθε scripsi: παραιρεῖσθαι D V¹ F E Vat.; παραι-
τεῖσθαι Barb. (corr. sec. m.): παραιρεῖσθαι συμβήσεται B V³ (συμβή-
σεται iterum voci λεαίνεσθαι adscr.) A Pet.; παραιτ. συμβ. Ambr.
2 προαγορ. D V¹ Barb. (προαγορ. in marg. sec. m.) || ὑμῖν Xyl.:
ἡμῖν libri 3 τὸ λεαίνεσθαι Anon. in Aldina Bodl. 4 Post
ὄνομ. lacunam indicavi cum Reiskio. Luce clarius est complura ex-
cidisse. Sic ratiocinabantur, ut videtur, grammatici: "Mentio fit
novaculae apud Homerum; novaculis ergo utebantur heroes; sed cum
barbati essent omnes, non potuerunt ad barbas radendas uti; ergo ute-
bantur ad corpora leviganda". Locum in hunc modum refinxit Mezi-
riac καίτοι καὶ ὑμεῖς . . . ἀποδείκνυτε . . . ἐντυχόντες Ὀμήρῳ ξ. ὄν.
(πάρ. Ὀμ. ξ. ὀνομάσαντι sc. τῷ Νέστορι Madvig.) 5 ὀφέλλεσθαι . . .
ὀφέλλεσθαι] συμβάλλεσθαι . . . ὠφελεῖσθαι libri: corr. ex Homero, Tur-
nebus, Xylander 6 τὸ αὔξεσθαι] τοῦ αὔξ. D F A Vat. Pet.; τοῦ
αὐξάνεσθαι Barb. 7 εἰπόντι E 8 ἐμφύεσθε unus V³; ἐμφύεσθαι
roll. 9 φράζεσθαι] φυλάξασθαι (φράζεσθαι in marg. sec. m.) Ambr.
10 ἀπὸ] ἀντὶ Ambr. 12 ποσὶν Stegmann ex Hippocr. Epid. VI
(p. 342 tom. V ed. Littré). || μικρὰ σημεῖα μὴ γίνεσθαι] ita Ambr.
B F A E Vat. Pet. Dedi quamvis vix credam Plutarchi esse. Ex ante-
cedentibus sumpta huc intulit interpolator, qui invenerat genuinae
scripturae vestigia qualia nunc extant in D [V¹] Barb. μικρὰς ὀμίλιας
γενέσθαι e quibus μικρὰ σώματα tantum elicio, de reliquis taceo
15 ἐντεῦθεν Ambr. ἦν ποιεῖ] ita D V¹ Barb. ἐμποιεῖ Ambr. ἦ ποιεῖ
roll. 16 κεκλιμένη scripsi: κεκλιμένην libri 17 ὦ ἐξ. Barb. ὅς ἐξ.
Ambr.

ἐκεῖ προφητῶν. ὥστ' ἄλλο τι δὴ γεγωνητέον πρὸς αὐτούς,
 F εἰ βουλόμεθα τῷ ἡλίῳ κατὰ τὰ πάτρια τὴν νενομισμένην
 τάξιν ἀπαράβατον † ποιούσι †.

4. Παρῶν οὖν ἀνεφώνησεν ΑΜΜΩΝΙΟΣ ὁ φιλόσοφος
 'οὐ τῷ ἡλίῳ μόνον εἶπέ, ἀλλὰ τῷ οὐρανῷ παντί. συστέλ- 5
 λεσθαι γὰρ ἀνάγκη τὴν ἀπὸ τροπῶν ἐπὶ τροπᾶς πάροδον
 411 αὐτοῦ καὶ μὴ διαμένειν τηλικούτο μέρος οὔσαν τοῦ ὀρί-
 ζοντος ἡλίκον οἱ μαθηματικοὶ λέγουσιν, ἀλλ' ἐλάττονα
 γίνεσθαι, ἀεὶ πρὸς τὰ βόρεια τῶν νοτίων συναγωγὴν
 λαμβανόντων, καὶ τὸ θερος ἡμῖν βραχύτερον καὶ ψυχρό- 10
 τερον εἶναι τὴν κρᾶσιν, ἐνδοτέρω κάμπτοντος αὐτοῦ καὶ
 μειζόνων παραλλήλων ἐφαπτομένου τοῖς τροπικοῖς ση-
 μείοις· ἔτι δὲ τοὺς μὲν ἐν Συήνῃ γνώμονας ἀσκίους μηκέτι
 φαίνεσθαι περὶ τροπᾶς θερινᾶς πολλοὺς δὲ ὑποδεδραμη-
 κέναι τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, ἐνίους δὲ ψαύειν καὶ συγκε- 15
 χύσθαι πρὸς ἀλλήλους, τοῦ διαστήματος ἐκλελοιπότης.
 B εἰ δ' αὖ φήσουσι τῶν ἄλλων ὁμοίως ἐχόντων ἀτακτεῖν
 ταῖς κινήσεσι τὸν ἥλιον, οὔτε τὴν μόνον τοῦτον ἐκ
 τοσοῦτων ἐπιταχύνουσαν αἰτίαν εἶπεῖν ἔξουσι καὶ τὰ
 πολλὰ τῶν φαινομένων συνταράξουσι, τὰ δὲ πρὸς σελήνην 20
 καὶ παντιάπασιν, ὥστε μὴ δεῖσθαι μέτρων ἐλαίου τὴν
 διαφορὰν ἐλεγχόντων. αἱ γὰρ ἐκλείψεις ἐλέγξουσιν αὐτοῦ
 τε τῆς σελήνης πλεονάκεις ἐπιβάλλοντος καὶ τῆς σελήνης τῆ
 <τῆς γῆς> σκιᾶ, τὰ δ' ἄλλα δῆλα καὶ οὐδὲν δεῖ περαι-
 τέρω τὴν ἀλαζονείαν τοῦ λόγου διελίττειν.' 'ἀλλὰ μήν' ὁ 25
 ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ ἔφη 'καὶ τὸ μέτρον αὐτοῖς εἶδον· πολλὰ

1 δὴ γεγωνητέον scripsi: ληγόντων Vat. Pet. λεγόντων rell.
 λέγωμεν conj. Turnebus 3 ποιούσι D V Barb. (ἦσαι superscriptis
 pr. m.) B F A Vat. Pet. ποιῆσαι Ambr. E. ποιεῖν conj. Leonicus. De περι-
 σῶσαι cogitabam; nunc praeplacet Hicksii κυροῦσθαι. 5 εἶπέ Madvig:
 εἶπεν || ἀλλὰ καὶ τῷ Ambr. 7 τηλικούτο V B F E. -κούτω Pet. -κούτον
 rell. 9 ἀεὶ τὰ πρὸς B || νοτιῶν pro νοτίων D 10 ψυχρότερον unus
 Barb. ψυχροτέραν rell. 16 τοῦ διαστ. πρὸς ἀλλ. B 18 μόνον
 Turnebus: μόνην || τούτων V¹ Ambr. τοῦτον (superscripto ω) Barb.
 19 καὶ — συνταράξουσι desunt in F E Vat. 21 μέτρων V³ Barb. (sec.
 m.) B A (sec. m.) Pet.: μέτρον V¹ Barb. (pr. m.) A (pr. m.) et reliqui
 22 αὐτοῦ τὸ τῆ D V¹ Barb. 24 τῆς γῆς add. Reiske || τὰ δ' ἄλλα
 δῆλα Wittenbach (atque ita fere Reiske): τὰ δ' ἄλληλα libri excepto E qui
 τὰ δ' ἄλλα 25 διελίττειν] διελέγχειν ci. Turnebus 26 αὐτοῖς D Barb.
 Ambr. Anon. in Aldina Bodl. αὐτὸς libri reliqui.

γὰρ ἐδείκνυσαν τὸ δ' ἐπέειον ἀπέδει τῶν παλαιοιᾶτων
οὐκ ὀλίγον.' ὑπολαβὼν δ' αὖθις ὁ ΑΜΜΩΝΙΟΣ 'εἶτα C
τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους' εἶπεν 'ἔλαθε παρ' οἷς ἄσβεστια
θεραπεύεται πυρὰ καὶ σφίζεται χρόνον ἐτῶν ὡς ἔπος
6 εἰπεῖν ἄπειρον; εἰ δ' οἶν ὑπόθοιτό τις ἀληθὲς εἶναι τὸ
λεγόμενον, οὐ βέλτιόν ἐστι ψυχρότητας αἰτιασθαι τινὰς
καὶ ὑγρότητας ἀέρων, ὑφ' ὧν τὸ πῦρ μαραινόμενον εἰκὸς
ἐστὶ μὴ κρατεῖν πολλῆς μηδὲ δεῖσθαι τροφῆς, ἢ τοῦναν-
τίον ξηρότητας καὶ θερμότητος; ἤδη γὰρ ἀκήκοα λεγόντων
10 τινῶν περὶ τοῦ πυρός, ὡς ἐν χειμῶνι κάεται βέλτιον ὑπὸ
ῥώμης εἰς αὐτὸ συστελλόμενον τῇ ψυχρότητι καὶ πυκνού-
μενον, ἐν δὲ τοῖς αὐχμοῖς ἐξασθενεῖ καὶ γίνεται μακρόν
καὶ ἄτονον, καὶ ἐν ἡλίῳ κάηται, χειρὸν ἐργάζεται, καὶ D
τῆς ὕλης ἄπτεται μαλακῶς καὶ καταναλίσκει βράδιον.
15 μάλιστα δ' ἂν τις εἰς αὐτὸ τὴν αἰτίαν ἐπανάγοι τοῦ-
λαιον· οὐ γὰρ ἀπεικὸς ἐστὶ πάλαι μὲν ἄτροφον καὶ ἕδα-
τῶδες εἶναι, γεννώμενον ἐκ φυτάδος νέας, ὕσιερον δὲ
πεπτόμενον ἐν τελείοις καὶ συνιστάμενον ἀπὸ πλήθους
ἴσου μᾶλλον ἰσχύειν καὶ τρέφειν βέλτιον, εἰ δεῖ τοῖς
20 Ἀμμωνίοις ἀνασφίξειν καίπερ ἄτοπον καὶ ἀλλόκοτον οὔσαν
τὴν ὑπόθεσιν.'

5. Πανσαμένου δὲ τοῦ Ἀμμωνίου 'μᾶλλον' ἔφη ΕΓΩ
'περὶ τοῦ μαντείου δῖελθε ἡμῖν, ὦ Κλεόμβροτε· μεγάλη
γὰρ ἡ παλαιὰ δόξα τῆς ἐκεῖ θειότητος, τὰ δὲ νῦν ἔοικεν E
25 ὑπομαραίνεσθαι. τοῦ δὲ Κλεομβρότου σιωπῶντιος καὶ
κάτω βλέποντος, ὁ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ 'οὐδέν' ἔφη 'δεῖ περὶ
τῶν ἐκεῖ πυνθάνεσθαι καὶ διαπορεῖν τὴν ἐνταῦθα τῶν
χρησιτηρίων ἀμαύρωσιν, μᾶλλον δὲ πλὴν ἑνὸς ἢ δυεῖν
ἀπάντων ἐλείψιν ὀρώνας· ἀλλ' ἐκεῖνο σκοπεῖν, δι' ἣν
30 αἰτίαν οὕτως ἐξήσθενηκε. τὰ γὰρ ἄλλα τί δεῖ λέγειν,

3 ἄσβεστα deest in Vat. 4 ἐτῶν deest in Ambr. E 9 τινῶν
λεγόντων Ambr. 11 ἐαί το V¹ B. αὐτὸ Ambr. F || στελλόμενον
V¹ Ambr. N 15 ἐπανάγοι V³ solus: ἐπανάγοιτ, cell. 18 πεπτό-
μενον] ita A? πετ. D. πεττ. cell. 19 εἰ δεῖ Meziriæ: ἔδει 22 πανσα-
μένου usque ad κατέσχηκε (p. 64, 7) citat Eusebius Præp. Ev. V. 17.
24 παλαια deest in E || τὸ δὲ νῦν B V³ 25 ἀπομα· Eusebius
26 δ. 7 Eusebius 28 δυοῖν Ambr B E 29 δεῖ σκοπεῖν E.

This page is locked to free members
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

νέντα, πρῶτον μὲν ἀπὸ φωνῆς ἐκβάλλειν αὐτόν, ὡς τοῦ
 Θεοῦ μὴ παριέντος, ἔπειτα ταῖς χερσὶν ὠθεῖν· ἐπιμένον-
 τος δέ, λίθον εὐμεγέθη λαβόντα τὴν κεφαλὴν πατάξαι.
 ταῦτα δ' ἦν ὡσπερ ἀντίφωνα τῶν γενησομένων· ἴττηθη B
 5 γὰρ ὁ Μαρδόνιος, οὐ βασιλέως ἀλλ' ἐπιτρόπου καὶ δια-
 κόνου βασιλέως ἡγουμένου τῶν Ἑλλήνων, καὶ λίθῳ πλη-
 γεῖς ἔπεσεν, ὡσπερ ὁ Λυδὸς ἔδοξε πληγῆναι κατὰ τοὺς
 ὕπνους. ἤκμαζε δὲ τότε καὶ τὸ περὶ τὰς Τεγύρας
 χρηστήριον, ὅπου καὶ γενέσθαι τὸν Θεὸν ἱστοροῦσι, καὶ
 10 ναμάτων δυεῖν παραρρεόντων τὸ μὲν Φοίνικα θάτερον δ'
 Ἐλαίαν ἄχρι νῦν Ὀρχομένιοι λέγουσιν. ἐν μὲν οὖν τοῖς
 Μηδικοῖς Ἐχεκράτους προφητεύοντος, ἀνεῖλε νίκην καὶ
 κράτος πολέμου τοῖς Ἑλλησιν ὁ Θεός· ἐν δὲ τῷ Πελο-
 ποννησιακῷ πολέμῳ Δηλίοις ἐκπεσοῦσι τῆς νήσου φασὶ C
 15 χρησμὸν ἐκ Δελφῶν κομισθῆναι, προστάττοντα τὸν τόπον
 ἀνευρεῖν, ἐν ᾧ γέγονεν ὁ Ἀπόλλων, καὶ θυσίας τινὰς ἐκεῖ
 τελέσαι. θαυμαζόντων δὲ καὶ διαπορούντων, εἰ μὴ παρ'
 αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἀλλ' ἑτέρωθι γέγονοι, τὴν Πυθίαν προσ-
 ανελεῖν, ὅτι κορώνη φράσει τὸ χωρίον αὐτοῖς. ἀπιόντας
 20 οὖν ἐν Χαιρωνείᾳ γενέσθαι, καὶ τῆς πανδοκευτρίας
 ἀκοῦσαι πρὸς τινὰς ξένους βαδίζοντας εἰς Τεγύρας περὶ
 τοῦ χρηστηρίου διαλεγομένης· τῶν δὲ ξένων, ὡς ἀπήεσαν,
 ἀσπαζομένων καὶ προσαγορευόντων τὴν ἄνθρωπον, ὅπερ
 ὠνομάζετο, Κορώνην, συνεῖναι τὸ λόγιον, καὶ θύσαντας
 25 ἐν ταῖς Τεγύραις τυχεῖν καθόδου μετ' ὀλίγον χρόνον. D
 γεγόνασι δὲ καὶ νεώτεραι τούτων ἐπιφάνειαι περὶ τα-
 μαντεῖα ταῦτα, νῦν δ' ἐκλέλοιπεν· ὥστε τὴν αἰτίαν ἄξιον
 εἶναι παρὰ τῷ Πυθίῳ διαπορῆσαι τῆς μεταβολῆς.'

2 παριέντος Reiske: παρόντος libri praeter E Vat. qui φανέντος
 (παρόντος Vat. in marg.) 5 μακεδ. pro μαρδ. E Vat. 6 ἴγ. βασ.
 Ambr. 10 δυοῖν B Ambr. 11 post νῦν inserunt καλεῖσθαι Tur-
 nebus (e cod. vet. ut dicit), Anon. in Aldina Bodl., Stephanus: deest in
 meis libris || Ὀρχομένιοι scripsi: ὡς ἔνιοι (praemissa in E lacuna
 8 fere litt.) libri praeter Ambr. V³ qui ὡς, B qui ὡς ἔνιοι om. 12 ἔχε-
 κρατείας Ambr. || νίκην καὶ κράτος πολέμου] καὶ et πολέμου desunt
 in E, καὶ in Ambr. 16 τινὰς om. B 18 γέγονει A E Vat. Pet.
 21 Τέγυρα D V¹ (corr. V²) Ambr. 23 ὅπερ ὠν., Κορ.] ὡσπερ pro
 ὅπερ Pet. ἦτις ὠν. κορώνη E 26 καὶ νεώτεραι] καινότεραι Ambr.

6. Ἦδη δὲ πῶς ἀπὸ τοῦ νεῶ προϊόντες ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς Κνιδίων λέσχης ἐγεγόνειμεν· παρελθόντες οὖν εἴσω, τοὺς φίλους πρὸς οὓς ἐβαδίζομεν ἐωρῶμεν καθημένους καὶ περιμένοντας ἡμᾶς· ἦν δὲ τῶν ἄλλων ἡσυχία διὰ τὴν ὥραν, ἀλειφομένων ἢ θεωμένων τοὺς ἀθλητάς. 5
 καιὶ ὁ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ διαμειδιάσας ‘ψεύσομαι’ εἶπεν ‘ἦ
 E ἔτυμον ἐρέω’; δοκεῖτέ μοι μηδὲν ἄξιον σκέμμα διὰ χειρῶν ἔχειν· ὁρῶ γὰρ ὑμᾶς ἀνειμένοις σφόδρα καθημένους καὶ διακεχυμένοις τοῖς προσώποις.’ ὑπολαβὼν οὖν ὁ Μεγαρεὺς ΗΡΑΚΛΕΩΝ ‘οὐ γὰρ ζητοῦμεν’ ἔφη ‘τὸ βάλλω ῥῆμα 10 πότερον λάμβδα κατὰ τὸν μέλλοντα χρόνον ἀπόλλυσιν, οὐδ’ ἀπὸ τίνων ἀπλῶν ὀνομάτων τὸ χεῖρον καὶ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖριστον καὶ τὸ βέλτιστον ἐσχημάτισται. ταῦτα γὰρ ἴσως καὶ τὰ τοιαῦτα συντείνει καὶ συνίστησι τὸ πρόσωπον· τὰ δ’ ἄλλα ἔξεστι τὰς ὀφρῦς κατὰ χώραν 15 ἔχοντας φιλοσοφεῖν καὶ ζητεῖν ἀτρέμα μὴ δεινὸν βλέποντας μηδὲ χαλεπαίνοντας τοῖς παροῦσιν.’ ‘δέξασθε
 F οὖν’ ὁ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ‘ἡμᾶς’ ἔφη ‘καὶ μεθ’ ἡμῶν λόγον, ὃς δὴ προσπέπτωκεν ἡμῖν οἰκεῖος ὢν τοῦ τόπου καὶ διὰ τὸν θεὸν ἅπασι προσήκων· καὶ ὅπως οὐ συνάξετε τὰς 20 ὀφρῦς ἐπιχειροῦντες.’

413 7. Ὡς οὖν ἀνεμίχθημεν διακαθεζόμενοι καὶ προύβαλεν εἰς μέσον ὁ Δημήτριος τὸν λόγον, εὐθὺς ἀναπηδήσας ὁ κυνικὸς ΔΙΔΥΜΟΣ, ἐπίκλησιν Πλανητιάδης, καὶ τῇ βακτηρίᾳ δις ἢ τρίς πατάξας ἀνεβόησεν ‘ἰοὺ ἰοὺ, 25 δύσκριτον πρᾶγμα καὶ ζητήσεως δεόμενον πολλῆς ἡκετε κομίζοντες ἡμῖν. θαυμαστὸν γὰρ ἔστιν, εἰ τοσαύτης κακίας ὑποκεχυμένης μὴ μόνον, ὡς προεῖπεν Ἡσίοδος, Αἰδῶς καὶ Νέμεσις τὸν ἀνθρώπινον βίον ἀπολελοίπασιν, ἀλλὰ καὶ πρόνοια θεῶν συσκευασαμένη τὰ χρηστήρια 30

1 ναοῦ Ambr. 4 malim δὲ καὶ 6 μειδιάσας Barb. Ambr. 7 ἐτήτυμον B V³ Anon. in Ald. Bodl. 8 ἀνειμένοις — διακεχυμένοις scripsi (cf. infra συντείνει καὶ συνίστησι τὸ πρόσωπον): -μένως, -μένους libri 14 καὶ τὰ τ. συντείνῃ V³ 19 καὶ οἰκεῖος Ambr. 20 προσηκάντο pro προσήκων idem 21 σκοπεῖτε post ἐπιχειρ. habent Ambr. B V³ et Aldina 22 προϊβάλλεν V¹? 23 μέσου E μέσος Vat.

πανταχόθεν οἴχεται; τούναντίον δ' ὑμῖν ἐγὼ προβάλλω
 διαπορῆσαι, πῶς οὐχὶ καὶ τότε ἀπείρηκεν, οὐδ' Ἡρακλῆς
 αὐθις ἢ τις ἄλλος θεῶν ὑπέσπακε τὸν τρίποδα κατα-
 πιμπλάμενον αἰσχυρῶν καὶ ἀθέων ἐρωτημάτων, ἃ τῷ θεῷ B
 5 προβάλλουσιν, οἱ μὲν ὡς σοφιστοῦ διάπειραν λαμβάνοντες
 οἱ δὲ περὶ θησαυρῶν ἢ κληρονομιῶν ἢ γάμων παρανόμων
 διερωτῶντες· ὥστε κατὰ κράτος ἐξελέγχεσθαι τὸν Πυθα-
 γόραν εἰπόντα βελτίστους (αὐτούς) ἑαυτῶν γίγνεσθαι
 τοὺς ἀνθρώπους, ὅταν πρὸς τοὺς θεοὺς βαδίζωσιν. οὕτως
 10 ἄρ', ἃ καλῶς εἶχεν ἀνθρώπου πρεσβυτέρου παρόντος
 ἀρνεῖσθαι καὶ ἀποκρύπτειν νοσήματα τῆς ψυχῆς καὶ
 πάθη, ταῦτα γυμνὰ καὶ περιφανῆ κομίζουσιν ἐπὶ τὸν
 θεόν.' ἔτι δ' αὐτοῦ βουλομένου λέγειν, ὃ τε Ἡρακλέων
 ἐπελάβετο τοῦ τρίβωνος, ΚΑΓΩ σχεδὸν ἀπάντων αὐτῷ
 15 συνηθέστατος ὢν 'παύου' ἔφην 'ὦ φίλε Πλανητιάδη, C
 παροξύνων τὸν θεόν· εὐόργητος γάρ ἐστι καὶ πρᾶος

‘κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν’ (Fr. 149B)

ὡς φησιν ὁ Πίνδαρος· καὶ εἴτε ἥλιός ἐστιν εἴτε κύριος
 ἡμῶν καὶ πατήρ καὶ ἐπέκεινα τοῦ ὄρατοῦ παντός, οὐκ
 20 εἰκὸς ἀπαξιοῦν φωνῆς τοὺς νῦν ἀνθρώπους, οἷς αἰτιός
 ἐστι γενέσεως καὶ τροφῆς καὶ τοῦ εἶναι καὶ φρονεῖν· οὐδ'
 ἅμα τὴν πρόνοιαν, ὥσπερ εὐγνώμονα μητέρα καὶ χρηστὴν
 πάντα ποιοῦσαν ἡμῖν καὶ φυλάττουσαν, ἐν μόνῃ μνησί-
 κακον εἶναι τῇ μαντικῇ, καὶ ταύτην ἀφαιρεῖσθαι δοῦσαν
 25 ἐξ ἀρχῆς· ὥσπερ οὐχὶ καὶ τότε πλειόνων ὄντων ἐν πλείο-
 σιν ἀνθρώπων πονηρῶν, ὅτε πολλαχόθεν τῆς οἰκουμένης D
 χρηστήρια καθειστήκει. δεῦρο δὴ πάλιν καθίσας καὶ

1 δ' deest in D V¹ 2 καὶ τότε] ita Madvig: καὶ τότε libri
 (superscripto in Barb. a pr. m. νῦν ὡς) 3 τῶν θεῶν Ambr.
 8 βελτίους Barb. (-τίστους sec. m.) Ambr. || αὐτούς add. Herwerden
 (Mnemos. XIX) 10 ἄρ' ἃ] ita Barb. Aldina. ἄρα D V Ambr. B F. ἃ A E
 Vat. Pet. 12 ταῦτα δὲ γ. καὶ π. κομίζειν Anon. in Ald. Bodl. e
 conj., ut videtur 15 παύου Ambr. παῦε vel παῦ' rell. 16 εὐαόρ-
 γητος (e var. lect. ἀόργ. ortum) Ambr. || καὶ οὐ πρᾶος Ambr. B V³ A E
 Vat. Pet. 18 ὃ deest in Ambr. B 19 ἡμῶν scripsi: ἡλιου libri
 22 ὥσπερ εὐ—. Explicit D teste Konto 26 ὅτι V¹ Barb. (9
 superscr. sec. m.)

πρὸς τὴν κακίαν, ἣν εἴωθας ἀεὶ τῷ λόγῳ κολάζειν, Πυθικάς ἐκχειρίας σπεισάμενος, ἕτεραν τινὰ μεθ' ἡμῶν αἰτίαν ζήτει τῆς λεγομένης ἐκλείψεως τῶν χρηστηρίων. τὸν δὲ θεὸν εὐμενῆ φύλαττε καὶ ἀμῆνιτον.' ἐγὼ μὲν οὖν ταῦτ' εἰπὼν τοσοῦτο διεπραξάμην, ὅσον ἀπελθεῖν διὰ 5 θυρῶν σιωπῆ τὸν Πλανητιάδην.

8. Ἐσυχίας δὲ γενομένης ἐπ' ὀλίγον, ὁ ΑΜΜΩΝΙΟΣ ἐμὲ προσαγορεύσας 'ὄρα τί ποιούμεν' εἶπεν 'ὦ Λαμπρία, καὶ πρόσεχε τῷ λόγῳ τὴν διάνοιαν, ὅπως μὴ τὸν θεὸν 10 Ἐ ἀναίτιον ποιῶμεν. ὁ γὰρ ἄλλῳ τινὶ καὶ μὴ θεοῦ γνώμη τὰ παυσάμενα τῶν χρηστηρίων ἐκλιπεῖν ἠγούμενος, ὑπόνοιαν δίδωσι τοῦ μὴ γίνεσθαι μηδ' εἶναι διὰ τὸν θεὸν ἀλλ' ἕτερω τινὶ τρόπῳ νομίζειν. οὐ γὰρ ἄλλη γέ τις ἔστι μείζων οὐδὲ κρείττων δύναμις, ὥστε ἀναιρεῖν καὶ ἀφανίζειν ἔργον θεοῦ τὴν μαντικὴν οὔσαν. ὁ μὲν οὖν Πλα- 15 νητιάδου λόγος οὐκ ἀρεστὸς ἐμοὶ διὰ τε τᾶλλα καὶ τὴν ἀνωμαλίαν, ἣν περὶ τὸν θεὸν ποιεῖ, πῆ μὲν ἀποστρεφόμενον καὶ ἀπαξιούντα τὴν κακίαν πῆ δὲ πάλιν αὐτὸ προσιέμενον· ὥσπερ εἰ βασιλεύς τις ἢ τύραννος ἕτεραις ἀποκλείων θυραῖς τοὺς πονηροὺς καθ' ἕτερας εἰσδέχοιτο καὶ 20 Ἐ χρηματίζει. τοῦ δὲ μετρίου καὶ ἱκανοῦ καὶ μηδαμῆ περιττοῦ πανταχῆ δὲ αὐτάρκους <καὶ ὡς> μάλιστα τοῖς θεοῖς πρέποντος — λέγω δ' οἶον εἰ ταύτην λαβὼν ἀρχὴν φαίη τις, ὅτι τῆς κοινῆς ὀλιγανδρίας, ἣν αἱ πρότεραι στάσεις καὶ οἱ πόλεμοι περὶ πᾶσαν ὁμοῦ τι τὴν οἴκου- 25 414 μένην ἀπειργάσαντο, πλεῖσιον μέρος ἢ Ἑλλὰς μετέσχηκε, καὶ μόλις ἂν νῦν ὅλη παράσχοι τρισχιλίους ὀπλίτας,

2 ἐκχειρίας V³ Ambr. (corr., ut videtur, pr. m.) || ἀπασά-
μενος Ambr. 4 φυλάττου E Vat. 8 εἶπεν om. Barb. 14 ὡν
γε pro ὥστε Barb. 15 οὔσαν idem 18 πῆ δ' αὐτὸ pr. Ambr.
21 χρηματίζει V || τοῦ — περιττοῦ desunt in E Vat. || μετρίου Em-
perius: μεγίστου libri || μηδαμῆ (ἡ fuerat in V¹) V Barb. B fueratque
in Ambr. ubi μηδαμυ (υ in ras.); μηδαμοῦ rell. 22 καὶ ὡς
inserui. Post πρέποντος subaudi λόγου 23 λέγω δ' οἶον scripsi:
ἔργοις V¹? Barb. Ambr. F ἔργου rell. || ταύτην λαβὼν ἀρχὴν] deest
ἀρχὴν in F E Vat. unde ταύτη διαλαβὼν possis conjicere 25 ὁμοῦ
τι] deest τι in V Barb. (add. sec. m.) Ambr. B

ὄσους ἢ Μεγαρέων μία πόλις ἐξέπεμψεν εἰς Πλαταιέας·
 οὐδὲν οὖν ἕτερον ἦν τὸ πολλὰ καταλιπεῖν χρηστήρια τὸν
 θεὸν ἢ τῆς Ἑλλάδος ἐλέγχειν τὴν ἐρημίαν — ἀκριβοῦς
 ἂν αὐτῷ παράσχοιμι τῆς εὐρησιλογίας. τίνος γὰρ ἦν
 5 ἀγαθόν, (εἰ) ἐν Τεγύραις ὡσπερ πρότερον ἦν μαντεῖον,
 ἢ περὶ τὸ Πτώον ὅπου “ἡματος μέρος” ἐντυχεῖν ἔστιν ἀν-
 θρώπῳ νέμοντι; καὶ γὰρ τοῦτο δὴ τούνταῦθα πρεσβύτα-
 τον ὄν χρόνῳ τε δόξῃ τε κλεινότατον ὑπὸ θηρίου χαλε-
 ποῦ δρακαίνης πολὺν χρόνον ἐρημον γενέσθαι καὶ ἀπροσ- B
 10 πέλαστον ἱστοροῦσιν, οὐκ ὀρθῶς τὴν ἀργίαν ἀλλ’ ἀνά-
 παλιν λαμβάνοντες· ἢ γὰρ ἐρημία τὸ θηρίον ἐπηγάγετο
 μᾶλλον ἢ τὸ θηρίον ἐποίησε τὴν ἐρημίαν. ἐπεὶ δὲ τῷ θεῷ
 δόξαν οὕτως ἢ τε Ἑλλάς ἐρρώσθη πόλεσι καὶ τὸ χωρίον
 ἀνθρώποις ἐπλήθυνε, δυσὶν ἐχρῶντο προφήτισιν ἐν μέρει
 15 καθιεμέναις, καὶ τρίτη δ’ ἔφεδρος ἦν ἀποδεδειγμένη. νῦν
 δ’ ἔστι μία προφήτις, καὶ οὐκ ἐγκαλοῦμεν· ἔξαρκεῖ γὰρ
 αὕτη τοῖς δεομένοις. οὐ τοίνυν αἰτιατέον οὐδὲ (τούτου)
 τὸν θεόν· ἢ γὰρ οὔσα μαντικὴ καὶ διαμένουσα πᾶσιν
 ἔστιν ἰκανὴ καὶ πάντα ἀποπέμπει τυγχάνοντας ὧν χρή-
 20 ζουσιν. ὡσπερ οὖν ἐννέα κήρυξιν ὁ Ἀγαμέμνων ἐχρῆτο, C
 καὶ μόλις κατεῖχε τὴν ἐκκλησίαν διὰ πλῆθος, (καὶ) ἐν-
 ταῦθα ὄψεσθε μεθ’ ἡμέρας ὀλίγας ἐν τῷ θεάτρῳ μίαν

1 πλαταιας Barb. Ambr. (secundum α tert. m. in ras. posuit) B V³
 3 ἀκριβοῦς scripsi (ἀκρ. τῆς εὐρ. idem valet atque μετ’ ἀκριβείας
 εὐρεσιλογεῖν): ἀκριβῶς libri 4 εὐρεσιλογίας Ambr. B V³ E 5 ἀγαθόν]
 ἄξιον Haupt (Hermes VI p. 257) || εἰ add. Wyttenbach || ὡσπερ
 scripsi: ὡς 6 ἡματος μέρος] ita scripsi ex Aeschyl. Agam. 561:
 ἡμέρας μ. Barb. μ. ἡμέρας rell. Est locutio Aeschylea a triviali ser-
 mone petita fere idem significans atque ἔργον ἡμέρας. Locus Aeschyli
 a commentatoribus male intellectus interpunctusque est 7 δήπου
 ἐνταῦθα libri: corr. Haupt (Hermes VI p. 257) 8 χρόνῳ τε δόξῃ τε]
 ita V Barb. Ambr. χρ. τε καὶ δ. rell. 10 τὴν ἀργίαν] τὴν ἐρημίαν
 Barb. A (in marg.) Pet. (in marg.). τὴν αἰτίαν conj. Meziriac
 12 ἐπεὶ δὲ —. Incipit Collatio Palatini 170 13 χωρίον] θηρίον
 V¹ Barb. 17 αὕτη Stegmann: αὐτὴ || τούτου inserui 20 ἐκέχρητο
 Ambr. 21 καὶ ἐνταῦθ’ ὄψεσθε] ita scripsi: ἐνταῦθ’ ὄψεσθε Pal.
 ἐνταῦθ’ ὄψεσθαι V¹ Barb. ἐνταῦθα δ’ ὄψεσθε rell.

φωνήν ἐξικνουμένην εἰς πάντας, οὕτω τότε πλείοσιν ἐχρῆτο φωναῖς πρὸς πλείονας ἢ μαντική· νῦν δὲ τοῦναντίον ἔδει θαυμάζειν τὸν θεόν, εἰ περιεώρα τὴν μαντικὴν ἀχρήστως δίκην ὑδατος ἀπορρέουσας ἢ καθάπερ αἱ πέτραι ποιμένων ἐν ἐρημίᾳ καὶ βοσκημάτων φωναῖς ἀντηχοῦσαν.⁵

9. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Ἀμμωνίου κάμοῦ σιωπῶντος, ὁ ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ ἐμὲ προσαγορεύσας ‘ἤδη σὺ τοῦτο δέδωκας’ ἔφη ‘τὸ καὶ ποιεῖν ταυτὶ τὰ μαντεῖα καὶ ἀναιρεῖν τὸν θεόν;’ ‘οὐκ ἔγωγε’ ΕΠΙΟΝ· ‘ἀναιρεῖσθαι μὲν¹⁰ γὰρ οὐθὲν αἰτία θεοῦ φημὶ μαντεῖον οὐδὲ χρηστήριον· ἀλλ’ ὥσπερ ἄλλα πολλὰ ποιῶντος ἡμῖν ἐκείνου καὶ παρασκευάζοντος, ἐπάγει φθορὰν ἐνίοις καὶ στέρησιν ἢ φύσις, μᾶλλον δ’ ἢ ὕλη στέρησις οὔσα † ἀναφεύγει † πολλάκις καὶ ἀναλύει τὸ γιγνόμενον ὑπὸ τῆς κρείττονος αἰτίας,¹⁵ οὕτω μαντικῶν οἶμαι δυνάμεων σκοτώσεις ἰδιαιτέρας καὶ ἀναιρέσεις εἶναι, πολλὰ καλὰ τοῦ θεοῦ διδόντος ἀνθρώποις ἀθάνατον δὲ μηδέν· ὥστε θνήσκειν καὶ τὰ θεῶν θεοὺς δὲ οὐ κατὰ τὸν Σοφοκλέα. τὴν δ’ οὐσίαν αὐτῶν²⁰ καὶ δύναμιν ἐν τῇ φύσει καὶ τῇ ὕλῃ φασὶ δεῖν οἱ σοφοὶ ζητεῖν, τῷ θεῷ τῆς ἀρχῆς ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον φυλαττομένης. εὔηθες γὰρ ἐστὶ καὶ παιδικὸν κομιδῇ τὸ οἶεσθαι τὸν θεὸν αὐτὸν ὥσπερ τοὺς ἐγγαστριμύθους, Εὐρυκλέας πάλαι νυνὶ δὲ Πύθωνας προσαγορευομένους, ἐνδυόμενον εἰς τὰ σώματα τῶν προφητῶν ὑποφθέγγεσθαι, τοῖς ἐκεῖ-²⁵

1 καὶ εἰς π. Pal. || πλείοσιν Barb. 5 deest ἐν in Barb. A Vat. Pet. 7 σὺ τούτω Barb. τοῦτο σὺ Ambr. Pal. 10 εἶπεν V¹ Barb. Ambr. B Pet. Vat. 11 οὐθενὸς pro οὐθὲν Pal. || φημὶ θεοῦ] Ambr. Pal. 14 ἀναφεύγει] corruptum. ἀνυφαίνει conj. Xylander. Fort. ἀμαυροῖ (cf. σκοτώσεις καὶ ἀναιρέσεις) 16 ἰδιαιτέρας scripsi: ἑτέρας libri 17 τοῦ om. B E 18 μηδέν Ambr. B. μηθὲν rell. 20 τὴν δύναμιν Barb. || τοὺς post δύναμιν inserunt omnes praeter V¹ Barb. || φασὶ δεῖν οἱ σοφοὶ ζητεῖν scripsi: φασὶν (-σι Barb.) δεῖν οἷς ὀφείλειν ζητεῖν V¹ Barb. (ex φασὶν οἱ σοφοὶ δεῖν ζ. et φασὶ δεῖν οἱ σ. ζ. confecta). φασὶν (-σι B) δέινους ὀφείλειν (-λει Ambr. Pal. B) ζητεῖν reliqui 24 δὲ videtur deesse in V E; deest in Aldina atque in editionibus ante Daebnerum

νων στόμασι καὶ φωναῖς χρώμενον ὄργάνοις *** καταμιγνύς
ἀνθρωπίναις χρεῖαις οὐ φείδεται τῆς σεμνότητος οὐδὲ
τηρεῖ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ μέγεθος αὐτῷ τῆς ἀρετῆς.

10. Καὶ ὁ ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ ὄρϑῶς λέγεις· ἀλλ' ἐπεὶ
5 τὸ λαβεῖν καὶ διορίσαι, πῶς χρηστέον καὶ μέχρι τίνων
τῆ προνοία, χαλεπόν, οἱ μὲν οὐδενὸς ἀπλῶς τὸν θεὸν οἱ F
δὲ ὁμοῦ τι πάντων αἴτιον ποιοῦντες ἀστοχοῦσι τοῦ με-
τρίου καὶ πρέποντος. εὖ μὲν οὖν λέγουσι καὶ οἱ λέγοντες,
ὅτι Πλάτων τὸ ταῖς γεννωμέναις ποιότησιν ὑποκείμενον
10 στοιχεῖον ἐξευρών, ὃ νῦν ὕλην καλοῦσιν, πολλῶν ἀπήλ-
λαξε καὶ μεγάλων ἀποριῶν τοὺς φιλοσόφους· ἐμοὶ δὲ 415
δοκοῦσι πλείονας λῦσαι καὶ μείζονας ἀπορίας οἱ τὸ τῶν
δαιμόνων γένος ἐν μέσῳ θεῶν <ὄν> καὶ ἀνθρώπων καὶ
τρόπον τινὰ τῆν κοινωνίαν ἡμῶν συνάγον εἰς ταῦτό καὶ
15 συνάπτον ἐξευρόντες· εἴτε μάγων τῶν περὶ Ζωροάστρην
ὁ λόγος οὗτός ἐστιν, εἴτε Θράκιος ἀπ' Ὀρφέως εἴτ'
Αἰγύπτιος ἢ Φρύγιος, ὡς τεκμαιρόμεθα ταῖς ἐκατέρωθεν
τελεταῖς ἀναμεμιγμένα πολλὰ θνητὰ καὶ πένθιμα τῶν
ὀργιαζομένων καὶ δρωμένων ἱερῶν ὄρωντες. Ἑλλήνων δὲ
20 Ὅμηρος μὲν ἔτι φαίνεται κοινῶς ἀμφοτέροις χρώμενος
τοῖς ὀνόμασι καὶ τοὺς θεοὺς ἔστιν ὅτε δαίμονας προσα-
γορεύων· Ἡσίοδος δὲ καθαρῶς καὶ διωρισμένως πρῶτος
ἐξέθηκε τῶν λογικῶν τέσσαρα γένη, θεοὺς εἴτα δαίμονας B

1 σώμασι pro στόμασι Barb. || Post ὄργάνοις lacuna in V (90 litt.) Barb. (23 litt.) Ambr. (23 litt.) Pal. (20 litt.) B (fere 1½ lin.) E (55 litt.). Quae desunt eraserat fort. pius homo prophetarum suorum defensor. Sententiae satisfaciunt <ὁ γὰρ θεὸν ἐν>καταμίγνυς Turnebi 3 αὐτῶν Ambr. αὐτὸ A E Vat. Pet. 7 ὁμοῦ τε Pal. || μέτρου V¹ Ambr. Pal. 8 εὖ μὲν οὖν usque ad ἀποκριθέντων (p. 72, 4) citat Eusebius Pr. Ev. V 4 || λέγουσιν καὶ οἱ Pet. λέγουσιν οἱ A 10 ὁ νῦν ὕλην καλοῦσιν] ita scripsi: ἦν ὕλην καλοῦσιν codd. Eusebii. ὁ νῦν ὕλην καὶ φύσιν V¹ Barb. ὁ (ὄν Ambr.) νῦν ὕλην καὶ φύσιν καλοῦσιν rell. 12 πλείους Ambr. 13 μαινομένων pro δαιμόνων idem || ὄν inserui; post ἀνθρ. habent θέντες codd. Eusebii 14 ὑμῶν F? Pet. 15 τῶν τε περὶ E A. τῶν γε π. B Vat. Pet. 17 ὥστε τεκ. Ambr. Pal. 18 πολλὰ Eusebius: πρὸς τὰ (in quibus aliud videtur latere) libri nostri || post πένθιμα habent τινὰ omnes praeter V¹ Barb. in V scriptum erat (ut videtur) a prima manu πέντιμα: ι erasit denuoque scripsit, τινὰ in margine addidit tert. m. 20 ἔτι φαίνεται] ita V Barb. Ambr. Pal. B. ἐπιφαίνεται codd. Eusebii. ἔστι φαίνεται Pet. εἰσφαίνεται A. φαίνεται F E Vat. 23 δαίμονας εἶθ' ἠρώας usque ad γένους εἰς habet solus Eusebius

Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

κόσια καὶ εἴκοσι τῆς τῶν δαιμόνων ζωῆς. ἔλαττον μὲν οὖν νομίζουσιν οἱ πολλοὶ τῶν μαθηματικῶν, πλέον δὲ οὐδὲ Πίνδαρος εἶρηκεν εἰπὼν τὰς νύμφας ζῆν

‘ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοίσας,’ (Fr. 165 B)

5 διὸ καὶ καλεῖν αὐτὰς ἀμαδρυάδας.’ ἔτι δ’ αὐτοῦ λέγοντος, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ὑπολαβὼν ‘πῶς’ ἔφη ‘λέγεις, ὦ Κλεόμβροτε, γενεὰν ἀνδρὸς εἰρησθαι τὸν ἐνιαυτὸν; οὔτε γάρ ‘ἠβῶντος’ οὔτε ‘γηρῶντος’, ὡς ἀναγιγνώσκουσιν ἐνιοι, χρόνος ἀνθρωπίνου βίου τοσοῦτός ἐστιν. ἀλλ’ οἱ μὲν ‘ἠβῶντων’ ἀναγιγνώσκοντες ἔτη τριάκοντα ποιοῦσι τὴν γενεὰν καθ’

10 ‘Ἡράκλειτον, ἐν ᾧ χρόνῳ γεννῶντα παρέχει τὸν ἐξ αὐτοῦ γεγεννημένον ὁ γεννήσας. οἱ δὲ ‘γηρῶντων’ πάλιν οὐχ ‘ἠβῶντων’ γράφοντες ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν ἔτη νέμονται τῇ γενεᾷ. τὰ γὰρ πεντήκοντα καὶ τέσσαρα μεσοῦσης ὄρον

15 ἀνθρωπίνης ζωῆς εἶναι, συγκείμενον ἕκ τε τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν πρώτων δυεῖν ἐπιπέδων καὶ δυεῖν τετραγώνων καὶ δυεῖν κύβων, οὓς καὶ Πλάτων ἀριθμοὺς ἔλαβεν ἐν τῇ ψυχογονίᾳ. καὶ ὁ λόγος ὅλως ἠνίχθαι δοκεῖ τῷ Ἡσιόδῳ πρὸς τὴν ἐκπύρωσιν, ὀπηνίκα συνεκλείπειν τοῖς ὑγροῖς

20 εἰκός ἐστι τὰς Νύμφας, (Hom. Y 8)

E (Fr. 87 B)

‘αἶ τ’ ἄλσεα καλὰ νέμονται

καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεια ποιήεντα.’

12. Καὶ ὁ ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ ‘ἀκούω’ ταῦτ’ ἔφη ‘πολ- F
λῶν καὶ ὄρω τὴν Στωικὴν ἐκπύρωσιν ὡσπερ τὰ Ἡρακλεί-
25 του καὶ τὰ Ὀρφέως ἐπινεμομένην ἔπη οὕτω καὶ τὰ Ἡσιό-
δου καὶ συνεξάπτουσαν. ἀλλ’ οὔτε τοῦ κόσμου τὴν φθορὰν 416

1. καὶ deest in Barb. 3 οὐδὲ Turnebus: οὐ (οὖν ex F ut videtur profert Bernardakis) libri || Post πίνδαρος habent δ’ omnes praeter V¹ Barb. Ambr. 4 τέκμαρ Turn. Bongars.: τέκμωρ || λαχοίσας Heyne: λαχούσας 6 ὑπολαβὼν] ἐπιβαλὼν Barb. in margine a sec. m., fueratque, ut videtur, in V¹ || λέγεις om. B 8 οὔτε γηρῶντος — οἱ μὲν ἠβῶντος desunt in Ambr. 9 βίος B || ἠβῶντων unus E ἡμῶν ἔτος (ut videtur) fuerat in V¹. ἠβῶντος rell. 15 μονάδος pro ἀρχῆς (cf. p. 16 supra) A E Vat. Pet. 16 δυοῖν ter Ambr. B E 17 om. καὶ ante Πλ. Ambr. 18 ὅλος Ambr. B V³ 22 πίσεια Barb. Ambr.? πείσεια rell. 25 τοῦ Ὀρφέως Barb. || οὕτω καὶ τὰ ἦσ. ἐπιν. ἔπη Ambr. 26 καὶ συν.] καὶ om. B. συνεξάπτουσαν Wyt.: συνεξαπατοῦσαν F -τῶσαν rell.

ἀνέχομαι λεγομένην, † τὰ τε ἀμήχανα καὶ ὧν ὑπόμνησις
 τῶν φωνῶν μάλιστα περὶ τὴν κορώνην καὶ τὴν ἔλαφον
 ἐκδύεσθαι ἐπὶ τοὺς ὑπερβάλλοντας. † οὐκ ἐνιαυτὸς ἀρχὴν
 ἐν αὐτῷ καὶ τελευτὴν ὁμοῦ τι 'πάντων ὧν φέρουσιν ὦραι'
 γῆ δὲ φύει περιηχῶς, οὐδὲ ἀνθρώπων ἀπὸ τρόπου γενεὰ⁵
 κέκληται; καὶ γὰρ ὑμεῖς ὁμολογεῖτε δήπου τὸν Ἡσίοδον
 ἀνθρωπίνην ζωὴν τὴν γενεὰν λέγειν. ἦ γὰρ οὐχ οὕτως;
 συνέφησεν ὁ Δημήτριος. 'ἀλλὰ μὴν κάκεῖνο δῆλον' ὁ
 Κλεόμβροτος εἶπε 'τὸ πολλάκις τὸ μετροῦν καὶ τὰ μετρού-
 μενα τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι προσαγορεύεσθαι, κοτύλην καὶ¹⁰
 B χοίνικα καὶ ἀμφορέα καὶ μέδιμνον. ὃν τρόπον οὖν τοῦ
 παντὸς ἀριθμοῦ τὴν μονάδα μέτρον οὔσαν ἐλάχιστον καὶ
 ἀρχὴν ἀριθμὸν καλοῦμεν· οὕτω τὸν ἐνιαυτόν, ᾧ πρώτῳ
 μετροῦμεν ἀνθρώπου βίον, ὁμωνύμως τῷ μετρομένῳ
 γενεὰν ὀνόμασεν. καὶ γὰρ οὓς μὲν ἐκεῖνοι ποιοῦσιν¹⁵
 ἀριθμοὺς οὐδὲν ἔχουσι τῶν νενομισμένων ἐπιφανῶν καὶ
 λαμπρῶν ὡς ἐν ἀριθμοῖς· ὁ δὲ τῶν ἐννακισχιλίων ἑπτα-
 κοσίων εἴκοσι τὴν γένεσιν ἔσχηκε συνθέσει μὲν ἐκ τῶν
 ἀπὸ μονάδος τεσσάρων ἐφεξῆς τετράκις γενομένων (πολλα-
 πλασιασμῷ δὲ δεκάκις γενομένων) τεσσάρων· τεσσα-²⁰
 ράκοντα γὰρ ἑκατέρως γίγνεται. ταῦτα δὲ πεντάκις τρι-
 γωνισθέντα τὸν ἐκκείμενον ἀριθμὸν παρέσχεν. ἀλλὰ περὶ
 C μὲν τούτων οὐκ ἀναγκαῖον ἡμᾶς Δημητρίῳ διαφέρεσθαι.

1 καὶ ὧν usque ad ὑπερβάλλοντας. Nihil juvat lacunam ante haec statuere, cum plane sensu careant. Videntur a scribis pessime habita esse. Talia fere scripserat, ut opinor, Plutarchus: τὰ τ' ἀμήχανα καὶ ἀγύγια μήκη τῶν χρόνων μάλιστα περὶ τὴν κόρακα καὶ τὴν ἔλαφον οὐκ ἔστι διαδύεσθαι τοὺς ὑπερβάλλοντας. Ceterum pro τὴν ἔλ. est τὸν ἔλ. in Barb. 4 αὐτῷ Bernardakis: αὐτῷ 5 περιηχῶς scripsi: περιεχῶς F περιεχῶς V¹ A E Vat. Pet. περεχῶς Barb. προσεχῶς Ambr. B V³ Anou. in Aldina Bodl. Dicit Xylander περιέχων suum codicem habere itaque scribit, eorum quae alibi dixerat parum memor 'hic liber in manuscripto non inerat' 6 δήπου Turnebus: μήπου 11 ἀμφορέα V¹ Ambr. 13 ἀρχὴν καὶ ἀριθμὸν Barb. || ᾧ πρώτον V¹ Barb. (corr. sec. m.). πρώτον τῷ B 14 ὁμωνύμως] ejus loco ὁ cum lac. in Ambr. 17 ἐννεακισχιλίων B 19 γενομένων τεσσαράκοντα intercedente lacuna 70 fere litt. E: γενομένων τεσσάρων τεσσαράκοντα ceteri omnes. Supplementum meum est 21 ἑκάτερος Ambr. B || γὰρ pro δὲ Barb. 22 ἀλλὰ περὶ usque ad σεβασθαι (p. 75, 7) citat Eusebius Praep. Ev. V. 4

νων στόμασι καὶ φωναῖς χρώμενον ὄργάνοις *** καταμιγνύς
ἀνθρωπίναις χρεῖαις οὐ φείδεται τῆς σεμνότητος οὐδὲ
τηρεῖ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ μέγεθος αὐτῷ τῆς ἀρετῆς.

10. Καὶ ὁ ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ ὄρθῳς λέγεις· ἀλλ' ἐπεὶ
5 τὸ λαβεῖν καὶ διορίσαι, πῶς χρηστέον καὶ μέχρι τίνων
τῆ προνοία, χαλεπόν, οἱ μὲν οὐδενὸς ἀπλῶς τὸν θεὸν οἱ F
δὲ ὁμοῦ τι πάντων αἴτιον ποιοῦντες ἀστοχοῦσι τοῦ με-
τρίου καὶ πρέποντος. εὖ μὲν οὖν λέγουσι καὶ οἱ λέγοντες,
ὅτι Πλάτων τὸ ταῖς γεννωμέναις ποιότησιν ὑποκείμενον
10 στοιχεῖον ἐξευρών, ὃ νῦν ὕλην καλοῦσιν, πολλῶν ἀπήλ-
λαξε καὶ μεγάλων ἀποριῶν τοὺς φιλοσόφους· ἐμοὶ δὲ 415
δοκοῦσι πλείονας λῦσαι καὶ μείζονας ἀπορίας οἱ τὸ τῶν
δαιμόνων γένος ἐν μέσῳ θεῶν <ὄν> καὶ ἀνθρώπων καὶ
τρόπον τινὰ τῆν κοινωνίαν ἡμῶν συνάγον εἰς ταῦτό καὶ
15 συνάπτον ἐξευρόντες· εἴτε μάγων τῶν περὶ Ζωροάστρη
ὁ λόγος οὗτός ἐστιν, εἴτε Θράκιος ἀπ' Ὀρφέως εἴτ'
Αἰγύπτιος ἢ Φρύγιος, ὡς τεκμαιρόμεθα ταῖς ἐκατέρωθεν
τελεταῖς ἀναμειγμένα πολλὰ θνητὰ καὶ πένθιμα τῶν
ὀργιαζομένων καὶ δρωμένων ἱερῶν ὀρῶντες. Ἑλλήνων δὲ
20 Ὅμηρος μὲν ἔτι φαίνεται κοινῶς ἀμφοτέροις χρώμενος
τοῖς ὀνόμασι καὶ τοὺς θεοὺς ἔστιν ὅτε δαίμονας προσα-
γορεύων· Ἡσίοδος δὲ καθαρῶς καὶ διωρισμένως πρῶτος
ἐξέθηκε τῶν λογικῶν τέσσαρα γένη, θεοὺς εἴτα δαίμονας B

1 σώμασι pro στόμασι Barb. || Post ὄργάνοις lacuna in V (90 litt.)
Barb. (23 litt.) Ambr. (23 litt.) Pal. (20 litt.) B (fere 1½ lin.) E (55 litt.).
Quae desunt eraserat fort. pius homo prophetarum suorum defensor.
Sententiae satisfaciunt <ὁ γὰρ θεὸν ἐν>καταμίγνυς Turnebi 3 αὐτῶν
Ambr. αὐτὸ A E Vat. Pet. 7 ὁμοῦ τε Pal. || μέτρου V¹ Ambr. Pal.
8 εὖ μὲν οὖν usque ad ἀποκριθέντων (p. 72, 4) citat Eusebius Pr. Ev. V 4
|| λέγουσιν καὶ οἱ Pet. λέγουσιν οἱ A 10 ὃ νῦν ὕλην καλοῦσιν] ita
scripsi: ἦν ὕλην καλοῦσιν codd. Eusebii. ὃ νῦν ὕλην καὶ φύσιν V¹ Barb.
ὃ (ὄν Ambr.) νῦν ὕλην καὶ φύσιν καλοῦσιν rell. 12 πλείους Ambr.
13 μαινομένων pro δαιμόνων idem || ὄν inserui; post ἀνθρ. habent
θέντες codd. Eusebii 14 ὑμῶν F? Pet. 15 τῶν τε περὶ E A. τῶν
γε π. B Vat. Pet. 17 ὥστε τεκ. Ambr. Pal. 18 πολλὰ Eusebius:
πρὸς τὰ (in quibus aliud videtur latere) libri nostri || post πένθιμα
habent τινὰ omnes praeter V¹ Barb. in V scriptum erat (ut videtur) a
prima manu πέντιμα: ι erasit denuoque scripsit, τινὰ in margine ad-
didit tert. m. 20 ἔτι φαίνεται] ita V Barb. Ambr. Pal. B. ἐπιφαίνεται
codd. Eusebii. ἔστι φαίνεται Pet. εἰσφαίνεται A. φαίνεται F E Vat.
23 δαίμονας εἰθ' ἠρώας usque ad γένους εἰς habet solus Eusebius

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

14. 'Περὶ μὲν οὖν τῶν μυστικῶν, ἐν οἷς τὰς μεγίστας ἐμφάσεις καὶ διαφάσεις λαβεῖν ἔστι τῆς περὶ δαιμόνων ἀληθείας, 'εὐστομά μοι κείσθω' καθ' Ἡρόδοτον· ἑορτὰς C (II, 171) δὲ καὶ θυσίας, ὥσπερ ἡμέρας ἀποφράδας καὶ σκυθρωπάς, ἔν αἷς ὠμοφαγίαι καὶ διασπασμοὶ νηστεῖαί τε καὶ κοπετοί, πολλαχοῦ δὲ πάλιν ἀισχρολογίαι πρὸς ἱεροῖς 'μανίαί τ' ἀλαλαί τ' ὄρινομένων ριψαύχενι σὺν κλόνῳ', (Pind. I 208 B) θεῶν μὲν οὐδενὶ δαιμόνων δὲ φαύλων ἀποτροπῆς ἕνεκα φῆσαιμ' ἂν τελεῖσθαι μειλίχια καὶ παραμύθια. καὶ τὰς 10 πάλαι ποιουμένας ἀνθρωποθυσίας οὔτε θεοὺς ἀπαιτεῖν ἢ προσδέχεσθαι πιθανόν ἔστιν, οὔτε μάτην ἂν ἐδέχοντο βασιλεῖς καὶ στρατηγοὶ παῖδας αὐτῶν ἐπιδιδόντες καὶ καταρχόμενοι καὶ σφάττοντες, ἀλλὰ χαλεπῶν καὶ δυστρόπων ὀργὰς καὶ βαρυθυμίας ἀφοσιούμενοι καὶ ἀπο- 15 πιμπλάντες ἀλαστόρων· ἐνίοις δὲ μανικοὺς καὶ τυραννικοὺς ἔρωτας, οὐ δυναμένων οὐδὲ βουλομένων σώμασι καὶ διὰ σωμάτων ὀμιλεῖν. ἀλλ' ὥσπερ Ἡρακλῆς Οἰχαλίαν ἐπολιόρκει διὰ παρθένον, οὕτω πολλάκις ἰσχυροὶ καὶ βίαιοι δαίμονες ἐξαιτούμενοι ψυχὴν ἀνθρωπίνην περιεχο- 20 μένην σώματι λοιμούς τε πόλεσι καὶ γῆς ἀφορίας ἐπάγουσι καὶ πολέμους καὶ στάσεις ταράττουσιν, ἄχρι οὗ

1 περὶ μὲν usque ad ἀνθρωποθυσίας ex Eusebio descripsit Theodoretus Graec. Affect. Cur. p. 374 (Gaisford) || Loco περὶ μὲν οὖν habet Eusebius καὶ περὶ μὲν, Theodoretus καὶ περὶ 7 ἀλαλαί τ' Turnebus ex p. 706e: ἄλλα τε Barb. Ambr. (et ut videtur F): ἄλλαι ceteri cum codd. Eusebii et Theodoreti || ὄρινομένων] veram scripturam quam confirmant alii Plutarchi loci 623b, 706e servaverunt codd. unius Theodoreti. ὀρινόμεναι codd. Eusebii et nostri 8 θεῶν Barb. Ambr. 9 τελεῖσθαι Eusebius. ἐπιτελεῖσθαι Theodoretus; uterque μειλίχια καὶ omittit. τελεῖν nostri praeter Barb. qui λυσιτελεῖν || καὶ deest in Eusebii codd. deeratque in codice unde sua exscripsit Theodoretus. Iste enim haec ita vel legit vel legenda esse censuit παραμυθίας τῆς πάλαι ποιουμένους ἀνθρωποθυσίας. Plura non citat; si citasset ἦν post ἀνθρωποθυσίας inseruisset 10 τελουμένας pro ποιουμένας v 11 μάτην Barb. Ambr. soli, ut videtur, μάχην rell. || ἂν ἐδέχοντο Eusebius: ἀνέχονται nostri 12 αὐτῶν Ambr. v F A 13 καταρχ. καὶ σφ. Eusebius: ἀρχ. καὶ φυλάττοντες nostri 15 ἐνίοις Bernardakis: ἐν τοῖς codd. Eusebii (praeter a. h qui corrupta exhibent): ἐνίους Barb. ἐνίων rell. 18 οὕτω πολλάκις Barb. Ambr. cum Eusebio: οὕτως rell. 20 Post σώματι (σώμασι v) inserunt omnes nostri praeter Barb. καὶ διὰ σωμάτων ὀμιλεῖν οὐ δυνάμενοι ταύτη || ἀφορίαν Ambr.

λάβωσι καὶ τύχωσιν οὐ ἐρωῶσιν. ἔνιοι δὲ τοῦναντίον
 E <ἔπαθον>, ὡσπερ ἐν Κρήτῃ χρόνον συχνὸν διάγων ἔγνω
 ἄτοπόν τινα τελουμένην ἑορτήν, ἐν ἣ καὶ εἰδωλον ἀνδρὸς
 ἀκέφαλον ἀναδεικνύουσι καὶ λέγουσιν ὡς οὗτος ἦν Μόλος
 ὁ Μηριόνου πατήρ, νύμφῃ δὲ πρὸς βίαν συγγενόμενος
 ἀκέφαλος εὐρεθείη.'

15. 'Καὶ μὴν ὅσας ἐν τε μύθοις καὶ ὕμνοις λέγουσι
 καὶ ἄδουσι, τοῦτο μὲν ἀρπαγὰς τοῦτο δὲ πλάνας θεῶν
 κρύψεις τε καὶ φυγὰς καὶ λατρείας, οὐ θεῶν εἰσιν ἀλλὰ
 δαιμόνων παθήματα καὶ τύχαι μνημονευόμενα δι' ἀρετήν 10
 καὶ δύναμιν αὐτῶν, καὶ οὔτε Αἰσχύλος εὖ εἶπεν (Suppl. 214)

'ἀγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν',
 οὔτε ὁ Σοφοκλέους Ἄδμητος (Fr. 767 N)

F 'οὐμός δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἤγε πρὸς μύλην.'
 πλεῖστον δὲ τῆς ἀληθείας διαμαρτάνουσιν οἱ Δελφῶν 15
 θεολόγοι, νομίζοντες ἐνταῦθα ποτε πρὸς ὄφιν θεῶ περι
 τοῦ χρηστηρίου μάχην γενέσθαι, καὶ ταῦτα ποιητὰς καὶ
 λογογράφους ἐν θεάτροις ἀγωνιζομένους λέγειν ἔωντες,
 418 ὡσπερ ἐπίτηδες ἀντιμαρτυροῦντας ὧν δρωῶσιν ἱεροῖς τοῖς
 ἀγιωτάτοις. θαυμάσαντος δὲ τοῦ Φιλίππου (παρῆν <γὰρ> 20
 ὁ συγγραφεὺς) καὶ πυθομένου, τίσιν ἀντιμαρτυρεῖν θεοῖς
 οἶεται τοὺς ἀγωνιζομένους· 'τούτοις' ἔφη 'τοῖς περι τὸ
 χρηστήριον, οἷς ἄρτι τοὺς ἔξω Πυλῶν πάντα Ἑλληνας ἢ
 πόλις κατοργιάζουσα μέχρι Τεμπῶν ἐλήλακεν. ἢ τε γὰρ
 ἰσταμένη καλιὰς ἐνταῦθα περι τὴν ἄλω δι' ἐννέα ἐτῶν 25
 οὐ φωλεώδης, ἀλλὰ μίμημα τυραννικῆς ἢ βασιλικῆς ἐστίν

2 ἔπαθον inseruit Stegmann. Plura fortasse desunt 11 Αἰσχίλος
 εὖ scripsi: Αἰσχύλου A Pet. Ἀισχύλος ceteri omnes. Nescio an magis
 placeat εὖ εἶπεν εἰπῶν 12 τ'...φυγάδ' — οὐμός δ'] non elidit Aldina
 || Ἀπόλλωνα Barb. 14 αὐτὸν ἀλέκτωρ idem 16 ἐνθα ποτε
 Barb. Ambr. || τῷ θεῷ omnes praeter Barb. Ambr. 17 ταῦτα v F
 19 ἀντιμαρτυροῦντες Ambr.? Ba. sec. m. || ἱερῶν Stegmann 20 γὰρ
 add. Turn. Bongars. 21 θεοῖς libri: corr. nescio quis 22 ἀγωνιζομένους
 Herwerden: ἀνταγωνιζομένους 26 οὐ φωλεώδης] ita scripsi: φωλεώδ'
 ἢ τοῦ δράκοντος (ex φωλεώδης cum adscripto ἦγουν δράκοντος orta)
 Barb. φωλεώδης τοῦ δράκοντος χεῖρά ceteri praeter Ambr. Habet hic
 φωλεώδης τις δρ. χεῖρά, quae, nisi contra loqueretur codex sincerus, pro
 veris haberem

οἰκήσεως· ἢ τε μετὰ σιγῆς ἐπ' αὐτὴν διὰ τῆς ὀνομαζο-
 μένης Δολωνίας ἔφοδος, ἐν ἣ ἑ αἰόλα δὲ ἑ τὸν ἀμφι-
 θαλῆ κόρον ἡμμέναις δασίν ἄγουσι, καὶ προσβαλόντες τὸ B
 πῦρ τῆ καλιάδι καὶ τὴν τράπεζαν ἀνατρέψαντες ἀνεπι-
 5 στρεπτὶ φεύγουσι δι' ἐκ θυρῶν τοῦ ἱεροῦ· καὶ τελευταῖον
 αἶ τε πλάναι καὶ ἡ λατρεία τοῦ παιδὸς οἱ τε γιγνόμενοι
 περὶ τὰ Τέμπη καθαρμοὶ μεγάλου τινὸς ἄγους καὶ τολμή-
 ματος ὑποψίαν ἔχουσι. παγγέλοιον γάρ ἐστιν, ὧ ἑταῖρε,
 τὸν Ἀπόλλω κτείναντα θηρίον φεύγειν ἐπὶ πέρατα τῆς
 10 Ἑλλάδος ἀγνισμοῦ δεόμενον, εἴτ' ἐκεῖ χοάς τινας χεῖσθαι
 καὶ δρᾶν ἃ δρῶσιν ἄνθρωποι μηνίματα δαιμόνων ἀφοσιού-
 μενοι καὶ πραῦνοντες, οὓς ἀλάστορας καὶ παλαμναίους
 ὀνομάζουσιν, ὡς ἀλήστων τινῶν καὶ παλαιῶν μiasμάτων
 μνήμαις ἐπεξιόντας. ὃν δὲ ἤκουσα λόγον ἤδη περὶ τῆς C
 15 φυγῆς ταύτης καὶ τῆς μεταστάσεως, ἄτοπος μὲν ἐστὶ
 δεινῶς καὶ παράδοξος· εἰ δ' ἀληθείας τι μετέχει, μὴ
 μικρὸν οἰώμεθα μηδὲ κοινὸν εἶναι τὸ πραχθὲν ἐν τοῖς
 τότε χρόνοις περὶ τὸ χρηστήριον. ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ Ἐμπε-
 δόκλειον ποιεῖν δόξω (v. 230 Mullach.)

20 ἑ κορυφὰς ἑτέρας ἑτέρησι προσάπτων
 μύθων μὴ τελέειν ἄτραπὸν μίαν',
 ἑάσατέ με τοῖς πρώτοις τὸ προσῆκον ἐπιθεῖναι τέλος·
 ἤδη γὰρ ἐπ' αὐτῷ γεγόναμεν· καὶ τετολμήσθω μετὰ πολ-
 λούς εἰρησθαι καὶ ἡμῖν, ὅτι τοῖς περὶ τὰ μαντεῖα καὶ
 25 χρηστήρια τεταγμένοις δαιμονίοις ἐκλείπουσί τε κομιδῆ

2 ἐν ἣ Reiske: μὴ libri || αἰόλα δὲ: δὲ in Barb. a sec. m. additum
 est, firmiterque videtur ita scriptura Hesychii αἰόλα: παρὰ Δελφοῖς
 γένος τι. Loco μὴ αἰόλα δὲ est in E lac. 15 litt. Consule de bisce
 Weniger Das Collegium der Thyaden von Delphi (Eisenach 1876) p. 17
 3 προσβάλλοντες omnes praeter Barb. Ambr. 4 ἀνεπιστρεπτὲ
 F? A E Vat. Pet. ἀμεταστρεπτὲ B 5 δι' ἐκ θυρῶν] optimam scriptu-
 ram (vide Hesych. s. v.) servaverunt soli Barb. Ambr.: διὰ τῶν θυρῶν
 rell. 9 Ἀπόλλω Barb. Ambr. F (cum Aldina) Ἀπόλλωνα ceteri
 11 ἃ δρῶσιν. Denno incipit V 13 ὅσα ληστῶν V¹? Barb. 14 μνη-
 μάς B || ἐπεξιόντας solus E -τες reliqui 16 μὴ deest in V¹ Barb.

(add. sec. m.) Ambr. || ἐρὶ (sic) παρὰ (e παρὰ ortum) Ambr. (eadem
 legi in Coll. Nov.) 19 ποιεῖν Emperius: εἰπεῖν 20 ἑτέρησι (-αἰσι
 Xyl.) Scaliger: ἑτέραις 21 μὴ τελέειν scripsi: μήτε λέγειν 24 ὅτι]
 ejus loco lac. in Ambr. 3 litt.

Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

νων στόμασι καὶ φωναῖς χρώμενον ὄργάνοις *** καταμιγνύς
ἀνθρωπίναις χρεῖαις οὐ φείδεται τῆς σεμνότητος οὐδὲ
τηρεῖ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ μέγεθος αὐτῷ τῆς ἀρετῆς.

10. Καὶ ὁ ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ ὄρϑῶς λέγεις· ἀλλ' ἐπεὶ
5 τὸ λαβεῖν καὶ διορίσαι, πῶς χρηστέον καὶ μέχρι τίνων
τῆ προνοία, χαλεπόν, οἱ μὲν οὐδενὸς ἀπλῶς τὸν θεὸν οἱ F
δὲ ὁμοῦ τι πάντων αἴτιον ποιοῦντες ἀστοχοῦσι τοῦ με-
τρίου καὶ πρέποντος. εὖ μὲν οὖν λέγουσι καὶ οἱ λέγοντες,
ὅτι Πλάτων τὸ ταῖς γεννωμέναις ποιότησιν ὑποκείμενον
10 στοιχεῖον ἐξευρών, ὃ νῦν ὕλην καλοῦσιν, πολλῶν ἀπήλ-
λαξε καὶ μεγάλων ἀποριῶν τοὺς φιλοσόφους· ἐμοὶ δὲ 415
δοκοῦσι πλείονας λῦσαι καὶ μείζονας ἀπορίας οἱ τὸ τῶν
δαιμόνων γένος ἐν μέσῳ θεῶν (ὄν) καὶ ἀνθρώπων καὶ
τρόπον τινὰ τῆν κοινωνίαν ἡμῶν συνάγον εἰς ταῦτό καὶ
15 συνάπτον ἐξευρόντες· εἴτε μάγων τῶν περὶ Ζωροάστρην
ὁ λόγος οὗτός ἐστιν, εἴτε Θράκιος ἀπ' Ὀρφέως εἴτ'
Αἰγύπτιος ἢ Φρύγιος, ὡς τεκμαιρόμεθα ταῖς ἐκατέρωθεν
τελεταῖς ἀναμειγμένα πολλὰ θνητὰ καὶ πένθιμα τῶν
ὄργιαζομένων καὶ δρωμένων ἱερῶν ὄρωντες. Ἑλλήνων δὲ
20 Ὅμηρος μὲν ἔτι φαίνεται κοινῶς ἀμφοτέροις χρώμενος
τοῖς ὀνόμασι καὶ τοὺς θεοὺς ἔστιν ὅτε δαίμονας προσα-
γορεύων· Ἡσίοδος δὲ καθαρῶς καὶ διωρισμένως πρῶτος
ἐξέθηκε τῶν λογικῶν τέσσαρα γένη, θεοὺς εἴτα δαίμονας B

1 σώμασι pro στόμασι Barb. || Post ὄργάνοις lacuna in V (90 litt.) Barb. (23 litt.) Ambr. (23 litt.) Pal. (20 litt.) B (fere 1½ lin.) E (55 litt.). Quae desunt eraserat fort. pius homo prophetarum suorum defensor. Sententiae satisfaciunt (ὁ γὰρ θεὸν ἐν)καταμίγνυς Turnebi 3 αὐτῶν Ambr. αὐτὸ A E Vat. Pet. 7 ὁμοῦ τε Pal. || μέτρου V¹ Ambr. Pal. 8 εὖ μὲν οὖν usque ad ἀποκριθέντων (p. 72, 4) citat Eusebius Pr. Ev. V 4 || λέγουσιν καὶ οἱ Pet. λέγουσιν οἱ A 10 ὃ νῦν ὕλην καλοῦσιν] ita scripsi: ἦν ὕλην καλοῦσιν codd. Eusebii. ὃ νῦν ὕλην καὶ φύσιν V¹ Barb. ὃ (ὄν Ambr.) νῦν ὕλην καὶ φύσιν καλοῦσιν rel. 12 πλείους Ambr. 13 μαινομένων pro δαιμόνων idem || ὄν inserui; post ἀνθρ. habent θέντες codd. Eusebii 14 ὑμῶν F? Pet. 15 τῶν τε περὶ E A. τῶν γε π. B Vat. Pet. 17 ὥστε τεκ. Ambr. Pal. 18 πολλὰ Eusebius: πρὸς τὰ (in quibus aliud videtur latere) libri nostri || post πένθιμα habent τινὰ omnes praeter V¹ Barb. in V scriptum erat (ut videtur) a prima manu πέντιμα: ι erasit denuoque scripsit, τινὰ in margine addidit tert. m. 20 ἔτι φαίνεται] ita V Barb. Ambr. Pal. B. ἐπιφαίνεται codd. Eusebii. ἔστι φαίνεται Pet. εἰσφαίνεται A. φαίνεται F E Vat. 23 δαίμονας εἶθ' ἠρώας usque ad γένους εἰς habet solus Eusebius

εἶθ' ἦρωας, τὸ δ' ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώπους, ἐξ ὧν ἔοικε
 ποιεῖν τὴν μεταβολήν, τοῦ μὲν χρυσοῦ γένους εἰς δαί-
 μονας πολλοὺς κάγαθούς τῶν δ' ἡμιθέων εἰς ἦρωας ἀπα-
 κριθέντων. ἕτεροι δὲ μεταβολὴν τοῖς τε σώμασιν ὁμοίως
 ποιοῦσι καὶ ταῖς ψυχαῖς· ὥσπερ γὰρ ἐκ γῆς ὕδωρ ἐκ δὲ
 ὕδατος ἀήρ ἐκ δ' ἀέρος πῦρ γεννώμενον ὁρᾶται, τῆς
 οὐσίας ἄνω φερομένης· οὕτως ἐκ μὲν ἀνθρώπων εἰς ἦρωας
 ἐκ δὲ ἠρώων εἰς δαίμονας αἱ βελτίονες ψυχαὶ τὴν μετα-
 βολὴν λαμβάνουσιν. ἐκ δὲ δαιμόνων ὀλίγαι μὲν ἐν ἔτῶν
 χρόνῳ πολλῶν δι' ἀρετὴν καθαρθεῖσαι παντάπασι θειό- 10
 τητος μετέσχον· ἐνίαις δὲ συμβαίνει μὴ κρατεῖν ἑαυτῶν,
 C ἀλλ' ὑφιεμέναις καὶ ἐνδυομέναις πάλιν σώμασι θνητοῖς
 ἀλαμπῆ καὶ ἀμυδρὰν ζωὴν ὥσπερ ἀναθυμίασιν ἴσχειν.'

11. 'Ὁ δ' Ἡσίοδος οἶεται καὶ περιόδοις τισὶ χρόνων
 γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς· λέγει γὰρ ἐν τῷ 15
 τῆς Ναΐδος προσώπῳ καὶ τὸν χρόνον ἀνιτιτόμενος

ἔννεα τοὶ ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη,
 ἀνδρῶν ἠβώντων· ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος·
 τρεῖς δ' ἐλάφους ὁ κόραξ γηράσκειται· αὐτὰρ ὁ φοῖνιξ
 ἐννεα τοὺς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοῖνικας 20
 νύμφαι εὐπλόκαμοι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.'

τοῦτον τὸν χρόνον εἰς πολὺ πλῆθος ἀριθμοῦ συνάγουσιν
 D οἱ μὴ καλῶς δεχόμενοι τὴν γενεάν. ἔστι γὰρ ἐνιαυτός
 ὥστε γίνεσθαι τὸ σύμπαν ἐννακισχίλια ἔτη καὶ ἑπτα-

2 δαίμονας πολλοὺς κάγαθούς (καὶ ἀγ. V) τῶν δ' ἡμιθέων] ita
 (cum Eusebio) V¹ Barb. F. δ. π. κάγαθούς (καὶ ἀγ. B) εἶτα (om. εἶτα V³)
 ἦρωας εἶτα ἀνθρώπους τῶν ἡμιθέων B V³ A E Vat. Pet. In margine
 Veneti πολλοὺς addidit prima manus, interpolamentum ἦρωας εἶτα
 ἀνθρ. tertia manus. Hinc, ut videtur, orta est scriptura quae in
 Ambr. Pal. exstat εἶτα δαίμονας εἶτα ἦρωας εἶτα πολλοὺς ἀνθρώ-
 πους κάγαθούς τῶν ἡμιθέων (sed τῶν δ' ἡμιθέων habet Ambr.).
 Explicit hic collatio Palatini 170 5 πηγῆς pro γῆς Barb. 7 ἄνω
 φερομένης] ἀναφερ. V¹ Barb. Ambr. 9 ἐν (ita Reiske) ἔτῶν χρόνῳ
 πολλῶν scripsi: ἔτι χρόνῳ πολλῶ libri 10 ἀρετὴν] ita V¹ Barb. Ambr.
 ἀρετῆς rell. 12 ἐνδυομέναις Turnebus: ἀναδυομέναις E ἀναλυομέναις
 rell. 15 τελευτάς V¹ (corr. V²) Barb. 18 δέ τε] om. τε V Barb. Ambr.
 (add. sec. m.) B 20 δέκα δ' ἡμεῖς ν. εὐπ. κ. Δ. αἰγ. φοῖνικας. Ita
 haec videtur exhibere E || ἡμεῖς V Barb.: ἡμεῖς rell., atque ita legit
 usonius in Hesiodo 21 νυμφαί τ' εὐπ. Ambr. 24 ἐννεακισχ. Vat. Pet.

κόσια καὶ εἴκοσι τῆς τῶν δαιμόνων ζωῆς. ἔλαττον μὲν οὖν νομίζουσιν οἱ πολλοὶ τῶν μαθηματικῶν, πλέον δὲ οὐδὲ Πίνδαρος εἶρηκεν εἰπὼν τὰς νύμφας ζῆν

‘ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοίσας,’ (Fr. 165 B)

5 διὸ καὶ καλεῖν αὐτὰς ἀμαδρυάδας.’ ἔτι δ’ αὐτοῦ λέγοντος, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ὑπολαβὼν ‘πῶς’ ἔφη ‘λέγεις, ὦ Κλεόμβροτε, γενεὰν ἀνδρὸς εἰρησθαι τὸν ἐνιαυτόν; οὔτε γάρ ‘ἠβῶντος’ οὔτε ‘γηρῶντος’, ὡς ἀναγιγνώσκουσιν ἐνιοι, χρόνος ἀνθρωπίνου βίου τοσοῦτός ἐστιν. ἀλλ’ οἱ μὲν ‘ἠβῶντων’ ἀνα-
10 γιγνώσκοντες ἔτη τριάκοντα ποιοῦσι τὴν γενεὰν καθ’ Ἡράκλειτον, ἐν ᾧ χρόνῳ γεννῶντα παρέχει τὸν ἐξ αὐτοῦ E (Fr. 87 B) γεγεννημένον ὁ γεννήσας. οἱ δὲ ‘γηρῶντων’ πάλιν οὐχ ‘ἠβῶντων’ γράφοντες ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν ἔτη νέμουσι τῇ γενεᾷ· τὰ γὰρ πενήκοντα καὶ τέσσαρα μεσοῦσης ὄρον
15 ἀνθρωπίνης ζωῆς εἶναι, συγκείμενον ἕκ τε τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν πρώτων δυεῖν ἐπιπέδων καὶ δυεῖν τετραγώνων καὶ δυεῖν κύβων, οὓς καὶ Πλάτων ἀριθμοὺς ἔλαβεν ἐν τῇ ψυχογονίᾳ. καὶ ὁ λόγος ὅλως ἠνίχθαι δοκεῖ τῷ Ἡσιόδῳ πρὸς τὴν ἐκπύρωσιν, ὅπηνίκα συνεκλείπειν τοῖς ὑγροῖς
20 εἰκός ἐστι τὰς Νύμφας, (Hom. Y 8)

‘αἶ τ’ ἄλσεα καλὰ νέμονται

καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεια ποιήεντα.’

12. Καὶ ὁ ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ ‘ἀκούω’ ταῦτ’ ἔφη ‘πολ- F
λῶν καὶ ὄρω τὴν Στωικὴν ἐκπύρωσιν ὡσπερ τὰ Ἡρακλεί-
25 του καὶ τὰ Ὀρφέως ἐπινεμομένην ἔπη οὕτω καὶ τὰ Ἡσιό-
δου καὶ συνεξάπτουσιν· ἀλλ’ οὔτε τοῦ κόσμου τὴν φθορὰν 416

1. καὶ deest in Barb. 3 οὐδὲ Turnebus: οὐ (οὖν ex F ut videtur profert Bernardakis) libri || Post πίνδαρος habent δ’ omnes praeter V¹ Barb. Ambr. 4 τέκμαρ Turn. Bongars.: τέκμωρ || λαχοίσας Heyne: λαχούσας 6 ὑπολαβῶν] ἐπιβαλῶν Barb. in margine a sec. m., fueratque, ut videtur, in V¹ || λέγεις om. B 8 οὔτε γηρῶντος — οἱ μὲν ἠβῶντος desunt in Ambr. 9 βλος B || ἠβῶντων unus E ἡμῶν ἔτος (ut videtur) fuerat in V¹. ἠβῶντος rell. 15 μονάδος pro ἀρχῆς (cf. p. 16 supra) A E Vat. Pet. 16 δυοῖν ter Ambr. B E 17 om. καὶ ante Πλ. Ambr. 18 ὅλος Ambr. B V³ 22 πίσεια Barb. Ambr.? πέσεια rell. 25 τοῦ Ὀρφέως Barb. || οὕτω καὶ τὰ ἦσ. ἐπιν. ἔπη Ambr. 26 καὶ συν.] καὶ om. B. συνεξάπτουσιν Wytt.: συνεξαπατοῦσαν F -τῶσαν rell.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

καὶ γὰρ ἂν πλείων ὁ χρόνος ἢ καὶ ἐλάττων καὶ τεταγμένος
καὶ ἄτακτος, ἐν ᾧ μεταλλάττει δαίμονος ψυχὴ καὶ ἥρωος
βίος, οὐδὲν ἦττον ἐφ' ᾧ βούλεται δεδείξεται μετὰ μαρ-
τύρων σοφῶν καὶ παλαιῶν, ὅτι φύσεις τινές εἰσιν ὥσπερ
ἐν μεθορίῳ θεῶν καὶ ἀνθρώπων, δεχόμεναι πάθη θνητὰ
καὶ μεταβολὰς ἀναγκαίας, οὓς δαίμονας ὀρθῶς ἔχει κατὰ
νόμον πατέρων ἡγουμένους καὶ ὀνομάζοντας σέβεσθαι.'

13. 'Παράδειγμα δὲ τῷ λόγῳ Ξενοκράτης μὲν ὁ Πλά-
τωνος ἑταῖρος ἐποιήσατο τὸ τῶν τριγώνων, θείῳ μὲν
10 ἀπεικάσας τὸ ἰσόπλευρον θνητῷ δὲ τὸ σκαληνὸν τὸ δ' D
ἰσοσκελὲς δαιμονίῳ· τὸ μὲν γὰρ ἴσον πάντη τὸ δ' ἄνισον
πάντη, τὸ δὲ πῆ μὲν ἴσον πῆ δ' ἄνισον, ὥσπερ ἡ δαι-
μόνων φύσις ἔχουσα καὶ πάθος θνητοῦ καὶ θεοῦ δύναμιν.
ἡ δὲ φύσις αἰσθητὰς εἰκόνας ἐξέθηκε καὶ ὁμοιότητος,
15 φορῶν μὲν θείων † ὡς † ἥλιον καὶ ἄστρα θνητῶν δὲ
σέλα καὶ κομήτας καὶ διάττοντας, ὡς Εὐριπίδης εἵκασεν
ἐν οἷς εἶπεν (Fr. 971 N)

'ὁ δ' ἄρτι θάλλων σάρκα, διοπετῆς ὅπως
ἀστὴρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφείς ἐς αἰθέρα.'

20 μικτὸν δὲ σῶμα καὶ μίμημα δαιμόνιον ὄντως τὴν σελήνην, E
τῷ τῆ τούτου τοῦ γένους συναδεῖν περιφορᾶ φθίσεις
† φαινομένας † δεχομένην καὶ αὐξήσεις καὶ μεταβολὰς,
ὀρῶντες, οἱ μὲν ἄστρον γεῶδες οἱ δ' ὀλυμπίαν γῆν οἱ δὲ
χθονίας ὀμοῦ καὶ οὐρανίας κληρὸν Ἐκάτης προσεῖπον.
25 ὥσπερ οὖν εἰ τὸν αἶερα τις ἀνέλοι καὶ ὑποσπάσειε τὸν

1 ὁ χρόνος ἢ —. Hic explicit V, incipit v || ἢ καὶ ἐλ. καὶ] ita Barb. Ambr. F Vat. ἢ καὶ ἐλ. ἢ καὶ B (teste Konto) v. ἢ καὶ ἐλ. ἢ καὶ A E. ἢ καὶ ἐλ. καὶ Pet. 2 ψυχὴ καὶ ἥρωος βίος] ita cum Eusebio Barb. in marg. a pr. m. ψυχὴν καὶ ἥρωος (ἥρωος Barb.) βίον Barb. in textu et rell. 4 σαφῶν Barb. v F A Pet. || τινές εἰσιν Barb. Ambr. Eusebius: εἰσὶ τινες rell. 15 φορῶν μὲν θείων scripsi: ὀρωμένων θεῶν libri. Sequens ὡς non expedit: ὀρωμένας θεῶν μὲν ἥλιον κτλ. conj. Turnebus 19 ἐς Nauck: εἰς 20 μικτὸν Turnebus: μικρὸν || δαιμόνιον] -μονίων? 21 τουτὶ τοῦ Barb. τοῦ φθιτοῦ propter vicinum φθίσεις haud licet conjicere. Latet aliud 22 φαινομένας locum hic non habet. Ut demonstraretur lunam neque plane divinam neque plane mortalem esse sed in interliminio divini mortalisque stare, dicendum erat mutationes ejus non 'apparentes' sed 'certas' et lege quadam constitutas esse 25 τὸν μεταξὺ] τὸ μ. Barb.

μεταξὺ γῆς καὶ σελήνης, ἐν μέσῳ κενῆς καὶ ἄσυνδέτου
 χώρας γενομένης τὴν ἐνότητα διαλύσει καὶ τὴν κοινωνίαν
 τοῦ παντός, οὕτως οἱ δαιμόνων γένος μὴ ἀπολείποντες,
 ἀνεπίμικτα τὰ τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων ποιούσι καὶ
 ἄσυνάλλακτα, τὴν ἐρμηνευτικὴν, ὡς Πλάτων ἔλεγεν, καὶ
 (260 D) F διακονικὴν ἀναιροῦντες φύσιν, ἣ πάντα φύρειν ἅμα καὶ
 ταράττειν ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς τοῖς ἀνθρωπίνοις πάθεσι
 καὶ πράγμασι τὸν θεὸν ἐμβιβάζοντας καὶ κατασπῶντας
 ἐπὶ τὰς χρείας, ὥσπερ αἱ Θεταλαὶ λέγονται τὴν σελήνην.
 417 ἀλλ' ἐκείνων μὲν ἐν γυναιξὶ τὸ πανοῦργον ἔσχε πίστιν, 10
 Ἀγλαονίκης τῆς Ἠγήτορος, ὡς φασιν, ἀστρολογικῆς γυναι-
 κός, ἐν ἐκλείψει σελήνης ἀεὶ προσποιουμένης γοητεύειν
 καὶ καθαιρεῖν αὐτήν. ἡμεῖς δὲ μήτε μαντείας τινὰς
 ἀθειάστους εἶναι λέγοντας ἢ τελετὰς καὶ ὄργιασμούς
 ἀμελουμένους ὑπὸ θεῶν ἀκούωμεν· μήτ' αὖ πάλιν τὸν 15
 θεὸν ἐν τούτοις ἀναστρέφεσθαι καὶ παρεῖναι καὶ συμ-
 πραγματεύεσθαι δοξάζωμεν, ἀλλ' οἷς δίκαιόν ἐστι ταῦτα
 λειτουργοῖς θεῶν ἀνατιθέντες ὥσπερ ὑπηρέταις καὶ
 γραμματεῦσι, δαίμονας νομίζωμεν ἐπισκόπους [θεῶν]
 ἱερῶν καὶ μυστηρίων ὄργιαστὰς, ἄλλους δὲ τῶν ὑπερη- 20
 B φάνων καὶ μεγάλων τιμωροὺς ἀδικιῶν περιπολεῖν. τοὺς
 D 128, 126) δὲ πάνυ σεμνῶς ὁ Ἠσίοδος 'ἀγνοὺς' προσεῖπε 'πλουτο-
 δότας, καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆιον ἔχοντας', ὡς βασιλικοῦ
 τοῦ εὖ ποιεῖν ὄντος. εἰσὶ γάρ, ὡς ἐν ἀνθρώποις, καὶ
 δαίμοσιν ἀρετῆς διαφοραὶ καὶ τοῦ παθητικοῦ καὶ ἀλόγου 25
 τοῖς μὲν ἀσθενὲς καὶ ἀμαυρὸν ἔτι λείψανον ὥσπερ περὶ-
 τωμα, τοῖς δὲ πολὺ καὶ δυσκατάσβεστον ἔνεστιν, ὧν ἴχνη
 καὶ σύμβολα πολλαχοῦ θυσίαι καὶ τελεταὶ καὶ μυθολογίαι
 σώζουσι καὶ διαφυλάττουσιν ἐνδiesπαρμένα.'

7 πάθεσι καὶ πάθεσι Barb. πράγμασι καὶ πάθεσι v 11 Ἀγλαο-
 νίκης] Ἀγανίκης codd. p. 145c || ὡς φασιν] ὧν φησι Barb. Latetne
 ethniciou Γόμφισσας? 13 τινὰς — λέγοντας] τινῶν — λεγόντων
 Ambr. (τινὰς — λεγόντων Aldina et, ut videtur, F), atque ita malim
 19 θεῶν seclusi; θείων Reiske, sed θεῖα ἱερά non intelligo 21 τοὺς
 δὲ] οὗς δὲ Meziriac, qui haec post ὄργιαστὰς collocat 24 εἰσὶ γάρ
 usque ad τύχωσιν οὐ ἐρωῶσι (p. 78, 1) citat Eusebius Praep. Ev. V. 4 ||
 ἐν deest in B v A Vat. Pet. 28 θυσίαι τε καὶ Eusebius

14. 'Περὶ μὲν οὖν τῶν μυστικῶν, ἐν οἷς τὰς μεγίστας ἐμφάσεις καὶ διαφάσεις λαβεῖν ἔστι τῆς περὶ δαιμόνων ἀληθείας, 'εὖστομά μοι κείσθω' καθ' Ἡρόδοτον· ἐορτὰς C (II, 171) δὲ καὶ θυσίας, ὥσπερ ἡμέρας ἀποφράδας καὶ σκυθρωπάς, 6 ἐν αἷς ὠμοφαγίαι καὶ διασπασμοὶ νηστεῖαί τε καὶ κοπετοί, πολλαχοῦ δὲ πάλιν ἀισχρολογίαι πρὸς ἱεροῖς 'μανίαί τ' ἀλαλαί τ' ὄρινομένων ριψαύχενι σὺν κλόνω', (Pind. I 208 B) θεῶν μὲν οὐδενὶ δαιμόνων δὲ φαύλων ἀποτροπῆς ἕνεκα φῆσαιμ' ἂν τελεῖσθαι μειλίχια καὶ παραμύθια. καὶ τὰς 10 πάλαι ποιουμένας ἀνθρωποθυσίας οὔτε θεοὺς ἀπαιτεῖν ἢ προσδέχεσθαι πιθανόν ἐστιν, οὔτε μάτην ἂν ἐδέχοντο βασιλεῖς καὶ στρατηγοὶ παῖδας αὐτῶν ἐπιδιδόντες καὶ καταρχόμενοι καὶ σφάττοντες, ἀλλὰ χαλεπῶν καὶ δυστρό- D πων ὀργὰς καὶ βαρυθυμίας ἀφοσιούμενοι καὶ ἀπο- 15 πιμπλάντες ἀλαστόρων· ἐνίοις δὲ μανικοὺς καὶ τυραννικοὺς ἔρωτας, οὐ δυναμένων οὐδὲ βουλομένων σώμασι καὶ διὰ σωμάτων ὀμιλεῖν. ἀλλ' ὥσπερ Ἡρακλῆς Οἰχαλίαν ἐπολιόρκει διὰ παρθένον, οὕτω πολλάκις ἰσχυροὶ καὶ βίαιοι δαίμονες ἐξαιτούμενοι ψυχὴν ἀνθρωπίνην περιεχο- 20 μένην σώματι λοιμούς τε πόλεσι καὶ γῆς ἀφορίας ἐπάγουσι καὶ πολέμους καὶ στάσεις ταράττουσιν, ἄχρι οὔ

1 περὶ μὲν usque ad ἀνθρωποθυσίας ex Eusebio descripsit Theodoretus Graec. Affect. Cur. p. 374 (Gaisford) || Loco περὶ μὲν οὖν habet Eusebius καὶ περὶ μὲν, Theodoretus καὶ περὶ 7 ἀλαλαί τ' Turnebus ex p. 706 e: ἄλλα τε Barb. Ambr. (et ut videtur F): ἄλλαι ceteri cum codd. Eusebii et Theodoreti || ὄρινομένων] veram scripturam quam confirmant alii Plutarchi loci 623 b, 706 e servaverunt codd. unius Theodoreti. ὀρινόμεναι codd. Eusebii et nostri 8 θεῶν Barb. Ambr. 9 τελεῖσθαι Eusebius. ἐπιτελεῖσθαι Theodoretus; uterque μειλίχια καὶ omittit. τελεῖν nostri praeter Barb. qui λυσιτελεῖν || καὶ deest in Eusebii codd. deeratque in codice unde sua exscripsit Theodoretus. Iste enim haec ita vel legit vel legenda esse censuit παραμυθίας τῆς πάλαι ποιουμένους ἀνθρωποθυσίας. Plura non citat; si citasset ἦν post ἀνθρωποθυσίας inseruisset 10 τελουμένας pro ποιουμένας v 11 μάτην Barb. Ambr. soli, ut videtur, μάχηνrell. || ἂν ἐδέχοντο Eusebius: ἀνέχονται nostri 12 αὐτῶν Ambr. v F A 13 καταρχ. καὶ σφ. Eusebius: ἀρχ. καὶ φυλάττοντες nostri 15 ἐνίοις Bernardakis: ἐν τοῖς codd. Eusebii (praeter a. h qui corrupta exhibent): ἐνίους Barb. ἐνίων rel. 18 οὕτω πολλάκις Barb. Ambr. cum Eusebio: οὕτως rel. 20 Post σώματι (σώμασι v) inserunt omnes nostri praeter Barb. καὶ διὰ σωμάτων ὀμιλεῖν οὐ δυνάμενοι ταύτη || ἀφορίαν Ambr.

Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἡσυχίαν ἔχοντα, νηνεμίας δὲ καὶ γαλήνης περὶ τὸν τόπον
γενομένης, ἀνειπεῖν ὃ ἤκουσεν. ὡς οὖν ἐγένετο κατὰ τὸ
Παλῶδες, οὔτε πνεύματος ὄντος οὔτε κλύδωνος, ἐκ
πρύμνης βλέποντα τὸν Θαμοῦν πρὸς τὴν γῆν εἶπεῖν,
D ὡσπερ ἤκουσεν, ὅτι 'ὁ μέγας Πᾶν τέθνηκεν'. οὐ φθῆναι 5
δὲ παυσάμενον αὐτόν, καὶ γενέσθαι μέγαν οὐχ ἑνὸς ἀλλὰ
πολλῶν στεναγμὸν ἅμα θαυμασμῶ μεμιγμένον. οἷα δὲ
πολλῶν ἀνθρώπων παρόντων, ταχὺ τὸν λόγον ἐν 'Ρώμῃ
σκεδασθῆναι, καὶ τὸν Θαμοῦν γενέσθαι μετάπεμπτον ὑπὸ
Τιβερίου Καίσαρος. οὕτω δὲ πιστεῦσαι τῷ λόγῳ τὸν 10
Τιβέριον, ὥστε διαπυνθάνεσθαι καὶ ζητεῖν περὶ τοῦ
Πανός· εἰκάζειν δὲ τοὺς περὶ αὐτόν φιλολόγους συχνούς
ὄντας τὸν ἐξ 'Ερμού καὶ Πηνελόπης γεγεννημένον.' ὁ μὲν
οὖν Φίλιππος εἶχε καὶ τῶν παρόντων ἐνίους μάρτυρας,
Aἰμιλιανοῦ τοῦ γέροντος ἀκηκοότας. 15

18. Ὁ δὲ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ἔφη τῶν περὶ τὴν Βρεττα-
E νίαν νήσων εἶναι πολλὰς ἐρήμους σποράδας, ὧν ἐνίας
δαιμόνων καὶ ἡρώων ὀνομάζεσθαι· πλεῦσαι δὲ αὐτὸς
ἱστορίας καὶ θέας ἕνεκα πομπῇ τοῦ βασιλέως εἰς τὴν
ἐγγιστα κειμένην τῶν ἐρήμων, ἔχουσαν οὐ πολλοὺς ἐποι- 20
κοῦντας ἱεροὺς δὲ καὶ ἀσύλους πάντας ὑπὸ τῶν Βρεττα-
νῶν ὄντας. ἀφικομένου δ' αὐτοῦ νεωστί, σύγχυσιν μεγάλην
περὶ τὸν ἀέρα καὶ διοσημίας πολλὰς γενέσθαι καὶ πνεύ-
ματα καταρραγῆναι καὶ πεσεῖν πρησιτῆρας· ἐπεὶ δ' ἐλώ-
φησε, λέγειν τοὺς νησιώτας ὅτι τῶν κρεισσόνων τινὸς 25
ἔκλειψις γέγονεν. 'ὡς γὰρ λύχνος ἀναπτόμενος' φάναι,
'δεινὸν οὐδὲν ἔχει σβεννύμενος δὲ πολλοῖς λυπηρὸς ἐστίν,
F οὕτως αἱ μεγάλαι ψυχαὶ τὰς μὲν ἀναλάμψεις εὐμενεῖς καὶ
ἀλύπους ἔχουσιν, αἱ δὲ σβέσεις αὐτῶν καὶ φθοραὶ πολ-
λάκις μὲν, ὡς νυνί, πνεύματα καὶ ζάλας τρέφουσι, πολ- 30

5 Πᾶν ὁ μ. Eusebius 14 καὶ om. Euseb. 15 Aἰμιλιανοῦ — Δημή-
τριος desunt in E Vat. 19 πομπῆς libri omnes: corr. Leonicus
22 ἀφιγμένου Eusebius || μεγάλην om. E 23 καὶ δ. π. om. idem ||
διοσημείας libri 26 φᾶναι libri praeter V¹ Barb. 28 ἀναλήψεις
V Barb. Ambr. F. ἀναλύψεις Pet. 30 τρέφουσι Eusebius: τρέπουσι
nostri

λάκις δὲ λοιμικοῖς πάθει τὸν ἀέρα φαρμάττουσιν.' ἐκεῖ 420
 μέντοι μίαν εἶναι νῆσον, ἐν ἣ τὸν Κρόνον καθείρχθαι
 φρουρούμενον ὑπὸ τοῦ Βριάρεω καθεύδοντα· δεσμὸν γὰρ
 αὐτῷ τὸν ὕπνον μεμηχανῆσθαι, πολλοὺς δὲ περὶ αὐτὸν
 εἶναι δαίμονας ὀπαδοὺς καὶ θεράποντας.

19. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ 'ἔχω μὲν' ἔφη
 'καὶ ἐγὼ τοιαῦτα διελθεῖν, ἀρκεῖ δὲ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν
 τὸ μηδὲν ἐναντιοῦσθαι μηδὲ κωλύειν ἔχειν οὕτως ταῦτα.
 καίτοι τοὺς Στωικούς' ἔφη 'γιγνώσκωμεν οὐ μόνον κατὰ
 10 δαιμόνων ἣν λέγω δόξαν ἔχοντας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ὄντων
 τοσοῦτων τὸ πλῆθος ἐνὶ χρωμένους ἀιδίῳ καὶ ἀφθάρτῳ·
 τοὺς δ' ἄλλους καὶ γεγονέναι καὶ φθαρῆσθαι νομίζοντας.
 Ἐπικουρείων δὲ χλευασμοὺς καὶ γέλωτας οὕτι φοβητέον, Β
 οἷς τολμῶσι χρῆσθαι καὶ κατὰ τῆς προνοίας μῦθον αὐτὴν
 15 ἀποκαλοῦντες. ἡμεῖς δὲ τὴν ἀπειρίαν μῦθον εἶναί φασιν
 ἐν κόσμοις τοσοῦτοις μηδένα λόγῳ θείῳ κυβερνώμενον
 ἔχουσαν, ἀλλὰ πάντας εἰκῆ συνισταμένους. εἰ δὲ χρὴ γελᾶν
 ἐν φιλοσοφίᾳ, τὰ εἰδῶλα γελαστέον τὰ κωφὰ καὶ τυφλὰ
 καὶ ἄψυχα, ἃ ποιμαίνουσιν ἀπλέτους ἐτῶν περιόδους
 20 ἐπιφαινόμενα καὶ περινοστοῦντα πάντῃ, τὰ μὲν ἔτι ζώντων
 τὰ δὲ πάλαι κατακαέντων ἢ κατασαπέντων ἀπορρυέντα,
 φλεδῶνας καὶ σκιάς ἔλκοντες εἰς φυσιολογίαν, ἃν δὲ φῆ
 τις εἶναι δαίμονας οὐ ψυχῇ μόνον ἀλλὰ καὶ λόγοις C

1 πάθει τὸν Eusebius: πάθεισιν 3 δεσμοῦ E. -μῶ Vat.
 4 γὰρ pro δὲ V¹? (corr. sec. m.) Barb. 8 κωλύειν Xylander: κώλυσιν
 11 τοσοῦτων V² Ambr. E: τοσοῦτον rell. 13 δὲ om. pr. m. Barb.
 14 καὶ deest in B 15 ἀποκαλοῦντες] scriptura οὐκ ἀποκαλοῦντες
 (ex F vel D allata?) nisus Bernardakis συναποκ. scripsit || ἀπορίαν
 Ambr. B V³ A Pet. 17 εἰκῆ scripsi: καὶ libri. Ante hoc omnes ex-
 ceptis Barb. V¹ habent interpolamentum ἐκ ταῦτομάτου καὶ γεγονότας
 19 ἃ supplevit, ποιμαίνουσιν scripsit Wytt. (ποιμαίνουσιν, ut videtur,
 sumpserat ex Coll. Nov., ubi extat) ποιμένουσιν Ambr. ποι μένουσιν
 reliqui 20 καὶ — πάντῃ desunt in E 21 ἢ καὶ κατασ. Ambr. et
 Aldina 22 φλεδῶνας Ambr. V³. V (a pr. m.) et Ambr. habent
 adscriptum φλυδῶνας || ἔλκοντας B Vat. Pet. 23 ψυχῇ scripsi;
 respectant enim haec ad antecedentia κωφὰ καὶ τυφλὰ καὶ ἄψυχα:
 φύσει libri

This page is locked to free members
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

**Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.**

Continue

*Fair usage policy applies

λάκις δὲ λοιμικοῖς πάθει τὸν ἀέρα φαρμάττουσιν.' ἐκεῖ 420
 μέντοι μίαν εἶναι νῆσον, ἐν ἧ τὸν Κρόνον καθεῖρχθαι
 φρουρούμενον ὑπὸ τοῦ Βριάρεω καθεύδοντα· δεσμὸν γὰρ
 αὐτῷ τὸν ὕπνον μεμηχανῆσθαι, πολλοὺς δὲ περὶ αὐτὸν
 εἶναι δαίμονας ὀπαδοὺς καὶ θεράποντας.

19. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ 'ἔχω μὲν' ἔφη
 'καὶ ἐγὼ τοιαῦτα διελθεῖν, ἀρκεῖ δὲ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν
 τὸ μηδὲν ἐναντιοῦσθαι μηδὲ κωλύειν ἔχειν οὕτως ταῦτα.
 καίτοι τοὺς Στωικούς' ἔφη 'γιγνώσκωμεν οὐ μόνον κατὰ
 10 δαιμόνων ἣν λέγω δόξαν ἔχοντας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ὄντων
 τοσοῦτων τὸ πλῆθος ἐνὶ χρωμένους αἰδίῳ καὶ ἀφθάρτῳ·
 τοὺς δ' ἄλλους καὶ γεγονέναι καὶ φθαρῆσθαι νομίζοντας.
 Ἐπικουρείων δὲ χλευασμοὺς καὶ γέλωτας οὕτι φοβητέον, Β
 οἷς τολμῶσι χρῆσθαι καὶ κατὰ τῆς προνοίας μῦθον αὐτὴν
 15 ἀποκαλοῦντες. ἡμεῖς δὲ τὴν ἀπειρίαν μῦθον εἶναί φασιν
 ἐν κόσμοις τοσοῦτοις μηδένα λόγῳ θείῳ κυβερνώμενον
 ἔχουσαν, ἀλλὰ πάντας εἰκῆ συνισταμένους. εἰ δὲ χρὴ γελᾶν
 ἐν φιλοσοφίᾳ, τὰ εἶδωλα γελαστέον τὰ κωφὰ καὶ τυφλὰ
 καὶ ἄψυχα, ἃ ποιμαίνουσιν ἀπλέτους ἐτῶν περιόδους
 20 ἐπιφαινόμενα καὶ περινοστοῦντα πάντῃ, τὰ μὲν ἔτι ζώντων
 τὰ δὲ πάλαι κατακαέντων ἢ κατασαπέντων ἀπορρυέντα,
 φλεδῶνας καὶ σκιὰς ἔλκοντες εἰς φυσιολογίαν, ἃν δὲ φῆ
 τις εἶναι δαίμονας οὐ ψυχῇ μόνον ἀλλὰ καὶ λόγοις C

1 πάθει τὸν Eusebius: πάθεισιν 3 δεσμοῦ E. -μῶ Vat.
 4 γὰρ pro δὲ V¹? (corr. sec. m.) Barb. 8 κωλύειν Xylander: κώλυσιν
 11 τοσοῦτων V² Ambr. E: τοσοῦτον rell. 13 δὲ om. pr. m. Barb.
 14 καὶ deest in B 15 ἀποκαλοῦντες] scriptura οὐκ ἀποκαλοῦντες
 (ex F vel D allata?) nisus Bernardakis συναποκ. scripsit || ἀπορίαν
 Ambr. B V³ A Pet. 17 εἰκῆ scripsi: καὶ libri. Ante hoc omnes ex-
 ceptis Barb. V¹ habent interpolamentum ἐκ ταῦτομάτου καὶ γεγονότας
 19 ἃ supplevit, ποιμαίνουσιν scripsit Wyt. (ποιμαίνουσιν, ut videtur,
 sumpserat ex Coll. Nov., ubi extat) ποιμένους Ambr. ποῖ μένουσιν
 reliqui 20 καὶ — πάντῃ desunt in E 21 ἢ καὶ κατασ. Ambr. et
 Aldina 22 φλεδῶνας Ambr. V³. V (a pr. m.) et Ambr. habent
 adscriptum φλυδῶνας || ἔλκοντας B Vat. Pet. 23 ψυχῇ scripsi;
 respectant enim haec ad antecedentia κωφὰ καὶ τυφλὰ καὶ ἄψυχα:
 φύσει libri

καὶ ὀράσει τὸ σῶζεσθαι καὶ διαμένειν πολὺν χρόνον ἔχοντας, δυσκολαίνοντες.'

20. Ῥηθέντων δὲ τούτων ὁ ΑΜΜΩΝΙΟΣ 'ὀρθῶς' ἔφη 'μοι δοκεῖ Θεόφραστος ἀποφήνασθαι· τί γὰρ κωλύει φωνεῖν 'χαῖρε φιλοσοφιάτῃ'; καὶ γὰρ ἀθετουμένη πολλὰ τῶν ἐνδεχομένων ἀποδειχθῆναι δὲ μὴ δυναμένων ἀναιρεῖ, καὶ τιθεμένη πολλὰ συνεφέλκεται τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνυπάρκτων. ὁ μέντοι μόνον ἀκήκοα τῶν Ἐπικουρείων λεγόντων πρὸς τοὺς εἰσαγομένους ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους δαίμονας, ὡς οὐ δυνατόν εἶναι φαύλους καὶ ἁμαρτητικούς, ὄντας μακαρίους καὶ μακραίωνας, πολλὴν <τὴν> τυφλότητα τῆς κακίας ἐχούσης καὶ τὸ περιπτωτικὸν τοῖς ἀναιρετικοῖς, εὐηθές ἐστιν. οὕτω γὰρ Ἐπίκουρός τε χείρων Γοργίου φανεῖται τοῦ σοφιστοῦ καὶ Μητρόδωρος Ἀλέξιδος τοῦ κωμωδοποιοῦ. διπλάσιον γὰρ οὗτος ἔζησε Μητρο- δώρου, <τοῦ> Ἐπικούρου δ' ἐκεῖνος πλεον ἢ ἐπίτριτον. ἄλλως γὰρ ἰσχυρὸν ἀρετὴν καὶ κακίαν ἀσθενές λέγομεν, οὐ πρὸς διαμονὴν καὶ διάλυσιν σώματος· ἐπεὶ καὶ τῶν

1 καὶ ὀράσει τὸ scripsi: καὶ αἰεὶ τὸ Barb. καὶ . . . τὸ cum lacuna 6-7 litt. V. καὶ τὸ sine lac. rell. excepto Ambr. qui καὶ omittit. Volui scripturam quae fuerat in antiquo codice, communi codicum V et Barb. fonte, invenire. Post ὀράσει desidero χρωμένους καὶ. Sed potiora essent, si modo liceret, οὐκ ἐμψύχους μόνον ἀλλὰ καὶ λογίους καὶ ὀξυδέρκεις, τὸ κτλ. 2 δυσκολαίνοντες Emperius: -τας libri 5 φωνεῖν 'χαῖρε φιλοσοφιάτῃ (sc. δόξα vel sim.): ita scripsi (nescio an magis placeat φίλων σοφιάτῃ): φωνὴν καὶ φιλοσοφιάτῃ V¹ Barb. φωνὴν δέξασθαι σεμνὴν καὶ φ. ceteri. Interpolatoris sunt haec de sententiae nexu nihil cogitantis; δόξα enim ἀθετεῖται non φωνή. Nescio an omnia usque ad ἀνυπάρκτων Theophrasto vindicanda sint 10 δυνατῶν V¹ Barb. || δυνατόν εἶναι] δ. ἐστι B V³ A Pet. || ἁμαρτητικούς V¹. ἁμαρτωλούς Ambr. 11 μακραίωνας εἶναι omnes praeter E. Potes hoc εἶναι retento, alterum (post δυνατόν) cum Bernardaki delere, sed cum omnino non intersit utrum absit, malui cum codice commilitari || τὴν inserui || τυφλότητι Ambr. (ἀλλὰ τυφλότητι pro πολλὴν τ. Coll. Nov.) 12 τὸ om. Ambr. || αἰρετικοῖς V Barb. Ambr. 13 οὕτω γὰρ] οὕτως γὰρ V¹. οὕτως γὰρ V² Ambr.?. οὕτως B. οὕτω E A Vat. Pet. 15 τοῦ Μητρο. omnes praeter V Barb Ambr. τοῦ libenter hic careo, ante Ἐπικ. aegre, ibique inserui 17 ἀσθενές λέγομεν, οὐ] ita V² F (teste Bernard.). ἀσθενούς λεγομένου V¹ Barb. Ambr. εἶναι ἀσθενούς λεγομένου B E A Vat Pet.

1 θηρίων πολλά <μέν> δυσκίνητα καὶ νωθρὰ ταῖς ψυχαῖς
 ὄντα πολλά δὲ ἀκόλαστα καὶ ἄτακτα τῶν συνετῶν καὶ
 πανούργων χρόνους ζῆ μακροτέρους. ὁθεν οὐκ εὖ τῷ θεῷ
 τὴν αἰδιότητα ποιοῦσιν ἐκ φυλακῆς καὶ διακρούσεως τῶν
 5 ἀναιρετικῶν. ἔδει γὰρ ἐν τῇ φύσει τοῦ μακαρίου τὸ E
 ἀπαθὲς καὶ ἀφθαρτον εἶναι, μηδεμιᾶς πραγματείας δεό-
 μενον. ἀλλ' ἴσως τὸ λέγειν πρὸς μὴ παρόντας οὐκ εὐγνω-
 μον φαίνεται. πάλιν οὖν ὁ Κλεόμβροτος ἡμῖν ὄν ἄρτι
 περὶ τῆς μεταστάσεως καὶ φυγῆς τῶν δαιμονίων ἀφῆκε
 10 λόγον ἀναλαβεῖν δίκαιός ἐστι.'

21. Καὶ ὁ ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ 'ἀλλὰ θαυμάσαιμ' ἂν'
 εἶπεν 'εἰ μὴ πολὺ φαίνεται τῶν εἰρημένων ὑμῖν ἀτοπώ-
 τερος. καίτοι δοκεῖ φυσιολογίας ἔχουσθαι, καὶ Πλάτων
 αὐτῷ παρέσχε τὸ ἐνδόσιμον οὐχ ἀπλῶς ἀποφηνάμενος
 15 δόξης <δὲ> ἀμαυρᾶς ὑπόνοιαν ἐμβαλὼν αἰνιγματώδη μετ'
 εὐλαβείας· ἀλλ' ὅμως πολλὴ γέγονε κακείνου καταβόησις F
 ὑπὸ τῶν ἄλλων φιλοσόφων. ἐπεὶ δὲ μύθων καὶ λόγων 421
 ἀναμεμιγμένων κρατῆρ ἐν μέσῳ πρόκειται (καὶ ποῦ τις <ἂν>
 ἐν εὐμενεστέροις ἀκροαταῖς ἐπιτυχῶν ὥσπερ νομίσματα
 20 ξενικὰ τούτους δοκιμάσειε τοὺς λόγους;), οὐκ ὀκνῶ χαρί-
 ζεσθαι βαρβάρου διήγησιν ἀνδρός, ὃν πλάναις πολλαῖς
 καὶ μήνυτρα τελέσας μεγάλα, περὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν
 ἀνθρώποις ἀνὰ πᾶν ἔτος ἀπαξ ἐντυγχάνοντα τᾶλλα δὲ
 συνόντα νύμφαις νομάσι καὶ δαίμοσιν, ὡς ἔφασκε, μόλις
 25 ἔξανευρῶν ἔτυχον λόγου καὶ φιλοφροσύνης. κάλλιστος μὲν
 ἦν ὢν εἶδον ἀνθρώπων ὀφθῆναι νόσου τε πάσης ἀπαθῆς

1 θηρίων (ζῶων Turnebus) Wyt.: θείων || μὲν add. Reiske
 5 αἰρετικῶν Barb. (corr. sec. m.) 6 δεομένη sec. m. Barb. 12 ὑμῖν
 Ambr. V³: ἡμῖν rell. 15 δόξης <δὲ> ἀμαυρᾶς ὑπ.] ita scripsi (δὲ
 supplet Anon. in Aldina Bodl. et indice ed. Francof.): δόξης ἀμαυρᾶς
 καὶ ὑπ. V¹ Barb. ἐκ δ. ἀμ. καὶ ὑπ. rell. Ceterum fort. scribendum ἀλλ'
 ἀμαυρῶς καὶ ὑπ. Exciderat ἀλλ', pro ἀμαυρῶς scriptum erat ἀμαυρᾶς,
 δόξης adscripsit corrector? 16 πολὺ F? E Pet. Ald. 19 ἂν inserui
 cum Wyt., retento tamen ἐν || "In ἐπιτυχῶν vitium est," Reiske,
 cui assentior. ἐπιψήχων ipse excogitavit, obvium est ἐπιτήκων sed
 sententiae parum aptum || ὡς pro ὥσπερ E A Vat. Pet. 20 οὐκ
 ὀκνῶ A (in marg.) Pet. οὐχ ὀρῶ reliqui omnes 22 post θάλασσαν
 habent εὐρον Ambr. B V³ et Aldina 24 συνόντα Reiske: σὺν ταῖς ||
 νόμασι. Explicit V

Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τιμαὶ παρ ἡμῖν ἢ καὶ παντάπασιν ἐκλελοίπασιν, μεταστάντων εἰς ἕτερον κόσμον. ἐπεὶ καὶ Σολύμους πυνθάνομαι τοὺς Λυκίων προσοίκους ἐν τοῖς μάλιστα τιμᾶν τὸν Κρόνον· ἐπεὶ δὲ ἀποκτείνας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν,
 5 Ἄρσαλον καὶ Ἄρνον καὶ Τόσοβιν, ἔφυγε καὶ μετεχώρησεν ὅποιδήποτε (τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχουσιν εἰπεῖν), ἐκεῖνον μὲν ἀμεληθῆναι, τοὺς δὲ περὶ τὸν Ἄρσαλον σκιρροὺς θεοὺς προσαγορεύεσθαι, καὶ τὰς κατάρας ἐπὶ τούτων ποιεῖσθαι δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ Λυκίους. τούτοις μὲν οὖν ὅμοια πολλὰ
 10 λαβεῖν ἔστιν ἐκ τῶν μυθολογουμένων. εἰ δὲ τοῖς νενομισμένοις τῶν θεῶν ὀνόμασι δαίμονάς τινας καλοῦμεν, E οὐ θαυμαστόν' εἶπεν ὁ ξένος· ὧ γὰρ ἕκαστος θεῶ συντέτακται καὶ οὐ τῆς δυνάμεως μετείληχεν, ἀπὸ τούτου φιλεῖ καλεῖσθαι. καὶ γὰρ ἡμῶν ὁ μὲν τίς ἐστι Δίος ὁ
 15 δὲ Ἀθηναῖος ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἢ Διονύσιος ἢ Ἑρμαῖος· ἀλλ' ἔνιοι μὲν ὀρθῶς κατα τύχην ἐκλήθησαν, οἱ δὲ πολλοὶ μηδὲν προσηκούσας ἀλλ' ἐνηλλαγμένας ἐκτήσαντο θεῶν παρωνυμίας.'

22. Σιωπήσαντος δὲ τοῦ Κλεομβρότου, πᾶσι μὲν ὁ
 20 λόγος ἐφάνη θαυμαστός. τοῦ δ' ΗΡΑΚΛΕΩΝΟΣ πυνθόμενου πῆ ταῦτα προσήκει Πλάτωνι καὶ πῶς ἐκεῖνος τὸ

1 παρ' ἡμῖν Eusebius. In Pl. codd. post γεγόνασιν collocatum erat, excideratque 2 ἐπεὶ καὶ usque ad Λυκίους citat Theodoretus Graec. Aff. Cur. p. 129 (ed. Gaisford) || σολύμοις — τοῖς — προσοίκοις Barb. (corr. sec. m.) 4 Κρόνον] Κράγον ci. Loheek (Aglaoph. p. 1186) 5 ἄρνον codd. Theodoretii. ἄροιον a h Eusebii. ἄρντον rell. ejusdem δρόνον nostri || τόσοβιν b. Theodoretii. τόσαβιν c ejusdem. τὸ σέβειν a h Eusebii. τώσοβιν rell. ejusdem et Suidas s. v. τρώσοβιν Barb. a sec. m. τρωσοβιὸν D. τρωσοβιὸν Barb. (a pr. m.) B F E. τρωσόβιον Ambr. τρωσωβιὸν A Vat. τρωσομιὸν Pet. || ἀνεχώρ. Ambr. 6 ἐκεῖνον] ita Eusebius, Theodoretus: ἐκεῖνους nostri 7 τοὺς περὶ δὲ τὸν A Vat. Pet. deest τὸν in B et Theodoretii codd. || σκιρροὺς cod. b Theodoretii. σκιροὺς codd. Eusebii. σκληροὺς cod. a Theodoretii et nostri 8 προσαγορεύεσθαι] ita cum Eusebio D Barb. Ambr. -εύοντας B Pet. -εύοντες F? E A Vat. -εὔσαι Theodoretus || τούτων Euseb. Theodor.: τούτω || 10 μυθολογουμένων] ita D Barb. Ambr. cum Eusebio: θεολογ. rell. 12 θεὸς Ambr. 13 καὶ οὐ τῆς δυνάμεως μετείληχεν] ita Eusebius: καὶ παρ' οὐ δυνάμεως καὶ τιμῆς εἴληχεν libri nostri. Ab interpolatore quodam confecta esse videntur qui non ad daemones sed ad homines haec spectare sibi persuaserat 14 Δίος Eusebius 16 μὲν οὖν F E A Vat. Pet. 18 προσωνυμίας D 21 πῆ Turn. Vulc.: μὴ || προσήκει Pet. unus: -κειν rell.

ἐνδόσιμον τῷ λόγῳ τούτῳ παρέσχεν, ὁ ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ
 m. 55 c, d) F 'εὖ μνημονεύεις' εἶπεν 'ὅτι τὴν μὲν ἀπειρίαν αὐτόθεν
 422 ἀπέγνω τῶν κόσμων, περὶ δὲ πλήθους ὠρισμένου διηπό-
 ρησε, καὶ μέχρι τῶν πέντε τοῖς ὑποτιθεμένοις κατὰ
 στοιχεῖον ἓνα κόσμον ἐπιχωρήσας τὸ εἶκός, αὐτὸς ἑαυτὸν 5
 ἐφ' ἑνὸς ἐτήρησεν. καὶ δοκεῖ τοῦτο Πλάτωνος ἴδιον εἶναι,
 τῶν ἄλλων σφόδρα φοβηθέντος τὸ πλήθος, ὡς τοὺς ἐνὶ
 τὴν ὕλην μὴ ὀρίσαντας ἀλλ' ἐκβάντας εὐθύς ἀορίστου καὶ
 χαλεπῆς ἀπειρίας ὑπολαμβάνουσης. 'ὁ δὲ ξένος' εἶπεν
 ΕΓΩ 'περὶ πλήθους κόσμων ὠριζεν ἢ Πλάτων ἢ, ὅτε 10
 συνεγένου τὰνδρὶ τούτῳ, οὐδὲ διεπειράθης;' 'ἀλλ' οὐκ
 ἔμελλον', εἶπεν ὁ ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ 'εἰ μηδὲν ἄλλο, τῶν
 περὶ ταῦτα λιπαρῆς εἶναι καὶ πρόθυμος ἀκροατῆς, ἐνδι-
 B δόντος ἑαυτὸν ἴλεω καὶ παρέχοντος; ἔλεγε δὲ μήτ' ἀπεί-
 ρους μήθ' ἓνα μήτε πέντε κόσμους, ἀλλὰ τρεῖς καὶ 15
 ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν εἶναι συντεταγμένους κατὰ σχῆμα
 τριγωνοειδές, οὗ πλευρὰν ἐκάστην ἐξήκοντα κόσμους ἔχειν.
 τριῶν δὲ τῶν λοιπῶν ἕκαστον ἰδρῦσθαι κατὰ γωνίαν,
 ἀπτεσθαι δὲ τοὺς ἐφεξῆς ἀλλήλων ἀτρέμα περιιόντας
 ὡσπερ ἐν χορείᾳ· τὸ δ' ἐντὸς ἐπίπεδον τοῦ τριγώνου 20
 κοινὴν ἐστὶν εἶναι πάντων, καλεῖσθαι δὲ πεδίον ἀλη-
 θείας, ἐν ᾧ τοὺς λόγους καὶ τὰ εἶδη καὶ τὰ παραδείγματα
 τῶν γεγονότων καὶ τῶν γενησομένων ἀκίνητα κεῖσθαι, καὶ
 περὶ αὐτὰ τοῦ αἰῶνος ὄντος οἶον ἐπορροῆν ἐπὶ τοὺς
 κόσμους φέρεσθαι τὸν χρόνον. ὅψιν δὲ τούτων καὶ θεᾶν
 C ψυχαῖς ἀνθρωπίναις ἀπαξ ἐν ἔτεσι μυρίοις ὑπάρχειν, ἄν

1 τούτῳ om. D 3 τὸν κόσμον idem 7 φοβηθέντος scripsi:
 φοβηθέντων || pro ὡς τοὺς Barb. habet a pr. m. αὐτοὺς (corr. sec. m.)
 || ἐνὶ Wytt.: ἐπὶ 8 ἀοράτου E 9 εἶπεν A E Vat. Pet. 10 ὠριζεν]
 ejus loco lac. in E 7 litt. || ἢ πλ. libri; corr. Xylander || ἢ ὅτε συν.
 (ἢ οὐδὲν συν. Turn.) Wytt. idemque in versionibus significaverant Xylander,
 Amvot. ὅθεν εὖ (eorum loco lac. in E 5 litt.) ἐγένου libri 12 μηδὲν
 ἄλλο (superscripto in Barb. a pr. m. μηδένι ἄλλῳ) τῷ libri: corr.
 Meziriac 14 ἔλεγε κτλ. Cf. Proclum In Timaeum p. 138 B 16 κατὰ
 om. B F A E Vat. Pet. 17 οὗ πλ. — λοιπῶν in marg. add. sec. m.
 Barb. Ceterum Proclus habet καθ' ἐκάστην γωνίαν ἓνα, τοιοῦτους
 οἶος ὁ ἡμᾶς περιέχων, unde licet autumare aliquid hic excidisse
 19 τῶν ἐφεξῆς D 21 εἶναι π.] π. εἶναι Ambr. 25 κόσμους unus
 E: χρόνους roll.

γε εὖ βιώσωσι· καὶ τῶν ἐνταῦθα τελετῶν τὰς ἀρίστας
ἐκείνης ὄνειρον εἶναι τῆς ἐποπτείας καὶ τελετῆς· καὶ τοὺς
λόγους ἀναμνήσεως ἕνεκα τῶν ἐκεῖ φιλοσοφεῖσθαι καλῶν
ἢ μάτην περαίνεσθαι. ταῦτ' ἔφη 'περὶ τούτων μυθο-
λογοῦντος ἤκουον ἀτεχνῶς καθάπερ ἐν τελετῇ καὶ μνήσει,
μηδεμίαν ἀπόδειξιν τοῦ λόγου μηδὲ πίστιν ἐπιφέροντος.

23. ΚΑΓΩ τὸν Δημήτριον προσαγορεύσας 'πῶς ἔχει'
ἔφην 'τὰ τῶν μνηστήρων ἔπη, τὸν Ὀδυσσεά θαυμασάντων
τὸ τόξον μεταχειριζόμενον;' ὑπομνησθέντος δὲ τοῦ Δημη-
10 τρίου, 'ταῦτ' ἔφην 'ἐπέρχεται κάμοι περὶ τοῦ ξένου
εἰπεῖν. (φ 397)

'ἢ τις θηητήρ καὶ ἐπικλοπος ἔπλετο'

D

δογμάτων τε καὶ λόγων παντοδαπῶν, καὶ πολυπλανῆς ἐν
γράμμασι καὶ οὐ βάρβαρος ἀλλ' Ἑλλήν γένος ἦν, πολλῆς
15 Ἑλληνίδος μούσης ἀνάπλεως. ἐλέγχει δ' αὐτὸν ὁ τῶν
κόσμων ἀριθμὸς οὐκ ὦν Αἰγύπτιος οὐδὲ Ἰνδὸς ἀλλὰ
Δωριεὺς ἀπὸ Σικελίας, ἀνδρὸς Ἰμεραίου τοῦνομα Πέτρωνος·
αὐτοῦ μὲν ἐκείνου βιβλίδιον οὐκ ἀνέγνω οὐδὲ οἶδα δια-
σφζόμενον· Ἰππυς δὲ ὁ Ῥηγῖνος, οὗ μέμνηται Φανίας ὁ
20 Ἐρέσιος, ἱστορεῖ δόξαν εἶναι ταύτην Πέτρωνος καὶ λόγον,
ὡς ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα καὶ τρεῖς κόσμους ὄντας ἀπτο-
μένους δὴ ἀλλήλων κατὰ στοιχεῖον· ὅτι δὴ τοῦτ' ἐστὶ, τὸ E
κατὰ στοιχεῖον ἀπτεσθαι, μὴ προσδιασαφῶν μηδ' ἄλλην
τινὰ πιθανότητα προσάπτων.' ὑπολαβὼν δ' ὁ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
25 'τίς δ' ἄν' εἶπεν 'ἐν τοιούτοις προστάγμασιν εἶη πιθα-
νότης, ὅπου καὶ Πλάτων οὐδὲν εἰπὼν εὐλογον οὐδ' εἰκὸς
οὕτω κατέβαλε τὸν λόγον;' καὶ ὁ ΗΡΑΚΛΕΩΝ 'ἀλλὰ μὴν

3 ἀναμνήσεως Wyt.: ἀνέμνησας Ambr. ἀνέμνησεν rell. 4 ἔφη
Meziriac: ἔφην 8 ἔφη D Barb. (corr. sec. m.) F A Vat. Pet. 10 τοῦ
om. E? Ald. 12 ἢ τις Ambr. unus ἢ τις D? Barb. εἰ τις rell. ||
θηητήρ libri 13 τε Barb. (a pr. m. superscriptum) Ambr. Pet. Aldina.
δὲ Barb. (in textu) et rell. 17 πτέρωνος in marg. scripsit sec. m.
Barb. 19 ὁ καὶ δηγεινὸς Ambr. 20 αἰρέσιος (αἰρ. Ambr.) libri;
corr. Xylander 22 δὴ ἄλλ. unus Barb.: δ' ἄλλ. rell. || ὅτι δὴ] ὅτι
δὲ Barb (corr. sec. m.) D || τὸ habet unus Barb. a sec. m. 24 δ' ὁ
Bernardakis: δὲ 25 προστάγμασιν unus Barb. πράγμασιν rell.
27 οὕτως omnes, ut videtur, praeter B || κατέβαλε soli Barb. (a pr. m.
superscriptum) E Aldina κατέλαβε rell.

This page is locked to free members
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

γὰρ οὕτως ἔφην ἄφέντας ἤδη τὸν περὶ χρηστηρίων λόγον
ὡς τέλος ἔχοντα, μεταλαμβάνειν ἕτερον τοσοῦτον; ἄφέντας
εἶπεν ὁ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ἐκεῖνον, ἀλλὰ μὴ παρελ- C
θόντας τοῦτον ἀντιλαμβάνομενον ἡμῶν. οὐ γὰρ ἐνδιατρί-
ψομεν, ἀλλ' ὅσον ἱστορῆσαι τὴν πιθανότητα θιγόντες
αὐτοῦ μέτιμεν ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν.'

24. (1) Ἐφην ΕΓΩ 'τὰ κωλύοντα
ποιεῖν κόσμους ἀπείρους οὐκ ἀπείργει πλείονας ἑνὸς
ποιεῖν. καὶ γὰρ ὅσιν ἐστὶν εἶναι καὶ μαντικὴν καὶ
10 πρόνοιαν ἐν πλείοσι κόσμοις, καὶ τὸ μικροτάτην τύχην
παρεμπίπτειν, τὰ δὲ πλεῖστα καὶ μέγιστα τάξει λαμ-
βάνειν γένεσιν καὶ μεταβολήν, ὧν οὐδὲν ἢ ἀπειρία
δέχεσθαι πέφυκεν. (2) ἔπειτα τῷ λόγῳ μᾶλλον ἔπεται
τὸ τῷ θεῷ μὴ μονογενῆ μηδ' ἔρημον εἶναι τὸν κόσμον.
15 ἀγαθὸς γὰρ ὧν τελέως οὐδεμιᾶς ἀρετῆς ἐνδεής ἐστίν,
ἤκιστα δὲ τῶν περὶ δικαιοσύνην καὶ φιλίαν· κάλλιστα D
γὰρ αὐταὶ καὶ θεοῖς πρέπουσαι. μάτην δὲ οὐδὲν ἔχειν
οὐδ' ἄχρηστον θεὸς πέφυκεν. εἰσὶν οὖν ἕκτος ἕτεροι θεοὶ
καὶ κόσμοι, πρὸς οὓς χρῆται ταῖς κοινωνικαῖς ἀρεταῖς·
20 οὐ γὰρ πρὸς αὐτὸν οὐδὲ μέρος αὐτοῦ χρῆσις ἐστὶ δικαιο-
σύνης ἢ χάριτος ἢ χρηστότητος ἀλλὰ πρὸς ἄλλους. ὥστε
οὐκ εἰκὸς ἀφιλον οὐδ' ἀγείτονα τόνδ' οὐδ' ἄμικτον ἐν
ἀπείρῳ κενῷ τὸν κόσμον σαλεύειν. (3) ἐπεὶ <δὲ> καὶ
τὴν φύσιν ὁρῶμεν <τὰ> καθ' ἕκαστα γένεσιν καὶ εἶδεσιν
25 οἷον ἀγγείοις ἢ περικαρπίοις [σπέρματος] περιέχουσιν·

1 τῶν (ita Pet.) περὶ τῶν χρ λ. Ambr. 2 μεταλαβεῖν Barb.
3 ἀλλὰ μὴ — ἡμῶν] eorum loco lac. in E 50 litt. 7 Πρῶτον κτλ.]
argumenta numeris distinxi 9 ὅσιν scripsi: ὅσον libri. οἷον τε
Xylander 11 τάξει D Barb. Ambr. F τάξιν reliqui || λαμβάνειν D
(teste Bernard.) -νει reliqui. Post hanc vocem habet D (eodem teste)
πρὸς quod conjecerat Reiske 14 τῷ τῷ θεῷ D? Ambr. τῷ
θεῷ τὸ (add. τὸ sec. m.) Barb. 16 τῶν unus Barb. τῷ (τὸ Ambr.)
rell. || κάλλιστα — πρέπουσαι] αὐταὶ dedi cum Turnebio Vul-
cobio, Reiskio pro αὐτῷ librorum; sed haec sana esse vix credo.
Offendunt καὶ θεοῖς quorum loco desidero καὶ μάλιστα θεῷ
19 οὓς Turn. Vulc.: οἷς 20 οὐδὲ γὰρ B A E Vat. Pet. || αὐτὸν
unus B: αὐτὸν rell. || αὐτοῦ scripsi: αὐτοῦ 21 ἀρετῆς pro χάριτος
Ambr. || ἀλλήλους Barb. 22 τόνδ' οὐδ'] τὸν οὐδ' D Barb. τοῦδ'
Pet. 23 δὲ inserui 24 τὰ inseruit Stephanus? 25 περικαρποῖς
D Barb. περὶ καρποῖς Ambr. || σπέρματος seclisit Bernardakis

Ε (οὐδὲν γὰρ ἐν ἀριθμῷ τῶν ὄντων ἔστιν, οὗ γε μὴ λόγος ὑπάρχει κοινός, οὐδὲ τυγχάνει τῆς τοιαύτης προσηγορίας ὃ μὴ κοινῶς ποιὸν <ἦ> ἰδίως ἔστιν. ὁ δὲ κόσμος οὐ λέγεται κοινῶς εἶναι ποιός· ἰδίως τοίνυν ποιός ἔστιν ἐκ διαφορᾶς τῆς πρὸς ἄλλα συγγενῆ καὶ ὁμοειδῆ γεγονώς⁵ τοιοῦτος.)· εἰ γ' ἄρ' οὐτ' ἄνθρωπος εἷς οὔτε ἵππος εἷς ἐν τῇ φύσει γέγονεν οὔτε ἄστρον οὔτε θεὸς οὔτε δαίμων, τί κωλύει μηδὲ κόσμον ἓνα τὴν φύσιν ἔχειν ἀλλ' ἢ πλείονας; ὁ γὰρ λέγων, ὅτι καὶ γῆν μίαν ἔχει καὶ θάλατταν, ἐμφανές τι παρορᾷ τὸ τῶν ὁμοιομερῶν· τὴν τε¹⁰ γὰρ γῆν εἷς ὁμώνυμα μέρη καὶ τὴν θάλατταν ὡσαύτως
 F διαιροῦμεν· τοῦ δὲ κόσμου μέρος οὐκέτι κόσμος [ἀλλ' ἐκ διαφορῶν φύσεων συνέστηκε].

424 25. (4) 'Καὶ μὴν ὃ γε μάλιστα φοβηθέντες ἔνιοι καταναλίσκουσιν τὴν ὕλην εἰς τὸν κόσμον ἅπασαν, ὡς¹⁵ μηδὲν ὑπολειπόμενον ἐκτὸς ἐνστάσεσιν ἢ πληγαῖς διαταράττοι τὴν τοῦδε σύστασιν, οὐκ ὀρθῶς ἔδεισαν. πλείονων γὰρ ὄντων κόσμων ἰδίᾳ δ' ἐκάστου συνειληχότος οὐσία καὶ ὕλη μέτρον ὠρισμένον ἐχούση καὶ πέρασ, οὐδὲν ἄτακτον

1 οὐδὲν γὰρ usque ad τοιοῦτος] loci in libris turbati redintegrationem debemus Wyttenbachio, Emperio, Madvigio || οὗ γε μὴ Wytt.: οὐδὲ μὴ D Barb. Ambr. οὐδὲ μὴν rell. 2 ὑπάρχη Ambr.

(ὑπάρχει^η Coll. Nov.) || τῆς τοιαύτης προσ. Pet. 3 ποιὸν unus Barb. (ut videtur) ποιῶν Ambr. ποιῖον (ποιός Pet.) rell. || ἦ inseruit Madvig || οὐ om. B 4 κοινῶς εἶναι ποιός· ἰδίως] correxerunt Emperius, Madvig: κοινός εἶναι ποιός (unus D ποιῖοι rell.) δ' ὡς libri excepto E qui loco ποιός δ' ὡς τοίνυν lacunam 17 litt. habet || ποιός unus Barb.: ποιός rell. 5 ἄλλα συγγενῆ καὶ ὁμοειδῆ] dedi cum Wytt., Emperio: ἄλλας συγγενοῦς καὶ ὁμοειδῆς D. ἄλλας (ἄλληλα F B E A Vat. Pet.) συγγενῆς καὶ μονοειδῆς rell. Aequè libenter scriberem ἄλλους συγγενεῖς καὶ ὁμοειδεῖς 6 γ' ἄρ' scripsi: γὰρ || οὔτε ἄνθρ.] om. οὔτε E Vat. || ἵππος εἷς unus Ambr. deest εἷς in rell. 7 ἐν τῇ om. D 8 ἀλλ' ἦ] ita libri omnes excepto, ut videtur, A, qui ἀλλὰ cum Aldina 9 θάλασσαν D Ambr. B A 10 παρορᾷ τὸ] in B deest τὸ, παρορᾷ τὸ Ambr. 12 ἀλλ' ἐκ — συνέστηκε uncis inclusi. Superflua sunt, gravissimeque offendit φύσεων. Si hoc cum B omittas διαφορῶν scribendum (p. 90, 15) 16 ὑπολειπόμενον Turn. Vule.: -ομένην libri 18 οὐσίαν καὶ ὕλην — ἔχουσιν secundis curis pr. m. Barb. (vulgatum reposuit sec. m.). Verbo συλλαγχάνειν abuti solet Plutarchus (vide Wytt. ad 363B). συνειλ. hic idem valet atque συνεστῶτος ἅμα

οὐδ' ἀκατακόσμητον οἶον περιίττωμα λειψθήσεται προσ-
πίπτον ἔξωθεν. ὁ γὰρ περὶ ἕκαστον λόγος ἐγκρατῆς
ῶν τῆς συννενημένης ὕλης οὐδὲν ἔκφορον ἐάσει καὶ
πλανώμενον ἐμπεσεῖν εἰς ἄλλον οὐδὲ εἰς ἑαυτὸν ἐξ ἄλλου,
5 διὰ τὸ μήτε πλήθος ἀόριστον καὶ ἄπειρον τὴν φύσιν B
ἔχειν μήτε κίνησιν ἄλογον καὶ ἄτακτον. εἰ δὲ καὶ τις **
ἀλόγως ἀπορρνεῖσα φέρεται πρὸς ἑτέρους ἀφ' ἑτέρων,
ὁμόφυλον (εἰκὸς) εἶναι καὶ προσηνῆ καὶ πᾶσιν ἠπίως
ἐπιμιγνυμένην ὥσπερ αἱ τῶν ἀστέρων αὐγαὶ καὶ συγκρά-
10 σεις, αὐτοὺς τε τέρπεσθαι καθορῶντας ἀλλήλους εὐμενῶς,
θεοῖς τε πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς καθ' ἕκαστον οὔσι παρέχειν
ἐπιμιξίας καὶ φιλοφροσύνας. ἀδύνατον γὰρ οὐδὲν ἐστι
τούτων οὔτε μυθῶδες οὔτε παράλογον· εἰ μὴ νῆ Δία τὰ
τοῦ Ἀριστοτέλους ὑπόψονται τινες ὡς φυσικῶς ἔχοντα.
15 τῶν γὰρ σωμάτων ἑκάστου τόπον οἰκεῖον ἔχοντος, ὡς
φησιν, ἀνάγκη τὴν γῆν πανταχόθεν ἐπὶ τὸ μέσον φέρεσθαι
καὶ τὸ ὕδωρ ἐπ' αὐτῆς διὰ βᾶρος ὑφιστάμενον τοῖς C
κουφοτέροις. ἂν οὖν πλείονες ὦσι κόσμοι, συμβήσεται
τὴν γῆν πολλαχοῦ μὲν ἐπάνω τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ ἀέρος
20 κεῖσθαι πολλαχοῦ δ' ὑποκάτω· καὶ τὸν ἀέρα καὶ τὸ ὕδωρ
ὁμοίως, πῆ μὲν ἐν ταῖς κατὰ φύσιν πῆ δ' ἐν ταῖς παρὰ
φύσιν χώραις ὑπάρχειν. ὧν ἀδυνάτων ὄντων, ὡς οἶεται,

(De Cao
p. 276)

2 λόγος Turn. Vulc. λόγον, ut videtur, libri omnes 4 ἄλλο D
6 τις ** ἀλόγως] ita scripsi (malim παραλόγως): τις ἄλογος Ambr.
deest ἀλογ. in rell. omnibus. Exciderat fort. ἴτις (de ἀκτίς non cogi-
tandum). Potes deleto, quod posui, lacunae signo, pro τις scribere
λεπίς 7 ἀπορρνεῖσα unus Ambr. (v in ras.). ἀπορροή καὶ Barb.
ἀπορροή rell. 8 εἰκὸς hic inseruit Bernardakis (post ἠπίως in-
seruit Wytt.) || ἠπίως unus D. οἰκείως rell. 9 αὐγαὶ] αὐται D
Barb. (καὶ erasit pr. m.) 13 οὐδὲ D F Vat. Pet. || τὰ τοῦ ἀρ. unus Ambr.
(cum Aldina). τὰ ἀρ. A. τοῦ ἀρ. D Barb. F. τοῖς ἀρ. B E Vat. Pet.
14 φυσικῶς Barb. (adscr. sec. m. λείπει τὸν λόγον) Ambr. (ci. Leonicus)
φυσικὰς D, Aldina φυσικὰς αἰτίας rell. 21 πῆ μὲν usque ad ὄντων] ita
scripsi cum Bernardaki. In libris mira varietas πῆ (ποῖ E A Vat. Pet.)
μὲν ἐν ταῖς κ. φ. χωραῖς ὑπάρχειν ὧν ἀδ. ὄντων D Barb. F E A Vat.
Pet. πῆ μὲν ἐν ταῖς κ. φ. χ. ὑπ. πῆ δ' οὔτων ὄντων Ambr. πῆ μὲν ἐν
ταῖς κ. φ. χ. ὑπ. πῆ δ' ἐν ταῖς παρὰ φύσιν ὧν ἀδ. ὄντων B. Bona
quidem haec sed interpolata. De scriptura Ambrosiani si, ut mihi per-
suasi, ex πῆ δ' αὐ τοῦναντίον (exciderunt propter homoioteleuton ὧν
ἀδ. ὄντων) orta sit, valde dubito genuina sit necne

Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

μετακοσμούμενα ταῖς οὐσίαις ἕκαστα καὶ τὰς χώρας ἅμα
 συμμεταβάλλειν· αἱ μὲν γὰρ διακρίσεις ἀπὸ τοῦ μέσου
 τὴν ὕλην αἰρομένην ἄνω κύκλῳ διανέμουσιν· αἱ δὲ
 συγκρίσεις καὶ πυκνώσεις πιέζουσι κάτω πρὸς τὸ μέσον F
 6 καὶ συνελαύνουσι.'

27. 'Περὶ ὧν οὐκ ἀναγκαῖον ἐνταῦθα πλείοσι λόγοις
 χρῆσθαι. ἦν γὰρ ἄν τις ὑπόθῃται τῶν παθῶν τούτων
 καὶ μεταβολῶν αἰτίαν εἶναι δημιουργόν, αὕτη συνέξει τῶν
 κόσμων ἕκαστον ἐν ἑαυτῷ. καὶ γὰρ γῆν καὶ θάλατταν
 10 ἕκαστος ἔχει κόσμος· ἔχει γὰρ καὶ μέσον ἕκαστος ἴδιον, 425
 καὶ πάθη σωμάτων καὶ μεταβολὰς καὶ φύσιν καὶ δύναμιν,
 <ἧ> σώζει καὶ φυλάττει κατὰ χώραν ἕκαστον. τοῦ μὲν
 γὰρ ἐκτός, εἴτ' οὐδὲν ἐστὶν εἴτε κενὸν ἄπειρον, οὐχ ὑπάρχει
 μέσον, ὡς εἴρηται· πλειόνων δὲ κόσμων ὄντων, καθ'
 15 ἕκαστον ἐστὶν ἴδιον μέσον· ὥστε κινήσεις ἰδία τοῖς μὲν
 ἐπὶ τοῦτο τοῖς δ' ἀπὸ τούτου τοῖς δὲ περὶ τοῦτο, καθάπερ
 αὐτοὶ διαιροῦσιν. ὁ δ' ἀξιῶν, πολλῶν μέσων ὄντων, ἐφ'
 ἐν μόνον ὠθεῖσθαι τὰ βάρη πανταχόθεν, οὐδὲν διαφέρει
 τοῦ, πολλῶν ὄντων ἀνθρώπων, ἀξιοῦντος εἰς μίαν φλέβα
 20 τὸ πανταχόθεν αἷμα συρρεῖν καὶ μιᾷ μήνιγγι τοὺς πάν-
 των ἐγκεφάλους περιέχεσθαι, δεινὸν ἠγούμενος, εἰ τῶν
 φυσικῶν σωμάτων οὐ μίαν ἅπαντα τὰ στερρὰ καὶ μίαν B
 τὰ μανὰ χώραν ἐφέξει. καὶ γὰρ οὗτος ἄτοπος ἐστὶ
 κἀκεῖνος ἀγανακτῶν εἰ τὰ ὅλα τοῖς αὐτῶν μέρεσι χρῆται
 25 τὴν κατὰ φύσιν θέσιν ἔχουσιν ἐν ἐκάστῳ καὶ τάξιν.
 ἐκεῖνο γὰρ ἦν ἄτοπον εἴ τις ἔλεγε κόσμον εἶναι τὸν ἐν

4 μέσον] μέτρον D Barb. Ambr. 7 ἧ pro ἦν D 8 τῶν μεταβ.
 omnes praeter Barb. || τὸν κόσμον libri: corr. Reiske 9 ἑαυτῷ] αὐτῷ
 Barb. αὐτῷ D Ambr. || καὶ γὰρ — ἔχει γὰρ. Haud satis intelligo.
 Vel Plutarchus ipse sui epitomator, vel alius, argumentum resecando
 obscuravit. Requiro καὶ γὰρ εἰ γῆν — ἔχει καὶ μέσον 12 ἧ
 inseruit Meziriac || σώζει κατὰ χώρ. καὶ φυλ. B F E A Vat. Pet.
 13 οὐκ ὑπάρχει scripsi: οὐ συμπαρέχει Ambr. (qui μέρος pro μέσον).
 οὐ παρέχει rell. 15 ὥστ' ἐστὶν conj. Bernardakis 19 τοῦ τὸ
 πολλῶν D. τοῦδε π. Ambr. 22 στερρὰ unus D: στερεὰ rell.
 23 ὑφέξει Ambr. 24 ἑαυτῶν Ambr. αὐτῶν D B F || χρῆσθαι A?
 Aldina 25 ἐχ. θ. ἐν ἐκ. καὶ τ. Barb. θ. ἐχ. καὶ τ. ἐν ἐκ. Ambr.
 26 ἐν αὐτῷ (ἐν ἑαυτῷ Coll. Nov.) F E. Corrupta haec. Quae proposuit
 Madvig nimis a traditis recedunt, neque placent Bernardakis ἐν αὐτῷ
 κάτω. Scribendumne ἐνδοτάτω?

αὐτῷ σελήνην ἔχοντα καθάπερ ἄνθρωπον ἐν ταῖς πτέρυγαις
τὸν ἐγκέφαλον φοροῦντα καὶ τὴν καρδίαν ἐν τοῖς κροτά-
φοις. τὸ δὲ πλείονας ποιῶντας χωρὶς ἀλλήλων κόσμους
ἅμα τοῖς ὅλοις τὰ μέρη συναφορίζειν καὶ συνδιαίρειν οὐκ
C ἄτοπον· ἢ γὰρ ἐν ἐκάστῳ γῆ καὶ θάλασσα καὶ οὐρανὸς
κείσεται κατὰ φύσιν ὡς προσήκει, τό τε ἄνω καὶ κάτω
καὶ κύκλῳ καὶ μέσον οὐ πρὸς ἄλλον οὐδ' ἐκτὸς ἀλλ' ἐν
ἑαυτῷ καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔχει τῶν κόσμων ἕκαστος.'

28. 'Ὅν μὲν γὰρ ἔξω τοῦ κόσμου λίθον ὑποτίθενται
τινες οὔτε μονῆς εὐπόρως παρέχει νόησιν οὐδὲ κινήσεως. 10
πῶς γὰρ ἢ μενεῖ βάρος ἔχων ἢ κινήσεται πρὸς τὸν κόσμον,
ὡσπερ τὰ λοιπὰ βάρη, μήτε μέρος ὦν αὐτοῦ μήτε συντε-
ταγμένος εἰς τὴν οὐσίαν; γῆν δ' ἐν ἑτέρῳ κόσμῳ περιεχο-
μένην καὶ συνδεδεμένην οὐκ ἔδει διαπορεῖν ὅπως οὐκ
ἐνταῦθα μεταχωρεῖ διὰ βάρος ἀπορραγεῖσα, δι' ὅλου τὴν
D φύσιν ὀρῶντας καὶ τὸν τόνον ὑφ' οὗ συνέχεται τῶν μερῶν
ἕκαστον. ἐπεὶ μὴ πρὸς τὸν κόσμον ἀλλ' ἐκτὸς αὐτοῦ τὸ
κάτω καὶ ἄνω λαμβάνοντες, ἐν ταῖς αὐταῖς ἀπορίαις
Ἐπικούρῳ γενησόμεθα κινουῦντι τὰς ἀτόμους ἀπάσας εἰς
τοὺς ὑπὸ πόδας τόπους, ὡσπερ ἢ τοῦ κενοῦ πόδας ἔχον- 10
τος ἢ τῆς ἀπειρίας ἐν αὐτῇ κάτω τε καὶ ἄνω διανοῆσαι
διδούσης. διὸ καὶ Χρῦσιππον ἔστι θαυμάζειν, μᾶλλον
δὲ ὅλως διαπορεῖν, ὅτι δὴ παθῶν τὸν κόσμον ἐν μέσῳ
φησὶν ἰδρῦσθαι, καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ τὸν μέσον τόπον
αἰδίως κατειληφυῖαν οὐχ ἥκιστα τούτῳ συνεργεῖν καὶ 25
E πρὸς τὴν διαμονὴν καὶ οἴονεῖ ἀφθαρσίαν. ταυτὶ γὰρ ἐν
τῷ τετάρτῳ περὶ Δυνατῶν λέγει, μέσον τε τοῦ ἀπείρου
τόπον οὐκ ὀρθῶς ὄνειρώττων ἀτοπώτερον τε τῆς διαμονῆς
τοῦ κόσμου τῷ ἀνυπάρκτῳ μέσῳ τὴν αἰτίαν ὑποτιθεῖς·
καὶ ταῦτα πολλάκις εἰρηκῶς ἐν ἑτέροις ὅτι ταῖς εἰς τὸ 30

8 ἕκαστον Barb. 10 ὄνησιν F || οὐδὲ κιν. D Barb. Ambr.
οὔτε κιν. roll. 11 εἰ μενεῖ D Barb. 13 γῆν Turn. Vale.: τὴν
15 δι' ὅλου] ita D Barb. τοῦ ὅλου roll. 21 αὐτῇ κάτω τε.
Explicit D (teste Konto) 25 τούτῳ Turn. Vale. || συνεργεῖν καὶ
(συνεργεῖσθαι Wytt.) scripsi (cf. verba ipsa Chrysippi citata 1054 D):
συνεργεῖσθαι libri 29 ὑποθεῖς Barb. Ambr. E

αὐτῆς μέσον ἢ οὐσία καὶ ταῖς ἀπὸ τοῦ αὐτῆς μέσου διοικεῖται καὶ συνέχεται κινήσεσι.'

29. 'Καὶ μὴν τὰ γε ἄλλα τῶν Στωικῶν τίς ἂν φοβη-
 θείη, πυνθανομένων πῶς εἰμαρμένη μία μενεῖ καὶ πρόνοια,
 5 καὶ οὐ πολλοὶ Δίης καὶ Ζῆνες ἔσονται, πλειόνων ὄντων
 κόσμων; πρῶτον μὲν γὰρ εἰ τὸ πολλοὺς εἶναι Δίας καὶ
 Ζῆνας ἄτοπόν ἐστι, πολλῶ δῆπουθεν ἔσται τὰ ἐκείνων
 ἄτοπώτερα· καὶ γὰρ ἡλίους καὶ σελήνας καὶ Ἀπόλλωνας F
 καὶ Ἀρτέμιδας καὶ Ποσειδῶνας ἐν ἀπείροις κόσμων
 10 περιόδοις ἀπείρους ποιοῦσιν. ἔπειτα τίς ἀνάγκη πολλοὺς
 εἶναι Δίας, ἂν πλείονες ὡσι κόσμοι, καὶ μὴ καθ' ἕκαστον
 ἄρχοντα πρῶτον καὶ ἡγεμόνα τοῦ ὅλου θεὸν ἔχοντα καὶ
 νοῦν καὶ λόγον, οἷος ὁ παρ' ἡμῖν κύριος ἀπάντων 426
 καὶ πατήρ ἐπονομαζόμενος; ἢ τί κωλύσει τῆς τοῦ
 15 Διὸς εἰμαρμένης καὶ προνοίας ὑπηκόους πάντας εἶναι,
 καὶ τοῦτον ἐφορᾶν ἐν μέρει καὶ κατευθύνειν, ἐνδιδόντα
 πᾶσιν ἀρχὰς καὶ σπέρματα καὶ λόγους τῶν περαινομένων;
 οὐ γὰρ ἐνταῦθα μὲν ἐν συνίσταται σῶμα πολλάκις ἐκ
 διεστώτων σωμάτων, οἷον ἐκκλησία καὶ στρατεύμα καὶ
 20 χορός· ὧν ἕκαστῳ καὶ ζῆν καὶ φρονεῖν καὶ μανθάνειν
 συμβέβηκεν, ὡς οἶεται Χρῦσιππος· ἐν δὲ τῷ παντὶ δέκα
 κόσμους ἢ πεντήκοντα <ἢ> καὶ ἑκατὸν ὄντας ἐνὶ χρῆσθαι
 λόγῳ καὶ πρὸς ἀρχὴν συντετάχθαι μίαν ἀδύνατόν ἐστιν.
 ἀλλὰ καὶ πάνυ πρέπει θεοῖς ἢ τοιαύτη διάταξις· οὐ γὰρ B
 25 ὡς σμήνους ἡγεμόνας δεῖ ποιεῖν ἀνεξόδους οὐδὲ φρουρεῖν
 συγκλείσαντας τῇ ὕλῃ μᾶλλον δὲ συμφράξαντας, ὥσπερ
 οὔτοι τοὺς θεοὺς ἀέρων ἕξεις ποιᾶς καὶ ὑδάτων καὶ
 πυρὸς δυνάμεις ἐγκεκραμένας ἡγούμενοι συγγεννώσι τῷ
 κόσμῳ καὶ πάλιν συγκατακαίουσιν, οὐκ ἀπολύτους οὐδ'
 30 ἔλευθέρους οἷον ἡνιόχους ἢ κυβερνήτας ὄντας ἀλλ', ὥσπερ

1 τοῦ αὐτῆς F A E Vat. Pet. τῆς αὐτῆς Barb. τῆς αὐτῆς Ambr.
 τοῦ αὐτοῦ B 3 τὰλλα pro τὰ γ' ἄλλα Ambr. 4 μενεῖ Bernardakis:
 μένει 12 ἡγεμόνα] ἦν μόνα Barb. Ambr. 13 οἷον Barb. Ambr. A
 14 ὀνομαζ. B 18 ἐν συνίσταται unus A (cum Aldina), ut videtur. ἐν
 συνίστασθαι Barb. Ambr. F. ἐνὶ συνίστασθαι rell. 19 καὶ στρ. om. B
 21 δύο pro δέκα idem 22 ἢ καὶ (ἢ Wytt.) scripsi: καὶ libri
 27 ποιᾶς Reiske: ποιοῦντας (-τες A Pet.) libri

This page is locked to free members
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

31. Ἐγὼ μὲν οὖν τοσαῦτα εἰπὼν ἐπέσχον. ὁ δὲ
 ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ οὐ πολὺν χρόνον διαλιπὼν 'το μὲν ἀληθές'
 ἔφη 'περὶ τούτων οὕτως ἔχειν ἢ ἑτέρως οὐκ ἂν ἔγωγε
 δισχυρισαίμην· εἰ δὲ τὸν θεὸν ἐκβιβάζομεν ἑνὸς κόσμου,
 5 διὰ τί πέντε μόνων ποιοῦμεν οὐ πλειόνων δημιουργόν,
 καὶ τίς ἔστι τοῦ ἀριθμοῦ τούτου πρὸς τὸ πλῆθος λόγος,
 ἡδῖον ἂν μοι δοκῶ μαθεῖν ἢ τῆς ἑνταῦθα τοῦ E καθιε-
 ρώσεως τὴν διάνοιαν. οὔτε γὰρ τρίγωνος ἢ τετράγωνος
 οὔτε τέλειος ἢ κυβικός οὔτ' ἄλλην τινὰ φαίνεται κομψό-
 10 τητα παρέχων τοῖς ἀγαπῶσι τὰ τοιαῦτα καὶ θαυμάζουσιν. F
 ἢ δ' ἀπὸ τῶν στοιχείων ἔφοδος, ἣν αὐτὸς ὑπηνίξατο,
 πάντῃ δυσληπτός ἐστι καὶ μηδὲν ὑποφαίνουσα τῆς
 ἐκεῖνον ἐπεσπασμένης πιθανότητος εἰπεῖν, ὡς εἰκός ἐστι 427
 πέντε σωμάτων ἰσογωνίων καὶ ἰσοπλεύρων καὶ περιεχο-
 15 μένων ἴσοις ἐπιπέδοις ἐγγενομένων τῇ ὕλῃ τοσούτους
 εὐθύς ἐξ αὐτῶν ἀποτελεσθῆναι κόσμους.'

32. 'Καὶ μὴν' ἔφην ΕΓΩ 'δοκεῖ Θεόδωρος ὁ Σολεὺς
 οὐ φαύλως μετιέναι τὸν λόγον, ἐξηγούμενος τὰ μαθημα-
 τικὰ τοῦ Πλάτωνος. μέτεισι δὲ οὕτως. πυραμῖς καὶ
 20 ὀκτάεδρον καὶ εἰκοσάεδρον καὶ δωδεκάεδρον, ἃ πρῶτα
 τίθεται Πλάτων, καλὰ μὲν ἐστὶ πάντα συμμετρίας λόγων
 καὶ ἰσότησι, καὶ κρεῖσσον οὐδὲν αὐτῶν οὐδ' ὁμοιον ἄλλο
 συνθεῖναι τῇ φύσει καὶ συναρμόσαι λέλειπται. μιᾶς γε
 μὴν πάντα συστάσεως οὐκ εἴληχεν οὐδ' ὁμοίαν ἔχει τὴν
 25 γένεσιν, ἀλλὰ λεπτότατον μὲν ἐστὶ καὶ μικρότατον ἢ B
 πυραμῖς, μέγιστον δὲ καὶ πολυμερέστατον τὸ δωδεκάεδρον·
 τῶν δὲ λειπομένων δυεῖν τοῦ ὀκταέδρου μείζον ἢ διπλά-
 σιον πλήθει τριγώνων τὸ εἰκοσάεδρον. διὸ τὴν γένεσιν
 ἅμα πάντα λαμβάνειν ἐκ μιᾶς ὕλης ἀδύνατόν ἐστι. τὰ
 30 γὰρ λεπτὰ καὶ μικρὰ καὶ ταῖς κατασκευαῖς ἀπλούστερα
 πρῶτα τῷ κινουῦντι καὶ διαπλάττοντι τὴν ὕλην ὑπακούειν
 ἀνάγκη καὶ συντελεῖσθαι καὶ προῦφίστασθαι τῶν ἀδρο-

3 ἔφη habent D (Bern.) Barb. Ambr. soli 5 ποιοῦμεν καὶ οὐ
 πλ. B (καὶ superscripsit sec. m.) E. οὐ πλ. ποιοῦμεν Bernardakis (ex
 D, ut videtur) 9 φαίνεται A Pet. 12 ἐπιφ. E 13 ἐκεῖνον Turn.
 Vulc.: ἐκείνων libri 27 δυοῖν E 28 τριγώνω Barb. Ambr. F
 30 μ. καὶ λ. Ambr.

μερῶν καὶ πολυσωμάτων καὶ τὴν σύστασιν ἐργωδεστέραν
 C ἔχόντων, [ἐξ ὧν τὸ δωδεκάεδρον.] ἐπεται δὲ τούτῳ τὸ
 μόνον εἶναι σῶμα πρῶτον τὴν πυραμίδα, τῶν δ' ἄλλων
 μηδέν, ἀπολειπομένων τῇ φύσει τῆς γενέσεως. ἥπιον οὖν
 ἴαμα καὶ ταύτης τῆς ἀτοπίας ἢ τῆς ὕλης εἰς πέντε κό- 5
 σμους διαίρεσις καὶ διάστασις· ὅπου μὲν γὰρ πυραμῖς
 ὑποστήσεται πρῶτον, ὅπου δ' ὀκτάεδρον, ὅπου δ' εἰκοσάε-
 δρον (ὅπου δὲ δωδεκάεδρον). ἐκ δὲ τοῦ προὑποστάντος
 ἐν ἑκάστῳ τὰ λοιπὰ τὴν γένεσιν ἔξει, κατὰ σύγκρισιν
 <καὶ διάκρισιν> μερῶν εἰς πάντα γιγνομένης πᾶσι μετα- 10
 βολῆς, ὡς αὐτὸς ὁ Πλάτων ὑποδείκνυσι διὰ πάντων σχε-
 δὸν ἐπεξιῶν· ἡμῖν δὲ βραχέως ἀρκέσει μαθεῖν. ἐπεὶ γὰρ
 † ἦν σβεννυμένου ὑφίσταται, καὶ λεπτυνόμενος αὐθις ἐξ
 αὐτοῦ εἴτ' ἀναδίδωσιν, † ἐν τοῖς ἑκατέρου σπέρμασι τὰ
 D πάθη δεῖ θεᾶσθαι καὶ τὰς μεταβολάς. σπέρματα δὲ 15
 πυρὸς μὲν ἢ πυραμῖς, ἐξ εἴκοσι καὶ τεσσάρων πρώτων
 τριγώνων· τὸ δ' ὀκτάεδρον ἀέρος ἐκ τεσσαράκοντα καὶ
 ὀκτῶ τῶν αὐτῶν γίγνεται. γίγνεται τοίνυν ἀέρος μὲν ἐν
 στοιχεῖον ἐκ δυεῖν πυρὸς συγκραθέντων καὶ συστάντων,
 τὸ δ' ἀέρος αὐτὸ κερματιζόμενον εἰς δύο πυρὸς διακρίνεται

(Tim.
56 sqq.)

2 ἐξ ὧν in libris extant ante καὶ τὴν σύστασιν; transtulit Wyt.
 Haec uncis inclusi. Adscriptum τὸ δωδεκάεδρον in textum sese intu-
 lerat; postea in margine scripsit aliquis supplementum suum ἐξ ὧν,
 hocque item locum, sed non suum, in textu iuvenit || δὲ om. Ambr. ||
 τὸ μόνον usque ad ἐπεὶ οὖν. Eorum loco lac. 85 litt. in E || τὸ μὴ
 μόνον B 4 ἀπολειπομένη A? Aldina || τῆς γενέσεως] post τῆς
 aegre careo πρώτης, potuitque excidere || ἥπιον scripsi: ἐπεὶ libri.
 Potes etiam ἔτοιμον (ἐπεὶ μὲν scriptum erat; excidit μὲν). Vulgatum
 ἔστιν Leonici est 5 ἴαμα E A Vat. Pet. εἰ ἄμα Ambr. F. ἢ ἄμα
 Barb. 6 γὰρ deest in Ambr. 7 ὑποστήσεται Madvig: ὑπέστησε
 γὰρ. Loco ὑπ. γὰρ πρῶτον habet E lac. 16 litt. 8 ὅπου δὲ δωδ.
 inserui 9 ἐν ἑκάστῳ Anonymus Wyttenbachii. ἐν ἑκάστη libri ex-
 cepto E qui om.' sine lac. 10 καὶ διάκρ. add. Turn. Vulc. Meziriac
 || ἡμῶν pro μερῶν E Vat. 12 δὲ βρ.] διαβράχχος E || ἐπεὶ γὰρ
 usque ad ἀναδίδωσιν] dedi scripturam codd. Barb. Ambr. Locum cor-
 ruptum ita reficiunt rell. interpolati ἐπεὶ ἀῆρ μὲν σβ. πυρὸς ὑφ., καὶ
 λεπτ. αὐθ. ἐξ αὐτοῦ (αὐτοῦ E) πῦρ ἀναδ. Nescio an scribendum ἐπεὶ
 γὰρ ἀῆρ σβεννυμένου <πυρὸς πυκνούμενος> ὑφίσταται, καὶ λεπτ. αὐθις
 ἐξ αὐτοῦ τοῦτ' ἀναδ. 14 ἑκατέρου Bernardakis: -τέροις 16 ἢ μὲν
 πυρ. Pet. μὲν deest in Vat. Aldina 19 Intra πυρὸς et συγκρ. habet E
 lacunam 10 litt. Voluit homo doctus, cui lacunas codicis E proprias
 debemus, ex Platonis loco (Tim. 56 E) σωμάτων supplere

σώματα, συνθλιβόμενον δ' αὐθις αὐτῷ καὶ συμπίπτον
εἰς ὕδατος ἰδέαν ἄπεισιν. ὥστε πανταχοῦ τὸ προϋφιστά-
μενον ἀεὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις εὐπόρως παρέχειν τὴν γένεσιν
ἐκ τῆς μεταβολῆς· καὶ μὴ μόνον ἐν εἶναι πρῶτον, ἐτέρου
δ' ἐν ἐτέρῳ συστήματι κίνησιν ἀρχηγὸν καὶ προληπτικὴν E
ἐς γένεσιν ἔχοντος πᾶσι τηρεῖσθαι τὴν ὁμωνυμίαν.'

33. Καὶ ὁ AMMONIOS 'ἀνδρικῶς μὲν' ἔφη 'ταῦτα
τῷ Θεοδώρῳ καὶ φιλοτίμως διαπεπόνηται· θαυμάσαιμι
δ' ἄν, εἰ μὴ δόξειε χρῆσθαι λήμμασιν ἀναιρετικοῖς
10 ἀλλήλων. ἀξιοῖ γὰρ ἅμα πᾶσι τοῖς πέντε μὴ γίνεσθαι
τὴν σύστασιν, ἀλλὰ τὸ λεπτότατον ἀεὶ καὶ δι' ἐλάττονος
πραγματικῆς συνιστάμενον προεκπίπτειν εἰς γένεσιν. εἶτα
ὥσπερ ἀκόλουθον οὐ μαχόμενον τούτῳ τίθησι τὸ μὴ πᾶσαν
ὑλὴν πρῶτον εἰσφέρειν τὸ λεπτότατον καὶ ἀπλούστατον,
15 ἀλλ' ἐνιαχῆ τὰ ἐμβριθῆ καὶ πολυμερῆ φθάνειν προαν-
ίσχοντα ταῖς γενέσεσιν ἐκ τῆς ὑλῆς. ἄνευ δὲ τούτου, F
πέντε σωμάτων πρώτων ὑποκειμένων καὶ διὰ τοῦτο
κόσμων λεγομένων εἶναι τοσοῦτων, πρὸς μόνον τὰ τέσσαρα
τῆ πιθανότητι χρῆται, τὸν δὲ κύβον ὥσπερ ἐν παιδιᾷ
20 ψήφων ὑψήρηται, μήτ' αὐτὸν εἰς ἐκεῖνα μεταβάλλειν
πεφυκότα μήτ' ἐκείνοις παρέχειν μεταβολὴν εἰς ἑαυτόν,
ἅτε δὴ τῶν τριγώνων οὐχ ὁμογενῶν ὄντων. ἐκείνοις μὲν 428
γὰρ ὑπόκειται κοινὸν ἐν πᾶσι τὸ ἡμιτρίγωνον, ἐν τούτῳ
δὲ ἴδιον μόνῳ τὸ ἰσοσκελές, οὐ ποιοῦν πρὸς ἐκεῖνο σύν-
25 νευσιν οὐδὲ σύγκρασιν ἐνωτικὴν. εἶπερ οὖν πέντε σωμά-
των ὄντων καὶ πέντε κόσμων, ἐν ἐν ἐκάστῳ τὴν ἡγεμονίαν
ἔχει τῆς γενέσεως, ὅπου γέγονεν ὁ κύβος πρῶτος, οὐδὲν
ἔσται τῶν ἄλλων· εἰς οὐδὲν γὰρ ἐκείνων μεταβάλλειν
πέφυκεν. ἐῷ γάρ, ὅτι καὶ τοῦ καλουμένου δωδεκαέδρου

1 αὐτῷ Ambr. αὐτῶ rell. 4 ἐτέρου δ' ἐν ἐτ. συστήματι] ἕτερα
δ' ἐν ἐτέρου συστήματος (-ματα sec. m.) Barb. ἕτερα δ' ἐτέρου συστή-
ματα Ambr. 6 ἐς (εἰς B) om. Ambr. 8 θαυμάσαι Barb. 10 γενέσθαι
B A E Vat. Pet. 13 συμμαχ. pro οὐ μαχ. Barb. Ambr. 14 ἀπλό-
τατον καὶ ἀπλούστατον Barb. Ambr. F A Pet. (corr. prima manus)
16 τούτων Ambr. 18 μόνον idem 25 οὐδὲ Bernardakis: οὔτε
26 ἐν add. Wyt. 29 τὸ τοῦ omnes praeter Barb. Locus ita intelli-
gendus est — τοῦ δωδ. ποιοῦσι στοιχεῖον ἄλλο σκάληνον ἢ ἐκεῖνο τὸ
σχ., ἐξ οὗ . . .

Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

σῶμα διὰ τὴν τῶν ἐπιπέδων ἀσφάλειαν καὶ βεβαιότητα·
 τῆς δὲ πυραμίδος πᾶς ἂν τις τὸ πυροειδὲς καὶ κινητικὸν
 ἐν τῇ λεπτότητι τῶν πλευρῶν καὶ τῇ τῶν γωνιῶν ὀξύτητι
 κατανοήσειεν· ἡ δὲ τοῦ δωδεκαέδρου φύσις, περιληπτικῆ
 5 τῶν ἄλλων σχημάτων οὔσα τοῦ ὄντος εἰκὼν πρὸς πᾶν
 <ἂν> τὸ σωματικὸν γεγονέναι δόξειε· τῶν δὲ λοιπῶν
 δυεῖν τὸ μὲν εἰκοσάεδρον τῆς τοῦ ἑτέρου τὸ δ' ὀκτάεδρον
 μάλιστα τῆς ταύτου μετείληχεν ἰδέας. διὸ τοῦτο μὲν ἀέρα
 σχετικὸν οὐσίας πάσης ἐν μιᾷ μορφῇ, θάτερον δὲ ὕδωρ E
 10 ἐπὶ πλεῖστα τῷ κεράννυσθαι γένη ποιότητων τρεπόμενον
 παρεῖχεν. εἶπερ οὖν ἡ φύσις ἀπαιτεῖ τὴν ἰσονομίαν ἐν
 πᾶσι, καὶ κόσμους εἰκὸς ἐστὶ μήτε πλείους γεγονέναι μήτ'
 ἐλάττους τῶν παραδειγμάτων, ὅπως ἕκαστον ἐν ἐκάστῳ
 τάξιν ἡγεμονικὴν ἔχη καὶ δύναμιν, ὥσπερ ἐν ταῖς συστά-
 15 σεσι τῶν σωμάτων ἔσχηκεν.'

35. 'Οὐ μὴν ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἔστω παραμυθία τοῦ
 θαυμάζοντος, εἰ τὴν ἐν γενέσει καὶ μεταβολῇ φύσιν εἰς
 γένη τοσαῦτα διαιροῦμεν. ἐκεῖνο δ' ἤδη σκοπεῖτε κοινῇ
 προσέχοντες, ὅτι τῶν ἀνωτάτων ἀρχῶν, λέγω δὲ τοῦ ἐνός
 20 καὶ τῆς ἀορίστου δυνάδος, ἡ μὲν ἀμορφίας πάσης στοιχεῖον E
 οὔσα καὶ ἀταξίας ἀπειρία κέκληται· ἡ δὲ τοῦ ἐνός φύσις
 ὀρίζουσα καὶ καταλαμβάνουσα τῆς ἀπειρίας τὸ κενὸν καὶ
 ἄλογον καὶ ἀόριστον ἔμμορφον παρέχεται, καὶ τὴν ἐπο-
 μένην περὶ τὰ αἰσθητὰ δείξει καταγόρευσιν ἀμωσγέπως
 25 ὑπομένον καὶ δεχόμενον. αὗται δὲ πρῶτον αἱ ἀρχαὶ περὶ 429
 τὸν ἀριθμὸν ἐπιφαίνονται, μᾶλλον δ' ὅλως ἀριθμὸς οὐκ
 ἔστι τὸ πλῆθος, ἂν μὴ καθάπερ εἶδος ὕλης τὸ ἐν γενό-
 μενον ἐκ τῆς ἀπειρίας τοῦ ἀορίστου πῆ μὲν πλεῖον πῆ
 δὲ ἔλαττον ἀποτεμνῆται. τότε γὰρ ἀριθμὸς γίγνεται τῶν

5 πᾶν] τὸ πᾶν Ambr. 6 ἂν add. Bernardakis (post δόξειε
 add. codex B) 7 δυοῖν E 8 τῆς αὐτοῦ Ambr. F Pet. (τῆς αὐτοῦ
 Aldina) 10 τῶν B || τρεπόμενον Turn. Vulc.: -μενα libri 13 ἐν
 habet unus Ambr. 14 ἔχει Ambr. F Vat. 19 ἀνωτάτων conjecerat
 Benseler atque ita scriptum est in Coll. Nov. (de scriptura Ambr. nihil
 notatum) -τάτω rell. || λέγω δὲ Ambr. B 21 Loco ἀπειρία repetit
 ἀταξίας Ambr. 22 κενὸν Turn. (in libello) Xyl. Mez.: στενὸν 25 αἱ
 om. B 27 ἐν γεν. Emperius: ἐγγεν. libri 29 ἀποτεμνῆται Ambr. F

πληθῶν ἕκαστον ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ὀριζόμενον· ἐὰν δὲ ἀναί-
 ρεθῇ τὸ ἕν, πάλιν ἢ ἀόριστος δυνάς συγγέασα πᾶν ἀνά-
 ριθμον καὶ ἄπειρον καὶ ἄμετρον ἐποίησεν. ἐπεὶ δὲ τὸ
 εἶδος οὐκ ἀναίρεσις ἐστὶ τῆς ὕλης ἀλλὰ μορφή καὶ τάξις
 ὑποκειμένης, ἀνάγκη καὶ τῷ ἀριθμῷ τὰς ἀρχὰς ἐνυπάρχειν ⁵
 B ἀμφοτέρως, ὅθεν ἢ πρώτη καὶ μεγίστη διαφορὰ καὶ ἀνο-
 μοιότης γέγονεν. ἐστὶ γὰρ ἢ μὲν ἀόριστος ἀρχὴ τοῦ
 ἀρτίου δημιουργὸς ἢ δὲ βελτίων, ὡς περιττοῦ· πρῶτος δὲ
 τῶν ἀρτίων τὰ δύο καὶ τὰ τρία τῶν περιττῶν, ἐξ ὧν τὰ
 πέντε τῇ μὲν συνθέσει κοινὸς ὧν ἀμφοῖν ἀριθμὸς τῇ δὲ ¹⁰
 δυνάμει γεγωνῶς περιττός. ἔδει δ' ἄρ', εἰς πλείονα μέρη
 τοῦ αἰσθητοῦ καὶ σωματικοῦ μεριζομένου διὰ τὴν σύμ-
 φυτον ἀνάγκην τῆς ἑτερότητας, μήτε τὸν πρῶτον ἀρτίον
 γενέσθαι μήτε τὸν πρῶτον περιττόν, ἀλλὰ τὸν τρίτον ἐκ
 τούτων ἀποτελούμενον, ὅπως ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν ἀρχῶν ¹⁵
 γένηται, καὶ τῆς τὸ ἀρτίον δημιουργούσης καὶ τῆς τὸ
 C περιττόν· οὐ γὰρ ἦν οἶόν τε τῆς ἑτέρας ἀπαλλαγῆναι τὴν
 ἑτέραν· ἕκατέρα γὰρ φύσιν ἀρχῆς ἔχει καὶ δύναμιν.
 ἀμφοτέρων οὖν συνδυαζομένων, ἢ βελτίων κρατήσασα τῆς
 ἀοριστίας διαιρούσης τὸ σωματικὸν ἐνέστη, καὶ τῆς ὕλης ²⁰
 ἐπ' ἀμφοτέρα δισταμένης μέσσην τὴν μονάδα θεμένη δίχα
 νεμηθῆναι τὸ πᾶν οὐκ εἴασεν, ἀλλὰ πλῆθος μὲν γέγονε
 κόσμων ὑπὸ τῆς ἑτερότητας τοῦ ἀορίστου καὶ διαφορᾶς,
 περιττόν δὲ πλῆθος ἢ ταῦτοῦ καὶ ὀρισμένου δύναμις
 ἀπείργασται, περιττόν δὲ τοιοῦτον, ὅτι πορρωτέρω τὴν ²⁵
 φύσιν ἢ βελτίων ἀρχὴ προελθεῖν οὐκ εἴασεν. εἰ μὲν γὰρ

2 ἀνάριθμον scripsi: ἀριθμὸν Barb. Ambr. ἀριθμον B. ἀρρηθμον
 rell. 5 ἀναίτιον (sic) Ambr. | ὡς περιττοῦ scripsi (non quia sana
 haec esse credam, sed quia nolim a traditis nimis recedere): ὡσπερ ἢ
 τοῦτοῦ libri omnes excepto E qui ὡς ἢ τοῦ περιττοῦ. τοῦ περιττοῦ
 Wyt. 11 δ' ἄρ' scripsi: γὰρ librorum locum hic non habet
 12 σωμ. καὶ αἰσθ. B | Ante μεριζ. habet Ambr. γνωριζομένου τε καὶ
 (γνωριζ. ut videtur, ex χωριζ. ortum est) | σίμμετον ἀνάγκην Wyt.:
 σίμμετον ἀνάγκη libri 13 μήτε Ambr. B. μηδὲ rell. 17 ἦν deest
 in Ambr. 18 ἀρχ. φ. omnes praeter Barb. 20 σινέστη E 21 ἐπ'
 ἀμφοτέρα scripsi: ἐν ἀμφοτέρα Barb. σιναμφοτέρα Ambr. ἐν ἀμφο-
 τέροις rell. 24 ὀρισμένη Barb. Ambr. 26 ἢ βελτίων ἀρχὴ scripsi:
 ἦν (ἢ sec. m.) βελτίων ἔχει Barb. ἢ βελτίον ἔχει rell.

ἀμιγῆς καὶ καθαρὸν ἦν τὸ ἔν, οὐδ' ἄν ὄλως εἶχεν ἢ ὕλη
 διάστασιν· ἐπεὶ δὲ τῷ διαιρετικῷ τῆς δυνάδος μέμικται, D
 τομῆν μὲν ἐδέξατο καὶ διαίρεσιν, ἐνταῦθα δ' ἔστι τῷ
 περισσῷ τοῦ ἀρτίου κρατηθέντος.'

5 36. 'Διὸ καὶ πεμπάσασθαι τὸ ἀριθμῆσαι τοῖς πα-
 λαιοῖς ἔθος ἦν καλεῖν. οἶμαι δὲ καὶ τὰ πάντα τῶν πέντε
 παρώνυμα γεγονέναι κατὰ λόγον, ἅτε δὴ τῆς πεντάδος ἐκ
 τῶν πρώτων ἀριθμῶν συνεστῶσης. καὶ γὰρ οἱ μὲν ἄλλοι
 πολλαπλασιαζόμενοι πρὸς ἀλλήλους εἰς ἕτερον αὐτῶν
 10 ἀριθμὸν ἐκβαίνουσιν· ἡ δὲ πεντάς, ἄν μὲν ἀρτιάκεις λαμ-
 βάνηται, τὸν δέκα ποιεῖ τέλειον· ἐὰν δὲ περισσάκεις,
 ἑαυτὸν πάλιν ἀποδίδωσιν. ἐῷ δ' ὅτι πρώτη μὲν ἐκ πρώ-
 των δυεῖν τετραγώνων συνέστηκε τῆς τε μονάδος καὶ τῆς E
 τετράδος ἢ πεντάς, πρώτη δ' ἴσον δυναμένη τοῖς πρὸ
 15 αὐτῆς δυσὶ τὸ κάλλιστον τῶν ὀρθογωνίων τριγώνων
 συνίστησι· πρώτη δὲ ποιεῖ τὸν ἡμιόλιον λόγον· οὐ γὰρ
 ἴσως οἴκεια ταῦτα τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν· ἀλλ'
 ἐκεῖνο μᾶλλον, τὸ φύσει διαιρετικὸν τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τὸ
 πλεῖστα τούτῳ τὴν φύσιν διανέμειν. ἐνεῖμε γὰρ ἡμῖν
 20 αὐτοῖς αἰσθήσεις πέντε καὶ μέρη ψυχῆς, φυτικὸν αἰσθη-
 τικὸν ἐπιθυμητικὸν θυμοειδὲς λογιστικόν· καὶ δακτύλους
 ἑκατέρας χειρὸς τοσοῦτους, καὶ γονιμώτατον σπέρμα τὸ
 πενταχῆ σχιζόμενον. οὐ γὰρ ἰστόρηται γυνὴ πλείονα
 τεκοῦσα πέντε [συχνὰ] ταῖς αὐταῖς ὠδίσι. καὶ τὴν 'Ρέαν F
 25 Αἰγύπτιοι μυθολογοῦσι πέντε θεοὺς τεκεῖν, αἰνιττόμενοι

1 οὐδ' ἄν Bernardakis: οὐδὲν Barb. B Vat. Pet. (F?). οὐδὲ rell. ||
 2 αἰρετικῷ Barb. 4 περιττῷ Ambr. 9 πολυπλ. E Vat. || ἀλλήλους
 Barb. E: ἄλλους rell. || αὐτῶν unus E, ut videtur, αὐτῶν rell.
 12 ἑαυτὸν] ἑαυτὴν Bernardakis, sed nolui mutare || πρώτη μὲν scripsi
 cum Turn. Vulc. Emperio: πρῶτον εἰ μὲν Barb. Ambr. (potuit εἰ ex
 superscripto ἢ nasci: vereor tamen ne lateat vox exquisitior).
 πρῶτον μὲν reliqui 15 αὐτῆς Bernardakis: αὐτῆς 18 τοῦ
 ἀριθμοῦ] τοῦ πρώτου ἀρ. (ex a bis scripto ortum?) Ambr. 19 τούτων
 libri: corr. Wytt. || ἐνεῖμε ('elle a mis' Amyot) Bernardakis: ἐν μὲν
 libri 20 φυτικὸν libri: corr. Wytt. 21 λογιστικὸν] λογικὸν Ambr.
 22 γον. σπ. τὸ π. σχ. scripsi: τὸ (om. Ambr.) γον. σπ. π. σχ. libri
 23 πενταχῆ soli (ut videtur) B F E. πανταχῆ rell. 24 συχνὰ (τέκνα
 conj. Wytt.) exclusi. Adscripserat lector Aristotelis (584b, 34). Loco
 πέντε συχνὰ habet E lac. 8 litt. || αὐτῆς sec. m. Barb., pr. m. B

This page is locked to free members
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ἀήρ ἐκ πυρός, συνωσθέντος καὶ συνθλιβέντος εἰς ὀκτά-
 εδρον, οὐ δυνατὸν μένειν ὅπου πρότερον ἦν, ἀλλὰ φεύγει
 καὶ φέρεται πρὸς ἑτέραν χώραν ἐκβιαζόμενον καὶ μαχό-
 μενον τοῖς ἐνισταμένοις καὶ κατεπείγουσιν. ἔτι δὲ μᾶλλον
 5 εἰκόني τὸ συμβαῖνον ἐνδείκνυται, 'τοῖς ὑπὸ τῶν πλοκάνων
 καὶ ὀργάνων τῶν περὶ τὴν τοῦ σίτου κάθαρσιν σειομένοις
 καὶ ἀναλικμωμένοις' ὁμοίως λέγων τὰ στοιχεῖα σείοντα
 τὴν ὕλην ὑπ' ἐκείνης τε σειόμενα προσχωρεῖν ἀεὶ τὰ
 ὅμοια τοῖς ὁμοίοις, ἄλλην τε χώραν ἄλλα ἴσχειν πρὶν ἐξ D
 10 αὐτῶν γενέσθαι τὸ πᾶν διακοσμηθέν· οὕτως οὖν τότε τῆς
 ὕλης ἐχούσης ὡς ἔχειν πᾶν εἰκός, οὗ θεὸς ἄπεστιν, εὐθύς
 αἱ πρῶται πέντε ποιότητες ἰδίας ἔχουσαι ῥοπὰς ἐφέροντο
 χωρὶς, οὐ παντάπασιν οὐδὲ εἰλικρινῶς ἀποκρινόμεναι, διὰ
 τὸ πάντων ἀναμεμιγμένων ἀεὶ τὰ κρατούμενα τοῖς ἐπι-
 15 κρατοῦσι παρὰ φύσιν ἔπεσθαι. διὸ δὴ τοῖς τῶν σωμάτων
 γένεσιν ἄλλων ἀλλαγῆ φερομένων ἰσαρίθμους μερίδας καὶ
 διαστάσεις ἐποίησαν, τὴν μὲν οὐ καθαροῦ πυρός ἀλλὰ
 πυροειδῆ, τὴν δὲ οὐκ ἀμιγοῦς αἰθέρος ἀλλ' αἰθεροειδῆ,
 τὴν δὲ οὐ γῆς αὐτῆς καθ' ἑαυτὴν ἀλλὰ γεοειδῆ, μάλιστα E
 20 [καὶ τὴν ἀέρος] κοινοῦσαι τὴν ὕδατος διὰ τὸ πολλῶν,
 ὥσπερ εἴρηται, τῶν ἀλλοφύλων ἀναπεπλησμένην ἀπελθεῖν.
 οὐ γὰρ ὁ θεὸς διέστησεν οὐδὲ διώκισε τὴν οὐσίαν, ἀλλ'

5 ἐκδείκνυται Ambr. F E Pet. || ὑπὸ sec. m. Barb. ἐπὶ rell. ||
 πλοκάνων Turnebus ex Platone: ἐπειγόντων libri omnes (ex glosse-
 mate ortum, ut videtur, vix ex ipso πλοκάνων) 6 Loco ὀργάνων
 lac. 10 litt. in E || τῶν inseruit Turn. ex eodem || σειομένοις καὶ
 idem ex eodem: συγκειμένοις Barb. Ambr. ἐγκειμένοις F. ἐγκειμένων
 reliqui, excepto E ubi lac. 11 litt. 7 ἀναλισκομένοις Ambr. B A Pet.
 9 ἄλλα ἴσχειν Turnebus ex Plat.: ἄλλαις οἱ Barb. Ambr. B F A. ἀλλ'
 οἱ Vat. Pet. lac. 6 litt. in E 10 οὕτως τοίνυν τῆς ὕλης E 11 τὸ
 πᾶν omnes exceptis Barb. Ambr. || οὗ θεός] εὐθέος Ambr. εὐθέως
 rell. Corr. Wyt. coll. Platonis loco, ubi legimus ὥσπερ εἰκός ἔχειν
 ἅπαν ὅταν ἀπῆ τινὸς θεός, unde Turnebus voluit hic scribere ἅν θεός
 ἀπῆ 14 ἐπιμεμ. Ambr. 18 τὴν δὲ — αἰθεροειδῆ add. sec. m. Barb.
 in marg. 20 καὶ τὴν ἀέρος (ante καὶ interpolant δὲ omnes praeter
 Barb. Ambr.) seclusi || κοινοῦσαι ('communem facientes') scripsi: κοι-
 νωσιν (κοινήσιν Ambr.) libri || τοῦ pro τὴν Pet. Loco κοιν. τὴν
 lac. 15 litt. in E 21 ἀναπεπλησμένην scripsi (cf. p. 103, 9 quo respicit
 ὥσπερ εἴρ.): -μένων libri || ἀλλοφύλων Ambr. ἄλλων φύλλων (loco
 φ. lac. 9 litt. in E) reliqui omnes, ut videtur

ὑπ' αὐτῆς διεστῶσαν αὐτὴν καὶ φερομένην χωρὶς ἐν
 ἀκοσμίαις τοσαύταις παραλαβῶν, ἔταξε καὶ συνήρμοσε δι'
 ἀναλογίας καὶ μεσότητος· εἶθ' ἐκάστη λόγον ἐγκαταστήσας
 ὡσπερ ἄρμοστὴν καὶ φύλακα, κόσμους ἐποίησε τοσοῦτους,
 ὅσα γένη τῶν πρώτων σωμάτων ὑπῆρχε. ταῦτα μὲν οὖν 5
 τῇ Πλάτωνος ἀνακείσθω χάριτι δι' Ἀμμώνιον· ἐγὼ δὲ
 F περὶ μὲν ἀριθμοῦ κόσμων οὐκ ἂν ποτε δισχυρισαίμην
 ὅτι τοσοῦτοι, τὴν δὲ πλείονας μὲν ἑνὸς οὐ μὴν ἀπείρους
 ἀλλ' ὠρισμένους πλήθει τιθεμένην δόξαν, οὐδετέρας ἐκεί-
 νων ἀλογωτέραν ἡγοῦμαι, τὸ φύσει τῆς ὕλης σκεδαστὸν 10
 καὶ μεριστὸν ὁρῶν οὔτ' ἐφ' ἑνὸς μένον οὔτ' εἰς ἄπειρον
 431 ὑπὸ τοῦ λόγου βαδίζειν ἐώμενον. εἰ δ' ἀλλαχόθι που
 κἀνταῦθα τῆς Ἀκαδημείας ὑπομιμνήσκοντες ἑαυτοὺς τὸ
 ἄγαν τῆς πίστεως ἀφαιρῶμεν, καὶ τὴν ἀσφάλειαν ὡσπερ
 ἐν χωρίῳ σφαλερῶ, τῷ περὶ τῆς ἀπειρίας λόγῳ, μόνον 15
 διασώζωμεν.'

38. Ἐμοῦ δὲ ταῦτα εἰπόντος, ὁ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ 'ὄρθῳς'
 ἔφη 'Λαμπρίας παραινεῖ. 'πολλαῖς γὰρ οἱ θεοὶ μορφαῖς'
 (Fr. 970 N) οὐ 'σοφισμάτων' ὡς Εὐριπίδης φησὶν, ἀλλὰ πραγμάτων
 'σφάλλουσιν ἡμᾶς', ὅταν ὡς ἐπιστάμενοι τολμῶμεν ἀπο- 20
 φαίνεσθαι περὶ τηλικούτων. 'ἀλλ' ἀνοιστέος ὁ λόγος',
 (Fr. 972 N) ὡς αὐτὸς ἀνὴρ φησιν, ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν. τὸ
 γὰρ ἀφισταμένων καὶ ἀπολειπόντων τὰ χρηστήρια τῶν
 B δαιμόνων ὡσπερ ὄργανα τεχνιτῶν ἀργὰ καὶ ἄναυδα
 κεῖσθαι λεχθέν, ἕτερον λόγον ἐγείρει τὸν περὶ τῆς αἰτίας 25
 μείζονα καὶ δυνάμεως, ἣ χρώμενοι ποιοῦσι κατόχους τοῖς
 ἐνθουσιασμοῖς καὶ φαντασιαστικούς τοὺς προφήτας καὶ
 τὰς προφήτιδας. οὐ γὰρ οἶόν τε τὴν ἐκλειψιν αἰτιᾶσθαι

10 ἀναλογ. B A Vat. Pet. || τῇ φ. B 13 κἀνταυθα Barb. (ταῦθα
 add. sec. m.) A Pet. κᾶν rell. || ἀκαδημίας libri; corr. Bernardakis
 15 περὶ deest in Ambr. et ita malim. Nescio quomodo mihi quidem
 magis placeret, si legerem κἀνταῦθα τῆς Ἀκ. ὑπομνησθέντες, ἑαυτοὺς
 τὸ ἄγαν τῆς π. ἀφ., καὶ τὴν ἀσφάλειαν, ὡσπερ ἐν χ. σφ. τῷ τῆς
 ἀπειρίας, τῷ λόγῳ μ. διασ. 18 πολλαῖς γὰρ] καὶ πολλάκις Ambr.
 22 αὐτὸς ἀνὴρ] ita scripsi: αὐτὸς ἀνὴρ libri exceptis Ambr. qui ἂν αὐτὸς
 ἀνὴρ, E qui αὐτὸς sequente lac. 5 litt. 23 ἀπολιπ. Barb. Ambr. B
 26 ἢ Turn.: ὡς (superscripto αἷς) Barb. ὦ rell. || κατ. π. E

τοῦ ἀπαυδᾶν τὰ μαντεῖα, μὴ πεισθέντας ὄν τρόπον
 ἐφροσύνας αὐτοῖς καὶ παρόντες ἐνεργὰ καὶ λόγια ποιούσιν
 οἱ δαίμονες.' ὑπολαβὼν δὲ ὁ ΑΜΜΩΝΙΟΣ 'οἶει γὰρ ἕτερόν
 τι τοὺς δαίμονας' εἶπεν 'ἢ ψυχὰς ὄντας περιπολεῖν καθ'
 5 Ἡσίοδον 'ἠέρα ἐσσαμένους;' ἐμοὶ μὲν γάρ, ἦν ἄνθρωπος (O D 12)
 ἔχει διαφορὰν πρὸς ἄνθρωπον ὑποκρινόμενον τραγωδίαν
 ἢ κωμωδίαν, ταύτην ἔχειν δοκεῖ (ψυχὴ πρὸς) ψυχὴν C
 ἐνεσκευασμένην σῶμα (τῷ) παρόντι βίῳ πρόσφορον.
 οὐδὲν οὖν ἄλογον οὐδὲ θαυμαστόν, εἰ ψυχὰι ψυχᾶις
 10 ἐντυγχάνουσαι φαντασίας ἐμποιοῦσι τοῦ μέλλοντος, ὥσπερ
 ἡμεῖς ἀλλήλοις οὐ πάντα διὰ φωνῆς ἀλλὰ καὶ γράμμασι
 καὶ θιγόντες μόνον καὶ προσβλέψαντες πολλὰ καὶ μη-
 νύομεν τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἐσομένων προσημαίνομεν.
 εἰ μὴ τι σὺ λέγεις ἕτερον, ὧ Λαμπρία· καὶ γὰρ ἐναγχος
 15 ἦκέ τις φωνὴ πρὸς ἡμᾶς, ὡς σοῦ πολλὰ περὶ τούτων ἐν
 Λεβαδείᾳ ξένοις διαλεχθέντος, ὧν οὐδὲν ὁ διηγούμενος
 ἀκριβῶς διεμνημόνευε.' 'μὴ θαυμάσης' ἔφην ΕΓΩ, 'πολλὰ
 γὰρ ἅμα πράξεις διὰ μέσου καὶ ἀσχολίαι συντυγχάνουσαι D
 διὰ τὸ μαντεῖον εἶναι καὶ θυσίαν, τοὺς λόγους διεσπαρ-
 20 μένους ἡμῖν καὶ σποράδας ἐποίησαν.' 'ἀλλὰ νῦν' ὁ
 ΑΜΜΩΝΙΟΣ ἔφη 'καὶ σχολὴν ἄγοντες ἀκροαταὶ συνεχῆ
 καὶ πρόθυμοι τὰ μὲν ζητεῖν τὰ δὲ μανθάνειν, ἐριδος
 ἐκποδῶν οὔσης καὶ φιλονεικίας ἀπάσης συγγνώμης δὲ
 παντὶ λόγῳ καὶ παρησίας ὡς ὄρας δεδομένης.'

25 39. Ταῦτα δὴ καὶ τῶν ἄλλων συμπαρακαλούντων,
 μικρὸν ΕΓΩ σιωπήσας 'καὶ μὴν ἀπὸ τύχης τινός, ὧ
 Ἀμμώνιε, τοῖς τότε λόγοις αὐτὸς ἀρχὴν τινα καὶ πάροδον

3 post Ἀμμ. habet εἶπεν Ambr. 4 εἶπεν unus E: εἰπεῖν ceteri
 7 ψυχὴ πρὸς add. Xylander 8 τῷ add. Emperius || πρόσφορον
 Reiske: προσφέρειν libri 10 ἐμποιοῦνται Ambr. 12 καὶ ante
 μην. om. E 14 ἕτερον τί, ὧ Barb. 16 Λεβαδείᾳ unus Barb. -διὰ
 rell. 17 διεμνημόνευε Ambr. -ευσε rell. || πολλὰ Barb. Ambr.
 21 σχολὴν — πρόθυμοι] quae scripsi propius (ut opinor) accedunt ad
 codd. scripturam quam recepta σχολὴν ἄγοντας ἀκροατὰς ἔχεις καὶ
 προθύμους, sed desideratur πάρεισί σοι vel sim. post συνεχῆ. Libri
 haec habent: σχολὴν (ἦς Ambr.) ἄγοντας (-τος Ambr.) ἀκροατὰς ἔχει
 (ἔχεις unus B) καὶ πρόθυμοι

Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

οἷδ' ὄντινα τρόπον ἀντιλαμβανομένη τοῖς μὴ παροῦσι
φαντασίαν καὶ οὐσίαν περιτίθησιν. ὁ μὲν γὰρ Θεσσαλοῖς
περὶ Ἄρνης δοθεὶς χρησμὸς ἐκέλευε φράζειν

‘κωφοῦ τ’ ἀκοὴν τυφλοῦ τε δέρξιν,’

5 ἢ δὲ μνήμη καὶ κωφῶν πραγμάτων ἀκοὴ καὶ τυφλῶν ὄψεις
ἡμῖν ἐστίν. ὅθεν, ὡς ἔφην, οὐκ ἔστι θαυμαστόν, εἰ
κρατοῦσα τῶν μηκέτ’ ὄντων προλαμβάνει πολλὰ τῶν
μηδέπω γεγονότων· ταῦτα γὰρ αὐτῇ μᾶλλον προσήκει καὶ
τούτοις συμπαθῆς ἐστίν· καὶ γὰρ ἐπιβάλλεται καὶ προτί-
10 θεται πρὸς τὰ μέλλοντα καὶ παρωχημένων καὶ τέλος
ἐχόντων ἀπήλλακται πλὴν τοῦ μνημονεύειν.’

40. ‘Ταύτην οὖν ἔχουσαι τὴν δύναμιν αἱ ψυχαὶ C
σύμφυτον μὲν ἀμυδρὰν δὲ καὶ δυσφάνταστον, ὅμως ἐξαν-
θοῦσι πολλάκις καὶ ἀναλαμβάνουσιν ἐν τε τοῖς ἐνυπνίοις
15 καὶ περὶ τὰς τελευτὰς ἔνιοι, καθαρῶ γιγνομένου τοῦ
σώματος ἢ τινα κρᾶσιν οἰκείαν πρὸς τοῦτο λαμβάνοντος,
ἢ <τῶ> τὸ λογιστικὸν καὶ φροντιστικὸν ἀνίσσθαι καὶ
ἀπολύεσθαι τῶν παρόντων <τῶ> ἀλόγῳ καὶ φαντασιαστικῶ
τοῦ μέλλοντος ἐπιστρεφόμεναι. οὐ γάρ, ὡς ὁ Εὐριπίδης
20 φησί, (Fr. 973 N)

‘μάντις ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς,’

ἀλλ’ οὗτος ἔμφρων μὲν ἀνὴρ καὶ τῶ νοῦν ἔχοντι τῆς
ψυχῆς καὶ μετ’ εἰκότος ἡγουμένῳ καθ’ ὁδὸν ἐπόμενος, τὸ
δὲ μαντικὸν ὥσπερ γραμματεῖον ἄγραφον καὶ ἄλογον καὶ D

2 φάντασμα B E A Vat. Pet. 3 Ἄρνης Turnebus: ἄρνης libri
5 καὶ τυφλῶν ὄψεις καὶ κ. πρ. ἀκοὴ Ambr. 9 προτίθεται] malim
προπίπτει 12 αἱ habet unus B 13 ἀμυδρὰν δὲ καὶ] ita Barb.
Ambr. καὶ ἀμυδρὰν καὶ B E. καὶ ἀμυδρὸν καὶ rell. (ut videtur)
14 ἀναλάμπουσιν Turn. Vulc. || τοῖς ὑπνοῖς B 15 τελευτὰς Barb.
Ambr. τελευτὰς rell. || ἔνιοι Ambr. 17 τῶ add. Emperius 18 τῶ
add. Wytt. || φροντιστικῶ pro φαντασιαστικῶ Ambr. φανταστικῶ B
19 ἐπιστρεφόμεναι Wytt. ἐπιστρέφομεν cum lacunula E. -μένας
rell. Nescio quid minus placet in his quae dedi. Dicendum enim erat
ipsas animas, remissa ratiocinandi facultate, superstite vero vel aucta
imaginandi, liberari a praesentibus, perque futura spatium || ὁ habent
soli Barb. Ambr. F 22 ἔμφρων μὲν Meziriac: ὁμόφρων μὲν libri.
Duobus punctis supra hoc μὲν positus alterum μὲν ante ὁμόφρων add.
sec. m. Barb. Inveneratne correcturam ἐμ in fonte suo? 23 μετεοι-
κότως Ambr.

ἀόριστον ἔξ αὐτοῦ, δεκτικὸν δὲ φανταστῶν πάθεσι καὶ
 προαισθήσεσιν ἀσυλλογίστοις, ἄπτεται (τότε) τοῦ μέλ-
 λοντος, ὅταν ἐκστῆ μάλιστα τοῦ παρόντος. ἐξίσταται δὲ
 κράσει καὶ διαθέσει τοῦ σώματος, ἐν μεταβολῇ γιγνο-
 μένων, ἣν ἐνθουσιασμόν καλοῦμεν. αὐτὸ μὲν οὖν ἔξ 5
 αὐτοῦ τὸ σῶμα τοιαύτην οὐ πολλάκις ἴσχει διάθεσιν· ἡ
 δὲ γῆ πολλῶν μὲν ἄλλων δυνάμεων πηγὰς ἀνίησιν ἀνθρώ-
 ποις, τὰς μὲν ἐκστατικὰς καὶ νοσώδεις καὶ θανατηφόρους
 τὰς δὲ χρηστὰς καὶ προσηνεῖς καὶ ὠφελίμους, ὡς δῆλαι
 γίνονται πείρα προστυγχάνουσι. τὸ δὲ μαντικὸν δεῦμα 10
 E καὶ πνεῦμα θειότατόν ἐστι καὶ θαυμασιώτατον, ἃν τε
 καθ' ἑαυτὸ δι' αἴρος ἃν τε μεθ' ὑγροῦ νάματος ἀναφέ-
 ρηται. καταμιγνύμενον γὰρ εἰς τὸ σῶμα κράσιν ἐμποιεῖ
 ταῖς ψυχαῖς ἀήθη καὶ ἄτοπον, ἧς τὴν ιδιότητα χαλεπὸν
 εἶπεῖν σαφῶς, εἰκάσαι δὲ πολλαχῶς ὁ λόγος δίδωσι. 15
 θερμότητι γὰρ καὶ διαχύσει πόρους τινὰς ἀνοίγειν φαν-
 ταστικούς τοῦ μέλλοντος εἰκὸς ἐστίν, ὡς οἶνος ἀναθυμια-
 θεῖς ἕτερα πολλὰ † κινήματα † καὶ λόγους ἀποκειμένους
 καὶ λανθάνοντας ἀποκαλύπτει· (Eur. Bacch. 298)

‘τὸ γὰρ βακχεύσιμον

20

καὶ τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει’

κατ' Εὐριπίδην, ὅταν ἐνθερμος ἡ ψυχὴ γενομένη καὶ
 πυρώδης ἀπώσεται τὴν εὐλάβειαν, ἣν ἡ θνητὴ φρόνησις
 ἐπάγουσα πολλάκις ἀποστρέφει καὶ κατασβέννυσι τὸν
 F ἐνθουσιασμόν.’ 25

1 αὐτοῦ B A || φανταστῶν Ambr. et Leonicus. -τόν Barb. B F A
 Pet. -τικὸν Vat. -τικ. cum lac. E φαντασιῶν conj. Meziriac, Reiske
 || πάθεσι] πάθ. cum lacunula E. πάθεσιν Aldina (ex libris melioribus
 nihil notatum, sed -σι legi in Coll. Nov.) 2 προαισθήσεσιν scripsi:
 -σεων libri || ἀσυλλογίστοις Barb. F Vat. -τους B. -τως Ambr. et rell.
 || τότε inserui 5 γιγνομένων, ἣν (ad διαθέσει redit) scripsi: γιγνό-
 μενον ὄν libri 6 οὐ habent Barb. Ambr. soli 9 δῆλαι Turm. Vulc.
 δῆλα libri 11 θαυμασιώτατον Barb. Ambr. ὀσιώτατον rell. 12 ἀνα-
 φέρηται Bernardakis: ἀφαιρῆται libri 17 τοῦ om. F || ἀναθυμια-
 θεῖς] ἀμαθυμηθεῖς Barb. Ambr. In Barb. υ in rasura a sec. m. scriptum
 est. Eadem manus θ' οἱ υ γα θυ scripsit. In marg. pr. m. adscripsit
 ἡ θυμηθῆς ἡ ἐκ τοῦ οἴου^s ὁ σημαίνει τὴν ὁδὸν καὶ τὸ ὄρημα
 18 κινήματα] vel κινεῖ κινήματα vel κινεῖ νάματα scribendum 21 μαν-
 τικὴν Barb. Ambr. μαντευτικὴν rell. 23 ἡ deest in B A Vat. Pet.

41. Ἄμα δ' ἂν τις οὐκ ἀλόγως καὶ ξηρότητα φαίη
 μετὰ τῆς θερμότητος ἐγγιγνομένην λεπτύνειν τὸ πνεῦμα
 καὶ ποιεῖν αἰθερωῶδες καὶ καθαρόν· ἀὐγὴ γάρ ξηρὴ
 ψυχὴ (ἀρίστη) καθ' Ἡράκλειτον. ὑγρότης δ' οὐ μόνον (Fr. 751)
 5 ὄψιν ἀμβλύνει καὶ ἀκοήν, ἀλλὰ καὶ κατόπτρων θιγοῦσα 433
 καὶ † μῖχος καὶ πρὸς ἀέρας † ἀφαιρεῖ τὴν λαμπρότητα
 καὶ τὸ φέγγος. τούναντίον τε πάλιν αὐτὴ περιψύξει τινὶ
 καὶ πυκνώσει καὶ πνεύματος οἶον βαφῆ [σιδήρου] τὸ
 προγνωστικὸν μόνιον ἐντείνεσθαι καὶ στομοῦσθαι τῆς
 10 ψυχῆς οὐκ ἀδύνατόν ἐστι. καὶ μὴν ὡς κασσίτερος μανὸν
 ὄντα καὶ πολύπορον τὸν χαλκὸν ἐντακεῖς ἅμα μὲν ἔσφιγξε
 καὶ κατεπύκνωσεν ἅμα δὲ λαμπρότερον ἀπέδειξε καὶ
 καθαρώτερον, οὕτως οὐδὲν ἀπέχει τὴν μαντικὴν ἀναθυ-
 μιάσιν οἰκειὸν τι ταῖς ψυχαῖς καὶ συγγενὲς ἔχουσιν ἀνα-
 15 πληροῦν τὰ μανὰ καὶ συνέχειν ἐναρμόττουσαν. ἀλλὰ γὰρ
 ἄλλοις οἰκεῖα καὶ πρόσφορα, καθάπερ τῆς μὲν πορφύρας B
 ὁ κύαμος τῆς δὲ κόκκου τὸ νίτρον δοκεῖ τὴν βαφὴν ἄγειν
 μεμιγμένον·

3 ἀὐγὴ γὰρ ξηρὴ] ita scripsi cum Turnebo collatis aliis Plutarchi
 locis quos citat Bywater: αὐτὴ γὰρ ξηρὰ libri 4 ἀρίστη inseruit
 Turnebus || ὑγρότης] s in ras. sec. m. Barb. 5 θιγοῦσα libri omnes
 6 καὶ μῖχος (σμηχος Ambr.) καὶ πρὸς ἀέρας] eorum loco lac. 23 litt.
 in E. καὶ μιχθεῖσα πρὸς ἀέρα Emperius coll. p. 122, 6. Haec si,
 delete καὶ, post ὑγρότης δὲ οὐ μόνον ponas, habes quod intelligi
 potest. Sed tradita quidem aliquando transponere licet, conjectanea
 non licet. E scriptura Ambrosiani potest elici σμηχθεῖσα sed nihil
 juvat. In πρὸς ἀέρας latet, ut opinor, πυρὸς ἐσχάρας, in μῖχος
 vix λύχνου (Reiskii) sed simile quid 7 τούναντίον usque ad
 συνεπιθήγοντος (p. 115, 3). Cito scripturas cod. Palatini 170
 || τε αὐτὴ πάλιν Pal. deest τε in B F A E Vat. Pet. 8 καὶ πν. desunt
 in Pal. τοῦ πν. A πνεύματος E || βαφῆς Barb. (ῆς in ras. scripsit
 sec. m.: scriptum fort. erat βαφαῖς?) F? Aldina || σιδήρου exclusi
 9 ἐντείνεσθαι Wytt.: ἐγγίνεσθαι libri 10 ὡς ὁ κασσίτηρος (-ρον
 Pet.) B F A Vat. Pet. ὡς κασσίτηρος Barb. ὡς κασσίτηρος Ambr. Pal. E
 -τερος primus scripsit Wytt. 11 πολύπορον Barb. (corr. sec. m.)
 Aldina || ἐντακεῖς] ἐκτάσει pr. m. Barb. ἐκτακεῖς sec. m. in marg. ἐκτα-
 θεῖς (θ in ras. scr. sec. m.) Ambr. ἔκτασις Pal. 14 συνεχὲς Ambr.
 || ἀναπληροῦν] ἀλλὰ πληροῦν Ambr. ἀλλὰ πληροῦντα Pal. 17 κύα-
 μος] de fabae vel hyoscyami usu in re tinctoria nihil reperio. κινανός
 scriberem 18 μεμιγμένην E

This page is locked to free members
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

οὐδὲν ἄνευ φωτὸς ἔργον ἔστιν, ψυχῆς τε τὸ μαντικὸν ὥσπερ ὄμμα δεῖται τοῦ συνεξάπτοντος οἰκείου καὶ συνεπιθῆγοντος. ὅθεν οἱ μὲν πολλοὶ τῶν προγενεστέρων ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἡγοῦντο θεὸν Ἀπόλλωνα καὶ ἥλιον· οἱ δὲ
 5 τὴν καλὴν καὶ σοφὴν ἐπιστάμενοι καὶ τιμῶντες ἀναλογίαν, ὅπερ σῶμα πρὸς ψυχὴν ὄψις δὲ πρὸς νοῦν φῶς δὲ πρὸς ἀλήθειάν ἐστι, τοῦτο τὴν ἡλίου δύναμιν εἵκαζον εἶναι E πρὸς τὴν Ἀπόλλωνος φύσιν, ἔκγονον ἐκείνου καὶ τόκον ὄντος ἀεὶ γιγνόμενον ἀεὶ τοῦτον ἀποφαίνοντες. ἔξάπτει
 10 γὰρ καὶ προάγεται καὶ συνεξορμᾷ τῆς αἰσθήσεως τὴν ὁρατικὴν δύναμιν οὗτος ὡς τῆς ψυχῆς τὴν μαντικὴν ἐκεῖνος.'

43. 'Οἱ μέντοι δοξάζοντες ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν θεὸν εἶναι, εἰκότως Ἀπόλλωνι καὶ Γῆ κοινῶς ἀνέθεσαν τὸ
 15 χρηστήριον, οἰόμενοι τὴν διάθεσιν καὶ κρᾶσιν ἐμποιεῖν τῇ γῆ τὸν ἥλιον, ἀφ' ἧς ἐκφέρεται τὰς μαντικὰς ἀναθυμιάσεις. αὐτὴν μὲν οὖν τὴν γῆν ὥσπερ Ἡσίοδος ἐνίων φιλοσόφων βέλτιον διανοηθεῖς 'πάντων ἔδος ἀσφαλές' προσεῖπεν, οὕτω καὶ ἡμεῖς καὶ αἰδίδιον καὶ ἄφθαρτον F
 20 νομίζομεν· τῶν δὲ περὶ αὐτὴν δυνάμεων πῆ μὲν ἐκλείψεις πῆ δὲ γενέσεις ἀλλαχοῦ δὲ μεταστάσεις καὶ μεταρροίας ἀλλαχόθεν εἰκός ἐστι συμβαίνειν, καὶ κυκλεῖν ἐν αὐτῇ τὰς τοιαύτας ἐν τῷ χρόνῳ παντὶ πολλάκις περιόδους, ὡς ἔστι τεκμαίρεσθαι τοῖς φαινομένοις. λιμνῶν τε γὰρ
 25 γεγόνασι καὶ ποταμῶν, ἔτι δὲ πλείονες ναμάτων θερμῶν ὅπου μὲν ἐκλείψεις καὶ φθοραὶ παντάπασιν, ὅπου δ' οἶον ἀποδράσεις καὶ καταδύσεις· εἶτα πάλιν ἦκει διὰ 434 χρόνων ἐπιφαινόμενα τοῖς αὐτοῖς <τόποις> ἢ πλησίον

(Theog. 11)

2 συνεπιθίγ. Barb. Ambr. Pal. 5 καὶ τιμ. om. B 6 ὅπερ B E. ὅπως rell. 9 ὄντως Barb. Ambr.? E. Idem conjecerat Reiske, scripserunt Dübner, Bernardakis. Bene vertit Cruserius 'ab hoc qui semper est illum qui semper gignitur generari' || ἀποφαίνοντες Barb. B. -τος rell. 11 οὕτως sec. m. Barb. Ambr. B F Vat. Pet. || ψυχικῆς E 16 τὸν ἥλιον τῇ γῆ Ambr. || ἐκφέρεται] ἐκφέρεσθαι Turn. Vule. Malim ἐκφέρει καὶ, sed nil fortasse mutandum 19 προσεῖπεῖν A Vat. Pet. || καὶ ἡμεῖς om. B 22 ἐν αὐτῇ om. E 27 ἦκει Emperius, Madvig: ἐκεῖ libri 28 χρόνον F? A Vat. Pet. χρόνου B || ἐπιφαινόμενη sec. m. Barb. Ambr. F A. ἐπιφερόμενα B || τόποις add. Xylander

ὑπορρέοντα· καὶ μετάλλων ἴσμεν ἕξαμαυρώσεις γεγονέναι
 † κενάς †, ὡς τῶν περὶ τὴν Ἀττικὴν ἀργυρείων καὶ τῆς
 ἐν Εὐβοίᾳ χαλκίτιδος ἐξ ἧς ἐδημιουργεῖτο τὰ ψυχρήλατα
 τῶν ξιφῶν, ὡς Αἰσχύλος εἶρηκε (Fr. 356 N)

‘λαβῶν γὰρ αὐτόθηκτον Εὐβοικὸν ξίφος·’

τῇ δ’ ἐν Καρύστῳ πέτρα χρόνος οὐ πολὺς ἀφ’ οὗ πέ-
 πανται μηρύματα λίθων μαλακὰ νηματώδη συνεκφέρουσα.
 καὶ γὰρ ὑμῶν ἑωρακέναι τινὰς οἶομαι χειρόμακτρα καὶ
 δίκτυα καὶ κεκρυφάλους ἐκεῖθεν οὔτι περικαομένους· ἀλλ’
 ὅσ’ ἂν ῥυπανθῇ χρωμένων, ἐμβαλόντες εἰς φλόγα λαμπρὰ
 B καὶ διαφανῇ κομίζονται· νῦν δ’ ἠφάνισται καὶ μόλις οἶον
 ἴνες ἢ τρίχες ἀραιαὶ διατρέχουσιν ἐν τοῖς μετάλλοις.’

44. ‘Καίτοι πάντων τούτων οἱ περὶ Ἀριστοτέλην
 δημιουργὸν ἐν τῇ γῇ τὴν ἀναθυμίασιν ἀποφαίνουσιν, ἣ
 καὶ συνεκλείπειν καὶ συμμεθίστασθαι καὶ συνεξανθεῖν
 πάλιν τὰς τοιαύτας φύσεις ἀναγκαῖόν ἐστι. ταῦτα δὲ
 περὶ μαντικῶν πνευμάτων διανοητέον, ὡς οὐκ ἐχόντων
 αἰδίδιον οὐδ’ ἀγήρων τὴν δύναμιν ἀλλ’ ὑποκειμένην μετα-
 βολαῖς. καὶ γὰρ ὄμβρους ὑπερβάλλοντας εἰκός ἐστι
 κατασβεννύναι καὶ κεραννῶν ἐμπεσόντων διαφορεῖσθαι,
 μάλιστα δὲ τῆς γῆς ὑποσάλου γιγνομένης καὶ λαμβανούσης
 C ἰζήματα καὶ σύγχωσιν ἐν βάρει, μεθίστασθαι τὰς ἀναθυ-
 μιάσεις ἢ τυφλοῦσθαι τὸ παράπαν, ὥσπερ ἐνταῦθά φασι
 <μῆ> παραμεῖναι περὶ τὸν μέγαν σεισμόν, ὃς καὶ τὴν
 πόλιν ἀνέτρεψεν. ἐν δὲ Ὀρχομενῷ λέγουσι λοιμοῦ γενο-
 μένου πολλοὺς μὲν ἀνθρώπους διαφθαρεῖναι τὸ δὲ τοῦ

1 ἴσμεν Turn. Vulc. τὸ μὲν libri excepto Ambr. qui τῶν μὲν
 2 κενὰς] καινὰς conjecerat Turnebus et ita scriptum extat in B. Sed
 non placet. καὶ κενώσεις Emperius. Fort. καθ’ ἡμᾶς? 6 τῇ — πέτρα
 (ἣ — πέτρα Turn. Vulc.) Bernardakis: τῆς — πέρας (ejus loco lac. in E)
 libri. Potestne latere τὰ — Στύρα 7 νηματώδη] δειματώδη Barb.
 δεινηματώδη Ambr. 8 ἡμῶν A || οὔτι Bernardakis: οὔτε (οὐ E) libri
 9 πύρι καομένους Ambr. 10 ὅσον ἂν idem 11 περιφανῇ B 13 καίτοι
 Xylander: καὶ οἱ Barb. Ambr. F (Aldina); deest οἱ in rell. || τούτων π.
 A Pet. || ἀριστοτέλη Ambr. 16 ταῦτα libri; corr. Turn. Vule. 18 ἀγήρων
 Bernardakis: ἀγήρω 21 ὑπὸ σάλου libri; corr. Turn. Vulc. 22 σύγχωσιν
 libri; corr. Reiske 23 φησι B 24 μῆ παραμεῖναι scripsi: παραμένειν ᾧ
 Barb. παραμένειν (-ει Pet.) τὰ rell. 26 ἀνθρώπων A? Aldina || τοῦ om. B

Τειρεσίου χρηστήριον ἐκλιπεῖν παντάπασι καὶ μέχρι τοῦ
νῦν ἄργον διαμένειν καὶ ἄναυδον. εἰ δὲ καὶ τοῖς περὶ
Κιλικίαν ὁμοια παθεῖν συμβέβηκεν, ὡς ἀκούομεν, οὐδεὶς
ἂν ἡμῖν, ὦ Δημήτριε, σοῦ φράσειε σαφέστερον.'

6 45. Καὶ ὁ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ 'οὐκ οἶδα ἔγωγε τὰ γε νῦν·
ἀποδημῶ γάρ, ὡς ἴστε, πάμπολυν ἤδη χρόνον· ἔτι δ'
ἤκμαζεν ἐμοῦ παρόντος καὶ τὸ Μόψου καὶ τὸ Ἀμφιλόχου D
μαντεῖον. ἔχω δ' εἰπεῖν τῷ Μόψου παραγεγόμενος
πρᾶγμα θαυμασιώτατον. ὁ γὰρ ἡγεμὼν τῆς Κιλικίας
10 αὐτὸς μὲν ἀμφίδοξος ὢν ἔτι πρὸς τὰ θεῖα, δι' ἀσθένειαν
ἀπιστίας οἶμαι· τᾶλλα γὰρ ἦν ὑβριστῆς καὶ φαῦλος· ἔχων
δὲ περὶ αὐτὸν Ἐπικουρείους τινὰς τὴν καλὴν δὴ καὶ
φυσιολόγον ἐνυβρίζοντας, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, τοῖς τοιού-
τοις, εἰσέπεμψεν ἀπελεύθερον οἶον εἰς πολεμίων κατὰ-
15 σκοπον ἐνσκευάσας, ἔχοντα κατεσφραγισμένην δέλτον, ἐν
ἣ τὸ ἐρώτημα ἦν ἐγγεγραμμένον, οὐδενὸς εἰδότος. ἐν-
νυχεύσας οὖν ὁ ἄνθρωπος ὥσπερ ἔθος ἔστι τῷ σηκῷ, καὶ
κατακοιμηθεὶς ἀπήγγειλε μεθ' ἡμέραν ἐνύπνιον τοιοῦτον. E
ἄνθρωπον ἔδοξεν αὐτῷ καλὸν ἐπιστάντα φθέγγασθαι
20 τοσοῦτον 'μέλανα' καὶ πλέον οὐδὲν ἄλλ' εὐθύς οἴχεσθαι.
τοῦτο ἡμῖν μὲν ἄτοπον ἐφάνη καὶ πολλὴν ἀπορίαν
παρέσχεν· ὁ δ' ἡγεμὼν ἐκεῖνος ἐξεπλάγη καὶ προσεκύ-
νησεν, καὶ τὴν δέλτον ἀνοίξας ἐπεδείκνυεν ἐρώτημα
τοιοῦτον γεγραμμένον 'πότερόν σοι λευκὸν ἢ μέλανα
25 θύσω ταῦρον;' ὥστε καὶ τοὺς Ἐπικουρείους διατραπήναι,

1 ἐλλείπειν Barb. 3 συμβ. παθ. omnes exceptis Barb. Ambr.
4 φράση Ambr. 5 τὰ γε Wytt.: τὰ δὲ 7 Μόψου] μόψου hic
et infra Ambr. B || ἀμφιλόχιον Ambr. 8 τῷ idem, τὸ rell. 10 ἀμφί-
δοξος ὢν ἔτι] dedi (cum Wytt.) scripturam Ambr. Vereor tamen ne
ὢν subditivum sit. ἀμφίδοξος ὡς ἔτι Barb., ubi ὡς ex var. lect.
ἀμφιδόξως (bene essent ἀμφιδόξως εἶχε πρὸς) ortum esse videtur
ἀμφιδόξός ἐστι ceteri 12 αὐτὸν unus E: αὐτὸν rell. || τὴν καλὴν
δὴ καὶ φ.] 'subaudiendum est ὑβριν' Reiske. ὑβριν ἐνυβρίζειν τινι
apud Herodianum legitur (vide Thesaur. VIII p. 17). Non debuerat Bernard.
τῶν καλῶν δὴ καὶ φυσιολόγων scribere; verba ὡς αὐτοὶ λέγουσι non
possunt ad merum ἐνυβρίζοντας spectare. δὴ deest in B A E Vat. Pet.
16 γεγραμμένον Barb. 19 καλὸν ἐπιστ. om. Ambr. || φθέγγασθαι
idem 21 ἀτοπίαν pro ἀπορ. B 24 ἐγγεγραμμένον Pet.

Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

καὶ προσευχόμεθα τί παθόντες ἐπὶ τοῖς χρηστηρίοις, εἰ
 δύναμιν μὲν ἐν ἑαυταῖς μαντικὴν αἰ ψυχὰι κομίζουσιν, ἢ
 δὲ κινουῦσα ταύτην ἀέρος τίς ἐστὶ κράσις ἢ πνεύματος; αἰ
 δὲ τῶν ἐρίφων καταστάξεις τί βούλονται, καὶ τὸ μὴ
 5 θεμιστεύειν, εἰ μὴ τὸ ἱερεῖον ὅλον ἐξ ἄκρων σφυρῶν
 ὑπότρομον γένηται καὶ κραδανθῆ κατασπενδόμενον; οὐ C
 γὰρ ἀρκεῖ τὸ διασεῖσαι τὴν κεφαλὴν ὥσπερ ἐν ταῖς ἄλλαις
 θυσίαις, ἀλλὰ πᾶσι δεῖ τοῖς μέρεσι τὸν σάλον ὁμοῦ καὶ
 τὸν παλμὸν ἐγγενέσθαι μετὰ ψόφου τρομώδους· ἐὰν γὰρ
 10 μὴ τοῦτο γένηται, τὸ μαντεῖον οὐ φασὶ χρηματίζειν οὐδ'
 εἰσάγουσι τὴν Πυθίαν. καίτοι θεῶ μὲν [ἢ δαίμονος] αἰτίαν
 τὴν πλείστην ἀνατιθέντας εἰκὸς ἐστὶ ταῦτα ποιεῖν καὶ
 νομίζειν· ὡς δὲ σὺ λέγεις, οὐκ εἰκός· ἢ γὰρ ἀναθυμιάσις,
 ἂν τε πτοῆται τὸ ἱερεῖον ἂν τε μὴ, παροῦσα ποιήσει τὸν
 15 ἐνθουσιασμὸν καὶ διαθήσει τὴν ψυχὴν ὁμοίως οὐ τῆς
 Πυθίας μόνον ἀλλὰ καὶ τοῦ τυχόντος ἄψηται σώματος.
 ὅθεν εὐηθὲς ἐστὶ τὸ μιᾶ γυναικὶ πρὸς τὰ μαντεῖα D
 χρῆσθαι, καὶ ταύτη παρέχειν πράγματα φυλάττοντας
 ἄγνην διὰ βίου καὶ καθαρεύουσαν. ὁ γὰρ Κορήτας
 20 ἐκεῖνος, ὃν Δελφοὶ λέγουσι πρῶτον ἐμπεσόντα τῆς περὶ
 τὸν τόπον δυνάμεως αἰσθησὶν παρασχεῖν, οὐδὲν οἶμαι
 διέφερε τῶν ἄλλων αἰπόλων καὶ ποιμένων· εἴ γε δὴ
 τοῦτο μὴ μῦθος ἐστὶ μηδὲ πλάσμα κενόν, ὡς ἔγωγε
 ἠγοῦμαι. καὶ λογιζόμενος πηλίκων ἀγαθῶν τουτὶ τὸ
 25 μαντεῖον αἴτιον γέγονε τοῖς Ἑλλησιν ἐν τε πολέμοις καὶ
 κτίσεσι πόλεων ἐν τε λοιμοῖς καὶ καρπῶν ἀφορίαις,

1 παθόντες Barb. Ambr.: μαθόντες (in B π supra μ) rell.
 4 ἐρίφων scripsi coll. p. 123, 23: ἱερίδων (ἱερείων E) libri ||
 καταστάξεις scripsi: καταστάσεις libri. κατασπείσεις Reiske. Potes
 etiam καταπάσεις 5 εἰ μὴ] ἐὰν μὴ Stegmann 6 κατασπενδό-
 μενον] -δόντων conj. Reiske 8 μέρεσι] malim μέλεσι || παλὸν Ambr.
 11 θεῶ Turn. Vule.: θεοῦ || ἢ δαίμονι iidem, sed malui secludere
 12 ἀνατιθ.] ἄνευ τιθ. B (ἀνατιθ. sec. m. in marg.) A E Vat. Pet.
 14 πτοῆται Meziriac: ποιῆται || ποιήσει Barb. (a sec. m. in marg.
 additum) Ambr. ποιεῖ B E Vat. ποιῆ F? A. ποιεῖν Pet. 16 καὶ
 τοῦ τ.] καὶ τοῦ τ. ἂν Ambr. 19 διὰ βίου] διαμένην Ambr. 23 τοῦτο
 om. E 24 καὶ om. B E A Vat. 25 γέγ. τοῖς Ἑλλ. αἴτιον Ambr.
 26 ἀπορίαις Ambr.

δεινὸν ἡγοῦμαι μὴ θεῶ καὶ προνοία τὴν εὐρεσιν αὐτοῦ
 E καὶ ἀρχὴν ἀλλὰ τῷ κατὰ τύχην καὶ αὐτομάτως ἀνατί-
 θεσθαι. πρὸς δὴ ταῦτ' εἶπεν 'τὸν Λαμπρίαν βούλομαι
 διαλεχθῆναι· περιμένοις δέ;' 'πάνυ μὲν οὖν' ὁ Φίλιππος
 εἶφη 'καὶ πάντες οὗτοι· πάντας γὰρ ἡμᾶς ὁ λόγος
 κεκίνηκε.'

(ed. 97d)

47. ΚΑΓΩ πρὸς αὐτόν 'ἐμὲ δ'' εἶπον 'οὐ κεκίνηκεν,
 ὦ Φίλιππε, μόνον ἀλλὰ καὶ συγκέχυκεν, εἰ ἐν τοσοῦτοις
 καὶ τηλικούτοις οὖσιν ὑμῖν δοκῶ παρ' ἡλικίαν τῷ πιθανῷ
 τοῦ λόγου καλλωπιζόμενος ἀναιρεῖν τι καὶ κινεῖν τῶν 10
 ἀληθῶς καὶ ὀσίως περὶ τοῦ θείου νενομισμένων. ἀπο-
 λογήσομαι δὲ μάρτυρα καὶ σύνδικον ὁμοῦ Πλάτωνα
 παραστησάμενος. ἐκεῖνος γὰρ ὁ ἀνὴρ Ἀναξαγόραν μὲν
 F ἐμέμψατο τὸν παλαιόν, ὅτι ταῖς φυσικαῖς ἄγαν ἐνδεδε-
 μένος αἰτίαις καὶ τὸ κατ' ἀνάγκην τοῖς τῶν σωμάτων 15
 ἀποτελούμενον πάθει μετιῶν αἰεὶ καὶ διώκων, τὸ οὐ
 ἔνεκα καὶ ὑφ' οὗ, βελτίονας αἰτίας οὔσας καὶ ἀρχάς,
 ἀφῆκεν· αὐτὸς δὲ πρῶτος ἢ μάλιστα τῶν φιλοσόφων
 ἀμφοτέρως ἐπεξῆλθε, τῷ μὲν θεῷ τὴν ἀρχὴν ἀποδιδούς
 436 τῶν κατὰ λόγον ἐχόντων, οὐκ ἀποστερῶν δὲ τὴν ὕλην τῶν 20
 ἀναγκαίων πρὸς τὸ γιγνόμενον αἰτιῶν, ἀλλὰ συνορῶν, ὅτι
 τῆδέ πη καὶ τὸ πᾶν αἰσθητὸν διακεκοσμημένον οὐ
 καθαρόν οὐδ' ἀμιγές ἐστιν, ἀλλὰ τῆς ὕλης συμπλεκομένης
 τῷ λόγῳ λαμβάνει τὴν γένεσιν. ὄρα δὲ πρῶτον ἐπὶ τῶν
 τεχνιτῶν· οἷον εὐθύς ἢ περιβόητος ἐνταῦθα τοῦ κρατῆρος 25
 ἔδρα καὶ βάσις, ἣν Ἡρόδοτος ὑποκρητηρίδιον ὠνόμασεν,

(, 25)

2 αὐτομάτω B A Vat. Pet. 3 τὸν Λ. Wytth.: ὦ λαμπρία libri
 4 περιμένεις E || ὁ Φ. εἶφη] εἶπεν ὁ Φ. idem 8 εἰ ἐν] deest εἰ in
 F, ἐν in Ambr. 10 ἐγκαλωπ. B 11 ὀσίως Herwarden (Mnem. XIX):
 θείως libri 13 ὁ ἀνὴρ] ὁ habet unus Barb. 14 ἐνδεδεμένος sec. m.
 Ambr. ἐνδεδυμένος rell. 17 οὔνεκα Barb. Ambr. F Pet. || αἰτίας]
 οὔσις Barb. 18 ἢ om. E 20 τῶν κατὰ λόγον. Denuo incipit
 Venetus || ἀποστερῶν] ἀπὸ ἐτέρων Barb. 22 τῆδέ πη om. pr. m.
 Ambr. 23 δὲ post καθαρόν habent F A E Vat. Pet. 24 πρῶτον]
 ν in ras. V² 25 τεχνιτῶν omnes praeter V¹ Barb. 26 βάσις sec. m.
 Ambr. βάσις V¹ Barb. pr. m. Ambr. φύσις V³ et rell. (hoc scripserat
 librarius in Barb., sed ipse correxit) || ὑποκρητ. ex Herodoto Anonymus:
 ἐπικρητ. (η in ras. V³) libri excepto B qui ἐπικρατ.

αἰτίας μὲν ἔσχε τὰς ὑλικὰς, πῦρ καὶ σίδηρον καὶ μάλαξιν
 διὰ πυρὸς καὶ <δι'> ὕδατος βαφήν, ὧν ἄνευ γενέσθαι τὸ
 ἔργον οὐδεμία μηχανή· τὴν δὲ κυριωτέραν ἀρχὴν καὶ
 ταῦτα κινούσαν καὶ διὰ τούτων ἐνεργοῦσαν ἢ τέχνη καὶ B
 5 ὁ λόγος τῷ † ἐρίῳ † παρέσχε. καὶ μὴν τῶν γε μιμη-
 μάτων τούτων καὶ εἰδώλων ποιητῆς <τις> καὶ δημιουργὸς
 ἐπιγέγραπται· (Simonid. Fr. 160 B)

ἄγραψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
 υἱὸς περθόμεναν Ἰλίου ἀκρόπολιν'

10 ὡς ὁρᾶτε γράψας· ἄνευ δὲ φαρμάκων συντριβέντων καὶ
 συμφθαρέντων ἀλλήλοις οὐδὲν ἦν οἶόν τε τοιαύτην διά-
 φθασιν λαβεῖν καὶ ὄψιν. ἄρ' οὖν ὁ βουλόμενος ἀπτεσθαι
 τῆς ὑλικῆς ἀρχῆς, ζητῶν δὲ καὶ διδάσκων τὰ παθήματα
 καὶ τὰς διαφθοράς, ἄς ὄχρα μιχθεῖσα σινωπὶς ἴσχει καὶ
 15 μέλανι μηλιάς, ἀφαιρεῖται τὴν τοῦ Πολυγνώτου δόξαν· ὁ C
 δὲ τοῦ σιδήρου τὴν στόμωσιν ἐπεξιῶν καὶ τὴν μάλαξιν,
 ὅτι τῷ μὲν πυρὶ χαλασθεῖς ἐνδίδωσι καὶ ὑπεῖκει τοῖς
 ἐλαύνουσι καὶ πλάττουσιν, ἐμπεσῶν δὲ πάλιν εἰς ὕδωρ
 ἀκραιφνὲς καὶ τῇ ψυχρότητι διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ πυρὸς
 20 ἐγγενομένην ἀπαλότητα καὶ μανότητα πιληθεῖς καὶ κατα-

1 αἰτίας μὲν ἔσχε τὰς ὑλικὰς] ita corr. Madvig. Mira in libris
 varietas, αἰτ. μὲν ἔχοντας ὑλικὰς V¹ Ambr. Barb. (μὲν in locum post
 ἔχ. transposuit sec. m.). αἰτ. ἔχον τὰς μὲν ὑλικὰς marg. B (a pr. m.).
 αἰτ. μὲν ἔχοντος ὑλικὰς V³ B A Pet. αἰτίας (αἰτίαν E) μὲν ἔχοντος
 ὑλικὴν F E Vat. 2 δι' add. Reiske 4 ταύτην Ambr. || κινούσαν
 — ἐνεργοῦσαν] αν bis scripsit in ras. V³ 5 ἐρίῳ [V¹] Barb.: ἔργω
 rell. Χίῳ, ut videtur, scribendum est 6 τούτων add. in marg. sec. m.
 Barb. || ὁ ποιητῆς praeter V¹ Barb. Ambr. omnes || τις inserui
 8 υἱῆς Ambr. 10 ὁρᾶτε unus Barb. -ται rell. || φαρμακείων
 V¹ Barb. Ambr. F Vat. -κίων V³ || συμφθ. καὶ συντρ. Ambr. 13 παθή-
 ματα] ἐπανθήματα? || διαφθοράς scripsi quamvis vel φθοράς mallet
 vel συμφθοράς. διαφοράς Ambr. διαβολὰς V¹ Barb. μεταβολὰς rell.
 14 σίναπα Ambr. 15 μηλιάς] μιλιὰς V¹ (corr. manus tertia ad
 exemplum manus sec. quae μηλιάς in marg. adscripserat) Ambr. μηλιάδα
 (in acc.) legendum est in De Adul. et Am. 58d, ubi libri μηλίδα habent
 || Πολυγνώτου] ita (propter proximum τῷ τεχνίτη) malui cum Leonico
 quam τεχνίτου cum cod. E scribere. σιδήρου ceteri omnes 17 ἐνδί-
 δωσι Turn.: ἐπιδίδωσι 18 πλάττουσιν V¹ Barb. Ambr. πλήττουσιν
 rell. 19 ἀκραιφνὲς] ρ in ras. scripsit, ν addidit V³. Utinam perman-
 sissent vestigia literae erasac, nam ἀκραιφνὲς locum hic non habet ||
 τὴν ὑπὸ τοῦ π. V Barb. Ambr. B. τὴν τοῦ π. Pet. τὴν ὑπὸ π. rell.
 20 καὶ μαν. add. sec. m. Barb. in marg.

This page is locked to free members
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

οὐδ' ἄλογον τὴν μαντικήν, ὕλην μὲν αὐτῇ τὴν ψυχὴν τοῦ
 ἀνθρώπου τὸ δ' ἐνθουσιαστικὸν πνεῦμα καὶ τὴν ἀναθυ-
 μιάσιν οἶον ὄργανον ἢ πλήκτρον ἀποδιδόντες· πρῶτον F
 μὲν γὰρ ἢ γεννήσασα Γῆ τὰς ἀναθυμιάσεις ὃ τε πᾶσαν
 5 ἐνδιδοὺς κράσεως τῇ γῆ καὶ μεταβολῆς δύναμιν Ἡλῖος
 νόμῳ πατέρων θεὸς ἔστιν ἡμῖν· ἔπειτα δαίμονας ἐπιστά-
 τας καὶ περιπόλους καὶ φύλακας οἶον ἁρμονίας τῆς κρά-
 σεως ταύτης τὰ μὲν ἀνιέντας ἐν καιρῷ τὰ δ' ἐπιτείνοντας, 437
 καὶ τὸ ἄγαν ἐκστατικὸν αὐτῆς καὶ ταρακτικὸν ἀφαιροῦντας
 10 τὸ δὲ κινητικὸν ἀλύπως καὶ ἀβλαβῶς τοῖς χρωμένοις
 καταμιγνύντας ἀπολείποντες, οὐδὲν ἄλογον ποιεῖν οὐδ'
 ἀδύνατον δόξομεν.'

49. 'Οὐδέ γε προθυόμενοι καὶ καταστέφοντες ἱερεῖα
 καὶ κατασπένδοντες ἐναντία τῷ λόγῳ τούτῳ πράττομεν.
 15 οἱ γὰρ ἱερεῖς καὶ ὅσοι θύειν φασὶ τὸ ἱερεῖον καὶ
 κατασπένδειν καὶ τὴν κίνησιν αὐτοῦ καὶ τὸν τρόπον
 ἀποθεωρεῖν, ἑτέρου τίνος τοῦτο σημεῖον ἢ τοῦ θεμιστεύειν
 τὸν θεὸν λαμβάνοντες; δεῖν γὰρ τὸ θύσιμον τῷ τε σώματι
 καὶ τῇ ψυχῇ καθαρὸν εἶναι καὶ ἄσινές καὶ ἀδιάφθορον.
 20 μήνυτρα μὲν οὖν (τῶν) περὶ τὸ σῶμα κατιδεῖν μὴ πάνυ B
 χαλεπὸν εἶναι· τὴν δὲ ψυχὴν δοκιμάζειν, τοῖς μὲν ταύ-
 ροις ἄλφιστα τοῖς δὲ κάρροις ἐρεβίνθους παραιθέντες
 (τὸ γὰρ μὴ γευσάμενον ὑγιαίνειν οὐκ οἴονται). τὴν δ' αἶγα
 διελέγχειν τὸ ψυχρὸν ὕδωρ· οὐ γὰρ εἶναι ψυχῆς κατὰ
 25 φύσιν ἐχούσης τὸ πρὸς τὴν κατάσπεισιν ἀπαθές καὶ
 ἀκίνητον. ἐγὼ δέ, κἄν ἢ βέβαιον ὅτι σημεῖόν ἐστι τοῦ

2 τῷ ἐνθουσιαστικῷ fuerat (ut videtur) in V¹ 4 γὰρ om.
 E Vat. || τε Emperius: δὲ 5 τὴν γῆν Barb. 6 Requiro θεοὶ
 εἶσιν || ἐπιστάνας Ambr. B 7 καὶ deest in E || ἁρμονία V¹
 Barb. Ambr. Ita forte corrigenda haec ut (expulso infra ἀπολεί-
 ποντες) scribamus ἔπειτα δαίμονας ἐφίσταντες π. καὶ φ. οἶον ἁρμονία
 τῇ κράσει ταύτη 8 ἐνιέντας E Vat. 12 δόξομεν A Vat.
 13 προθυόμενοι] πρόθυμοι pr. m. Barb. (corr. sec. m.) 15 ὅσοι libri;
 corr. Turn. Vulc. 16 τρόπον iidem: τρόπον libri 17 τοῦτο
 σημεῖον (τὸ σ. Wytt.) Emperius: τοῦθ' ἡμῖν libri 18 δεῖν scripsi:
 δεῖ 20 μήνυτρα Turn. Vulc.: μέτρα || τῶν add. Reiske || μὴ
 V¹ Barb. Ambr.: οὐ vell. 21 εἶναι scripsi: ἐστι || δοκιμάζειν
 scripsi: δοκιμάζουσι libri 23 τὸ δ' αἶγα Ambr. 24 διελέγχει Pet.

Θεμιστεύειν τὸ σείσασθαι καὶ τοῦ μὴ Θεμιστεύειν τοῦναντίον, οὐχ ὁρῶ τί συμβαίνει δυσχερὲς ἀπ' αὐτοῦ τοῖς εἰρημένοις. πᾶσα γὰρ δύναμις ὃ πέφυκε σὺν καιρῷ βέλτιον ἢ χειρόν ἀποδίδωσι· τοῦ δὲ καιροῦ διαφεύγοντος
C ἡμᾶς, σημεῖα διδόναι τὸν Θεὸν εἰκὸς ἐστίν.⁵

50. 'Οἶομαι μὲν οὖν μήτε τὴν ἀναθυμίασιν ὡσαύτως ἔχειν ἀεὶ διὰ παντός, ἀνέσεις δὲ τινὰς ἴσχειν καὶ πάλιν σφοδρότητας· ὧ δὲ τεκμηρίῳ χρῶμαι, μάρτυρας ἔχω καὶ ξένους καὶ <πολίτας> πολλοὺς καὶ τοὺς Θεραπεύοντας τὸ ἱερὸν ἅπαντας. ὃ γὰρ οἶκος, ἐν ᾧ τοὺς χρωμένους¹⁰ καὶ τοὺς ἱερωμένους τῷ Θεῷ καθίζουσι, οὔτε πολλάκις οὐδὲ τεταγμένως ἀλλ' ὡς ἔτυχε διὰ χρόνων εὐωδίας ἀναπίμπλαται καὶ πνεύματος, οἷας ἂν τὰ ἡδίστα καὶ πολυτελέστατα τῶν μύρων ἀποφορὰς ὡσπερ ἐκ πηγῆς του ἀδύτου προσβάλλοντος· ἐξανθεῖν γὰρ εἰκὸς ὑπὸ Θερμό-¹⁵
D τητος ἢ τινος ἄλλης ἐγγιγνομένης δυνάμεως. εἰ δὲ τοῦτο μὴ δοκεῖ πιθανόν, ἀλλὰ γε τὴν Πυθίαν αὐτὴν ἐν πάθει καὶ διαφοραῖς ἄλλοτε ἄλλαις ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς ψυχῆς ἴσχειν, ᾧ πλησιάζει τὸ πνεῦμα, καὶ μὴ μίαν ἀεὶ κρᾶσιν ὡσπερ ἀρμονίαν ἀμετάβολον ἐν παντὶ καιρῷ διαφυλάττειν,²⁰ ὁμολογήσετε. πολλαὶ μὲν γὰρ αἰσθημένης πλείονες δὲ ἄδηλοι τό τε σῶμα καταλαμβάνουσι καὶ τὴν ψυχὴν ὑπορρέουσι δυσχέρειαι καὶ κηλίδες· ὧν ἀναπιμπλαμένην οὐκ ἄμεινον ἐκεῖ βαδίζειν οὐδὲ παρέχειν ἑαυτὴν τῷ Θεῷ

1 σπείσασθαι V³ B A E Vat. Pet. || μὴ om. V¹ Ambr.
2 συμβαίνειν Ambr. 3 ὃ V³ B. ὧ rell. 8 ἔχω A Vat. Pet.
ἔχειν Barb. ἔχει rell. 9 καὶ πολίτας πολλοὺς scripsi: καὶ πολλοὺς
Ambr. πολλοὺς rell. 11 καὶ τοὺς ἱερωμένους scripsi: καὶ τοὺς
χρωμένους Ambr. desunt in rell. 12 οὐδὲ τετ. V¹ Barb. Ambr. F.
οὔτε τετ. rell. 13 οἷα ἂν τὰ V¹ Barb. οἷα τὰ Ambr. || ἡδ. καὶ
πολ.] eorum loco εὐωδέστατα E 14 ἀποφορὰς deest in E A Vat. Pet.
15 ἐξανθεῖν V¹ Ambr. F. ἐξωθεῖν rell. 16 ἢ τινος desunt in V B
17 ἐπ' ἄθει Barb. ἐπ' ἄνθει V¹ Ambr. 20 post ἀμεταβ. iterat
καὶ μὴ μίαν B 21 ὁμολογήσετε] a marg. cod. B dicit se sumpsisse
Wytt., sed fallitur, ut videtur; ὁμολογήσατε Barb. N. ὁμολογήσατε
(in B ὃ super ω scriptum) rell. || πολλὴν V¹ Barb. Ambr. || αἰσθο-
μένην Ambr. || πλείονας δὲ ἄδηλοῖ V¹? πλείονες? ἄδηλοῖ Ambr.
πλείονες δὲ ἄδηλοῖ Barb. 23 ἀπορρέουσι Ambr. || δυσχέρειαι] malim
δυσκрасίαι || κηλίδες scripsi: κηδος V¹? Barb. κινήσεις rell. (in lac.
add. quarta m. Ambr.)

μη παντάπασι καθαράν οὔσαν ὡσπερ ὄργανον ἐξηρτυμένον
καὶ εὐηχές, ἀλλ' ἐμπαθῆ καὶ ἀκατάστατον. οὔτε γὰρ ὁ
οἶνος ὡσαύτως ἀεὶ τὸν μεθυστικὸν οὔθ' ὁ αὐλὸς τὸν E
ἐνθουσιαστικὸν ὁμοίως διατίθῃσιν, ἀλλὰ νῦν μὲν ἦττον
6 οἱ αὐτοὶ νῦν δὲ μᾶλλον ἐκβακχεύονται καὶ παρακινουῦσι,
τῆς κράσεως ἐν αὐτοῖς ἐτέρας γενομένης. μάλιστα δὲ τὸ
φανταστικὸν ἔοικε τῆς ψυχῆς ὑπὸ τοῦ σώματος ἀλλοιου-
μένου κρατεῖσθαι καὶ συμεταβάλλειν, ὡς δῆλόν ἐστιν
ἀπὸ τῶν ὀνείρων· ποτὲ μὲν γὰρ ἐν πολλαῖς γιγνόμεθα
10 καὶ παντοδαπαῖς ἐνυπνίων ὄψεσι, ποτὲ δ' αὖ πάλιν
πᾶσα γίγνεται γαλήνη καὶ ἡσυχία τῶν τοιούτων. καὶ
Κλέωνα μὲν ἴσμεν αὐτοὶ τὸν ἐκ Δαυλίας τοῦτον ἐν πολ-
λοῖς ἔτεσιν οἷς βεβίωκε φάσκοντα μηδ' ἰδεῖν πώποτε· F
τῶν δὲ πρεσβυτέρων ταῦτο τοῦτο λέγεται περὶ Θρασυ-
15 μήδους τοῦ Ἡραιέως. αἰτία δ' ἡ κρᾶσις τοῦ σώματος,
ὡσπερ αὖ πάλιν ἡ τῶν μελαγχολικῶν πολυόνειρος καὶ
πολυφάνταστος, ἣ καὶ δοκεῖ τὸ εὐθρόνειρον αὐτοῖς
ὑπάρχειν· ἐπ' ἄλλα γὰρ ἄλλοτε τῷ φανταστικῷ τρεπό-
μενοι, καθάπερ οἱ πολλὰ βάλλοντες, ἐπιτυγχάνουσι 438
20 πολλάκις.'

51. Ὅταν οὖν ἀναρμόστως ἔχη πρὸς τὴν τοῦ πνεύ-
ματος ὡσπερ φαρμάκου κρᾶσιν ἢ φαντασιαστικὴ καὶ
μαντικὴ δύναμις, ἐν τοῖς προφητεύουσιν ἀνάγκη <μη>
γίγνεσθαι τὸν ἐνθουσιασμόν, ἢ γίγνεσθαι παράφορον καὶ

2 ἀλλ' ἐμπ. καὶ ἀκ] ἀνεμπαθῆ καὶ κατάστατον V¹ Barb. Ambr.
3 ὡσαύτως om. B 5 πάλιν post μᾶλλον habet Ambr. || παροινουῦσι
omnes praeter V¹ Barb. Ambr. 6 γινομένης V³ B E Pet. 9 μὲν
om. V¹ Ambr. 12 τὸν — τοῦτον — φάσκοντα] ita V³ Ambr. Barb.
(a sec. m.) Vat. Pet. τῶν — τοῦτον — φάσκοντα B F E A. τῶν —
τούτων — φάσκοντα V¹. τῶν — τούτων — φασκόντων pr. m. Barb.
|| Δαυλίας Ambr. B -είας rell. 13 μηδ' scripsi: μηδὲν libri ||
ἐνύπνιον post πώπ. inserunt V³ B F A E Vat. Pet., ante πώπ. sec. m.
Barb. Ambr. 14 τῶν δὲ] ὑπὸ δὲ τῶν E 15 ἦρ. idem solus (ut
videtur), ἦρ. rell. 17 ἢ Emperius: εἰ Ambr. εἰ rell. 21 ἀναρ-
μόστως scripsi: ἀρμοστῶς (-μοζόντως Ambr.) libri 22 φαντα-
σιαστικὴ V B: φανταστικὴ rell. 23 μὴ inserui. 24 post ἐνθ.
inserunt omnes exceptis V¹ Barb. Ambr. ὅταν δὲ (om. δὲ Aldina) μὴ
οὕτως μὴ γίνεσθαι

Purchase full membership to immediately unlock this page

Never be without a book!

Forgotten Books Full Membership gives universal access to 797,885 books from our apps and website, across all your devices: tablet, phone, e-reader, laptop and desktop computer

A library in your pocket for \$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

πάντας οὔτε τοὺς αὐτοὺς ἀεὶ διατίθησιν ὡσαύτως ἢ τοῦ
 πνεύματος δύναμις, ἀλλ' ὑπέκκαυμα παρέχει καὶ ἀρχὴν
 ὡσπερ εἴρηται τοῖς πρὸς τὸ παθεῖν καὶ μεταβαλεῖν
 οἰκείως ἔχουσιν. ἔστι δὲ θεία μὲν ὄντως καὶ δαιμόνιος,
 6 οὐ μὴν ἀνέκλειπτος οὐδ' ἀφθαρτος οὐδ' ἀγήρως καὶ D
 διαρκῆς εἰς τὸν ἄπειρον χρόνον † ὑφ' ἣν † πάντα κάμνει
 τὰ μεταξὺ γῆς καὶ σελήνης κατὰ τὸν ἡμέτερον λόγον· εἰσὶ
 δ' οἱ καὶ τὰ ἐπάνω φάσκοντες οὐχ ὑπομένειν, ἀλλ'
 ἀπανδῶντα πρὸς τὸ αἰδίον καὶ ἄπειρον † ὀξέσι † χρῆσθαι
 10 <καὶ> μεταβολαῖς καὶ παλιγγενεσίαις.'

52. 'Ταῦτ' ἔφην ἐγὼ 'πολλάκις ἀνασκέπτεσθαι καὶ
 ὑμᾶς παρακαλῶ καὶ ἐμαυτόν, ὡς ἔχοντα πολλὰς ἀντιλήψεις
 καὶ ὑπονοίας πρὸς τοῦναντίον, ἃς ὁ καιρὸς οὐ παρέχει
 πάσας ἐπεξελεῖν· ὥστε καὶ ταῦτα ὑπερκείσθω καὶ ἃ
 15 Φίλιππος διαπορεῖ περὶ ἡλίου καὶ Ἀπόλλωνος.'

~~~~~

6 τὸν ἀπαντα χρ. Ambr., atque ita propter vicinum ἄπειρον malim
 || ὑφ' ἣν (ὑφ' ὅν V³) corruptum. ὑφ' οὗ Turnebi Reiskii aliorumque
 non potest verum esse. Requiro εἰ γ' ἐχρῆν — κάμνειν vel sim. 7 post
 σελήνης habet Barb. καὶ ἀθήνης. Nescio unde irrepserit hoc τέρας in
 optimum codicem 9 ὀξέσι] substituenda vox quae idem atque ἀπολήξεσι
 valet 10 καὶ inserui 15 περὶ τε ἡλίου Ambr.

INDEX PYTHICUS.

I. Loci, aedificia, anathemata.

ἄδυτον 124 10	νεώς 2 15 40 28 42 66 1
ἄλωσ 78 25	ὀβελίσκοι 39 30
Ἀπόλλωνος ἄγαλμα vel ὁ θεός 38 28 40 28 41 8 42 8	οἶκος Ἀκανθίων καὶ Βρασίδου 39 28 40 31
ἀρτοπόπος Κροίσου Χρυσῆ 41	οἶκος (vel θησαυρός) Κορινθίων 37 28 39
ἀστέρες 33 15	οἶκος ἐν ᾧ τοὺς χρωμένους τῷ θεῷ καθίζουσιν 124 10
βασιλεῖς χρυσοῖ 40 4 41 5	ὄμφαλος 59 5
βουλευτήριον 34 17	Παλλάδιον 33 19
Γῆς ἱερόν 42 28 43 11	πέλεκυς (χρυσοῦς) 38 1
Δολωνία 79 2	προγράμματα 3 14 56 18 (cf. 19 2 25 6)
Ε 2 sqq. 99 7	πρυτανεῖον 17 21
ἐπιγράμματα, ἐπιγραφαί 27 13 40 31 (cf. 39 19 121 7)	Πυλαία 57 13
θέατρον 69 22	σέλινος χρυσοῦς 37 30
θήρη χρυσᾶ 42 3	Σιβύλλας πέτρα 34 17
θησαυρός vide οἶκος	σιτέφανος (χρυσοῦς) 33 22
ἱερόν (τὸ) 79 5	στρατηγοὶ (χρυσοῖ) 40 4
κίων χαλκοῦς 33 9	τρίπους 3 11 7 19 8 4 53 22 67 3
κρατήρ 120 26	ὑδρία ἀργυρᾶ 42 2
κρηπίδες τοῦ νεώ 42 27	ὑδωρ (vel νᾶμα) 42 28 43 9, 11
Κωρύκιον 26 15	ὑποκρητηρίδιον 120 26
λέσχη Κνιδίων 66 2	φοῖνιξ 33 20 37 23
Λυκώρεια 26 16	χρηστήριον 3 10 49 17 53 8 57 7 78 16 11 15
μαντεῖον 47 20 119 10, 25 126 7	
Μουσῶν ἱερόν 42 30	
ναῖαρχοι (χαλκοῖ) 27 18	

II. Populi, civitates, homines

(1) quorum donaria statuæ opera Delphis extabant

(2) quibus vel de quibus oracula reddita sunt.

Ἀγησίλαος 36 15	Ἀἴσωπος 40 1
Ἀθηναῖοι 4 13 33 13 40 32 44 25	Ἀκάνθιοι 39 28 40 32
Ἀἴων 30 12	Ἀμφικτιόνες 41 2 57 9

Ἀπολλωνιᾶται 42 3
 Ἄρνη 111 3
 Βάτιος 49 8 55 3
 Βρασίδης 39 28
 Γλαῦκος 121 5
 Γνησίλοχος 54 29
 Δεινομένης 44 28
 Ἐπιμενίδης 59 5
 Ἐρετριεῖς 42 4
 Θεσσαλοί 41 1 111 2
 Ἰέρων (Syracusanus) 33 6, 9
 Ἰέρων (Spartanus) 33 13
 καθηγεμῶν τῆς πολιτείας (excidit
 nomen ejus) 58 1
 Καλλίστρατος ὁ κάθ' ἡμᾶς 59 12
 Κλεότιμος (Epidaurius) 45 11
 Κνίδιοι 33 21 66 2
 Κορίνθιοι 37 23 39 12 40 32
 Κρητῖνος 54 29
 Κροῖσος 41 12
 Κύψελος 39 12
 Λακεδαιμόνιοι 44 21 52 13
 Λιβία 4 12
 Λιβύα 55 3
 Λυκοῦργος 45 24
 Λύσανδρος 33 15 55 8

Μάγνητες 42 5
 Μεγαρεῖς 42 7
 Μνησαρέτη vide Φρύνη
 Μυριναῖοι 42 3
 Νέρων 2 18
 Νίκανδρος (ὁ προφήτης) 126 14
 (vide 17 18)
 Ὀπούντιοι 41 28
 Ὀρνεᾶται 41 1
 Πανσανίας 44 24
 Πετραῖος 58 1
 Πολύγνωτος 121 8
 Πολυκράτης 58 1
 Πραξιτέλης 41 2
 Προκλῆς (Epidaurius) 45 4
 Ροδάπις 39 30
 Ρωμαῖοι 37 3
 Σελινούντιοι 37 29
 Σικυώνιοι 41 2
 σοφοί (οἱ ἑπτὰ) 4 15 56 18
 Τενέδιοι 37 30
 Φάλανθος 54 29
 Φιλόμηλος 33 22
 Φρύνη (vel Μνησαρέτη) 40 5
 Φωκεῖς 41 2, 24
 Χῖος 54 29

III. Varia ad religionem loci spectantia.

αἰξ 123 23
 Αἰόλα (sic) 79 2
 ἀλεκτρουῶν 38 28
 ἀμφιθαλῆς κόρος 79 2
 Ἀπόλλων 1 18 4 26 11 6 18 14
 . 78 12 sqq. 86 14; non est Sol.
 39 4 67 18 115 4 118 10 127
 ad fin.
 Γῆ 42 28 43 11 115 4 123 4
 γυναικὶ μηδεμιᾶ εἶναι πρὸς τὸ
 χρηστήριον προσελθεῖν 3 10
 δάφνη ἐπιθυμιᾶται 3 8 31 22
 διθυραμβικὰ μέλη 12 1, 19
 Διόνυσος 11 7, 22 12 20 86 11
 Plutarchi Pythici dialogi tres.

ἑβδομάς τοῦ Ἄπ. 18 15
 ἔριφοι 119 4
 Ἥλιος 62 2 123 5: vide Ἀπόλλων
 ἐλάτη 3 9
 Ἡρακλῆς 7 26 67 2
 Θέμις 86 18
 θεμιστεύειν 119 5 124 1
 θεοπρόποι 126 2, 14
 ἰέραξ 38 4
 ἱερεῖον 119 5, 14 123 18, 15 126 4
 ἱερεὺς, -ρεῖς 5 5 123 15 126 5
 ἱεροί 18 5
 ἱερώμενοι (?) τῷ θεῷ 124 11
 Ἰλαῖος μῆν 17 20

This page is locked to free members
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

- P. 14, 27. In Adn. pro rell. lege V² et rell.
P. 15, 2. ὁ δὲ cum B V³ scribendum (Schw.).
8. μῆκος δὲ ἀπλατές, ῥ. γραμμὴ καλεῖται, κατα δυάδα ἐστίν
ci. Schwartz.
9. In Adn. ad καὶ ἐπιφ. pro F¹ lege F.
10. τούτοις scribendum (Schw.).
12. In Adn. post V¹ adde (add. V²).
P. 16, 15. In Adn. lege ἐφ' ἦν.
P. 17, 12. Emendavit Bernardakis (Schw.).
P. 18, 11. Lege ταῦτα.
15—16. Bona sunt quae praebent B Pal. V³ (Schw.).
P. 19, 3. “χαῖρε δὴ legendum; nihil enim valent c, d, f, g Eusehii”
Schwartz.
12. “καὶ εἰς ταῦτὸ cum Eusebio scribendum” Schw.
P. 21, 1. ἀγένητον scribendum (Schw.).
5. ἐφ' οὗ δὴ ci. Schw.
17. οὐδὲ τοιοῦτόν ἐστιν οὐδὲν ci. Schw.
P. 22, 7. αὐτὸ scribendum (Schw.).
προσειπεῖν ci. idem.
P. 23, 2. ἄτε <δὴ> nunc scribere malim.
12. Virgula post μεταβολὰς ponenda est, post πῦρ delenda.
P. 24, 23. κήδεα libri omnes.
P. 29, 17. Lege πυκνότητος.
P. 30, 19. Pro καὶ — καὶ scribere jubet Schwartz καῶν — καῶν.
P. 46, 3. Lege Μισογύνου.
26. “ἔστι optime” Schw.
P. 49, 22. Lege ἐρωδιοῖς.
P. 50, 14. In Adn. inter αἰζήοις et μελιγάρουας distingue.
24. ἡ καλῶν Schwartz.
51, 11. δοκίμιον αὐτοῦ idem.
P. 52, 18. διδασκαλείων idem.
P. 57, 22. οὐδὲ idem.
23. πίθοι τε idem.
P. 59, 2. Lege Πριῖσκε.
P. 61, 9. In Adn. pro sec. m. lege m. posterior.
12. In Adn. ante Ambr. inserte V².
P. 62, 2. Lege Ἑλίω.
P. 63, 11. In Adn. pro V¹ lege V³.
18. “πειτόμενον scribendum” Schw.
P. 64, 3. In Adn. lege ἐπέσχε.
8. In Adn. ad ἡ τὸ τοῦ pro V¹ lege V.
13. Lege μεταδίδους.
17. Lege Λυδός.
P. 67, 15. παῦε scribendum (Schw.).
19. ῥλίου non dehui mutare. Cf. p. 115, 7.

- P. 69, 3. τὰκριβὲς Schwartz.
- P. 70, 14. διαφθείρει ci. Schwartz.
16. ἑτέρας scribendum esse censet idem.
- P. 71, 18. πρόσωπα πολλά ci. Schwartz.
- P. 72, 1. Lege εἶτα.
20. In Adn. lege Ausonius.
- P. 74, 5. περιεσχηκῶς ci. Schwartz.
- P. 75, 1. καὶν pro ἄν scribendum cum Eusebio (Schw.).
22. ἄς post μεταβολὰς inserit Schwartz.
- P. 77, 15. ἐνίων δὲ ἐν τοῖσδε ci. Schwartz.
- P. 78, 6. εὐρέθη idem.
- P. 85, 12. ἡμῶν scribendum (Schw.).
- P. 86, 14. τὸν πύθωνα ci. Schwartz.
- P. 87, 7. "σκιροὺς scribe" (Schw.).
- P. 88, 14. ἔλεω καὶ transponit Schw.
- P. 89, 22. "δὲ ἀλλήλων scribendum" (Schw.).
- P. 90, 17. αὐτὸς ἤδη φησι δοκεῖν ci. Schwartz.
- P. 91, 9. Lege ἔστιν.
25. σπέρματα ci. Schwartz.
- P. 93, 2. Lege προσπίπτον.
17. ἐπ' αὐτῇ ci. Schwartz.
- P. 94, 14. ἔστι <κατὰ> τῶν idem.
- P. 95, 26. τὸ μέσον pro τὸν idem.
- P. 106, 3. In Adn. post δυσὶν insere pro δυσὶ.
- P. 109, 22. Post μανθάνειν fort. παρέσμεν inserendum.
- P. 110, 23. In Adn. lege τὸ σώζειν Bernardakis: τᾶ σ. libri.
- P. 116, 2. καὶ ἐποχὰς conjecerim.